

Onsdag den 3. marts 2010 (D)

1

59. møde

Onsdag den 3. marts 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Økonomi- og erhvervsministeren, klima- og energiministerens og ministeren for ligestilling deltager i spørgetimen.

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til udenrigsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Er udenrigsministeren enig med udviklingsministeren, da han i sin tidligere egenskab af udenrigsordfører for Venstre mente, at det var godt med et svækket FN og en mindre aktivistisk generalsekretær, da FN »...ikke har gjort særlig meget godt her på jorden«, og dermed i realiteten gjorde op med FN som en hjørnesten i Danmarks udenrigs- og udviklingspolitik?

(Spm. nr. S 1378, skr. begr.).

2) Til udenrigsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Er udenrigsministeren enig i, at udviklingsministerens udtalelser om FN skader Danmarks omdømme i omverdenen og forhold til FN, ikke mindst i lyset af at Danmark er blevet udpeget af FN til at forbedre det særlige FN-topmøde om fattigdom (statuskonferencen om 2015-målene) i september i år?

(Spm. nr. S 1383, skr. begr.).

3) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvornår vil udenrigsministeren tage kontakt til det saudiarabiske regime med henblik på en markant kritik af regimets menneskerettighedskrænkelser og dermed udstikke en ny udenrigspolitisk kurs fra regeringens side?

(Spm. nr. S 1390).

4) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Vil ministeren - med henblik på at Danmark igen kan indtage en accepteret og anerkendt position i internationale kredse - bringe regeringens udenrigspolitik ind på et spor, som tager internationale forpligtelser og menneskerettighederne alvorligt?

(Spm. nr. S 1393).

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Hvordan vil regeringen finde 24 mia. kr. i besparelser på de offentlige budgetter i årene 2011-2013?

(Spm. nr. S 1387).

6) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Er ministeren enig med sin partikollega, formanden for Kommunernes Landsforening Erik Fabrin (V), når han siger, at der med regeringens chokkur til dansk økonomi »uundgåeligt vil blive tale om ganske voldsomme omstillinger og besparelser, der påvirker service-niveauet«?

(Spm. nr. S 1389).

7) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernerse (S):

Hvad er ministerens svar til direktør i Ældre Sagen Bjarne Hastrup, når han spørger: »Hvordan vil man undgå omfattende nedskæringer i ældreplejen og på landets sygehuse, når antallet af ældre stiger i de kommende år, samtidig med at man vil fastfryse de offentlige udgifter?«

(Spm. nr. S 1395).

8) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernerse (S):

Er ministeren enig med formanden for Danmarks Lærereforening, Anders Bondo Christensen, når han siger, at »regeringens bebudede nulvækst vil betyde, at vi på folkeskoleområdet kommer til at opleve massive besparelser«?

(Spm. nr. S 1400).

9) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Vil ministeren oplyse, hvor meget han forventer, at statens gæld vokser frem til 2015 på grund af regeringens skattereformer?

(Spm. nr. S 1406).

10) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvor meget forventer ministeren, at statens renteudgifter stiger frem til 2015 på grund af underfinansieringen af regeringens skattereformer og de løbende underskud på statens finanser?

(Spm. nr. S 1407).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Tina Petersen (DF):

Vil ministeren tage initiativer over for kommuner, som bevidst trækker sagsbehandlingen af førtidspensionssager i langdrag, herunder tilsidesætter fagudtalelser fra speciallæger, smertecentre m.v.?

(Spm. nr. S 1348).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor har regeringen ikke gennemført, at deltidsbrandmændene kunne få en vederlagsmodel, som det er blevet vedtaget i Venstres gruppe flere gange?

(Spm. nr. S 1371, skr. begr.).

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (SF):

Hvilke initiativer vil regeringen tage, for at deltidsbrandmænd forsåt kan slukke brande og ikke være tvunget til at stoppe efter 30 uger, fordi de har mistet deres hovederhverv?

(Spm. nr. S 1373, skr. begr.).

14) Til kulturministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvad mener ministeren kunststøtten skal bruges til?

(Spm. nr. S 1362, skr. begr.).

15) Til kulturministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvordan vil ministeren sikre, at der etableres attraktive fritids- og kulturtilbud i belastede områder, som det beskrives i regeringsprogrammet, når der samtidig skal fastholdes nulvækst i de offentlige udgifter?

(Spm. nr. S 1363).

16) Til skatteministeren af:

John Dyrby Paulsen (S):

Hvordan går det efter ministerens opfattelse med arbejdet med skattegabet, og hvilke forventninger har ministeren til skattegabets størrelse for 2009?

(Spm. nr. S 1379).

17) Til skatteministeren af:

John Dyrby Paulsen (S):

Hvad er ministerens opfattelse af bemandingssituationen i SKAT med hensyn til medarbejdertilfredshed, og har ministeren planer om yderligere fyringer eller flytninger?

(Spm. nr. S 1382).

18) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at uddannelsesgarantien til unge, der vælger en erhvervsuddannelse, sikres, så de har ret til at gennemføre en fuldt faglært uddannelse og ikke kun en halv uddannelse til det såkaldte trin 1?

(Spm. nr. S 1333).

19) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvad skal regeringens nye læsefond bruges til konkret for at styrke læsning, og hvordan skal de 150 mio. kr. fordeles til skolerne?

(Spm. nr. S 1392).

20) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Synes ministeren, det er rimeligt, at erhvervsskolerne skal lave besparelser ud over, hvad der kan hentes ind via reduktioner i udgifterne på baggrund af indførelsen af administrative fællesskaber?

(Spm. nr. S 1358, skr. begr.).

21) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Synes ministeren, der skal tages initiativer, hvis det viser sig, at den påtænkte besparelse ved indførelse af administrative fællesskaber på erhvervsskolerne ikke kan indhentes?

(Spm. nr. S 1359, skr. begr.).

22) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at medicinindustrien spekulerer i patentudløb, og vil ministeren se på patentspekulationerne, så vi kunne opnå besparelser på vore medicinudgifter?

(Spm. nr. S 1337).

23) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvornår mener ministeren, at der vil blive taget hånd om problemet med manglende praktiserende læger på Lolland-Falster, hvor mangelen på trods af gentagne forsikringer fra sundhedsministeren endnu ikke er afhjulpnet?

(Spm. nr. S 1398).

24) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens udmeldinger om den fremtidige specialeplanlægning?

(Spm. nr. S 1399).

25) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Er ministeren stadig enig med regeringens ekspertudvalg ledet af Erik Juhl om, at Odense Universitetshospital fortsat skal være det sted i Region Syddanmark, der udfører højt specialiseret behandling i regionen?

(Spm. nr. S 1401).

26) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Danmarks Lærerforening vurderer, at de 150 mio. kr., som regeringen har afsat til en læsefond, vil blive ædt op af de massive besparelser, som regeringen har varslet?

(Spm. nr. S 1404).

27) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvilke overvejelser har ministeren omkring afhjælpningen af mangelen på praktiserende læger på Lolland-Falster, hvor mere end 1.000 borgere er uden læge?

(Spm. nr. S 1402).

28) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens udmeldinger om, hvor der i fremtiden skal udføres specialiseret kræftkirurgi?

(Spm. nr. S 1403).

29) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at formanden for KL, Venstremanden Erik Fabrin, vurderer, at nulvækst i kommunerne bl.a. vil betyde skolelukninger?

(Spm. nr. S 1405).

30) Til videnskabsministeren af:

Per Husted (S):

Hvilke visioner har ministeren for samarbejde mellem universiteter og forskningsmiljøer og det private erhvervsliv?

(Spm. nr. S 1356).

31) Til videnskabsministeren af:

Kl. 13:00

Per Husted (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at Barcelonamålet om, at det private skal bidrage med 2 pct. af BNP til forskning i 2010, bliver nået, set i lyset af at bidraget de seneste år er faldet fra 1,91 pct. i 2007 til forventet i år at være mellem 1,81 og 1,88 pct. af BNP?

(Spm. nr. S 1357).

32) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Skal formuleringerne i arbejdsprogrammet »Danmark 2020 - Viden > vækst > velstand > velfærd« om at styrke brugen af digital signatur tages som udtryk for, at regeringen finder, at dette indskrænkede område er det vigtigste indsatsområde for at styrke den digitale udvikling?

(Spm. nr. S 1408).

33) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan finder ministeren, at perspektiverne er for at udvide brugen af digitale selvbetjeningsløsninger i det offentlige, når regeringen ikke samtidig har vist sig villig til at gøre noget ved den situation, at 40 pct. af danskerne har ingen eller dårlige it-kompetencer?

(Spm. nr. S 1409).

34) Til socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Vil ministeren forklare, hvordan hun vil finde pengene til besparelser som følge af den bebudede nulvækst og samtidig opretholde velfærden for ældre, børn, unge og udsatte grupper?

(Spm. nr. S 1364).

35) Til socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvilke nye initiativer vil regeringen tage i forbindelse med, at det af regeringens nye arbejdsprogram fremgår, at regeringen vil løse problemet med hjemløse, der ikke har nogen form for bolig, senest i 2014?

(Spm. nr. S 1365).

36) Til socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Vil ministeren tage initiativer til at løse de fattiges økonomiske problemer, og vil ministeren lytte til de sociale organisationer, der efterlyser en fattigdomsgrænse?

(Spm. nr. S 1370).

37) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Kan ministeren, som det fremgår af loven om plejeboliggarantien, garantere, at de ældre borgere, som i 2009 er blevet visiteret til en plejebolig, og som her i marts 2010 bliver visiteret til en plejebolig, kan få en plejebolig inden 2 måneder, som de har krav på uanset hvilken kommune de bor i?

(Spm. nr. S 1376).

38) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at regeringens midlertidige forsøgsordning med salg af almene boliger er en succes, når det nu er kommet frem, at der på 4 år - fra 2005 til og med 2009 - er blevet solgt 46 boliger?

(Spm. nr. S 1377).

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

L 130 (Forslag til lov om ændring af lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet, lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed, sundhedsloven og forskellige andre love. (Et nyt patientklagesystem, mulighed for at klage over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed tilsynsforanstaltninger m.v.)).

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 149 (Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven, lov om registrering af køretøjer og registreringsafgiftsloven. (Digital kommunikation, køretøjsregistrering, forenklet tilbagebetaling af skatter og afgifter, regler for medlemmer af Skatterådet og Landsskatteretten samt fradrag for særlige integrerede barnesæder i taxier)) og

L 150 (Forslag til lov om ændring af ligningsloven, skattekontrolloven og lov om aktiv social politik. (Fradrag for private donationer til forskning og højere bundfradrag ved udlejning af fritidsboliger m.v.)).

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 151 (Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Aktiv beskæftigelsesindsats over for unge, lovfæstelse af voksenlærlingeordningen, forenkling af opgørelse af sammenlagt ledighed m.v.)).

Mogens Jensen (S), Pernille Frahm (SF), Johs. Poulsen (RV) og Per Clausen (EL):

Forespørgsel nr. F 32 (Vil ministeren redegøre for sit syn på de væsentligste kulturpolitiske udfordringer i de kommende år og de initiativer, ministeren vil tage for at imødegå disse?).

Morten Østergaard (RV), Morten Bødskov (S) og Ole Sohn (SF):

Forespørgsel nr. F 33 (Hvordan agter regeringen at tilrettelægge den økonomiske politik, således at der både skabes grundlag for fornyet vækst og beskæftigelse, for overholdelse af EU's konvergenskrav og for langsigtet holdbarhed i dansk økonomi?).

Titler på de fremsatte forslag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Økonomi- og erhvervsministeren, klima- og energiminister og ministeren for ligestilling deltager i spørgetimen.

Kl. 13:00

Formanden :

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget økonomi- og erhvervsministeren, klima- og energiminister og ministeren for ligestilling.

Til økonomi- og erhvervsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Benny Engelbrecht (S)

Morten Østergaard (RV)

Til klima- og energiministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Mette Gjerskov (S)

Anne Grete Holmsgaard (SF)

Per Husted (S)

Til ministeren for ligestilling er anmeldt følgende spørgsmål:

Pernille Vigsø Bagge (SF)

Hvis det er antallet, forventer vi, at alle i virkeligheden kan få lov at stille spørgsmål inden for den time, der er til rådighed.

Den første bliver så hr. Benny Engelbrecht med spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren. Værsgo.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 79

Benny Engelbrecht (S):

Tak, formand. Mit spørgsmål går på den undersøgelse om unges gældssætning, som for ganske kort tid siden ramte de danske medier, og som er noget, jeg også i allerhøjeste grad går ud fra at ministeren har nået at følge lidt med i.

Medierne har nærmest været fulde af historier, der handler om, at – og nu nævner jeg et par af overskrifterne – unge er for dumme til at have penge; unges uvidenhed om penge sender dem i Ribers; mange unge danskere er plaget af gæld. Man kan oven i købet tage en test på en af de store tv-stationers hjemmeside, hvor det kan blive afsløret, om man er en økonomisk analfabet. Det er jo i hvert fald public service, for at blive i et af ministerens tidligere ressortområder, så det vil noget.

Men det ændrer i hvert fald ikke på, at unge mennesker ifølge denne Zaperundersøgelse har nogle udfordringer. For nu at simplificere resultaterne af undersøgelsen, så peger den på, at halvdelen af de 2.700 adspurgte unge mennesker i aldersgruppen 18-27 år stort set ikke aner, hvad renter er. Det er et meget alvorligt problem, men også en udfordring, som jo strækker sig over adskillige ressortområder.

Min udmærkede kollega, fru Christine Antorini, har bl.a. peget på, at der er brug for at sætte ind i uddannelsessystemet. Der er både brug for at sætte ind i folkeskolen og på ungdomsuddannelserne. Fra Danske Studerendes Fællesråd har der været peget på, at der på de videregående uddannelser også er behov for at se på eksempelvis gældsrådgivning i ungdomsårene. Men det ændrer ikke på, at det, når det handler om gæld og rammerne for gældssætning, jo er mini-

steriet, som den tilstedeværende minister sidder i, der har det overordnede ansvar.

Jeg vil godt bede om at få en kort opridsning af, hvilke initiativer vi kan forvente. Der er jo bl.a. en arbejdsgruppe, der er undervejs med nogle nye tiltag, men kan vi også få nogle mere konkrete rammer og begrænsninger på långiveres udbud, herunder bl.a. i forbindelse med sms-lån, der er et alvorligt problem?

Kl. 13:03

Formanden :

Økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:03

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er klart, at i forbindelse med at bankerne har ført en offensiv markedsføringsindsats og at andre långivere også har været ude på markedet, har man fået flere kunder i butikken, og af den grund har Økonomi- og Erhvervsministeriet nedsat en arbejdsgruppe, som skal se på alle de udfordringer og alle de problematikker, der er i forbindelse med f.eks. forbrugslån.

Når arbejdsgruppen er færdig med sit arbejde, og det forventer jeg at den er inden længe, vil jeg selvfølgelig oversende analysen til Folketingets Erhvervsudvalg, og så synes jeg, at vi skal tage en dialog om, hvorvidt der er behov for at tage eventuelle politiske initiativer.

Kl. 13:04

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:04

Benny Engelbrecht (S):

Men er ministeren tilfreds med, at halvdelen af alle danske unge overhovedet ikke har forstand på, hvad renter går ud på? Det, som vi plejer at kalde for lånets kilopris, altså ÅOP'en, de årlige omkostninger i procent, er noget, som de har meget vanskeligt ved at forstå og sætte sig ind i, selv om det jo umiddelbart burde være den lette deklaration for at se, hvad der er det dyre lån, og hvad der er det billige lån.

Er der ikke behov for en målrettet indsats rettet mod de unge? Den tidligere minister på området har jo tidligere indikeret, at det kunne der være behov for. Er der ikke behov for, at vi får lavet en målrettet indsats rettet mod de unge på uddannelserne og dermed også en indsats, som bliver bredt ud og inddrager andre ressortområder, som f.eks. Undervisningsministeriet?

Kl. 13:05

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:05

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

De sidste par dages debat af, om man skal involvere folkeskolen og lærerne i en oplysningskampagne om renter, er jo godt i sig selv. Det betyder, at man derhjemme ved spisebordene diskuterer med sine børn og de unge mennesker, at der er noget, der hedder omkostninger, når man tager et lån. Det er ikke noget, der bare kommer ned i lommen på en.

Med hensyn til de konkrete initiativer, hvis der skal være nogle sådan, så synes jeg, at det vil være kvalificeret og også den rigtige måde at gøre det på at vente, til arbejdsgruppen er færdig med deres arbejde. I stedet for at vi stikker noget ud på den ene og den anden side og med det ene og det andet gyldne løfte, så tror jeg, at det er bedre at vente, til arbejdsgruppen er færdig med sit arbejde, doku-

mentere, hvordan tingenes tilstand er, og så tage nogle politiske drøftelser på baggrund af det.

Kl. 13:06

Formanden :

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 13:06

Benny Engelbrecht (S):

Nu er det desværre ikke første gang, at jeg står her med en minister og får at vide, at der lige om lidt er et resultat på vej fra en arbejdsgruppe. Jeg håber, at det er lige om lidt. Det kan være, at ministeren kan redegøre lidt nærmere for, hvornår vi kan forvente en deadline, for *lige om lidt* er jo elastik i metermål.

Jeg vil også gerne høre ministerens klare indikation af, at det vel ikke er tilfredsstillende, at vi har så mange unge mennesker, som ikke er i stand til at gennemskue helt enkle informationer om lån. Det gør det ganske enkelt for nemt for virksomheder, som måske ikke har de bedste intentioner, at prakke unge mennesker nogle lån på, som de ikke har behov for, og som de måske ikke engang er i stand til at tilbagebetale.

Jeg finder det meget bekymrende, at bl.a. sms-lån får lov til at køre ubegrænset videre, og at vi ikke har sat nogen mere klare restriktioner op for det. Jeg vil håbe, at ministeren også på det her område vil være med til at se på et egentligt forbud mod de her meget hurtige sms-lån.

Kl. 13:07

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:07

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Med hensyn til unges kendskab til markedsrenter, ÅOP og til, hvordan man i det hele taget opfører sig, når man skal betale nogle penge tilbage, er det da et problem, at der er så mange, der ikke kender til almindelige markedsmekanismer.

Det handler om oplysning; det handler om dialog med ens forældre; det handler om, at man også selv sætter sig ned og finder ud af, hvad man skriver under på i en kontrakt. Når man får nogle penge, er det ikke bare en gavebod. Der er ikke en julemand, som sender 25.000 kr. til en som en sms-besked. Der er selvfølgelig nogle omkostninger. Det må man også selv påtage sig et ansvar for, men på et oplyst grundlag.

Lad os tage den diskussion og dialog, når arbejdsgruppen er færdig, og det er den inden længe. Jeg kan ikke sige, hvornår den er færdig, men det er inden længe, og det vil sige, at det ikke varer så lang tid.

Kl. 13:08

Formanden :

Tak til hr. Benny Engelbrecht.

Så er det hr. Morten Østergaard med et spørgsmål til økonomi- og erhvervsministeren, værsgo.

Kl. 13:08

Spm. nr. US 80

Morten Østergaard (RV):

Tillykke til økonomi- og erhvervsministeren med den nye ministerpost.

Hvis man kigger i danmarkshistorien, vil man se, at man måske kunne have fundet et mere fordelagtigt tidspunkt at blive økonomiminister på end netop nu. Hvis man bare kigger på den del af danmarkshistorien, som handler om VK-regeringen, vil man se, at man vel dårligt kunne have fundet et ringere tidspunkt at blive økonomi-

minister på end netop nu, fordi der forestår et gigantisk oprydningsarbejde. Efter at man har surfet på en bølge af en højkonjunktur, hvor man kunne det hele, er man nu kommet i en situation, hvor regeringen har indhentet regeringen, og den skal til at betales. Efter at man har kunnet dele gode gaver ud, skal man nu ud og i gang med lidt mere upopulære tiltag.

Jeg spurgte på et tidspunkt ministerens forgænger i sædet om det her med nulvækst i de offentlige udgifter, om en real nulvækst. På det tidspunkt var regeringens politik endnu mere upræcis, end den er nu. Derfor tror jeg måske, at vi kan komme sagen lidt nærmere i dag.

Der er et spørgsmål, jeg gerne vil stille ministeren: Er det for nuværende med det nye regeringsprogram og konvergensprogrammet en forudsætning for regeringens økonomiske politik, at man er i stand til i 2011, 2012 og 2013 at levere en nulvækst reelt i de offentlige udgifter?

Når jeg spørger på den måde, er det jo, fordi det er det, vi hører ligesom er svaret på alle udfordringer. Vi kan ikke helt blive kloge på, hvor det er at der skal bruges færre penge. Det eneste, vi får at vide, er, at der skal bruges flere penge på sundhedsområdet. Når det er vigtigt, er det jo, fordi der på intet tidspunkt under VK-regeringen – og heller ikke sådan i nyere danmarkshistorie – har været en regering, der var i stand til at levere en realvækst på nul i de offentlige udgifter. Det eneste konkrete svar, vi har fået fra den her regering, er, hvor man vil bruge flere penge. Det vil man på hospitalerne.

Dansk Folkeparti har fortalt, at de ønsker at bruge flere penge på de ældre. Derfor er spørgsmålet: Er det en forudsætning for regeringens økonomiske politik, at der er en real nulvækst i det offentlige forbrug? Hvor skal der i givet fald spares, nu hvor regeringen har lagt sig fast på at bruge flere penge på sundhedsområdet?

Kl. 13:10

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:10

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er en forudsætning for konsolideringen, at vi henter 24 mia. kr. ind. Der har vi jo foreslået, at vi har en nulvækst. Kommunernes økonomi kommer jo også til at vokse, men det vil sige, at det så bliver i forhold til den inflation og den udvikling, der i det hele taget er i det danske samfund. Så det er ikke nogen besparelse, vi på den måde lægger ud over kommunerne.

Sagens kendsgerning er også den, at vi skal finde nogle flere penge. Det gør vi i forskellige faser. Vi har jo et finanslovforløb, hvor vi i august måned fremlægger vores finanslov. Lige nu er vi ude at kigge i de hjørner og de kroge, hvor vi kan finde de nødvendige penge til det. Denne regering er ansvarlig, og vi vil overholde de konvergenskrav, der er om, at vi skal finde 24 mia. kr. over de næste 3 år. Det indebærer nulvækst også i den offentlige sektor.

Kl. 13:11

Formanden :

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:11

Morten Østergaard (RV):

Men nu gør økonomiministeren jo så det, som man ikke kan, nemlig at sige, at der ikke skal være besparelser i kommunerne. Altså, så skal jeg bare forstå det: En realvækst på nul forbedrer dansk økonomi i forhold til regeringens hidtidige plan med 13½ mia. kr. Hvis der så skal bruges flere penge på sundhedsområdet og kommunerne altså ikke skal spare, så spørger jeg bare: Hvordan kommer vi så op på de 13½ mia. kr.? Hvem skal betale regningen?

Jeg ved, at politiet samlet set har et budget på 10 mia. kr. Der kunne man jo selvfølgelig så vælge at suspendere politiet i de 3 år,

så er man jo kommet et stykke ad vejen. Det forudser jeg ikke og slet ikke med den historik, som den nuværende økonomiminister har på det område, hvor der jo er brugt mange flere penge på politiet. Derfor er spørgsmålet til økonomiministeren og til regeringen: Når nu det er en nøgleforudsætning, at man kan holde en realvækst på nul, hvad ingen tidligere regering har kunnet, i de offentlige udgifter over en treårig periode, hvor skal der så spares? Det eneste, vi får at vide, er, hvor der skal bruges flere penge. Nogle må skulle bruge mindre penge, for at vi kan ramme et nul.

Kl. 13:12

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:12

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Det hjælper i hvert fald ikke bare at komme sådan med kortsigtede planer som f.eks. at suspendere grænsen for, hvornår man skal betale topskat. Altså, det giver 1 år sådan lidt varme i bukserne, men det er ligesom at tisse i bukserne, hvor det bliver ret koldt lige bagefter. Det hjælper heller ikke at foreslå, at man skal spare at købe nogle kampfly, som man først havde tænkt sig at bruge penge på i 2015.

Det, der skal til, er varige forbedringer af de offentlige finanser. Der ligger vi altså op til nulvækst. Hvis der så skal bruges flere penge nogle steder, så har vi jo f.eks. for sygehusene sagt, at de penge selvfølgelig skal findes andre steder. Det vil vi fremlægge forslag til i august måned til finansloven.

Kl. 13:13

Formanden :
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:13

Morten Østergaard (RV):

Jeg håber efterhånden, at det står lysende klart, når økonomiministeren her siger, at forslag, der kommer fra andre partier, i hvert fald ikke duer. Så vender vi tilbage til udgangspunktet, nemlig at regeringen godt ved, hvor den på sundhedsområdet vil bruge flere penge, men ikke er i stand til at redegøre for, hvor den vil bruge færre penge. Det savner jo troværdighed, når man samtidig har en nøgleforudsætning for sin økonomiske politik, der er, at man kan levere det, som ingen andre regeringer har kunnet – heller ikke VK-regeringen – nemlig en nulvækst over en 3-årig periode.

Det vender jo tilbage til, om ikke det var bedre, at man så valgte et reformspor i stedet for at forfølge det her sparespor. De Konservative har jo tidligere selv været inde på det, nemlig et reformspor, hvor man netop får varige forbedringer.

Jeg kan se i regeringsprogrammet, at man ønsker, at vi skal have et arbejdsudbud blandt de ti højeste i verden i 2020. Det er jo en smuk tankegang, men heller ikke der kommer man med konkrete løsninger. Der, hvor vi har et problem med vores arbejdsudbud, er de 60-64-årige. Hvad vil regeringen gøre ved det? Det står der ikke noget som helst om i regeringsgrundlaget.

Jeg må i hvert fald bare konstatere, at medmindre der kommer nye ting på bordet i ministerens svar, må vi sige, at det ikke er megen troværdighed i at hænge sig op på heroiske forudsætninger om nulvækst og arbejdsudbud blandt de ti højeste i verden, når man fuldstændig savner konkrete brugbare svar på, hvordan man vil nå det. Det er det, der med til at skabe usikkerhed om dansk politik. Vi har en regering, som sejler videre uden mål og retning, men bare skyder løs med målsætninger.

Kl. 13:14

Formanden :
Det er økonomi- og erhvervsministeren.

Der er et eller andet med lampen dernede, den burde lyse nu, det gør den ikke. Men det er så Morten Østergaards held. (*Morten Østergaard* (RV): Det skal I ikke have utak for). Nej, det tænkte jeg nok. Men nu er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13:14

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Regeringen forfølger to spor. På den ene side konsoliderer vi de offentlige finanser. Vi gør det, som en ansvarlig borgerlig regering altid vil gøre, nemlig at vi sørger for, at der er styr på den offentlige økonomi. På den anden side sætter vi gang i vækstsporet. Vi skal have øget produktiviteten. Og vi skal også have fat i reformsporet. Vi har sagt, at vi vil se på førtidspensionsområdet, vi vil se på hele SU-området, og i forbindelse med 2020-planen er vi også parat til at tage de nødvendige diskussioner om, hvordan vi løser holdbarhedsproblemet på sigt.

Så vi er ambitiøse, vi har en ambitiøs målsætning om, at vi som sagt skal have konsolideret de offentlige finanser på en ordentlig måde. Det gør vi ved at tilstræbe nulvækst i den offentlige sektor, ved at gå igennem med tættekam alle dele af den offentlige sektor og se, hvordan vi kan få styr på den offentlige økonomi. Men samtidig skal vi vækste os ud af problemerne, så vi skal have produktiviteten op, og så skal vi have skabt det nødvendige rum for, at virksomhederne kan eksportere og skabe nogle arbejdspladser herhjemme, og det gør man selvfølgelig ikke kun ved at spare sig ud af problemerne. Det gør man ved at sørge for at investere i vækst. Det vil vi også gøre fra regeringens side.

Kl. 13:15

Formanden :

Tak til hr. Morten Østergaard og tak til økonomi- og erhvervsministeren. Hermed sluttede spørgetimen for økonomi- og erhvervsministerens vedkommende.

Den næste minister til at besvare spørgsmål er klima- og energiministeren, og den første spørger er fru Mette Gjerskov, værsgo.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 81

Mette Gjerskov (S):

Tak, formand. Jeg tror næsten, jeg kan glæde klimaministeren, for jeg tror slet ikke, jeg vil spørge om Lomborg i dag. Til gengæld vil jeg spørge om CEPOS, de har nemlig nærmest overtaget Lomborgs rutine. Egentlig ville jeg have spurgt statsministeren, for vi havde faktisk bedt ham om at komme og svare på spørgsmål her i dag i salen, men han nægtede at komme, så nu går det ud over klima- og energiministeren, og det må hun jo så tage en diskussion med statsministeren om, hvis ikke hun er tilfreds med det.

Sagen er nemlig den, at den liberale tænketank CEPOS har lavet nogle beregninger, som helt fejlagtigt, ja, man vil næsten kunne kalde det løgnagtigt, viser, at der er problemer med at bruge vindmøllestrøm i Danmark, og at vi ikke har de 20 pct. vindmøllestrøm, som vi rent faktisk har. De påstod, at vi havde 10 pct. De har så rejst rundt med det i USA op til klimatopmødet og prøvet at modbevise, at vi har 20 pct. Når Obama selv stod og talte om Danmarks vindeventyr, og hvor gode vi var til vindenergi i Danmark, så rejste CEPOS med stor mediebevågenhed rundt i USA og sagde, at det slet ikke er rigtigt, at det ser ud ad hekkenfeldt til i Danmark, og at det kun er det halve af, hvad det er, der bliver sagt.

Det har naturligvis haft en eller anden indflydelse, og det, jeg gerne ville have spurgt statsministeren om, var, hvad hans vurdering var af, hvad det har haft af indflydelse på den amerikanske position. For det er jo klart, at når Obama har stået og rost Danmark for at være dygtige til at benytte sig af vindenergi og han så får at vide af en dansk liberal tænketank, at det ikke passer, så må han vel sætte sig

ned og tænke lidt over, om han virkelig tør satse så meget på vindenergi, som vi gerne ville have.

Kl. 13:20

Så jeg ville gerne høre lidt om regeringens vurdering – må det jo så blive – af, hvad det har haft af betydning for den amerikanske forhandlingsposition op til COP15.

Kl. 13:18

Formanden :

Jeg vil lige sige til fru Mette Gjerskov, at det er sådan, at det alene er statsministeren, der afgør, hvem der kommer og deltager i spørgetimen. Det er ikke sådan, at medlemmer af Folketinget kan bede en minister eller statsministeren om at deltage i spørgetimen.

Kl. 13:18

Mette Gjerskov (S):

Det var et skriftligt forberedt spørgsmål, jeg stillede.

Kl. 13:18

Formanden :

Ja, det er jo noget ganske andet end spørgetimen. Men det er klima- og energiministeren, værsgo.

Kl. 13:18

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet. Det er jo et spørgsmål, der er meget, meget svært at svare på, må jeg nok sige. Jeg vil faktisk sige, at det er et hypotetisk spørgsmål, for hvordan skulle jeg have mulighed for at kunne bevise, hvordan en rapport måtte have påvirket Obamas regering op til COP15. Jeg tror, det er meget svært at komme frem til nogen bevisførelse på det her punkt.

Det eneste, jeg kan konstatere, er, at efter COP15 har Obama i hvert fald forsøgt at sætte en dagsorden omkring spørgsmål som forsyningsikkerhed – det har jeg i hvert fald kunnet konstatere at han er rejst hjem og har lanceret debat om. Det er der jo også mange i Kongressen, der gør, nemlig taler om vigtigheden af at blive uafhængig af fossile brændsler.

Men spørgsmålet om, hvorvidt den her rapport må have haft nogen som helst indflydelse på amerikansk tænkning, har jeg desværre ikke nogen mulighed for at besvare.

Kl. 13:19

Formanden :

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:19

Mette Gjerskov (S):

Nu bad jeg ikke om et bevis, for det er jeg godt klar over at jeg ikke kan få, jeg bad om regeringens vurdering, men: Fair nok.

Det, der bare bekymrer mig vældig meget, er, at vi har en liberal tænketank, CEPOS, i Danmark, som rejser ud i verden med nogle oplysninger om Danmark, som viser sig at være skrupforkerte. Nu har der altså været nogle faktisk ret velrenommerede forskere, 14 forskere, der har sat sig ned og har gennemgået materialet. Og det er meget interessant at læse introduktionen, hvor der står – og nu skal jeg selvfølgelig oversætte til dansk, for materialet er faktisk på engelsk:

Det er ikke korrekt, det er misvisende, det er ikke korrekt, det er ikke korrekt, det er ikke korrekt.

Altså, hele den myte om, at vindenergi i Danmark for det første er dyrt og for det andet bliver eksporteret billigt til Tyskland bliver fuldstændig gennemhullet nu. Hvad er ministerens vurdering af, at en liberal tænketank i den grad går ud med ting, som ikke er korrekte?

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:20

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg vil starte med at sige, at jeg ikke har haft mulighed for at læse denne rapport, det vil jeg naturligvis gøre, for den lyder jo i høj grad interessant og som en, jeg bør sætte mig ind i. Men derudover er min holdning selvfølgelig den, at man skal basere sig på fakta, og det er det, der er udgangspunktet. Og man kan så sige, at Danmark jo vitterlig også op til COP15 har forsøgt at sætte en faktorbaseret dagsorden, f.eks. blev der afholdt en meget stor konference i

Bella Center med over 2.000 forskere fra hele verden, som skulle diskutere mange af de her forskellige emner.

Kl. 13:21

Formanden :

Fru Mette Gjerskov.

Kl. 13:21

Mette Gjerskov (S):

Jeg kan fortælle, at det er en rapport, der i sidste uge blev omtalt i et længere indslag i TV-avisen, og den viser for det første det meget interessante, at danskerne faktisk ikke betaler ekstra for at få vindenergi i stikkontakterne; det synes jeg er meget interessant. Der bliver godt nok givet en støtte til vindenergi, men til gengæld får vi også billigere strøm, fordi der bliver produceret mere. Og for det andet med hensyn til alt det her, der tales om, med, at vi med jævne mellemrum, og når det blæser, på det nærmeste forærer strøm væk til tyskerne, viser den faktisk, at ud af de 20 pct. vindenergi, der bliver produceret, er vi nede på kun 1 pct., der bliver eksporteret. Så opfatter klimaministeren ikke det som en vældig god ting, som vi burde tage og rejse rundt i verden med for at danne lidt modvægt til CEPOS' negative omtale af dansk vindindustri?

Kl. 13:22

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:22

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Der er jo ingen tvivl om, at der i forbindelse med COP15 er blevet gjort en meget massiv indsats for at have Danmark som udstillingsvindue for at vise, hvad det er, Danmark har at byde på, når det gælder grøn teknologi, og der har VE naturligvis også spillet en rolle. Som det jo så også kom frem i forbindelse med Vækstforum i sidste uge, agter regeringen at være med til at organisere et grønt topmøde i september/oktober måned, og der vil der jo så også være fokus på VE-energi. Og så vil jeg da også sige, at det plejer at være sådan i en dansk debat, at når man har hold i billetter og man har fakta, jamen så har man jo alle muligheder for at modbevise, hvis man synes, at en rapport, som så er kommet frem her, ikke kommer med de rette budskaber, og det er jeg sikker på at fru Mette Gjerskov vil være i stand til.

Kl. 13:23

Formanden :

Tak til fru Mette Gjerskov.

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard med spørgsmål til klima- og energiministeren, værsgo.

Kl. 13:23

Spm. nr. US 82

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I sidste uge sagde klima- og energiministeren, at havvindmøller kommer til at være en krumtap i dansk energipolitik, og så lindede hun en lille bitte smule på muligheden for at bygge på Kriegers Flak, det store område, som bare ligger og blinker der mellem Møn, Sverige og Tyskland.

Jeg vil sige, at jeg selvfølgelig var glad for, at der blev lindet en lille bitte smule på døren, men jeg var også skuffet over, at ministeren ikke klappede til og sagde: Selvfølgelig skal vi bygge på Kriegers Flak nu; det er en enestående mulighed for os til at bygge en stor havvindmøllepark. Vi har faktisk fået penge fra Europa-Kommissionen – det har tyskerne og svenskerne også – så hvad er der egentligt at betænke sig på?

Det, jeg gerne vil have at vide, er: Hvornår får vi en beslutning om rent faktisk at bygge på Kriegers Flak? Får vi den nu i det her forår, eller skal vi vente igen, igen, igen?

Kl. 13:24

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:24

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det er fuldstændig korrekt, at jeg i sidste uge i forbindelse med Vækstforum og også i forbindelse med forsyningssikkerhedsredegørelsen var inde på Kriegers Flak netop under overskriften, at havvindmøller kan gå hen at blive krumtappen i dansk energipolitik.

Årsagen til, at jeg ikke kunne bevæge mig længere der, selv om jeg må sige, at jeg jo personligt – og det tror jeg ikke kommer bag på spørgeren – er meget fascineret af det her projekt Kriegers Flak, var, at jeg er nødt til lige først at undersøge sagen nærmere, altså at se på de økonomiske konsekvenser. Der er bl.a. en diskussion om, hvor man skal placere havvindmøllerne, så vi får allermost energi ud af dem. Så det vil jeg altså forbeholde mig retten til først at få undersøgt nøjagtigt, og så vil det være sådan, at jeg vil have et udspil klar i løbet af sommeren.

Kl. 13:25

Formanden :
Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:25

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er det jo sådan, at man under alle omstændigheder skal lave noget, efter at man har truffet beslutningen.

I havvindmøllerapporten fra 2008 kom Kriegers Flak ind igen. Det var vi glade for i SF, for vi havde arbejdet hårdt for at få den ind i planlægningen igen. Nu er der gået 2 år siden da. Jeg synes faktisk, at det er på tide at sige: Ja, vi træffer en beslutning om at bygge på Kriegers Flak og sætter et årstal for, hvornår vi forventer at møllerne står der og snurrer og producerer energi til både danskere og tyskere og svenskere.

Så kommer der selvfølgelig et sådan mere teknisk arbejde bagefter, fordi det skal i udbud osv., men hvad er der egentlig at betænke sig på? Jeg kan ikke se, at der er noget at betænke sig på udover at sige farvel til de penge, som Europa-Kommissionen har foræret os.

Kl. 13:26

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:26

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nej, jeg har altså ikke nogen ambition om at sige farvel til nogle penge, og man må jo også bare her sige helt overordnet – og det sig-

nal vil jeg også gerne sende her i dag – at jeg synes, at det projekt er et meget vigtigt projekt.

Det skyldes to ting: Punkt 1, fordi vi så i givet fald får flere havvindmøller, og det er jo vigtigt i sig selv. Og punkt 2, fordi den helt store vision bag det her projekt for mig jo især er at få koblet elnettet sammen, og det vil jo så i første omgang være Tyskland og Danmark, men på sigt forhåbentlig også Sverige. Det har vi jo virkelig behov for i Europa, for der er ikke nogen af os, der er øer.

På den måde er jeg fuldstændig enig i præmissen om, at det her er et vigtigt projekt, men jeg synes bare stadig væk også, at det er klogt at kigge på bundlinjen og kigge på, hvordan vi får bedst økonomi i det her projekt. Der har jeg så ladet mig rådgive på en sådan måde, at det vil jeg altså godt lige gøre først. Men det er ikke sådan, at jeg siger, at nu venter vi på Klimakommissionen eller sidder på hænderne – nej, det bliver altså omkring sommer, at vi vil være i stand til det.

Kl. 13:27

Formanden :
Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:27

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Skal jeg så tage det som et udtryk for, at det bliver et ja til at bygge på Kriegers Flak? For det med at komme med et svar til sommer kan jo både være et nej og et ja, og det kan også være et *på sigt*. Skal jeg tage det som udtryk for, at det bliver et ja, og at det her er en havvindmøllepark, vi kan se første etape af stå der inden for 3 år? Det er jo nogenlunde den tid, det tager at få en havvindmøllepark op at stå, fra udbuddet er sket.

Kl. 13:27

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:27

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det sidste kan jeg bekræfte. Sådan har jeg også forstået det, altså at møllerne vil kunne snurre rundt, for nu at bruge det udtryk, i 2016 – det er korrekt.

Men jeg vil ikke stå her og forpligte mig til at sige, at jeg har en check med, og at vi nu kommer til at gøre det på den ene eller den anden måde. Jeg har her meget klart givet udtryk for, hvad min holdning er. Det er et projekt, jeg meget håber at vi er i stand til så at sige at skrive under på og få sat i værk, men det kræver selvfølgelig, at tingene passer, så regnestykket går op, og det kommer jeg så med et udspil til omkring sommer.

Kl. 13:28

Formanden :

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det hr. Per Husted som spørger, værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 83**Per Husted (S):**

Tak. Jeg vil fortsætte med det, som fru Mette Gjerskov tidligere spurgte om, nemlig om CEPOS, og der er ingen grund til at komme ind på baggrunden for spørgsmålet, for den har vi allerede fået. Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Kan det virkelig passe, at ministeren ikke har kendskab til et indslag, der var i TV-Avisen, om den borgerlig-liberale tænketank CEPOS' rapport, og kendskab til den anden rapport, der er kommet fra anerkendte forskere, der helt tager afstand fra det, der står i CEPOS' rapport? Kan det virkelig passe, at ministeren ikke har kendskab til det?

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:28

muligheder, jeg har for at sige, at hvis det ikke er faktuel korrekt, skal der naturligvis stå, at det er det ikke. Og jeg vil tage det med i min debat, og så er det ikke nogen rapporter, som jeg vil tage med mig på mine store rejser i udlandet. Det siger da sig selv. Det er, ligesom når man i alle mulige andre debatter må forholde sig til, hvad der er fakta. Det er klart, at det skal være fakta. Vi fører faktabaseret politik.

Kl. 13:31

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg må jo sige, at det desværre ikke er hver dag, jeg får set TV-Avisen. Jeg ville ellers meget gerne, men dette indslag har jeg altså ikke haft mulighed for at se.

Nu vil jeg også gerne minde den ærede spørger om, at jeg i sidste uge fik den glædelige nyhed, at jeg også er blevet ligestillingsminister, så jeg har altså brugt ret meget tid i de sidste par dage på at sætte mig ind i *vold i nære relationer* for at nævne et emne, og *hvordan får vi flere kvinder ind i ledelserne* for at nævne et andet emne.

Så på den måde må jeg altså sige, at hvis man ønsker yderligere informationer om den her CEPOS-rapport, vil jeg forbeholde mig retten til først at læse den. Jeg synes igen, at det er et meget godt udgangspunkt, at man baserer sig på fakta frem for at slynge om sig med noget, som man ikke har læst.

Kl. 13:29

Formanden :
Hr. Per Husted.

Kl. 13:29

Per Husted (S):

Det er jeg helt enig med ministeren i, men nu er det så ikke så meget ligestilling, vi taler om i dag.

Jeg kunne godt tænke mig, at når nu ministeren har fået sat sig ind i de to rapporter, og hvis ministeren er enig i det, som vi har fremført i dag, at ministeren så offentligt vil gå ud og tage afstand fra det, der står i CEPOS-rapporten – selvfølgelig under forudsætning af, at det er forkert.

Kl. 13:30

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:30

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg synes, at det mest fair i det her er at sige: Der foreligger en rapport, og den vil jeg naturligvis gå hjem og sætte mig ind i; lægge den i bunken, og så vil jeg gå i gang med at læse den. Men at sige her og nu, hvad jeg måtte mene om rapporten, har jeg altså ikke lyst til. Igen, faktabaseret politik er mit udgangspunkt.

Kl. 13:30

Formanden :
Hr. Per Husted.

Kl. 13:30

Per Husted (S):

Så tillader jeg mig at spørge om det samme igen: Hvis det, der bliver fremført her i dag, er korrekt, nemlig at det er forkerte oplysninger, som CEPOS er kommet med, vil ministeren så gå ud og offentligt tage afstand fra det, CEPOS har skrevet og sagt i USA?

Kl. 13:30

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:30

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jamen det er da klart nok, at hvis der i denne rapport måtte stå ting, som jeg synes er faktuel forkert, vil jeg da selvfølgelig anvende de

Formanden :

Tak til hr. Per Husted.

Så er det hr. Ole Hækkerup, stadig med spørgsmål til klima- og energiministeren.

Kl. 13:31

Spm. nr. US 84

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg vil dreje diskussionen over i et lidt andet emne, nemlig den oliefyrrskrotningsordning, som trådte i kraft for blot 2 dage siden. Den er jo aftalt mellem Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Det vil sige, at i forbindelse med sidste finanslov blev de tre store borgerlige partier enige om at bruge 400 mio. kr. på at lave en ordning til skrotning af oliefyrr.

Dansk byggeri har så beregnet, at hvis man i stedet havde brugt de 400 mio. kr. til at støtte rene vedvarende energiløsninger, så havde vi opnået en meget større reduktion i CO₂-udslippet end det, som kommer ud af den nuværende ordning.

Nu kommer regeringen jo ikke i hus under nogen omstændigheder med de reduktioner i CO₂-udslippet, Danmark har påtaget sig i aftaler med andre lande, sådan i det hele taget. Men tror ministeren ikke, at det ville være en god idé, når vi brugte penge, i det her tilfælde hvor Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti bruger 400 mio. kr., at vi sørgede for at indrette ordningerne sådan, at det gav den størst mulige klimaeffekt? Vil ministeren på den baggrund – nu løber ordningen jo over lidt tid – tage initiativ til eventuelt fra næste år at få revideret ordningen?

Kl. 13:32

Formanden :
Ministeren.

Kl. 13:32

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Her kan jeg jo så i hvert fald sige, at disse oplysninger er mig bekendt – vedrørende Dansk Byggeri. Jeg vil også lige kort sige, at den her ordning jo virkelig er et forsøg på at få gjort noget konkret. Det tror jeg er meget vigtigt i den nuværende situation. Der er jo meget debat selvfølgelig om klima og energiforsyningsikkerhed, men her har vi et konkret projekt om, hvordan Danmark kan dreje på en knap for så at blive mindre afhængig af de fossile brændsler.

Så er det selvfølgelig klart nok, at man kan vælge at skruer en ordning sammen på mange forskellige måder. Der har også været mange andre bud på, hvordan man kunne gøre det. Man må bare sige, at hvis man her vil følge det, som Dansk Byggeri har foreslået, og som jeg forstår det, er det altså, at man både skal give et særligt tilskud til solvarme og til varmepumper, og så vil der så skulle bruges flere penge konkret til én husstand. Det betyder så rent faktisk, at vi får skrottet færre oliefyrr. Det må man hele tiden have med i den overordnede betragtning.

Kl. 13:33

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:33

Kl. 13:36

Ole Hækkerup (S):

Jeg hører ministerens svar sådan, at man godt kunne have brugt de 400 mio. kr. på en sådan måde, at vi var blevet fri for endnu flere fossile brændsler end det, vi bliver med den måde, som regeringen, Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti nu har aftalt.

Mit spørgsmål er på den baggrund så: Hvis ministeren havde været minister dengang, da man indgik finanslovaftalen, havde klima- og energiministeren så arbejdet for, at de 400 mio. kr. ville være blevet anvendt på en sådan måde, at vi havde fået den maksimale effekt for at gøre det her land uafhængigt af fossile brændsler, altså den maksimale effekt for at reducere vores CO₂-udslip, i modsætning til den løsning, der faktisk er kommet ud af finanslovaftalen?

Kl. 13:34

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:34

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Altså, igen så kan man jo vælge at skruer en ordning sammen på mange forskellige måder. Det tror jeg hurtigt vi to kunne blive enige om. Der er selvfølgelig også nogle hensyn her, man skal have med i betragtning. Der var også nogle beskæftigelseshensyn, sådan har jeg forstået den her ordning, der jo også var med i den overordnede kalkule.

Når det så er sagt, er jeg ganske tilfreds med den måde, den her ordning er blevet skruet sammen på. Jeg synes også, at man her skal være opmærksom på – det har der jo også været rejst nogen debat om – at sige, jamen altså det her med, at det så er muligt at få støtte til, at man så får solvarme til et oliefyr, har der så været lidt misforståelse omkring, og nogle har været ude at sige: Jamen betyder det så, at vi giver støtte til oliefyr? Der må jeg sige at det gør vi altså ikke. Men pointen er altså bare, som jeg er helt sikker på at hr. Ole Hækkerup vil give mig ret i, at det jo altså ikke er alle steder, det her gælder, f.eks. er der også fjernvarme i Danmark, og der bliver man så nødt til at hjælpe de mennesker, der gerne vil over på noget mere vedvarende energi, så de ikke kommer til at fryse.

Kl. 13:35

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 13:35

Ole Hækkerup (S):

Tak. Jeg er godt opmærksom på det her med, at man ikke direkte giver tilskud til oliefyret. Pointen er jo nok så meget, at når man laver en offentlig tilskudsordning, lokker det jo en række private penge, folks egne penge med til at investere i en ny løsning. Derfor kan man sige, at den måde, man indretter de offentlige tilskudsordninger på, jo i høj grad påvirker, hvordan den samlede løsning bliver. Jeg synes jo, at det er lidt specielt, hvis ministeren siger, at det giver anledning til en beskæftigelseseffekt. Det gør det ubestrideligt.

Men i nogle af de andre planer, regeringen har fremlagt, eksempelvis erhvervsklimastrategien, er det eksplicit anført, at Danmark skal være et grønt vækstlaboratorium. Vi skal være stedet, hvor man afprøver de nye grønne teknologier, og det er vores langsigtede erhvervsstrategi, der på lang sigt skal give flest job.

Tror ministeren ikke, at hvis man havde indrettet den her ordning sådan, at vi havde brugt de 400 mio. kr. på rene VE-løsninger – i stedet for også at støtte kombinerede løsninger, hvor folk så anskaffer sig et nyt oliefyr – så havde vi trods alt været tættere på regeringens egen erhvervsstrategi om at gøre Danmark til et grønt testland?

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:36

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nu tror jeg ikke, at man skal overvurdere en enkelt ordning. Jeg sagde, at det jo så var en del af den overordnede vision for på sigt at gå hen og blive uafhængig af fossile brændsler, men der er vi jo ikke endnu, så jeg vil ikke sådan gå hen og sige, at den her ordning er sådan skruet sammen, at hele målsætningen er, at Danmark så skal gå hen og blive et grønt testlaboratorium.

Nej, igen vil jeg, når jeg ser på ordningen, have lov til at fastholde det her med, at det gælder om at få skrottet flest mulige gamle oliefyr. Det er jo det, der er målsætningen. Sådan som jeg forstår det, kan man jo altså få skrottet op til 30.000, og det er jo vigtigt, at vi får de gamle oliefyr væk. Så er der jo netop mulighed for at få koblet med VE-energi, og det er jo det, der er det helt centrale i den her ordning.

Kl. 13:37

Formanden :

Tak til hr. Ole Hækkerup og tak til klima- og energiministeren.

Næste spørger er fru Pernille Vigsø Bagge, og det er så til ministeren for ligestilling, som så er den samme person som den forrige minister. Værsgo, fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:37

Spm. nr. US 85**Pernille Vigsø Bagge (SF):**

Tak for det. Og god dag til den nye minister, velkommen til og tillykke osv.; vi er rigtig mange, der ser frem til samarbejdet.

I Jyllands-Posten kan man i dag læse, hvad rigtig mange af os godt har vidst rigtig længe, nemlig at vi i Danmark lider under et stort tab af ledertalenter. Og jeg er så glad for, at ministeren lige før under klimaspørgsmålene gjorde rede for, at ministeren havde læst op på det med kvinder i ledelse. For vi er mange, der er ret bekymrede for, at kvinder, til trods for at kvinder fylder mere på universiteterne, fylder mere på arbejdspladsen og fylder mere i hele uddannelsessystemet i det hele taget, er mere eller mindre usynlige i toppen af erhvervslivet, i virksomhedsbestyrelserne, men de er også usynlige i professoraterne på universiteterne og i lederstillinger i det hele taget. Og jeg er meget, meget interesseret i at høre, hvilke planer ministeren har for at bløde op på det her.

Vi ved godt, at der er lavet et charter for kvinder i ledelse, men indtil videre har det bare ikke rigtig vist sig at have den helt store effekt. Jeg ved godt, at charteret ikke er voldsomt gammelt, men det er meget interessant at vide: Hvad skal vi gøre for at sikre, at kvinder også fremover er repræsenteret i virksomhedsbestyrelser, blandt professorerne på universitetet og i lederstillinger i det hele taget?

Kl. 13:38

Formanden :

Ligestillingsministeren.

Kl. 13:38

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet, og tak for lykønskningerne og også for koblingen til mit navn.

Der er for mig ingen tvivl om, at en af de helt, helt store udfordringer, vi står over for, er, at Danmark deltager i et videnskapløb. Kina investerer voldsomt, vi ser Indien investere voldsomt, ikke mindst jo også inden for universitetsverdenen. Derfor er der tale om, at vi i Danmark smider guld på gaden, når vi ikke trækker på hele

talentmassen. Og det gør vi ikke i dag. Det kan vi jo konstatere, når vi ser på tallene, og jeg er sikker på, at vi to hurtigt kunne kigge på nogle tal og der se, at det altså ikke ser for godt ud med f.eks. antallet af kvindelige professorer. Så derfor skal der gøres noget, det vil være mit udgangspunkt for det her arbejde, for ellers er det at smide guld på gaden.

Kl. 13:39

Formanden :

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:39

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg er simpelt hen så glad for at høre, at der skal gøres noget. Og det er jo også, fordi jeg lige præcis, hvis vi nu hæfter os ved f.eks. kvinder i virksomhedsbestyrelser, kan se, at der overalt i Europa sker en hel masse på det her område; man vil i de forskellige europæiske lande simpelt hen ikke finde sig i, at virksomhedsbestyrelser ekskluderer det ene køn. I Norge, Sverige og Finland har man lavet lovgivning, der involverer kvoter, og i Spanien giver man fra 2013 fortrinset i licitationer til virksomheder, som har kvinder i ledelsen; i Belgien er der nu en lov om 30 pct. kvinder i virksomhedsbestyrelser, i Holland en lov om 40 pct. kvinder i virksomhedsbestyrelser, og i Frankrig er de så sandelig også på vej med en lov om kønskvotering i forhold til virksomhedsbestyrelser.

Er det en vej, ministeren kunne tænke sig at gå, når ministeren nu holder fast i, at der skal gøres noget?

Kl. 13:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:40

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Jeg fastholder: Der skal gøres noget. Ja, vi har ligestilling i Danmark, men der sker altså åbenbart noget på vej op ad karrierestigen, for nu at bruge det udtryk, for jo højere man kommer op ad karrierestigen, jo færre kvinder er der. Dette er et faktum. Og man kan jo, bare som ét eksempel på, at der sker noget i den her proces op ad karrierestigen, som jeg også selv har kigget en del på, konstatere, at det tilsyneladende kun er ved hver fjerde akademiske stilling, der søges om i Danmark, at der både er en mandlig og en kvindelig ansøger. Så derfor skal der gøres noget. Jeg har i mit gamle virke på Københavns Universitet så kunnet konstatere, at det, når man der har anvendt det økonomiske incitament, og det vil sige er gået hen og har belønnet de fakulteter, der var i stand til at få kvinderne frem i lyset, så rent faktisk har rykket sig.

Så jeg vil i dag ikke stå her og sige, at jeg vil gribe til kvoter eller gribe til lovgivning, men jeg vil gerne give håndslag på, at jeg nu simpelt hen vil gå ind i det her med et åbent sind og se på: Hvilke knapper kan vi rent faktisk dreje på, så vi finder den værktøjskasse, der skal til, for at give det her område et løft?

Kl. 13:41

Formanden :

Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:41

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Nu har vi da i hvert fald fået slået fast, at ministeren vil gøre noget, og så er jeg næsten tvunget til, når vi ikke kan komme det nærmere mere konkret, at spørge til tidsperspektivet i det her. For det her er noget, vi ikke kan vente frygtelig lang tid med at gøre noget ved. Vi bliver overhalet på alle ligestillingsparametre i de internationale målinger i disse dage. Det betyder rigtig meget for den enkelte, at der

ikke reelt er lige muligheder i vores samfund, men det betyder jo også noget for vores vækst. Det betyder noget for vores samfundsøkonomi. Det betyder noget for hele vores indstilling til ligestilling.

Så hvad er tidsperspektivet? Hvornår kan vi forvente at der kommer fra initiativer fra ministeren til om end ikke lovgivning, om end ikke kvoter, så i hvert fald initiativer, der bløder op på det her? For uanset om man spørger hos DJØF, uanset om man spørger på universiteterne, eller uanset om man spørger hos erhvervslivet, siger de selv, at vi ikke kan blive ved med at vente på noget, som tilsyneladende slet ikke sker.

Kl. 13:42

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:42

Ministeren for ligestilling (Lykke Friis):

Nu ville det jo nok være for nemt at sige, at jeg ikke har været minister inden for det her felt så længe, så det vil jeg undlade at gøre, men her sige følgende: Det er jo sådan, at jeg inden længe skal fremlægge regeringens perspektiv- og handlingsplan for 2010 inden for det her felt. Det er selvfølgelig en oplagt anledning til, at vi får diskuteret de her ting igennem og også får set på, om der er nogle nye, spændende indsatsområder, nogle nye knapper, vi kan dreje på.

Jeg vil da også gerne allerede i dag herfra sende det signal, at det er talentdagsordenen, jeg vil sætte øverst, det her med, at vi skal trække på hele talentmassen. Det vil sige, at noget af det, jeg kommer til at bruge meget tid på, vil være universitetsområdet, ikke alene med hensyn til forskere, dekaner og rektorer, men altså også hele spørgsmålet om kønsfordelingen på studierne. Vi skal huske, at ligestillingen altså rent faktisk går begge veje. Det er jo også et problem, når vi ikke trækker på hele talentmassen og f.eks. har ganske få drenge – eller mænd skal vi vel sige – på diverse uddannelser. Så det er i hvert fald et klart signal om, at det er det, der vil stå øverst på min dagsorden.

Kl. 13:43

Formanden :

Tak til fru Pernille Vigsø Bagge, og tak til ministeren for ligestilling. Hermed sluttede spørgetimen.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 13:43).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden :

Mødet er genoptaget.

Det første spørgsmål er stillet af hr. Jeppe Kofod til udenrigsministeren.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1378

1) Til udenrigsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Er udenrigsministeren enig med udviklingsministeren, da han i sin tidligere egenskab af udenrigsordfører for Venstre mente, at det var godt med et svækket FN og en mindre aktivistisk generalsekretær,

da FN »...ikke har gjort særlig meget godt her på jorden«, og dermed i realiteten gjorde op med FN som en hjørnesten i Danmarks udenrigs- og udviklingspolitik?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Søren Pinds udtalelse i Jyllands-Posten den 3. september 2009: »FN er ikke en organisation, der har gjort særlig meget godt her på jorden. Som regel er det kun blevet værre, når man har haft en aktivistisk generalsekretær, og derfor er jeg kun glad for, at vi har fået en mindre aktivistisk af slagsen«.

Formanden :

Hr. Jeppe Kofod starter med at læse spørgsmålet op. Værsgo.

Kl. 14:00

Jeppe Kofod (S):

Spørgsmålet lyder: Er udenrigsministeren enig med udviklingsministeren, da han i sin tidligere egenskab af udenrigsordfører for Venstre mente, at det var godt med et svækket FN og en mindre aktivistisk generalsekretær, da FN »ikke har gjort særlig meget godt her på jorden«, og dermed i realiteten gjorde op med FN som en hjørnesten i Danmarks udenrigs- og udviklingspolitik?

Kl. 14:00

Formanden :

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 14:01

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Jeppe Kofod, at udviklingsministeren og jeg er enige i regeringsgrundlaget, der klart fastlægger, at Danmark gennem det internationale samarbejde inden for rammerne af FN skal arbejde for at fremme danske interesser og danske værdier. Lad mig slå fast, at FN fortsat er en hjørnesten i Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik. Der er ikke noget alternativ til FN. Det er i FN, at vi kan tale med de lande, som vi er uenige med.

Det er rigtigt, at FN i en række situationer ikke har kunnet levere tilfredsstillende løsninger, og vi har også måttet konstatere, at organisationen har vist sig utilstrækkelig over for en række af de udfordringer, verden står over for. Vi har set grundlæggende menneskerettigheder og principper om deres universalitet sat under pres, og der er jo såkaldte spoilerlande, altså lande, der ønsker at ødelægge dagsordenen. De får også lov til at sætte deres præg på arbejdet, og de har i stigende grad forstået at underminere menneskerettighedsrådets arbejde og trække fokus i den forkerte retning.

Der er således på en række områder god grund til at kritisere FN og FN's medlemslande, men vi skal selvfølgelig bruge vores kræfter på at afhjælpe de problemer, FN også kæmper med. Danmark skal sammen med EU være bedre til både at dæmpe op over for spoilerlandene og komme i offensiven. Vi skal yde en aktiv indsats og samarbejde tæt om de konkrete sager med både moderate og progressive kræfter i andre verdensdele og samtidig stå fast på vores værdier. Derfor er der brug for et tættere samarbejde blandt ligesindede demokratier, men inden for de eksisterende strukturer, herunder FN.

Kl. 14:02

Formanden :

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:02

Jeppe Kofod (S):

Tak. Lad mig først udtrykke stor glæde over svaret, men ikke overraskelse. Det er jo godt, at skiftende danske regeringer tillægger FN stor værdi.

Jeg skal høre, om ministeren så ikke også er enig i, at FN i realiteten er den eneste globale organisation med fuld legitimitet og et bredt mandat og derfor har mandat til eksempelvis at skride ind også med sanktioner, der indbefatter brug af militær magt, i situationer, hvor det er nødvendigt. Jeg skal bare høre, om det ikke er korrekt.

Så vil jeg sige til ministeren, at jeg er glad for, at ministeren fuldstændig kan tilbagevise det, som Venstres udenrigsordfører og nuværende udviklingsminister sagde for et halvt år siden, nemlig at FN ikke har gjort særlig meget godt her på jorden, og at han derfor var glad for, at FN med den nuværende generalsekretær er svækket.

Jeg skal høre, om det er synspunkter, som jeg forstår på svaret, ministeren ikke deler, og om regeringen står inde for, at vi skal have et stærkt FN, og at vi skal gøre noget ved de problemer, der er i FN, men ikke lave et alternativ til FN.

Kl. 14:03

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:03

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jeppe Kofod, at der ikke er noget alternativ til FN. FN er den eneste universelle aktør, der er på banen inden for krisehåndtering og inden for konflikthåndtering, og derfor skal vi jo bruge FN positivt. Der er altså også meget positivt at sige om FN.

Hvis vi ser på den katastrofe, der lige nu udspiller sig i Haiti, så er der jo ikke noget alternativ til det kæmpemæssige arbejde, FN og FN's underorganisationer gør. Det skal vi værdsætte, det skal vi påskønne, og det skal vi også huske at rose.

Jeg tror, det er sådan i ethvert forhold, også i de forhold, vi har til multilaterale organisationer, at vi skal fremhæve de gode ting, de gør, men at vi som gode venner også skal turde sige til hinanden, hvad det er, vi er utilfredse med. Og der tror jeg da, at noget af det, som Danmark har lagt meget stor vægt på også i min forgængers tid, nemlig at få lavet en reform af Sikkerhedsrådet, er en meget vigtig sag at blive ved med at fastholde på dagsordenen.

Så vi skal fremhæve de gode ting ved FN, men vi skal også turde sætte fingeren på de ømme punkter og sige: Der, hvor FN ikke afspejler de globale magtstrukturer, der er i dag, og det gælder f.eks. i Sikkerhedsrådet, vil vi gerne arbejde for reformer. Jeg tror, at vi på den måde gør den danske befolkning og danske interesser den største tjeneste.

Kl. 14:05

Formanden :

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:05

Jeppe Kofod (S):

Igen vil jeg gerne takke for svaret, for jeg er fuldstændig enig i, at det ikke gælder om at lave et alternativ til FN, men om at styrke FN med de danske værdier og prioriteter, som vi har, og med det, som FN bygger på i udgangspunktet, nemlig menneskerettigheder og demokrati. Derfor vil jeg gå lidt videre, for den nuværende udviklingsminister og tidligere Venstreordfører foreslog jo også rent faktisk, at man skulle lave et slags demokratiernes FN som et alternativ.

Det forstår jeg bare er en tanke, som regeringen også fuldstændig afviser, og det er så noget, som jeg forstår – jeg skal bare være helt sikker – at udenrigsministeren og den nye udviklingsminister er fuldstændig enige om ikke er en tanke, som man vil forfølge. Derfor kan man med sindsro sige, at den danske regering ikke vil støtte f.eks. det forslag, som vi også kender fra den yderste højrefløj i USA, nemlig at lave et alternativ til FN, men faktisk vil gå ind at styrke FN og sikre og reformere FN, så FN bliver mere effektiv og kan varetage Danmarks interesser på en mere effektiv måde.

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:06 ne verden, at man også er i stand til at kritisere det afgudsbillede, der hedder FN?

Kl. 14:09

Kl. 14:06 **Formanden :**
Ministeren.

Kl. 14:09

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod, at jeg er fuldstændig enig. Jeg mener, at vi ville få en mere polariseret verden og også en verden med flere konflikter, med flere problemer, med flere *uløste* problemer, hvis vi begyndte at lave et alternativ til FN, der skulle være en slags konkurrent.

Det, som jeg tror er fornuftigt at fastholde, er, at vi har et FN, hvor der er udemokratiske lande med. Dem vil vi gerne være i dialog med, og vi vil faktisk også gerne have en mulighed for at kunne kritisere dem, og det kræver jo, at man sidder i det samme forum, hvor de sidder.

Så jeg tror, at vejen frem er at fortsætte også den kritiske dialog, og så skal vi bare være bedre til blandt de ligesindede lande, som vi jo også er optaget af at have et forstærket samarbejde med, at samarbejde om tingene og få presset vores dagsordener igennem. De lande, der er demokratiske, og som går ind for menneskerettigheder, har jo også en forpligtelse til at stå sammen og prøve at sætte den dagsorden, og det tror jeg altså at vi bedst gør inden for rammerne af FN frem for at lave en anden organisation udenfor, som ingen andre gider at høre på. Det tror jeg ville være nytteløst, og jeg tror som sagt, at det ville polarisere både problemerne og gøre det vanskeligere at være i dialog med de lande, som der virkelig er behov for at have en kritisk dialog med.

Kl. 14:07

Formanden :

Tak. Der er et ønske fra hr. Søren Krarup om at være medspørger.

Kl. 14:07

Jeppe Kofod (S):

Jeg har ikke bedt om nogen medspørger. Skal man det?

Kl. 14:07

Formanden :

Det skal fravælges, at der kan være medspørger. Sådan er reglerne. Hvis der er ønske om at være medspørger, kan man være medspørger. Der kan være op til to medspørgere, hvis man vil. Men hovedspørgeren har en ret til at sige: Jeg vil ikke acceptere medspørger. Det er bare sådan regelsættet er, men det er sjældent brugt, at man nægter at have medspørger.

Men hr. Jeppe Kofod får jo sidste spørgsmål. Det er jo sådan, det altid har været. Der er ikke noget nyt.

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:08

Søren Krarup (DF):

Har man en smule historisk sans, så ved man jo, at FN blev stiftet under anden verdenskrig på USA's og præsident Roosevelts velmenende og ofte meget naive præmisser. Det førte jo i efterkrigstiden til, at FN fik stor magt, men det førte også til, at FN efterhånden fik et gudebilledes karakter. Det vil sige, at det var helligbrøde at kritisere FN.

I betragtning af at FN har udviklet sig sådan, at der i dag er et flertal af diktaturstater i FN, må man jo spørge, om det måske ikke var på sin plads, at man forholdt sig en smule kritisk til denne afgudsdyrkelse.

Jeg vil simpelt hen spørge ministeren: Vil ministeren ikke være enig med mig i, at det er en lykke, at der nu er folk i ministeriet, der har et så kritisk og selvstændigt blik på den politiske situation i den-

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg skal ikke gå ind i en lang debat om forhistorien til det at etablere internationale og multinationale organisationer, men jeg tror, at det, der er det vigtigste at få sagt til hr. Søren Krarup, er, at jeg er ganske enig i, at der også skal være plads til kritik. Det er sådan set også det, jeg har sagt til hr. Jeppe Kofod. Jeg tror sådan set, at styrken i et hvert venskab ikke er at klappe hinanden på ryggen og sige: Hvor gør du det godt. Det er også at turde være kritisk, hvis der er ting, som man ikke synes fungerer godt nok.

Den balance synes jeg faktisk at Danmark har fundet i forhold til FN igennem ganske, ganske mange år. Altså at bruge FN proaktivt og positivt de steder, hvor det er nødvendigt, men også bruge FN som det forum, det er, nemlig det eneste forum i verden, hvor man har en mulighed for at diskutere med diktatorer og få sagt til dem, hvad man synes er forkert.

Jeg tror jo på, at når vi fra dansk side presser på for reformer, bl.a. når det gælder Sikkerhedsrådets sammensætning, som jo er det, som hr. Søren Krarup også peger på er et levn fra anden verdenskrig, er det i den gode sags tjeneste, at vi gør det. Derfor vil vi stadig væk også i forhold til at reformere FN spille en proaktiv rolle.

Kl. 14:10

Formanden :

Hr. Søren Krarup.

Kl. 14:10

Søren Krarup (DF):

Jeg takker for svaret, og det glæder mig, at ministeren har det skeptiske og kritiske syn også på noget, der dyrkes så afgudsagtigt som FN.

Jeg vil så i al enkelhed spørge – nu kender jeg udviklingsministeren godt, og jeg ved, at han er en selvstændig tænkende og meget skarpsindig politiker – er det ikke netop en støtte for regeringen, at man har en så selvstændig mand siddende, som også er i stand til at tænke kritisk om det, som andre ikke tør tænke kritisk om, og som samtidig er i stand til at give Danmark en position? Man må jo nemlig indrømme, at et lille land som vores jo har haft en tendens til altid at skulle løbe i de store nationers fodspor. Er det ikke en lykke, at der nu er en mand i regeringen, der tænker så selvstændigt, at vi ikke løber den risiko?

Kl. 14:11

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:11

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at det ligger lidt uden for det spørgsmål, som hr. Jeppe Kofod har stillet, at begynde at give de enkelte ministre karakterer. Som formand for Det Konservative Folkeparti har jeg naturligvis været meget involveret i regeringsrokaden og dermed i den regeringssammensætning, der er i dag. Men jeg synes måske ikke, at det er noget, jeg skal kommentere i et § 20-spørgsmål.

Det, jeg kan sige, er, at samtlige medlemmer af regeringen og Det Konservative Folkeparti og Venstres folketingsgrupper har tilsluttet sig det arbejdsgrundlag, som jeg også læste op fra for hr. Jeppe Kofod. Og det er altså et arbejdsgrundlag, hvor vi sætter fokus på,

at FN som den eneste store universelle organisation stadig væk skal spille en rolle, og at det er vigtigt for os, at vi bruger FN til det, FN er god til, nemlig at være et sted, hvor vi også kan mødes med dem, vi er uenige med, og få forklaret dem, hvorfor vi er så utrolig uenige med dem, for det tror jeg er meget vigtigt.

Så vil jeg sige til hr. Søren Krarup, at jeg faktisk også mener, at det er på sin plads, uanset hvad det er for organisation, hvad enten det er en multilateral organisation som FN, eller det er EU, at dem, man holder af og gerne vil samarbejde med, skal man også altid have et blik på, for at man kan forandre for at gøre det bedre. Derfor fremhævede jeg også Sikkerhedsrådsreformen som et af de områder, vi meget gerne vil være med til at arbejde videre med.

Kl. 14:12

Formanden :

Tak til hr. Søren Krarup. Så er det hr. Kamal Qureshi, der ønsker at være medspørger. Hr. Jeppe Kofod får stadig det sidste spørgsmål.

Men det er altså anden og sidste medspørger – værsgo, hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:12

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Nu får vi jo sådan en FN-debat her. Det er måske også meget godt her i starten af udenrigsministerens periode, at vi får nogle ting klarlagt.

Ministeren udtaler meget konstaterende, at FN er den eneste internationale aktør. Det kan man jo sige er en konstatering, vi alle sammen kan gøre. Men i forlængelse af, at der nu netop bliver rejst tvivl fra regeringens støtteparti og tidligere også fra Venstres udenrigsordfører om, hvorvidt der skulle etableres et alternativ til FN eller gøres forsøg på at lave et andet, alternativt FN – hvad man så end vælger at kalde det, afhængigt af om det er de amerikanske højrefløjsspartier eller nogle danske højrefløjsspartier, der giver udtryk for det – synes jeg, det kunne være godt at høre udenrigsministeren fortælle her, hvorvidt udenrigsministeren mener, der skal trædes nogle skridt i retning af at etablere et alternativt FN. Eller mener ministeren, at man kan arbejde med og styrke FN inden for den struktur, der er – arbejde med al den kritik og det andet, som ministeren allerede har nævnt?

Kl. 14:14

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:14

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne sige til hr. Kamal Qureshi, at regeringens politik med hensyn til FN er fuldstændig uændret, i forhold til hvordan den var for 2 uger siden. Det vil sige, at vi positivt vil bidrage til at gøre FN-systemet og FN som organisation endnu bedre. Jeg tror ikke på tanken om, at man får skabt mere demokrati her i verden ved at prøve at lave en ny organisation, hvor alle dem, der i forvejen er enige, kan sidde og snakke hinanden efter munden. Det tror jeg ikke på er nogen løsning. Som jeg sagde til hr. Jeppe Kofod – og hr. Jeppe Kofod havde et rigtig godt spørgsmål – tror jeg, det vil skabe yderligere polarisering, hvis man forsøger at lave to organisationer, der skal, om man så må sige, konkurrere mod hinanden.

Nej, det, vi skal gøre, er at gøre det svært for diktatorer og andre, der er en del af FN, bare at melde sig ud af hele verdensordenen og ud af den internationale debat, men tage diskussionen med dem op front – undskyld udtrykket, det er vist engelsk, men tage diskussionen med dem lige op i deres åbne ansigt. Det tror jeg er den rigtige tilgang til det. Der er masser af andre fora, hvor vi mødes – i EU, i WTO og i OECD, hvor mange andre lande mødes om alle mulige andre forskelligartede ting. Men når det gælder de universelle men-

neskerettigheder og andre ting, tror jeg, det er helt afgørende, at vi holder fast i FN som hovedstruktur.

Kl. 14:15

Formanden :

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:15

Kamal Qureshi (SF):

Jamen det er jeg glad for at høre, for det betyder jo, at ministeren i det her spørgsmål så i hvert fald ligger mere på linje med hr. Jeppe Kofod eller Socialdemokraterne og os i SF. For det er jo ikke os, der kalder FN for afgudsdyrkelse, som hr. Søren Krarup lige har sagt. Det er ikke os, som siger, at der skal etableres et demokratisk FN som et alternativt FN, som den konservative udenrigsordfører, hr. Naser Khader, har spillet ud med.

Så vi hjælper gerne ministeren med at arbejde inden for FN's rammer, komme med den kritik, der skal gives, og bruge FN til at holde diktatorer og andre antidemokratiske kræfter i ørerne og samtidig sikre, at FN kan fremme de demokratiske værdier og menneskerettigheder på internationalt plan. Så ministeren kan trygt stole på, at vi nok skal stå bag ministeren, hvis ministeren møder storm fra sine egne.

Kl. 14:16

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:16

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg hørte måske ikke så meget spørgsmål i hr. Kamal Qureshis kommentarer, men jeg vil blot sige, at den politik, som den tidligere udenrigsminister og regeringen hidtil har stået for, tror jeg helhjertet på er den rigtige politik at føre, hvis vi skal gøre verden til et bedre sted. Derfor handler det altså om ikke at lade nogen diktatorer slippe fri, men om at fastholde dem i, at den kamp, vi fører for menneskerettigheder og frihedsrettigheder, fortsætter vi med at tage med dem, og det gør vi i de fora, hvor de møder op.

Kl. 14:16

Formanden :

Tak til hr. Kamal Qureshi. Så går vi tilbage til hr. Jeppe Kofod for et sidste spørgsmål, værsgo.

Kl. 14:16

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg vil også gerne afslutte mit spørgsmål her med at sige tak for, at ministeren helt klart har gjort rede for, at det, som den danske regering står for, er, at man skal reformere og effektivisere FN, og at man altså ikke, som det er foreslået af hr. Søren Pind, skal lave et alternativ til FN, og at man vil styrke FN og ikke, som hr. Søren Pind tidligere har foreslået for et halvt år siden, vil se positivt på et svækket FN, fordi FN ikke har gjort – og jeg citerer: noget særlig godt her i verden. Der vil jeg bare konstatere og sige, at det er det, vi er enige om, og at det er et godt udgangspunkt.

Så vil jeg konstatere, at det er sjovt at se, at fra der, hvor man er i opposition eller ikke engang i opposition, men uden for regeringen i et regeringsparti, og til der, hvor man bliver medlem af en regering, sker der altså kolbøtter. Det er jeg meget tilfreds med, og jeg takker for svarene.

Kl. 14:17

Formanden :

Tak. Jeg vil lige sige, at Søren Pind hedder udviklingsministeren. Det burde man vide.

Så er det udenrigsministeren, værsgo.

Kl. 14:17

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes måske også, at det på mange måder ville have været mere fair over for udviklingsministeren, at udviklingsministeren selv kunne have stået her og uddybet sine synspunkter. Jeg synes faktisk, at udviklingsministeren efter at være tiltrådt som udviklingsminister er kommet med nogle ganske gode udtalelser – udtalelser, der meget vel flugter med det, jeg også har sagt her i dag. Så der er enighed i regeringen om linjen. Så vil jeg sige, at det, som jeg tror vi måske skal sætte fokus på, er, at vi ikke er bagudskuende og siger: Hvem har sagt hvad hvornår, fordi der er nok mange eksempler på, at politikere indimellem skifter synspunkt i forskellige sager. Det kunne jeg i hvert fald hurtigt opregne mange eksempler på, også i hr. Jeppe Kofods parti, men det er der ingen grund til at gøre. Jeg synes, det vigtigste i den her sag sådan set er at få cementeret, at der er meget stor og bred enighed om, hvad det er, vi vil med FN-systemet, både med hensyn til den positive dagsorden og den dagsorden, der handler om at have et kritisk syn på FN og at reformere de steder, hvor vi mener der er behov for det.

Kl. 14:18

Formanden :

Tak. Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er også stillet til udenrigsministeren af hr. Jeppe Kofod. Jeg kan oplyse her, at hr. Per Dalggaard er medspørger, men hr. Jeppe Kofod begynder.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 1383

2) Til udenrigsministeren af:

Jeppe Kofod (S):

Er udenrigsministeren enig i, at udviklingsministerens udtalelser om FN skader Danmarks omdømme i omverdenen og forhold til FN, ikke mindst i lyset af at Danmark er blevet udpeget af FN til at forberede det særlige FN-topmøde om fattigdom (statuskonferencen om 2015-målene) i september i år?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Søren Pinds udtalelse i Jyllands-Posten den 3. september 2009: »FN er ikke en organisation, der har gjort særlig meget godt her på jorden. Som regel er det kun blevet værre, når man har haft en aktivistisk generalsekretær, og derfor er jeg kun glad for, at vi har fået en mindre aktivistisk af slagsen«.

Formanden :

Hr. Jeppe Kofod bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 14:18

Jeppe Kofod (S):

Tak. Er udenrigsministeren enig i, at udviklingsministerens udtalelser om FN skader Danmarks omdømme i omverdenen og forhold til FN, ikke mindst i lyset af at Danmark er blevet udpeget af FN til at forberede det særlige FN-topmøde om fattigdom i september i år?

Kl. 14:19

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:19

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Tak. Jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod, at Danmark yder et aktivt og engageret stykke arbejde for FN. Vi høster også løbende anerkendelse for det arbejde, vi gør, og det engagement, vi lægger i FN, og har

faktisk også fået det fra FN's generalsekretær, som ved flere lejligheder har fremhævet, hvor stor tilfredshed der er med den rolle, som Danmark spiller. Vi yder vores bidrag til FN, og vi yder i modsætning til næsten alle andre lande mere end 0,7 pct. i udviklingsbi-stand, som vi har forpligtet os til internationalt. Vi giver altså en hånd med, hvor vi kan, og der, hvor det giver mening.

Det faktum, at den danske FN-ambassadør for nylig er blevet udpeget til at forberede det kommende topmøde om status for 2015-målene, der afholdes i New York i september i år, er jo netop udtryk for, at Danmark ses som en helt central partner og aktør i FN-samarbejdet, og det er noget, vi alle sammen bør være stolte over og glade for.

Jeg vil sige til spørgeren, at der ingen grund er til at tro, at Danmarks omdømme er i fare internationalt. Vi har et solidt og velkonsolideret renommé i landene omkring os og i FN-systemet, vi er troværdige og trofaste som partnere, og hverken vores samarbejdslande eller FN har grund til at sætte spørgsmålstegn ved det danske engagement.

Så jeg er ikke så bekymret, som hr. Jeppe Kofods spørgsmål måske kunne lægge op til at han skulle være. Jeg mener ikke, at oppositionen har nogen som helst grund til at bekymre sig. Frem til topmødet i september vil Danmark både bilateralt og gennem EU arbejde for, at mødet i september ikke bare bliver en masse tomme ord, men at vi også sætter en politisk dagsorden. Det tror jeg også er den bedste måde at vise, hvor stort vores engagement stadig væk er, når det gælder 2015-målene.

Kl. 14:21

Formanden :

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:21

Jeppe Kofod (S):

Tak for svaret. Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål. Der var vel grund til at være bekymret, hvis det nu var sådan – men det er det ikke, fordi den nye udviklingsminister har slået en kolbøtte – at den nye udviklingsminister mente, at FN stort set ikke har gjort noget godt på jorden, det er et citat, og at det derfor er godt, at man har en generalsekretær, der ikke er særlig udfarende. Hvis man nu mente det som ny udviklingsminister, ville det vel være en svækkelse af Danmarks omdømme og muligheder for at gøre sig gældende inden for FN med hensyn til at reformere og blive taget seriøst i FN. Det må jeg forstå på ministerens svar at det ville have været. Men nu forstår jeg – og det er spørgsmålet – at den nye udviklingsminister og udenrigsministeren er fuldstændig enige om, at de der udtalelser ikke er regeringens politik, og det vil sige, at det ikke er ministrenes politik.

Kl. 14:22

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:22

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes måske, at spørgsmålene begynder at køre lidt i ring, men nu er det også, fordi hr. Jeppe Kofod har fået selskab af ganske mange andre spillere. Jeg vil i hvert fald gerne bekræfte, at regeringens holdning til FN er præcis den samme, som den var for 2 uger siden, for 1 måned siden og langt tilbage, nemlig at vi skal bruge FN aktivt. Jeg synes, det er værd både at ranke ryggen og hæve hovedet og sige med stolthed, at Danmark med rigtig god grund har et meget, meget flot renommé i FN som et land, der aktivt arbejder for at skabe bedre vilkår for de fattigste og de svageste mennesker her på jorden.

Der kan man sige, at det, at Danmarks FN-ambassadør har fået så fremtrædende en post, når det gælder det topmøde, der skal være i

september, er et udtryk for den anerkendelse. Derfor lægger vi naturligvis heller ikke op til, at vores samarbejde med FN eller vores politik på området skal forandres. Den kommer til at fremstå, som den hele tiden har gjort.

Derfor vil jeg sige til hr. Jeppe Kofod, at hvis vi skulle ændre politik og begynde at være kritiske over for en masse mennesker, som vi har stor respekt for, ville det selvfølgelig have givet et nyt signal til omverdenen. Men det har jeg i hvert fald ikke noget som helst ønske om. Jeg sætter meget stor pris på FN's generalsekretær og det arbejde, han gør. I det hele taget synes jeg, at der er meget at rose FN-systemet for, herunder ikke mindst det, der sker på Haiti i øjeblikket, og som er et kæmpemæssigt stykke nødhjælpsarbejde, som bliver løftet af de organisationer.

Kl. 14:23

Formanden :

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 14:23

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg er ked af, hvis det går lidt i ring, men de her udtalelser faldt jo for et halvt års tid siden fra det største regeringspartis udenrigspolitiske ordfører, og dermed må man gå ud fra, at det er noget, der tegner partiet Venstre og den udenrigspolitik, det står for, når man kan sige, at FN ikke har gjort særlig meget godt her på jorden, og glæde sig over, at FN har en generalsekretær, der ikke er særlig udfarende. Altså, det synes jeg alligevel er seriøst.

Men jeg er glad for, at de udtalelser, som kommer fra udenrigsministeren i dag – sådan må jeg stadig væk forstå det – både er på vegne af udenrigsministeren og den nye udviklingsminister, sådan at vi kan være helt sikre på, at når Danmark og den danske regering går ind i FN-arbejdet, så er det med fuld styrke og med fuld respekt for, at man skal ind at ændre ting i FN, og at man ikke vil lave et alternativ eller begynde at svække FN eller glæde sig over et svagt FN, som det største regeringspartis udenrigsordfører tidligere har gjort.

Kl. 14:24

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:24

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jamen jeg kan bekræfte over for hr. Jeppe Kofod, at når man udtaler sig som minister, udtaler man sig på vegne af hele regeringen. Det vil sige, at det altså ikke alene er udenrigsministerens holdning til FN eller udviklingsministerens holdning til FN, det er også statsministerens holdning til FN, undervisningsministerens holdning til FN, som der bliver redegjort for her i dag. Vi udtaler os på vegne af hele regeringen hver gang, og derfor er der selvfølgelig fuldstændig enighed om den linje, jeg har lagt fast her i dag.

Kl. 14:24

Formanden :

Så er det hr. Per Dalggaard som medspørger til udenrigsministeren. Værsgo.

Kl. 14:24

Per Dalggaard (DF):

Jeg er da sikker på, at man nok kan finde en række lande, som har kritiseret Danmark for Danmarks udenrigspolitik på forskellige niveauer, og de er stort set alle sammen medlemmer af FN. Men når man nu tænker på, at to tredjedele af landene i FN er lande fra den tredje verden, hvor diktaturer jo er fremherskende, så kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren om, hvilken tillid man så kan have

til den kritik, og hvilken troværdighed den kritik kan have, som sådanne lande måtte komme med over for Danmark.

Kl. 14:25

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:25

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jamen det må man jo vurdere fra sag til sag. Altså, ligesom Danmark forbeholder sig ret til at kritisere lande, vi ikke synes håndterer deres regeringsførelse på en ordentlig måde, kan vi jo heller ikke skærme os imod, at der kan være lande, der kommer med kritik i forhold til os. Og der vil jeg sige til hr. Per Dalggaard, at jeg da synes, det naturligvis er klart, og det, der er det afgørende, og det, der gør størst indtryk, hvis man modtager kritik – for man skal jo også kunne bære at modtage kritik, når man selv vil være i kritikerrollen – er, at dem, som man bliver kritiseret af, har en vis legitimitet, altså at de er demokratisk valgt, eller at det er en organisation, som har et ordentligt fundament, som måtte kritisere os. Det er selvfølgelig klart, at jo mindre demokratisk et land måtte være, desto vanskeligere er det måske så for os at tage en voldsom kritik af Danmarks demokrati særlig alvorligt, for man måtte spørge: Skulle du ikke vende blikket indad og forsøge at forbedre forholdene i dit eget land? Jeg oplever nu altså heller ikke, vil jeg sige til hr. Per Dalggaard, at Danmark bliver udsat for megen kritik fra udlandet. Generelt set er vi vel et af de lande i verden, der har et meget, meget godt renommé, og det skyldes bl.a. det arbejde, vi gør via FN.

Kl. 14:26

Formanden :

Hr. Per Dalggaard.

Kl. 14:26

Per Dalggaard (DF):

Det sidste er jeg fuldstændig enig i. Jeg finder også, at vi har et godt omdømme ude i den store verden, og jeg er også enig i, at nogle af de lande, der kommer med kritik af Danmark, egentlig burde kigge på sig selv. Og der synes jeg, vi har et stort problem med FN, for jeg kan ikke huske, hvornår der sidst er blevet kritiseret for, at menneskerettighederne ikke er blevet overholdt hos ret mange af de pågældende lande – lande, som er med i FN og nogle af dem sågar med i FN's Menneskerettighedsråd. Der er der ikke nogen kritik fra FN's side, og det finder jeg problematisk.

Jeg vil spørge, om ministeren kan se en eller anden fremgang i de lande, der har nogle regimer, som vi jo helst ikke vil sammenlignes med. Hvor meget gør de egentlig for at blive bedre, og har de nogle taktik fra FN's side til at gøre det bedre?

Kl. 14:27

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:27

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Per Dalggaard, at jeg faktisk mener, at Danmark er et godt eksempel på et land, der benytter sig af retten til at komme med kritik både i FN-regi, som er det, vi diskuterer her i dag, og bilateralt i forhold til nogle af de lande, hvor vi ikke mener, man varetager de hensyn til menneskerettighederne, som vi synes er helt afgørende. Det betyder, at typisk i sager, der vedrører dødsstraf og andre meget, meget voldsomme indgreb, indgreb, der er i modstrid med menneskerettighederne, ser vi det også som vores pligt at rejse det over for de lande, som vi er uenige med, og som vi simpelt hen

ikke mener varetager deres regeringsførelse på rette vis. Det gør Danmark, og det gør Danmark hele tiden.

Jeg ved godt, at hr. Per Dalgaards parti ikke er så vild med Lissabontraktaten, men jeg tror meget på, at efter den er trådt i kraft, kan EU nu med større styrke tale med én stemme, også i forhold til korrupte regimer, og det er noget, der kan gøre, at vores stemme bliver mere hørt, og at vi dermed også kan påvirke tingene i en mere positiv retning. Så jeg er faktisk fuld af fortrøstning, for det, at EU-systemet nu kan stå bedre sammen, er noget af det, der kan være med til at gøre verden til et bedre sted.

Kl. 14:28

Formanden :

Tak til hr. Per Dalgaard. Så er det hr. Jeppe Kofod med sidste spørgsmål. Værsgo.

Kl. 14:28

Jeppe Kofod (S):

Tak. Jeg skal bare afslutte med at konstatere enigheden mellem udenrigsministeren og oppositionen i det her spørgsmål ved at spørge: Hvis det nu var sådan, at Danmark meldte sig ud eller kom med en kritik af FN, som den tidligere udenrigsordfører fra Venstre er kommet med, ville det så ikke bare være sådan, at FN ville have et demokratisk land mindre og lavede demokratiernes FN i stedet for? FN er vel ikke stærkere end de lande, der er med, og der er det Danmarks og andre demokratiske landes pligt at kæmpe for vores værdier og vores synspunkter inden for FN og at sikre, at FN lever op til hele grundlaget i FN-pagten og verdenserklæringen om menneskerettigheder, som netop bygger på menneskerettigheder og demokrati. Er det, vi skal gøre, ikke at gå ind og reformere og sikre, at FN lever op til sit eget ideal, i stedet for at tale om alle mulige alternativer eller glæde sig over et svækket FN?

Kl. 14:29

Formanden :

Udenrigsministeren.

Kl. 14:29

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod, at jeg helt klart mener, at vi skal bruge vores indflydelse, og at vi skal gøre den gældende alle steder. Det er der behov for i forhold til FN-systemet. Der er behov for, at demokratiske lande som Danmark – og Danmark selv – påtager sig en stor social forpligtelse ved også at sige, at vi gerne vil give en del af vores bruttonationalprodukt til udviklingsbistand, og at vi går foran med et godt eksempel.

Der vil ikke komme noget godt ud af en situation, hvor de demokratiske lande meldte sig ud, hvorefter de stod i deres egen klub og kunne kritisere andre, og hvor de lande, der så var tilbage, ville have deres klub, hvor de kunne kritisere os. Som sagt tror jeg kun, at der ville komme en mere polariseret verden ud af det, og FN-systemet bygger jo sådan set på den modsatte vision, nemlig en vision, der handler om at have fredeligt samkvem i verden mellem verdens nationer og med tolerance over for hinanden. Der tror jeg, at vejen frem er dialog kombineret med kritik på de rigtige tidspunkter, og den linje vil Danmark selvfølgelig fortsætte med.

Kl. 14:30

Formanden :

Tak til hr. Jeppe Kofod. Hermed sluttede spørgsmål to.

Spørgsmål tre er stillet af hr. Kamal Qureshi, og det er også til udenrigsministeren.

Kl. 14:30

3) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Hvornår vil udenrigsministeren tage kontakt til det saudiarabiske regime med henblik på en markant kritik af regimets menneskerettighedskrænkelser og dermed udstikke en ny udenrigspolitisk kurs fra regeringens side?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet, hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:31

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvornår vil udenrigsministeren tage kontakt til det saudiarabiske regime med henblik på en markant kritik af regimets menneskerettighedskrænkelser og dermed udstikke en ny udenrigspolitisk kurs fra regeringens side?

Kl. 14:31

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 14:31

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg har den glædelige meddelelse til hr. Kamal Qureshi, at der ikke er brug for at udstikke en ny udenrigspolitisk kurs fra regeringens side. Som ny udenrigsminister er det min intention at fortsætte det aktive fokus på efterlevelse af menneskerettighederne, herunder ikke mindst i Saudi-Arabien.

Menneskerettighedssituationen i Saudi-Arabien er meget bekymrende. Adskillige rapporter fra menneskerettighedsorganisationer som Amnesty International og Human Rights Watch bekræfter dette. Menneskerettighedsovertrædelserne i Saudi-Arabien omfatter bl.a. dødsstraf, tortur og fysisk afstraffelse som f.eks. amputation af lemmer eller piskeslag.

Den internationale efterlevelse af menneskerettighederne er en prioritet for regeringen. Vi bringer derfor emnet op over for Saudi-Arabien ved enhver given lejlighed både bilateralt og gennem multilaterale fora som f.eks. FN, som vi lige har diskuteret, og EU. Det er faktisk ikke mere godt 2 uger siden, at Danmark på et højniveaumøde mellem de to landes udenrigsministerier sidst bragte emnet op. Her blev vigtigheden af at efterleve internationale love og konventioner understreget fra dansk side, og lokalt deltager Danmark gennem vores ambassade i Riyadh sammen med de øvrige EU-lande endvidere aktivt i den fælles opfølgning på verserende menneskerettighedssager over for de saudiske myndigheder.

Jeg vil gerne som et positivt eksempel fremhæve en sag fra 2007, der er kendt under titlen al Qatif-sagen. Den omhandler en ung kvinde, som efter en massevoldtægt var blevet idømt piskeslag og fængsel. Her lagde EU bl.a. på dansk initiativ markant pres på de saudiske myndigheder for at få omstødt dommen, hvilket resulterede i en kongelig benådning af kvinden. Det viste for os, at den aktive menneskerettighedsprofil betaler sig, og at der på øverste niveau i Saudi-Arabien var lydhørhed over for EU's kritik.

Så indsatsen for at forbedre menneskerettighederne i Saudi-Arabien – jeg vedkender, at der også er mange andre sager, der også arbejdes med lige nu – kræver tålmodighed, vedholdenhed og stædighed. Vi skal blive ved og ved og ved. Fremskridt opnås ikke fra dag til dag, og regeringen vil derfor også fremover presse på i den type sager.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:33

Kl. 14:36

Kamal Qureshi (SF):

Jeg er da glad for at høre, at der er en klar anerkendelse af de voldsomme menneskerettighedskrænkelser, som det saudiarabiske står for. Jeg er også glad for, at sagen med den kvinde, der var dømt for utroskab og idømt piskeslag, blev taget op. Det var jo en af de sager, der blev taget op, fordi vi også fra oppositionens side pressede på. Det var jo også set med vores øjne et eksempel på, at det giver resultater, når man presser på – selvfølgelig også i samarbejde med de andre europæiske lande.

Men det, der undrer mig og er årsagen til, at spørgsmålet er formuleret, som det er, er, at ministeren siger, at der ikke er behov for en nyændring af kursen over for Saudi-Arabien. Det undrer mig, for hvis jeg nu skulle trække et citat fra repræsentanter for regeringspartierne frem, er der bl.a. hr. Naser Khader, som jeg for ganske nylig havde en diskussion med. Hr. Naser Khader refererer til den saudiarabiske ambassadør i Danmark, som man må sige er repræsentant for det her meget menneskerettighedskrænkende regime, hvor han siger, at han havde en rigtig god snak med ham om alle de her ting, og at ambassadøren faktisk er yderst fornuftig.

Jeg har meget svært ved at forstå, at ministeren siger, at hun er enig med mig og oppositionen i, at det saudiarabiske regime er et diktatur og er et regime, hvor der sker voldsomme menneskerettighedskrænkelser og voldsomme krænkelser af kvinders rettigheder, samtidig med at en repræsentant for det regime i en folketingsdebat bliver betegnet som yderst fornuftig af en udenrigsordfører fra ministerens eget parti.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:35

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Man kan spørge mig om meget, men at jeg ligefrem skal redegøre for samtlige konservative folketingsmedlemmers gøren og laden er måske at gå meget langt. Jeg tror nu, at man sagtens kan finde en ganske fornuftig forklaring på hr. Naser Khaders udtalelser, nemlig at det i det omfang folketingsmedlemmer bliver kontaktet af ambassader, herunder ambassadører og andre fra det diplomatiske korps, bliver det ofte gjort på en ganske ordentlig og meget velforberedt måde og også på en meget diplomatisk måde.

Jeg vil sige, at min egen erfaring med ambassadører fra en lang række lande er – jeg kender ikke til samtalen mellem hr. Naser Khader og en ambassadør for Saudi-Arabien – at de interesseret lytter til, hvad vi gør i Danmark, og ofte spørger ind til, hvordan vi har opnået at få demokrati, og de spørger om kampen for frihedsrettighederne, hvilket er tilfældet fra dansk side. Man vil som dansker faktisk ofte opleve at blive rost, når man har den kontakt med diplomatiet fra andre lande. Det er der jo ikke noget som helst at være flov over eller ked af. Det kan man jo sådan set godt værdsætte.

Jeg kender som sagt ikke mere til den samtale. Jeg kan blot bekræfte, at regeringens politik over for Saudi-Arabien helt og aldeles er den samme, som den plejer at være. Vi vil derfor rejse spørgsmålet om ikke mindst krænkelser af menneskerettighederne, ganske som vi har gjort hidtil.

Kl. 14:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kamal Qureshi.**Kamal Qureshi (SF):**

Altså, nu er det jo heller ikke sådan, at jeg står her og smider enhver udtalelse fra ethvert konservativt medlem i hovedet på ministeren. Det synes jeg ville være spild af ministerens tid, det ville også være spild af min egen tid. Men nu er det jo ministerens eget partis udenrigsordfører, som betegner en person ikke som diplomatisk, men som fornuftig. Men lad nu det ligge – det er i øvrigt fra en debat i Folketingssalen, så det er heller ikke, fordi det er fra en eller anden privat samtale, hr. Naser Khader og jeg har haft.

Så vil jeg da gerne citere den tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussens udtalelser til Al-Arabiya, som er en arabisk nyhedsstation, hvor han bliver citeret for at sige – og det er på engelsk, så tillad mig, at jeg oversætter lidt her:

Der er en lang tradition for en virkelig god og venskabelig relation mellem Saudi-Arabien og Danmark – altså, en lang, venskabelig relation mellem Saudi-Arabien og Danmark.

Jeg synes egentlig ikke, det er særlig positivt, at man betegner et lands relation til Danmark – et land, der er et af de værste regimer, et af de værste diktaturer i Mellemøsten – som langvarigt og venskabeligt. Man burde i stedet have indgået i en kritisk dialog. Og det er altså den tidligere statsministers udtalelser.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak, udenrigsministeren.

Kl. 14:38

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at jeg måske synes, at det her med al tydelighed viser, at hr. Kamal Qureshi og dermed også Socialistisk Folkeparti har en noget ensidig tilgang til hele udenrigspolitikken og hele den måde, hvorpå man etablerer diplomatiske forbindelser. Det kan jo ikke være sådan, når man er i kontakt med andre lande, at det så kun er det negative, man møder op med, og at man ikke også prøver at fremme en positiv dagsorden.

Jeg vil sige, at jeg tror, at det i forhold til et land som Saudi-Arabien er meget vigtigt, at man går på to ben: dels at man bruger sin kritik og sine kræfter på at påpege det der, hvor det er virkelig slemt, f.eks. i forhold til manglende overholdelse af menneskerettighederne, dels at man da også samtidig presser på for at skabe en mere positiv udvikling i Saudi-Arabien. Det kan man gøre via handel og andre, politiske forbindelser. Og det, at man gør begge dele – både prøver positivt at fremhæve de gode ting, de gør, og samtidig også, om man så må sige, med den samme vægt påpeger det, man er utilfreds med – er da den bedste måde, så man både har en kritisk dialog, altså ikke en dialog, hvor det kun går én vej, men hvor det går begge veje, og samtidig også får skabt grobund for, at der bliver lyttet til os i andre sammenhænge.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:39

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, at man selvfølgelig skal have dialog, men nu siger ministeren, at man også skal fremhæve de mange gode sider af Saudi-Arabien. Nu håber jeg så, at ministeren i sit sidste indlæg vil fortælle mig og de seere, der måtte sidde derhjemme, hvilke gode sider ved det saudiarabiske styre, som ministeren synes man skal fremhæve, når man holder møder med det saudiarabiske regime. Det synes jeg kunne være interessant at høre. Jeg har ledt meget læn-

ge og har ikke kunnet finde forfærdelig mange positive sider ved det saudiarabiske styre.

Kl. 14:42

Udenrigsministerens forgænger på posten Per Stig Møller siger på DIS' hjemmeside, at han ser et markant kursskifte mod en forbedring bl.a. i Saudi-Arabien. Så jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvad det er for et markant kursskifte, man har set i Saudi-Arabien, og hvor er de mange positive elementer i et ekstremt diktatorisk, menneskerettighedskrænkende regime, der ikke respekterer kvinders rettigheder, der ikke respekterer minoritetsrettigheder, der har dødsstraf på den mest bestialske måde for homoseksuelle, og som pisker kvinder for utroskab osv.? Lad mig da høre om de positive sider, det er jeg meget spændt på at høre om.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:40

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at som hr. Kamal Qureshi fremhæver, er der en lang række ting, man kan kritisere Saudi-Arabien for. Det gør Danmark også.

Det, der så er forskellen på tilgangen fra Socialistisk Folkepartis side og fra regeringens side, er, at Socialistisk Folkeparti tror, at man når nogen vegne ved kun at kritisere – kritik, kritik, kritik, så lytter de til os, og så retter de ind. Sådan tror jeg ikke rigtig verden hænger sammen.

Jeg tror faktisk, den hænger sådan sammen, at hvis man samhandler med hinanden, hvis man bevarer den politiske forbindelse, herunder også taler om, hvordan man kan få et bedre samarbejde på en lang række områder, så er der altså også en større sandsynlighed for, at man, når man synes, at et land virkelig krænker menneskerettighederne, kan overbevise det land om, at kursen skal ændres.

Jeg kom her med et konkret eksempel fra 2007, hvor kritik fra Danmark og EU rent faktisk resulterede i, at en kvinde blev benådet. Jeg tror ikke, den benådning var sket, hvis det kun havde været kritik og vi ellers derudover havde afskåret os fra enhver diplomatisk forbindelse med f.eks. Saudi-Arabien eller et hvilket som helst andet land.

Så jeg tror på, at man skal gå på to ben i udenrigspolitikken: Man skal stå fast på sine værdier, stå vagt om menneskerettighederne, men samtidig skal man også gå den vej, der hedder samhandel, politisk samarbejde, for at trække det land i en for Danmark fornuftig retning.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til udenrigsministeren af hr. Kamal Qureshi. Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:42

Spm. nr. S 1393

4) Til udenrigsministeren af:

Kamal Qureshi (SF):

Vil ministeren - med henblik på at Danmark igen kan indtage en accepteret og anerkendt position i internationale kredse - bringe regeringens udenrigspolitik ind på et spor, som tager internationale forpligtelser og menneskerettighederne alvorligt?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kamal Qureshi.

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren – med henblik på at Danmark igen kan indtage en accepteret og anerkendt position i internationale kredse – bringe regeringens udenrigspolitik ind på et spor, som tager internationale forpligtelser og menneskerettigheder alvorligt?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:42

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg var faktisk lidt i tvivl om, hvordan jeg skulle besvare det her spørgsmål, for det er faktisk sådan i dag, vil jeg sige til hr. Kamal Qureshi, at Danmark indtager en accepteret og anerkendt position i internationale kredse, og der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at Danmark også fremover vil tage folkeretten, herunder menneskerettighederne, særdeles alvorligt.

Sagen er jo den, at vi ikke bare nøjes med at overholde vores egne forpligtelser; vi går forrest i arbejdet med at styrke den internationale retsorden, og der er så mange eksempler på det, at det næsten er svært bare at udvælge nogle til fremhævelse her i dag. Ikke desto mindre synes jeg faktisk, at en meget væsentlig begivenhed er den, der fandt sted i juni 2006, hvor Danmark havde formandskabet i FN's Sikkerhedsråd. På dansk initiativ holdt Sikkerhedsrådet for første gang en længere temadøftelse om styrkelse af den internationale retsorden og ikke nok med det, for mod manges forventning lykkedes det Danmark at opnå enighed i Sikkerhedsrådet om en stærk udtalelse til støtte for den internationale retsorden.

Af andre danske mærkesager, som blev fremhævet i den udtalelse, var der for det første bl.a. kampen mod straffrihed. Under sikkerhedsrådsformandskabet var Danmark med til at sikre, at situationen i Darfur blev henvist til Den Internationale Straffedomstol, og den støtte, vi har givet ICC, fortsætter. Vi har fået en nøglerolle i den store statspartskonference, der afholdes i Uganda i maj i år, og sammen med Sydafrika står vi for ICC's udarbejdelse af en strategi for styrkelse af nationale retsinstitutioner og rule of law.

For det andet blev fremhævet retssikkerhed og sanktioner: Siden sikkerhedsrådsudtalelsen i 2006 har Danmark med en lille gruppe af ligesindede europæiske lande arbejdet hårdt og tålmodigt for styrkelsen af retssikkerhedsgarantierne i forbindelse med FN-sanktioner, og indsatsen gav kort før jul resultat med vedtagelsen af Sikkerhedsrådets resolution 1904, der etablerer en FN-ombudsmand for sanktioner. Og det var i øvrigt Danmark, der under formandskabet kom med forslaget om en sådan ombudsmand. Derfor er det meget tilfredsstillende at se, at det arbejde, vi gør, faktisk også resulterer i helt konkrete ting.

Så til hr. Kamal Qureshi: Der er ingen grund til at tro, at Danmark ikke stadig væk har den fremtrædende rolle, som hr. Kamal Qureshi ønsker Danmark skal have. Det har vi.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:44

Kamal Qureshi (SF):

Jeg skal lige tage det sidste input fra det forrige svar med i den her diskussion. Jeg synes egentlig, at det er relevant. Jeg spurgte ministeren, om ministeren kunne pege på nogle af de positive elementer, som ministeren sagde var væsentlige at fremhæve ved det saudiarabiske styre. Jeg kan konstatere, at jeg overhovedet ikke kunne høre

nogen former for positive elementer af det saudiarabisk styre, som ministeren fremhævede, andet end at ministeren mente, at det var vigtigt, at vi fastholdt de diplomatiske relationer, hvilket jeg ikke er uenig i, og at man skulle have handelsrelationer.

Det er lidt det, der er pointen, nemlig at det typisk er handelsrelationer, som er det bærende, når man eksempelvis handler med lande som Saudi-Arabien. Og så ser man gennem fingrene med andet, så landet ikke er i stand til at tage kritikken alvorligt.

Ministeren sagde også, at regeringen tager de internationale aftaler alvorligt. Det er jo ikke så længe siden, vi var part i en ulovlig krig i Irak. Det er jo ikke ligefrem at tage internationale aftaler alvorligt eller at tage folkeretten alvorligt, at man på den måde deltager i en krig imod FN-mandatet.

Vi har haft CIA-flyvninger, altså hemmelige fangetransportflyvninger over Danmark. Ministeren nævnte selv Amnesty International som kilde. Amnesty International har gang på gang kritiseret Danmark for, at man har set igennem fingre med, at der er fløjet fanger gennem dansk luftrum til hemmelige fængsler andre steder i verden, hvor de kan blive udsat for tortur og lignende.

Så der er jo eksempler nok på steder, hvor Danmark kan gøre det markant bedre med en ny regering og en ny politik, end vi har gjort hidtil. Dermed er ikke sagt, at den danske udenrigskurs har sejlet, det er jo ikke det, der er pointen her. Der er masser af relationer, som kører fint, men der har også været afgørende elementer med Irakkrigen som et eksempel, hvor Danmark ikke har ageret som en international aktør, der accepterer de internationale præmisser, men har fulgt Bushlinjen og har ført krig sammen med George Bush, uagtet hvad der var af internationale forpligtelser.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:47

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige noget til hr. Kamal Qureshi. Jeg har også forsøgt at gå tilbage og bore lidt i tingene, og det virker altså lidt, som om hr. Kamal Qureshi møder op med de samme typer spørgsmål og med den samme dagsorden rigtig mange gange i løbet af en folketingssamling. Det væsentligste for, at man kan have en dialog og stille spørgsmål, er jo så også, at man lytter til hinandens svar.

Det er kun nogle få uger siden, at min forgænger stod her i salen og besvarede spørgsmål eksempelvis om Irak og bl.a. afviste en ny dansk undersøgelse. For hr. Kamal Qureshis præmis er jo så åbenbart, at en krig, vi har deltaget i, ikke har hvilet på et ordentligt retligt grundlag. Jeg må sige, at det grundlag, der er for dansk deltagelse i magtanvendelsen mod Irak, åbent er lagt frem her i Folketinget og kan læses i B 118 fra 2003. Der er også oversendt et folkeretligt notat til Folketinget med en meget detaljeret juridisk redegørelse. Derfor synes jeg simpelt hen, at det ikke er godt, hvis vi skal have en diskussion om, hvordan vi kan gøre tingene bedre, at man har en forkert præmis om det, vi diskuterer.

Jeg vil sige, at vi har stået i spidsen for det, vi kalder Copenhagen Process, der bl.a. handler om at håndtere tilbageholdte i internationale væbnede konflikter. Det er noget andet, hr. Kamal Qureshi efterlyser. Der synes jeg altså, det er ærgerligt, at der ikke er nogen anerkendelse af, at Danmark går foran.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:48

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Jeg husker også det svar, ministeren refererede til, i forhold til Irakkrigen, og hvorvidt krigen var baseret på et retligt grundlag eller ej. Det var et spørgsmål, der blev rejst, i anledning af at der i Holland, hvor man netop har gennemført en uafhængig undersøgelse, er en domstol, som har truffet den afgørelse, at krigsindsatsen var i strid med internationale aftaler. Men det er klart, at når regeringen ikke er villig til at lave en undersøgelse, får vi det aldrig afklaret i Danmark, sådan som man trods alt har kunnet i nogle af de andre lande omkring os.

Jeg synes sådan set, det er fint, at vi har en minister, der gerne vil tage de her ting alvorligt. Jeg vil så gerne nævne nogle af de ting, som jeg synes er væsentlige at få taget op fremadrettet. Et af de elementer, jeg gerne vil have taget op, er diskussionen om Indien og de problemer, der i forhold til kønsligestilling dér. Der er jo tal, der viser, at der er ca. 1 million kvindelige fostre, der bliver fraserteret alene på grund af deres køn. Vi har reklameslogans fra abortklinikker, der lyder: Brug 5.000 nu, og spar 500.000 senere i livet. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er et af de emner, som ministeren har tænkt sig at tage op over for en repræsentant for det indiske styre.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:49

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg ikke har haft lejlighed til at sætte mig yderligere ind i spørgsmål vedrørende Indien. Nu har mange af spørgsmålene i dag jo været centreret om Saudi-Arabien som land og ellers de internationale fora, som der er, og derfor har jeg simpelt hen ikke haft lejlighed til at sætte mig ind i den sag, som hr. Kamal Qureshi her rejser.

Jeg synes, at det, der er væsentligt at få fremhævet, sådan set er det værdigrundlag, det danske samfund bygger på. Det er sådan set det, den danske regering meget aktivt også forfølger på den internationale scene. Der synes jeg at det er vigtigt at få fremhævet, at vi har startet og stået i spidsen for den internationale proces, altså Copenhagen Process, der handler om at sikre en ordentlig håndtering af tilbageholdte i internationale væbnede konflikter. Der har siden 2007 været afholdt fire internationale møder i København om den dagsorden.

En anden ting, som vi også har valgt at sætte på dagsordenen, er pirateri ud for Somalias kyst, og her er Danmark blevet bedt om at stå i spidsen for den juridiske del af den indsats. Det er vi, fordi vi har et rigtig godt navn i udlandet, når det gælder folkeretten. Derfor vil jeg sige til hr. Kamal Qureshi, at jeg naturligvis er indstillet på at besvare de spørgsmål, der måtte være om krænkelser overalt i verden, herunder ikke alene hvordan vi kan håndtere det fra dansk side, altså bilateralt, men også hvordan vi i EU-kredsen kan blive bedre til at bruge EU's 500 millioner indbyggere som en kraftig stemme til at arbejde for at sikre menneskerettighederne. Jeg tror, at det er den rigtige vej frem, hvis EU også fremover skal være en politisk sværgæfter og gøre sin indflydelse gældende.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:51

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Nu kan man sige, at det spørgsmål, jeg stillede om Indien og kvinders rettigheder, jo ikke er af forfærdelig teknisk karakter. Det er heller ikke en nyhed som sådan, at abortklinikkerne i Indien fraserter de forkerte fostre. Der er en opgørelse fra 2006, der viser, at 1 million fostre er blevet aborteret, fordi de havde det forkerte køn. Der er regioner i Indien, hvor kønsfordelingen er 300 piger pr. 1.000 drenge, hvilket selvfølgelig er en helt skæv fordeling. Det er simpelt hen, fordi der er en masse fostre og børn af hunkøn, som mangler i opgørelsen.

Jeg skal selvfølgelig nok stille det her spørgsmål som skriftligt spørgsmål for at få en detaljeret besvarelse, men årsagen til, at jeg tager det op, er, at jeg vil vise, at der ligger nogle meget, meget store udfordringer, også i de lande, som Danmark har nogle økonomiske samarbejdsaftaler med, og som vi samarbejder og samhandler med. Det er vigtigt – og det vil jeg selvfølgelig også arbejde for at holde regeringen fast på – at nogle af de problemstillinger, som bliver rejst både i forhold til Saudi-Arabien og i forhold til Indien og andre lande, bliver fulgt til dørs og bliver taget op, og det ikke bare er handel og andre ting, der bliver dominerende, men at menneskerettighederne kommer til at ligge øverst i forhold til prioriteringen.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:52

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kamal Qureshi, at nu har jeg jo forberedt mig på det spørgsmål, hr. Kamal Qureshi har stillet, og derfor må jeg sige, at præmissen er, at så skal man ikke begynde at besvare spørgsmål inden for alle mulige andre områder. Nu er jeg jo forholdsvis ny minister på området, og jeg har det også sådan – og sådan har jeg altid haft det som minister – at jeg har det bedst med, hvis jeg skal herved i Folketingssalen og svare på spørgsmål, at jeg har en mulighed for at sætte mig ind i tingene. Det kan godt være, at vi er helt enige, men jeg synes bare, at en væsentlig præmis, når man udtaler sig som minister, altså er, at man har haft en god mulighed for at sætte sig ind i tingene. Så det skyldes ikke manglende vilje fra min side, men alene at jeg synes, at man skal gøre sit forarbejde grundigt, før man tager en sag op og debatterer den her.

Så vil jeg sige til hr. Kamal Qureshi – og det har sådan set været min pointe i begge de spørgsmål, hr. Kamal Qureshi i dag har stillet – at jeg faktisk tror, at det er meget væsentligt, at man, når man møder op og skal have en kritisk dialog med et land, så har flere forskellige emner på dagsordenen til det møde. Jeg tror, det ligesom faciliterer en større vilje til at lytte til, hvad man har af synspunkter, hvis der både er noget surt og noget, der måske er lidt sødere, i det, man kommer med. Det har i hvert fald vist sig i forhold til Saudi-Arabien, som vi diskuterer før, og de menneskerettighedskrænkelser, der sker der, at det altså er meget effektivt, hvis man i forvejen har en god dialog. Det betyder altså også, at man kan være med til at flytte noget på menneskerettighedsdagsordenen, og det skal vi selvfølgelig fortsætte med.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:54

Spm. nr. S 1387

5) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Hvordan vil regeringen finde 24 mia. kr. i besparelser på de offentlige budgetter i årene 2011-2013?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:54

Morten Bødskov (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder i al sin aktualitet og enkelhed: Hvordan vil regeringen finde 24 mia. kr. i besparelser på de offentlige budgetter i årene 2011-2013?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 14:54

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Konvergensprogrammet viser, at den internationale krise har skabt en markant ubalance mellem de offentlige indtægter og udgifter. Hvis vi ikke retter op på kursen, vil den offentlige gæld vokse. Det vil presse velfærden, fordi penge, som ellers kunne bruges til velfærd, må bruges til betaling af renter på den øgede gæld.

Regeringen vil derfor frem mod 2015 genskabe balancen mellem de offentlige indtægter og udgifter, så gældsætningen sættes i bero. Det kræver, at de offentlige finanser styrkes med omkring 31 mia. kr. over de næste 5 år, og det er den centrale opgave, som vi står over for.

Danmark forventer at modtage en henstilling fra EU om at bringe det offentlige underskud ned under 3 pct. af BNP. Regeringen agter at efterleve denne henstilling, og det indebærer formentlig et delmål om, at vi skal konsolidere de offentlige finanser med 24 mia. kr. Der er usikkerhed om det præcise tal, bl.a. fordi Danmark jo endnu ikke har modtaget den konkrete henstilling fra EU, og fordi der er usikkerhed om konjunkturudviklingen.

Regeringen vil fortsat understøtte vækst og beskæftigelse med en ekstraordinær lempelig finanspolitik i 2010, og vi vil i resten af 2010 holde skarpt fokus på konjunkturudviklingen for at undgå at træffe beslutninger, der kan slå et spirende opsving ned. Men vi vil samtidig gøre klar til at bringe orden i finanserne, hvis det udvikler sig som forventet i den seneste vurdering fra december.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Bødskov.

Kl. 14:56

Morten Bødskov (S):

Jeg beklager, men jeg er ikke helt sikker på, at finansministeren forstod det ellers relativt enkle spørgsmål, jeg har stillet. Jeg læser det lige op igen: Hvordan vil regeringen finde 24 mia. kr. i besparelser på de offentlige budgetter i årene 2011-2013? Det er det, der er spørgsmålet.

Årsagen til at stille spørgsmålet er, at finansministeren jo selv enten bevidst eller ubevidst har forsøgt at sløre billedet af alvoren i det kaos i dansk økonomi, som regeringen har skabt, og har været ude at sige, at der i 2011, altså allerede fra næste år, i 2012 og 2013 skal ske forbedringer af de offentlige budgetter på 24 mia. kr. Der er det så bare, at vi spørger om, hvordan man vil gøre det.

Der er jo ikke nogen tvivl om, at det er kommet, som et meget stort chok for almindelige mennesker, at de af statsministeren i nytårstalen fik at vide, at der var lys for enden af tunnelen, men at det lys 3 uger efter viste sig at være et modkørende tog. Så skulle efter-

lønsaftalen fremrykkes, som den nuværende udenrigsminister og daværende økonomi- og erhvervsminister Lene Espersen sagde. Man skulle altså med hendes ord forringe trygheden for efterlønsmodtagerne.

Nu står vi så i en situation, hvor det lys for enden af tunnelen er blevet til et sparekrav på 24 milliarder danske kroner. Derfor er det vel ikke helt urimeligt at få det at vide af regeringen, når man selv fremlægger den her analyse, og når man siger, at det er fuldstændig soleklart, at der i 2011, 2012 og 2013 skal spares 24 mia. kr. Det er spørgsmålet, som vi ønsker at få besvaret, og derfor læser jeg det bare op igen: Hvordan vil regeringen finde 24 mia. kr. i besparelser på de offentlige budgetter i årene 2011-2013?

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:58

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens strategi for genopretningen af den offentlige økonomi kan opsummeres i følgende punkter:

Genopretningen skal ske på udgiftssiden. Skattestigninger er ikke svaret, for Danmark er i forvejen et af verdens højest beskattede lande. Vi holder derfor fast i skattestoppet, og vi vil ikke vende tilbage til tidligere tiders skatteskrue, for et endnu højere skattetryk vil svække arbejdsudbuddet, beskæftigelsen og Danmarks konkurrenceevne.

Vi vil dernæst indfase skattereformen som planlagt. Det vil sige, at skatten sættes op fra 2011. Skattereformen er fuldt finansieret og bidrager samlet til at styrke det offentlige finansieringsgrundlag.

Derudover skal det offentlige forbrug udgøre 26½ pct. af BNP i 2015. Og så kommer det, at det offentlige forbrug skal holdes i ro. De reelle offentlige forbrugsudgifter holdes i ro frem mod 2013. I stedet for – som tidligere planlagt – at de kunne stige med 1 pct., må vi erkende, at krisen har sine konsekvenser. Samfundskagen bliver mindre, og derfor må vi i et par år undlade de stigninger, som vi kunne have ønsket os.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:00

Morten Bødskov (S):

Tak. Jeg synes stadig ikke, at der bliver svaret på spørgsmålet, og derfor stiller jeg det igen: Hvordan vil regeringen finde 24 mia. kr. i besparelser på de offentlige budgetter i årene 2011-2013?

Det er altså allerede næste år, man skal starte med besparelserne. Hvem skal holde for? Hvilke konsekvenser har det, at regeringen agter, som finansministeren siger, at finde de her 24 mia. kr. på udgiftssiden? Hvem i kommunerne er det: Er det børnene? Er det de ældre? Er det de handicappede? Er det de udsatte unge? Er det skolebørnene? Hvem er det, der skal holde for? Det synes jeg da man for det første må få et svar på.

For det andet for at få sat lidt kød og blod på det enorme hul, som er i statskassen, og som regeringen nu vil have skal spares i kommunerne og i regionerne hovedsaglig: Kan finansministeren bekræfte, at hvis man skal sætte kød og blod på, svarer 24 mia. kr. til en gennemsnitsløn for 70.000 offentligt ansatte?

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:01

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil nu gentage: Vi vil holde de offentlige udgifter i ro. De offentlige forbrugsudgifter skal holdes i ro frem mod 2013 i stedet for de tidligere planlagte stigninger på 1 pct. om året. Vi vil stadig prioritere et ressourceløft til sundhedsområdet, som vi skal tilvejebringe. Derudover igangsætter vi et arbejde med at gennemgå de offentlige udgifter med en tættekam.

Det er jo sådan, at vi har startet den her proces i meget god tid. Jeg lagde for allerede i den første uge af i år med at sige til kommunerne, at der i bedste fald bliver nulvækst i kommunerne. Det har jeg jo gjort for at sikre, at vi nu har et fuldt år til at planlægge den her proces. Det arbejde har vi sat i gang; det kommer ikke som en tyv om natten, og derfor vil vi kunne lave kloge initiativer. Men jeg skal ikke skjule, at det bliver en meget svær proces.

Jeg skal heller ikke skjule, at det, som Socialdemokratiet og SF anviser, fører den forkerte vej, for man anviser fortsat gældsætning. Det betyder, at stigende renteudgifter som en gøgeunge vil udhule de offentlige budgetter i årene fremover. Derfor udviser vi rettidig omhu ved at starte processen nu. Første gang, vi vil møde de her ting, vil blive i forbindelse med kommuneforhandlingerne i juli måned, og næste gang, vi møder dem, er jo, når finansloven skal forhandles i efteråret.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard som medspørger.

Kl. 15:03

Morten Østergaard (RV):

Det, som regeringen har lagt frem, kan jo ikke på nogen måde kaldes en plan, fordi det er fuldstændig uklart, hvad det er, man ønsker. Det eneste, vi kan få at vide, i forhold til nulvæksten, og i forhold til hvordan man ønsker at gøre det, som man ikke har været i nærheden af i de år, man hidtil har haft magten, nemlig at have nogenlunde styr på de offentlige udgifter, er, at når det gælder regionernes budgetter, sygehusene, skal de stige. Der vil fortsat være en stigning i forbruget i 2011, 2012 og 2013.

Derfor vil jeg bare bede finansministeren om at bekræfte, at da det jo er en hjørnesten i den udfordring, som er lagt frem, at man kan holde en realnulvækst i de offentlige udgifter, betyder det, at de skal stige på hospitalsområdet og på sundhedsområdet, nedskæringer andre steder. Kan ministeren ikke bare bekræfte det og så fortælle, hvor det er, man agter at skære ned?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:04

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg fornemmer sådan en selektiv døvhed over for det, jeg siger, nemlig at vi jo nu igangsætter en proces. I 2010 fører vi en meget ekspansiv finanspolitik. Vi gør, hvad vi kan, for at sikre, at Danmark kommer så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt. Vi har altså hele 2010 til at planlægge de efterfølgende år. Vi vil se meget på, hvordan konjunkturerne udvikler sig, for vi vil ikke kvæle et spirende opsving, og det er jo den strategi, vi har lagt.

Hvis det viser sig, at vi får et stabilt konjunkturforløb fremover, vil vi påbegynde konsolideringen af dansk økonomi. Og der siger vi jo for det første, at vi skal indfase skattereformen som aftalt. Vi siger for det andet, at de offentlige udgifter i stat og regioner skal holdes i ro. Derudover igangsætter vi et arbejde på alle ministeriers områder for at se, om der er områder, hvor man kan spare penge, men jo også

om der er områder, hvor man kan udnytte ressourcerne bedre og tilrettelægge arbejdet smidigere, så vi får mere for pengene.

Det er den proces, vi vil sætte i gang, og det er den, der gradvis vil materialisere sig i årets løb. Processen er startet nu, og den kulminerer jo så ved vedtagelsen af finansloven i november måned.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:05

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes da, det er pragtfuldt, at regeringen efter 9 år ved magten nu har besluttet sig for, at der nok kan findes i omegnen af 24 mia. kr. ved at gøre tingene lidt anderledes. Det kunne man selvfølgelig have overvejet at gøre på et tidligere tidspunkt, men lad nu det ligge.

Det, jeg mangler fra finansministeren, er jo, at man tager logikken til hjælp. Hvis der skal være en realvækst på nul og nogle skal bruge flere penge, skal andre vel bruge færre penge. Det kan vel ikke være anderledes, end at det løfte, man giver, om at bruge flere penge på sundhedsområdet, betyder, at der bliver nedskæringer på kernevelfærdsområder andre steder. Anderledes kan det vel ikke være. Altså, den udfordring, vi taler om her, er jo i en størrelse, der er to og en halv gang hele politiets budget, som i øvrigt i parentes bemærket har været meget kraftigt voksende i de senere år.

Derfor vil jeg bare bede finansministeren om at gøre debatten den tjeneste at lade logikken råde og sige: Ja, vi skærer ned et eller andet sted inden for stat og kommuner for at få nulvækst. Når vi bruger flere penge på hospitalerne, er det den eneste måde, det kan hænge sammen på. Det er jo meget mere åbent og ærligt end det der fedt-spilleri med, at man kigger med en tættekam alle vegne, om man ikke godt kan finde noget, der kan gøres lidt bedre. Det bliver nedskæringer de andre steder i stedet for reformer, som vi i Det Radikale Venstre anbefaler.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:07

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu griber vi opgaven rimelig sagligt an, og vi prøver at kortlægge mulighederne. Jeg står jo ikke her og foregiver, at en konsolidering på 24 mia. kr. er nogen nem opgave. Det mener jeg at der er andre der slipper meget nemt om ved bare at sige: Vi fortsætter gældssætningen.

Hr. Morten Østergaard må tro mig, når jeg siger, at hvis det var sådan, at jeg kunne få krisen til at gå væk ved bare at gældsætte nationen, så ville jeg nok gøre det, for det virker som en lidt lettere vej end den, jeg har valgt, hvor vi skal prøve at se, hvordan vi kan geare det, at udgifterne skal holdes i ro. Så det er ikke, fordi jeg herved har fundet en nem udvej. Vi har påtaget os det ansvar i modsætning til oppositionen, som jo bare siger: Øget gældsætning, øget gældsætning, så forsvinder det hele nok af sig selv.

Vi vælger at tage fat på det nu, og vi vælger så at tage fat på det trinvis. Nu kortlægger vi mulighederne, vi har som udgangspunkt, at udgifterne skal holdes i ro, og så arbejder vi os stille og roligt igennem det i årets løb.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Morten Bødskov (S):

Jeg synes sådan set ikke, at finansministeren på nogen måde svarer på det, der bliver spurgt om. Altså, nu har vi for sjette eller syvende gang læst spørgsmålet op: Hvordan vil regeringen finde 24 mia. kr. i besparelser på de offentlige budgetter i årene 2011-2013, altså helt præcist?

Tillægsspørgsmålet fra hr. Morten Østergaard er jo yderst relevant, for hvis man vil have nulløsning i den offentlige sektor samlet set og nogle skal have mere i den ene ende, er der altså nogle, der får mindre i den anden ende. Når man nu ikke vil svare på, hvordan man vil finde besparelser på 24 mia. kr., som omregnet til en gennemsnitsløn for offentligt ansatte svarer til 70.000 offentlige medarbejdere – det er lønningerne til 70.000 offentlige medarbejdere, der skal spares! – kunne vi så ikke blive enige om, at hvis sygehusene skal have mere, skal kommunerne og staten spare endnu mere? Kan vi ikke bare få et ja til det spørgsmål?

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:09

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu vil jeg så svare igen, hvordan vi agter at gribe den her opgave an. Vi agter at indfase skattereformen som planlagt. Vi har stadig væk som pejlemærke, at det offentlige forbrug skal være 26½ pct. af BNP i 2015. Vi vil holde det offentlige forbrug i ro. Vi vil gennemgå de offentlige udgifter med en tættekam. Vi vil sikre en bedre ressourceudnyttelse i den offentlige sektor.

Det arbejde sætter vi i gang nu. Det er jo ikke noget, vi skal vedtage i morgen. I 2010 – og i hele 2010 – fører vi en lempelig finanspolitik, faktisk en af de mest lempelige finanspolitikker i EU, som jo gør, at vi holder den økonomiske aktivitet oppe. Og det sikrer sammen med den lave rente, vi har i øjeblikket, at ledigheden er 80.000 mennesker lavere, end den ellers ville være blevet. Alt det kører i 2010. Så har vi jo året her til at sikre nogle kloge løsninger og nogle fornuftige løsninger på de spørgsmål, der rejses.

Det er den proces, vi agter at anvende, og det er den proces, der forhåbentlig kan føre til, at der bliver et bredt flertal i Folketinget for en ansvarlig politik.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til finansministeren, spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:10

Spm. nr. S 1389

6) Til finansministeren af:

Morten Bødskov (S):

Er ministeren enig med sin partikollega, formanden for Kommunernes Landsforening Erik Fabrin (V), når han siger, at der med regeringens chokkur til dansk økonomi »uundgåeligt vil blive tale om ganske voldsomme omstillinger og besparelser, der påvirker service-niveauet«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:10

Morten Bødskov (S):

Det er lidt i samme boldgade, indrømmer jeg, men spørgsmålet lyder:

Er ministeren enig med sin partikollega, formanden for Kommunernes Landsforening Erik Fabrin (V), når han siger, at der med regeringens chokkur til dansk økonomi »uundgåeligt vil blive tale om ganske voldsomme omstillinger og besparelser, der påvirker service-niveauet«?

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:11

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den internationale økonomiske krise har skabt en helt ny situation for de offentlige finanser. Vi må derfor i de kommende år føre en stram finanspolitik, så vi kan få det store underskud ned. Det er en virkelighed, som ingen økonomisk ansvarlige partier kan komme udenom.

Der findes heller ingen mirakelkur mod det her, som gør, at den kommende tid bliver let og ligetil, og det vil den heller ikke blive i kommunerne. Jeg har derfor allerede på et tidligt tidspunkt i år tilkendegivet, at kommunerne i bedste fald kan se frem til nulvækst i rammen for kommunernes serviceudgifter i 2011. Jeg vil godt understrege, at det ikke betyder, at den kommunale økonomi går i stå. Den offentlige sektor skal i lighed med den private sektor kontinuerligt have fokus på, at opgaverne løses så effektivt som muligt. Det er vejen frem til at skabe det økonomiske råderum, der skal til i de kommende år. KL's formand siger, og nu citerer jeg: Kommunerne vil blive styret økonomisk stramt i de kommende år, uanset hvilken regering der sidder. I den situation må vi selv udvide vores råderum ved at effektivisere og rationalisere vores drift, citat slut.

At der er et betydeligt effektiviseringspotentiale i kommunerne, kan man jo forvisse sig om ved at kigge nøgletallene igennem. Der er kommuner, hvor man har 18 medarbejdere pr. 1.000 indbyggere til administrativt arbejde, og der er kommuner, hvor man har 11. Det er en forskel på 65 pct. Der er kommuner, hvor der er 18 sygedage pr. ansat om året, og der er kommuner, hvor de har 11 sygedage pr. ansat om året, en stor forskel, der vil kunne give et potentiale. Der er kommuner, der bruger 50.000 kr. om året pr. skoleelev, andre kommuner bruger 80.000 kr., så det er jo et helt rigtigt spor, formanden for Kommunernes Landsforening er inde på, nemlig at der er et potentiale i kommunerne til at skabe et økonomisk råderum.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:13

Morten Bødskov (S):

Jeg tror, at da vi sidst stod her og diskuterede de her 24 mia. kr., som regeringen nu vil skære den offentlige sektor ned med, var finansministeren også ude i nogle formuleringer i retning af, at nulvæksten i den offentlige bare handler om, at det ligesom er fedtet, der skal væk. Det virker lidt, som om en ting er, at man ikke vil svare på spørgsmålene, men noget andet er også, at man ikke har læst sine egne publikationer fra Finansministeriet. Sandheden er jo den, at der i regeringens egne planer – 2015-planen – allerede nu er indregnet enorme effektiviseringskrav til kommunerne, og derfor er det jo simpelt hen et fejlagtigt billede, man giver, at der er meget at hente. Man skal ikke bevæge sig ret langt uden for Finansministeriets tykke mure og spørge mange borgmestre for at få at vide, at man allerede er i gang med at lave omprioriteringer og besparelser for børn og for ældre og for indsatsen over for udsatte unge og for handicappede, og den får hele vejen rundt rundt omkring på grund af regeringens stramme tøjler over for kommunerne.

Derfor er det her jo udtryk for, at regningen nu kommer. Før folketingsvalget i 2007 var der både råd til kæmpe skattelettelser, og der var råd til megaløft i velfærden, som den daværende finansminister, Thor Pedersen, udtalte. Man holdt endda pressemøde, hvor man gav det indtryk, at hvis det hele fortsatte, som man havde tænkt sig – man brugte, jeg ved ikke hvor mange beregningsmodeller – ja, så ville det ende med, at man ejede hele verden på et tidspunkt, så godt gik det i det danske samfund.

Det, man ikke fortalte om, var den regning, som kommunerne skal til at betale nu. Jeg spørger igen – og kan vi ikke bare få svar på det: Man vil ikke sige, hvad nulvækst koster, og nulvækst siger man ikke betyder noget, men når man vil have nulvækst i den offentlige sektor, og sygehusene skal have mere, så er der nogle, der får mindre. Vil finansministeren bare starte med at indrømme det?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:15

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg er nødt til igen at tage fat i den fejlagtige beskrivelse af virkeligheden, som hr. Morten Bødskov giver. Skattereformen er fuldt finansieret og bidrager til at sikre holdbarheden i det danske samfund, så den koster ingen penge, tværtimod.

At der er ressourcer, der kan udnyttes ved effektiviseringer og ved at tænke klogt og ved at slå sig sammen om løsninger af opgaver, er jo helt åbenbart. Det er jo også sådan, at 92 pct. af kommunaldirektørerne erkender, at der er et rum til at sikre en bedre udnyttelse af ressourcerne. Det er jo en af de veje, vi skal gå for at sikre økonomisk råderum til at styrke velfærden i de kommende år. Hvis vi nu f.eks. tager indkøbsaftaler, så giver det jo betydelige besparelser, at man slår sig sammen om køb i regionerne f.eks. af hospitalsudstyr osv., det er da den rigtige vej at gå.

Den opgave, vi skal løse, består jo af mange ting. Den består jo af, at der skal spares nogle steder, den består af, at vi skal undlade en øgning af vores forbrug i de kommende år og holde det på det nuværende niveau og så det, at vi bruger pengene smartere; det vil være vejen frem. Og det kræver jo, at vi sætter os ned og tænker os om.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:16

Morten Bødskov (S):

Jamen det vil vi så opfordre regeringen til at gøre og til, mens man sidder ned og tænker, måske at tænke over, om man vil svare på spørgsmålet: Er man enig med formanden for Kommunernes Landsforening, Erik Fabrin, som er Venstremænd og partikollega til finansministeren, når han siger, at der med den plan, regeringen har lagt frem, uundgåeligt vil blive tale om ganske voldsomme omstillinger og besparelser – altså voldsomme omstillinger og besparelser, der påvirker serviceniveauet? Kan vi ikke bare få et svar? Det er et spørgsmål, der relaterer sig lidt til det forrige spørgsmål. Man har nu selv meldt ud, at man vil trimme, siger man, den offentlige sektor med 24 mia. kr., altså ikke 8 mia. kr. i 2011, 8 mia. kr. i 2012, 8 mia. kr. i 2013, men 24 mia. kr. i forhold til det, vi taler om. Er det for meget for langt af regeringen – jeg tror aldrig, jeg nogen sinde har set tendenser til så kraftige opstramninger af den offentlige forbrug: 24 mia. kr. – at få bare et svar på, hvor de penge skal hentes?

Kl. 15:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:18

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Hr. Morten Bødskov behøver bare at kigge sig rundt omkring i verden for at se, hvor konsekvenserne har været meget, meget dramatiske. Vi kan alle sammen i øjeblikket læse om Grækenland, hvor de offentlige lønninger skal sættes ned. Vi kan se det i Irland, hvor man er ude i meget store problemer, og i Spanien, Portugal, Storbritannien osv. Så det er jo en opgave, som landene i fællesskab i EU stiller sig, om, at der skal være orden i økonomien. Og grunden til, at vi vælger den her vej, er, at det er den ansvarlige vej at konsolidere økonomien ad, for hvis man vælger den vej, som hr. Mortensen Bødskov anviser, nemlig bare bevidstløst at fortsætte gældsætningen, så vil renteudgifterne jo som en gøgeunge udhule de offentlige budgetter, og vi vil jo så allerede i 2012 og 2013 skulle konsolidere meget mere. Det er jo derfor, vi anviser en vej med rettidig omhu og siger: Nu har vi hele 2010 som minimum til at sætte os ned og finde ud af, hvordan vi vil gribe den her opgave an. Det gør jo også, at det bliver nemmere at gribe den an, end hvis man bare bevidstløst fortsætter gældsætningen og så lige pludselig skal til at lave hovsælsoninger.

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Jeg vil sige, at der har været ønske om at få medspørgere med, men vi har det problem, at der er afsat 1 time til finansministeren. Hvis vi har medspørgere, bliver der ikke tid til hr. Frank Aaens spørgsmål til sidst, og det er ikke rimeligt over for hr. Frank Aaen, så jeg har besluttet, at der ikke bliver yderligere medspørgere til finansministeren.

Så er det hr. Morten Bødskov.

Kl. 15:19

Morten Bødskov (S):

Men »rettidig omhu«? Her er den stikprøvebaserede opgørelse af bygge- og anlægsbeskæftigelsen: Den er faldet med 25 pct. Mener man så, det er rettidig omhu at hive 24 mia. kr. ud af det offentlige forbrug? Jeg tror, der er rigtig mange almindelige håndværkere, som ryster i bukserne over det, som finansministeren her står og siger.

Sandheden er jo den, at der er mange, der er uenige i regeringens strategi. Der er ganske mange førende økonomer, Dagbladet Børsen og almindelige håndværkere og virksomheder, som er uhyre nervøse for, at det her billede bliver langt mere dramatisk.

Derfor er det bare vi spørger: Når man nu så klart siger, som man gør, nemlig at man vil have besparelser for 24 mia. kr. i 2011, i 2012 og i 2013, kan vi så ikke få et svar på, hvem det er, der skal betale regningen nu, efter at man har lovet guld og grønne skove og ikke fortalt om konsekvenserne af det? Er det skolebørnene, er det de handicappede, er det vores pensionister, er det vores syge, er det vores udsatte børn og unge, er det vores udsatte boligområder, er det integrationsindsatsen i kommunerne? Hvor er det regningen for den økonomiske politik, regeringen nu lægger op til, skal sendes hen? 24 mia. kr.! Hvem skal betale regningen?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:21

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg priser mig jo lykkelig over, at vi ikke lyttede til hr. Morten Bødskovs gode råd i de gode år, hvor rådet var, at hver gang vi tjente en krone, skulle vi bruge to. Vi opnåede jo ved udgangen af 2008, at vi i stedet for gæld havde en nettoformue. Vi havde fået høvlet gælden af, og så havde vi mere til gode. Det er jo baggrunden for, at vi i dag kan føre en ekspansiv finanspolitik.

Så alt det, hr. Morten Bødskov siger om, at det er en ruin, vi har skabt siden 2001, er fuldstændig forkert. Vi fik høvlet gælden af, vi havde nettoformue.

Så kom krisen. Så kom krisen og bragte os ud af kurs, og det er jo så den kurs, vi må justere. Der har vi så valgt at føre en meget ekspansiv finanspolitik i 2010, for at det danske samfund kan komme så skånsomt igennem krisen som overhovedet muligt. Og hvis hr. Morten Bødskov lyttede til, hvad jeg sagde, ville han kunne høre, at jeg jo hele tiden siger, at vi holder konjunkturerne under opsyn, vi ser, om de stabiliserer sig. Vi erkender, at hvis der kommer yderligere tilbageslag, vil det kræve andre virkemidler. Men hvis det er sådan, at vi kommer ind i et stabilt konjunkturforløb (*Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):* Ja, tak til ministeren!) med gradvist opsving, skal vi begynde på konsolideringen.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren, det er af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:22

Spm. nr. S 1395

7) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Hvad er ministerens svar til direktør i Ældre Sagen Bjarne Hastrup, når han spørger: »Hvordan vil man undgå omfattende nedskæringer i ældreplejen og på landets sygehuse, når antallet af ældre stiger i de kommende år, samtidig med at man vil fastfryse de offentlige udgifter?«

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:22

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil gerne læse spørgsmålet op:

Hvad er ministerens svar til direktør i Ældre Sagen Bjarne Hastrup, når han spørger: »Hvordan vil man undgå omfattende nedskæringer i ældreplejen og på landets sygehuse, når antallet af ældre stiger i de kommende år, samtidig med at man vil fastfryse de offentlige udgifter?«

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:23

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Lad mig indledningsvis slå fast, at regnestykket ikke er helt så simpelt; flere ældre betyder ikke automatisk flere udgifter. Gennemsnitsalderen er stigende, ja, de ældres sundhedstilstand bliver bedre og bedre, ja, og derfor vil mange ældre i fremtiden være mere selv-hjulpne og have mindre behov for pleje og behandling. Men på sigt er det selvfølgelig klart, at vi står over for en demografisk udfordring, og det er et gammelt forhold, at der bliver flere ældre og færre på arbejdsmarkedet. Løsningen på den udfordring er imidlertid ikke bare at bruge flere penge. Vi skal i stedet løse vores opgaver smartere, udnytte ressourcerne bedre og mere effektivt. Den udfordring skærpes selvfølgelig af den aktuelle økonomiske krise, der har betydet, at et overskud på de offentlige finanser i 2008 på 60 mia. kr. i år bliver et underskud på 95 mia. kr. Derfor er der selvfølgelig en regning, der skal betales, og vi må derfor i de kommende år føre en stram finanspolitik, så vi kan få det store underskud ned.

Men vores udgangspunkt for hele den her manøvre er jo ret god. Vi har jo siden 2001 systematisk opprioriteret den borgernære service i kommuner og regioner. Når 2010 er gået, forventer vi, at den samlede stigning i det offentlige forbrug vil være på 67 mia. kr. siden 2001, og det er vel at mærke efter korrektion for almindelig løn- og prisudvikling. Langt den største del af den her fremgang er prioriteret til de borgernære serviceområder i kommuner og regioner. Alene socialområdet har fået 17 mia. kr. mere, i 2010 vil sygehusvæsenet skønsmæssigt have fået tilført 16 mia. kr. mere siden 2001.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 15:25

Jens Peter Verner sen (S):

Finansministerens opremsning ændrer jo bare ikke ved det faktum, at det er et nettobeløb, det er gode danske kroner, der skal spares, og det er 24 mia. kr. Det er jo i hvert fald fuldt oplyst, og det er selvfølgelig et helt anderledes svar end det, finansministeren tidligere har givet, hvor han talte om, at det ikke var så stort et problem, og at det i øvrigt løste sig selv. Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at de ældre kommer til at betale en meget stor del af disse 24 mia. kr., der skal spares. Det bliver jo ikke dem, der har fået skattelettelserne, der kommer til at betale den her besparelse, det bliver gamle folk. Dem bliver der flere og flere af, alene antallet af 70-årige er steget med 10.000 fra 2008 til 2009. Det er altså der, regningen skal sendes hen, når nu regeringen har problemer, og jeg synes, det er meget voldsomt over for dem, der har passet deres arbejde og tjent samfundet år efter år, at de nu skal betale for regeringens fejlslagte politik.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:26

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Jens Peter Verner sen, at der heldigvis er betydelige muligheder for at udvikle servicen inden for de nuværende økonomiske rammer, vi har, og det kan være gennem en bedre udnyttelse af ressourcerne. Vi skal effektivisere administrationen. I kommuner og regioner er man jo gået i gang med at fjerne overflødige lokale regler, som den enkelte kommune og den enkelte region selv har indført. Vi kan bruge borgernær teknologi, ABT-fonden er jo et eksempel på, hvordan vi stimulerer og udbreder viden om, hvordan teknologi kan benyttes. Vi kan se, at regioner og kommuner bliver bedre til at koordinere indsatsen over for de svage ældre. Det gælder jo om at sikre, at de ældre kommer hjem fra sygehuset, så snart de er parate til det, for det er jo til glæde for de ældre. Et andet fokusområde bør være forebyggelse af unødvendige indlæggelser og ikke mindst genindlæggelser af ældre medicinske patienter.

Der er jo mange ting, vi kan gøre for fortsat at forbedre servicen over for de ældre inden for rammerne af en ansvarlig økonomisk politik.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 15:27

Jens Peter Verner sen (S):

Vi ved jo godt, hvad det er, der sker derude, og det tror jeg også at finansministeren ved. Det bliver maden, der spares på, og det bliver rengøringen. Nogle steder har de allerede tidligere skåret ned på ren-

gøringen fra hver 14. dag til hver 3. uge. Nu bliver det hver 4. uge. Er det det, man vil byde folk?

Når kommunerne så i øvrigt skal tage de syge hurtigere hjem – de skal ikke ligge unødvendig lang tid på hospitalet – så får kommunerne også en opgave at udføre over for disse ældre. Det, som man jo også ved, er, at ældre, der kommer for hurtigt hjem, og som bliver sendt hjem op til en weekend, fordi de har sparet på hospitalerne, bliver akut indlagt hen over weekenden og om mandagen.

Det er jo virkeligheden. Men det er ikke den virkelighed, som finansministeren her ridser op, nemlig at når de kommer hurtigere hjem, går det hele bare så godt. Vi ser alt for ofte, at ældre bliver genindlagt. Det er altså konsekvensen af det her.

Må jeg så minde ministeren om, at der siden 2001 år for år har været en effektivisering på 2 pct. Vi er vist oppe på 20 pct. for øjeblikket over årene.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:28

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg går ikke ud fra, at hr. Jens Peter Verner sen er imod effektiviseringer. Alle mennesker, der arbejder i private virksomheder, ved jo, at man år for år skal blive dygtigere og smartere til at udnytte ressourcerne. Jeg håber da, at det også vil være den ånd, der præger den offentlige sektor. Skam være den, der ikke ville udnytte ressourcerne optimalt til fordel for borgerne. Det er da en forpligtelse, som ethvert samfund, enhver økonomi, skal være indstillet på at have. Det skal vi så bare blive bedre til i den offentlige sektor.

Men den største hjælp, man kan give svage medborgere, er naturligvis, at man har et samfund, hvor der er orden i økonomien, for den vej, som hr. Jens Peter Verner sen anviser, hvor vi bare fortsætter med gældsætningen, giver jo en falsk tryghed.

Der har regeringen jo helt klart valgt den ansvarlige økonomiske linje. Vi skal prøve at sikre, at vi kan holde de offentlige udgifter i ro. Vi må i et par år afstå fra nogle af de ting, som vi godt kunne have ønsket os. Og så skal vi blive bedre til at udnytte de ressourcer, som vi har.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 15:30

Jens Peter Verner sen (S):

Jeg sagde til ministeren, at hvis det var sådan, at man havde sendt regningen til dem, der har fået skattelettelserne, kunne det måske se lidt anderledes ud. Det kunne f.eks. være ved at udskyde skattelettelserne på topskatten. Men det gør man jo ikke. Man sender ikke regningen til dem.

Det, man gør nu her, er, at man siger, at de, der har fået mindst ud af skattelettelserne, nemlig de ældre og de rigtig gamle, skal betale ikke bare deres forholdsmæssige andel af de 24 mia. kr., men meget mere, for der skal ikke skæres ned på hospitalerne, og det synes jeg sådan set er fornuftigt. Men når man holder fast i de 24 mia. kr., så betyder det jo, at der vil være nogle, der vil få en større regning.

Det har man jo forsøgt at beskrive i det der konvergensprogram, hvor man jo netop siger, at pengene under alle omstændigheder skal på bordet, og her har vi i hvert fald et eksempel på, hvem der kommer til at betale. Jeg tror ikke, at finansministeren er enig i det, men det er sådan set vilkårene. Det er det, alle andre kan se. Det er præcis det, som Bjarne Hastrup fra Ældre Sagen spørger til: Hvordan undgår man disse omfattende nedskæringer? Virkeligheden er jo, at de kommer.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:31

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg håber inderligt, at hr. Jens Peter Vernersen kan høre hulheden i det, han selv står og siger. Det må virkelig runge inde i hans hoved.

Jeg står jo ikke og foregiver, at krisen ikke har konsekvenser. Jeg tror, at den internationale økonomiske krise har ændret forudsætningerne ganske væsentligt i næsten alle samfund jorden rundt. Vi kan så i Danmark være glade for, at vi i de sidste år har opført os økonomisk ansvarligt og har fået bragt vores gæld ud af verden, så vi kan lempe finanspolitikken.

Men når hr. Jens Peter Vernersen står og foregiver, at det, at samfundskagen bliver mindre, ikke har nogen konsekvenser, at man i hr. Jens Peter Vernersens model bare kan køre videre, som om ingenting er hændt, er det det, der er det tragiske og det dybt uansvarlige, for det er jo bare fortsat gældsætning. Og tro mig, hvis det var så nemt, nemlig at vi bare skulle fortsætte med at stifte gæld, og så ville alle problemer i det danske samfund forsvinde, skulle jeg da være et skarn, hvis jeg ikke valgte den model.

Jeg ville selvfølgelig have valgt den, hvis jeg kunne, men når jeg ikke har valgt den, er det nok, fordi det ikke er sandheden, at øget gældsætning automatisk får problemerne til at gå væk. Det er jo derfor, at vi skal vælge en ansvarlig vej, og det betyder, at vi nu i god ro og orden sætter os ned og finder ud af, hvordan vi skal løse de her problemer.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:32

Spm. nr. S 1400

8) Til finansministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

Er ministeren enig med formanden for Danmarks Lærerforening, Anders Bondo Christensen, når han siger, at »regeringens bebudede nulvækst vil betyde, at vi på folkeskoleområdet kommer til at opleve massive besparelser«?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:32

Jens Peter Vernersen (S):

Det er så et andet område, som jo er et af regeringens nøgleområder – har man sagt. Så er det spørgsmålet, om det også er virkelighed.

Er ministeren enig med formanden for Danmarks Lærerforening, Anders Bondo Christensen, når han siger, at regeringens bebudede nulvækst vil betyde, at vi på folkeskoleområdet kommer til at opleve massive besparelser?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:32

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Den internationale økonomiske krise har skabt en helt ny situation for de offentlige finanser. Vi må derfor i den kommende tid føre en stram finanspolitik, så vi kan få det store underskud ned. Det er en

virkelighed, som ingen økonomisk ansvarlige partier kan komme udenom. Men lad mig understrege, at folkeskolens problem ikke er mangel på penge. Det er måden, pengene bruges på, og der er behov for at se nærmere på dette område.

Vi har allerede en af verdens dyreste folkeskoler. Regeringens ambition er derfor naturligt nok, at vi også skal have en af verdens bedste folkeskoler. Derfor gennemfører vi et 360-graders-serviceeftersyn af den danske folkeskole, og det overordnede formål med serviceeftersynet er jo at afdække styrker og svagheder ved den danske folkeskole og så også komme med forslag til forbedringer. Ambitionen med serviceeftersynet er således at få en endnu bedre folkeskole og få endnu mere ud af pengene, så vi kan få flere unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Der er masser af muligheder for bedre ressourceudnyttelse i folkeskolen. Det understreges jo bl.a. af den enkle kendsgerning, at der er nogle kommuner, der bruger 50.000 kr. om året pr. elev, mens andre kommuner bruger 80.000 kr. pr. elev, og der tror jeg ikke man kan påvise, at der er en sammenhæng mellem beløbets størrelse og det resultat, der så kommer ud af det. Disse forskelle afspejler jo, at nogle kommuner driver folkeskolen mere effektivt end andre.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:34

Jens Peter Vernersen (S):

Med det svar er det jo fuldstændig rigtigt, hvad formanden for Danmarks Lærerforening, Anders Bondo Christensen, siger til Ritzau her, nemlig at regeringens bebudede nulvækst på folkeskoleområdet kommer til at opleves som massive besparelser. Det bekræfter ministeren, og når ministeren taler om hulhed osv., håber jeg også, at ministeren kan høre, hvordan det her runger. At det drejer sig om besparelser på folkeskoleområdet, er jo da i hvert fald en indrømmelse, der er kommet i den her spørgetid, og det betyder altså, at folkeskolen skal betale en rigtig stor del af de 24 mia. kr., som regeringen skal finde. Det er helt sikkert, at hvis den ikke kommer til at betale det, ligger der endnu et spørgsmål, nemlig hvor betalingen så skal ske.

Altså, 24 mia. kr. er jo ikke penge, man sådan henter ned fra træerne. Det er rigtige menneskepenge, som skal samles op krone for krone. Det er rigtigt, at der er forskellige priser på, hvad folkeskolerne koster, men der er jo altså også forskel på den elevsammensætning, man har i kommunerne. Det går jeg ud fra at ministeren ved efter nu at have været minister siden 2001.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:36

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Først og fremmest vil jeg sige, at der er store muligheder for at få mere for pengene ved at bruge lærerressourcerne bedre. Vi kan se, at der i gennemsnit undervises i et omfang af 37 pct. ud af et gennemsnitsårsværk for lærere. Lærernes forberedelse og andre opgaver kræver mere tid end selve undervisningen. Nogle kommuner er også bedre til at sikre sig, at de får mere undervisning og tid til eleverne ud af lærernes arbejdstid, og det slår altså alt sammen ud i, at man får mere undervisning for de samme penge. Så skal man også hele tiden overveje, om det faglige og pædagogiske udbytte står i forhold til de mange ressourcer, der anvendes, og det betyder jo også, at man skal nytænke f.eks. løsningen af de administrative opgaver på skoleområdet. Der kunne f.eks. være fornuft i at samle administrative opgaver centralt i kommunen.

Men min pointe er sådan set, at man også på folkeskoleområdet kan frigøre ressourcer til gavn for eleverne og til gavn for indlæringen, og at vi jo i den opgave, vi har med at konsolidere økonomien, har masser af muligheder for fortsat at udvikle velfærdssamfundet.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 15:37

Jens Peter Verner sen (S):

Der er jo en klar linje i det her: mindre rengøring, dårligere mad til de ældre, flere elever i klassen. Det er konsekvensen af det, ministeren siger. Det vil selvfølgelig løse nogle af problemerne og skabe nogle andre. Men hvor stor en del af de 24 mia. kr. skal pålignes folkeskolerne? Hvor stor en del er det så, eleverne skal betale? De har jo i hvert fald heller ikke fået skattelettelse, så her bliver det altså også nogle andre, der kommer til at betale for de skattelettelse, som ministeren og jeg har fået. Hvor stor en del af de 24 mia. kr. skal eleverne betale?

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:38

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu er jeg igen nødt til at tage fat i den fejlagtige propaganda, vil jeg næsten kalde det, som Socialdemokratiet og SF anvender i forhold til skattereformen. Skattereformen er finansieret krone for krone. Det er kendsgerningen om den her skattereform. Den efterlader ingen regning til nogen som helst. På sigt styrker den tværtimod holdbarheden, så skattereformen er en del af løsningen på det økonomiske problem, vi står i. Den er ikke selve problemet, og jeg håber, at hr. Jens Peter Verner sen vil læse de papirer, der kommer i ny og næ, om økonomi og økonomiske spørgsmål. Der vil han jo se, at det er kendsgerningerne om den her skattereform. Derfor er det en fejlagtig fremstilling, hr. Jens Peter Verner sen giver, at skattereformen skulle efterlade en regning. Skattereformen er en del af løsningen på de problemer og udfordringer, det danske samfund står over for.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 15:39

Jens Peter Verner sen (S):

De skattereformer, vi har været igennem under den her regering, tre i alt, har medført betydelig færre indtægter, specielt de to første. Anderledes er det med den tredje skattereform, som jo er dynamisk her i sin start, men hvor der udlignes over år. Det tror jeg ikke der er nogen som helst uenighed om. Sådan er det, men der har været manglende finansiering af de første, og jeg siger bare, at det kunne være sådan, at dem, som havde fået skattelettelse, også fik regningen nu her, men sådan er det jo ikke. Det bliver de ældre, der får regningen, og det bliver folkeskolen. Det bliver der, man sender regningen hen.

Minister en svarer heller ikke på, hvor stor den regning, man vil sende til folkeskolerne, bliver. Beløbet bliver jo en ganske væsentlig andel af de 24 mia. kr. Jeg synes, at man, når man melder ud, som man gør, også bør være så konkret, at borgerne får at vide, hvad slutmålet er for det her.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:40

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg tror sådan set, at dem, der har fulgt den her spørgetime, er fuldt ud klar over, hvordan regeringen vil gribe den her opgave an. Men jeg er bare nødt til igen at tage fat i de falske påstande, der er om skattereformen. Jeg er ked af, at hr. Jens Peter Verner sen gentager dem, for sidste onsdag, hvor vi havde en tilsvarende debat hernede, var Socialdemokratiets finansordfører, hr. Morten Bødskov, til stede, og der sagde hr. Morten Bødskov, og nu citerer jeg fra udskriften af Folketingets forhandlinger:

»... jeg taler om en *underfinansieret* skattereform, fordi finansieringen først kommer ad åre« – og så tilføjer han – »og den er fuldt finansieret – det respekterer vi ...«.

Det glædede jeg mig sådan set over sidste gang, for der fik vi jo slået fast af Socialdemokratiet selv, at skattereformen er finansieret. Nu kan jeg bare mærke, at hr. Jens Peter Verner sen har fået tilbagefald igen, men det håber jeg så vi kan rette op på næste onsdag, når vi mødes igen til de samme spørgsmål om de samme emner.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren, og det er af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:41

Spm. nr. S 1406

9) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Vil ministeren oplyse, hvor meget han forventer, at statens gæld vokser frem til 2015 på grund af regeringens skattereformer?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:41

Frank Aaen (EL):

Vil ministeren oplyse, hvor meget han forventer at statens gæld vokser frem til 2015 på grund af regeringens skattereformer?

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:41

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Skattereformen i forårspakke 2.0 er fuldt finansieret, krone for krone, før indregning af gavnlige virkninger på arbejdsudbud m.v. Skattereformen er underfinansieret de første år for at stimulere økonomien, og det er jo i fuld overensstemmelse med de anbefalinger, der er givet af Det Økonomiske Råd.

De kortsigtede virkninger skal ses i sammenhæng med frigivelsen af SP-opsparing, som jo også var en del af forårspakke 2.0. Frigivelsen af SP-midlerne indebærer en styrkelse af de offentlige finanser på kort sigt, fordi der betales en afgift af de beløb, som frigives. Skattereformen og frigivelsen af SP-midlerne har tilsammen en umiddelbar gældsvirkning på skønsmæssigt 0,5 mia. kr. ved udgangen af 2010. Det er altså 0,5 mia. kr. ud af den samlede stigning i gælden, siden den globale krise satte ind, på godt 140 mia. kr., altså udviklingen fra 2008 til 2010.

Til sammenligning kan jeg oplyse, at en forøgelse af de offentlige investeringer har samme kortsigtede beskæftigelsesvirkning og en umiddelbar gældsvirkning på i omegnen af 15 mia. kr.

Kl. 15:42

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:42

Kl. 15:46

Frank Aaen (EL):

Nu har vi hørt en lang debat, både oppe i Finansudvalget tidligere og her i salen, om, at regeringen har bragt vores økonomi derhen, at vi skal til at spare 24 mia. kr., og så prøver man hele tiden at give krisen skylden for, at det er gået så galt, og at det går så galt. Men vi ser jo, når vi kigger på de skattereformer, der er gennemført, at der med de reformer, der er gennemført til og med i år, er givet skattelettelser på 223 mia. kr. Altså, man kunne måske bruge nogle af de penge anderledes fremadrettet.

Fremadrettet er det sådan, at godt nok siger man, at skattereformen er finansieret på lang sigt, men umiddelbart er der et minus i skattelettelser specielt til de rigeste – herunder til en bankdirektør i Danske Bank på mere end 500.000 kr. om året – på 44 mia. kr. samlet set. Jeg mener, det er 44 mia. kr. i skattelettelser! Hvis man bare fjernede den del, der går til de rigeste i samfundet, kunne man helt droppe det med at skulle ud at spare penge. Mit spørgsmål til ministeren er: Var det ikke bedre?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:44

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Af de debatter, vi har haft tidligere i dag, dels her i spørgetiden, dels i Finansudvalget, er det jo fremgået, at gælden i 2008 var blevet til en nettoformue, så de skattereformer, der er blevet gennemført, har altså ikke forarmet landet. Vi har tværtimod kunnet afskaffe gælden, og jeg priser mig jo lykkelig over, at vi ikke har fulgt hr. Frank Aaens gode råd under opsvinget. Socialdemokraterne bruger 2 kr., hver gang vi tjener 1 kr., og jeg tror, at hr. Frank Aaen bruger 10 kr., hver gang vi tjener 1 kr. Det har vi så i stedet brugt til at afdrage på gælden, og det betød, at vi i 2008 havde en nettoformue. Så kom den internationale krise, og den har – erkendt – slået os ud af kurs, og det er så den, vi vil korrigere nu.

Det er bare for lige også at bringe hr. Frank Aaen ud af den misforståelse, at de her skattereformer koster noget. De bidrager tværtimod til løsningen og holdbarheden i Danmark.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:45

Frank Aaen (EL):

Ministeren kan jo bare prøve at trylle og påstå mærkelige ting om Enhedslistens økonomiske politik, som ikke har noget hold i virkeligheden.

Sagen er, at ministeren erkender, at der nu mangler i hvert fald 24 mia. kr. i kassen, og der kan man jo enten vælge at bruge 24 mia. kr. til skattelettelser, eller man kan sige, at man vil spare. Her siger regeringen, at man vil spare, og så er mit ganske enkle spørgsmål: Hvis der mangler 24 mia. kr., hvorfor så ikke aflyse nogle af de skattelettelser i de kommende 3-4 år, der særlig går til de rigeste, og som ikke er finansieret – det siger ministeren jo også? Hvorfor ikke fjerne nogle af skattelettelserne til de rigeste i samfundet i stedet for at bede kommunerne om at spare på de ældre?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at skattereformen er en del af løsningen på Danmarks økonomiske problemer. Skatteomlægningen er finansieret krone til krone, og oven i hatten styrker skattereformen holdbarheden, fordi der er flere, der gerne vil arbejde, og det øger dermed arbejdsudbuddet. Så der er en samfundsmæssig gevinst ved det. Der er ikke tale om, at der er nogen regning tilbage fra den skattereform, der er gennemført. Den er finansieret krone til krone.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:46

Frank Aaen (EL):

Nu må jeg læse op fra regeringens egne oplysninger. Skattereformen, som man kalder forårspakke 2.0, har i 2010 et underskud – en skattelettelse – på 14 mia. kr. Den har et underskud – en skattelettelse – på 11,4 mia. kr. i 2011 osv. De første år suser der 30 mia. kr. ud af kassen, bl.a. til de rigeste i samfundet, herunder bankdirektøren, som jeg nævnte før. Hvorfor kigger man ikke på den udskrivning fra statskassen i stedet for at kigge på de 24 mia. kr., man nu vil have kommunerne til at spare? Det er det, jeg ikke kan forstå.

Jeg synes, det er asocialt. Jeg synes, det er urimeligt, at man siger til kommunerne, der i forvejen er hårdt pressede, at de skal spare noget mere, at de skal skære ned, samtidig med at man lægger 500.000 kr. ud i skattelettelser til en enkelt bankdirektør og alle de andre rige.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:47

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at skattereformen er underfinansieret i begyndelsen, fordi vi gerne vil stimulere økonomien. Det er, fordi vi fulgte det råd, som de økonomiske vismænd kom med, nemlig at det var en god idé, at vi i de her år, hvor krisen rammer rigtig hårdt, pumper de her penge ud. Og det er jo, fordi vores indsats i krisebekæmpelsen går på to ben. Det ene ben er, at vi fører en lempelig finanspolitik, vi fremrykker offentlige investeringer, vi har udskudt kredittider osv. Det er det ene ben, der gør, at vi sætter gang i økonomien.

Det andet ben er, at vi gerne vil lægge en hånd under familiernes økonomi, og det var jo derfor, at vi udbetalte SP-midlerne, og det var derfor, at vi gennemførte en skattereform, der er underfinansieret i begyndelsen. Jeg tør slet ikke tænke tanken om, hvordan familierne havde reageret, hvis ikke vi havde givet den håndsrekning til økonomien.

Så vores politik går på to ben i den forbindelse, og skattereformen er fuldt finansieret. Alle skattelettelser bliver indkrævet krone for krone, og når vi så kommer til 2015, vil den oven i købet bidrage med 5,5 mia. kr. til holdbarheden i den danske økonomi. Det kan næsten ikke være bedre end det.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det, spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:49

Kl. 15:51

Spm. nr. S 1407

10) Til finansministeren af:

Frank Aaen (EL):

Hvor meget forventer ministeren, at statens renteudgifter stiger frem til 2015 på grund af underfinansieringen af regeringens skattereformer og de løbende underskud på statens finanser?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:49

Frank Aaen (EL):

Hvor meget forventer ministeren, at statens renteudgifter stiger frem til 2015 på grund af underfinansieringen af regeringens skattereformer og de løbende underskud på statens finanser?

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:49

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringens skattereform i forårspakke 2.0 er som nævnt fuldt finansieret krone for krone. Skattereformen er underfinansieret de første år for at styrke husholdningernes økonomi og for at øge beskæftigelsen. Skattereformen og udbetalingen af SP-midlerne vil med udgangen af 2010 samlet set have øget den offentlige gæld med blot 500 mio. kr. Det påvirker således stort set ikke renteudgifterne i 2010. Ser man frem mod 2015, vil man se, at den samlede gældsvirkning er ca. 10 mia. kr., rentevirkningen af 10 mia. kr. er på ca. 500 mio. kr. Det er således kun en meget lille del af den samlede stigning i renteudgifterne, idet renteudgifterne samlet set ventes at være øget med 16 mia. kr. i 2015 sammenlignet med Konvergenprogram 2008.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:50

Frank Aaen (EL):

Det ændrer ikke ved det, som regeringen selv har oplyst over for Folketinget, nemlig at i 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 og 2015 gives der skattelettelser, hovedsagelig til de rigeste, på 44 mia. kr. Selv om man så indregner, at man har en vis finansiering, er der stadig væk et underskud ifølge regeringens egne beregninger på 20 mia. kr.

Så er det bare, jeg spørger: Er det klogt at skabe et underskud på 20 mia. kr., samtidig med at man går ud og siger til kommunerne, at de skal spare 24 mia. kr.?

Hvis man snakker beskæftigelseseffekt, ved vi, at det at give 20 mia. kr., som rige bruger til at tage på skiferie i Frankrig for, eller som andre bruger til at afbetale gæld med, ingen beskæftigelse giver. Hvis man derimod sparer 24 mia. kr. ude i kommunerne, vil det straks få en effekt på beskæftigelsen, nemlig fyringer.

Så både ud fra et statsfinansielt synspunkt og ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt er det en helt forkert prioritering at give skattelettelser til de rigeste, samtidig med at man siger, at kommunerne skal spare.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at virkningen af den lempelige finanspolitik, herunder underfinansieringen af skattereformen i 2010, 2011 og 2012, sammenholdt med de meget lave renteudgifter, vi har i øjeblikket, sikrer, at ledigheden er 80.000 personer lavere, end hvis vi ikke havde gjort noget. Det er et meget væsentligt bidrag. Jeg synes, at det er en meget vigtig ting, som regeringen har gjort her, og som er muliggjort, fordi vi i de gode år førte en ansvarlig økonomisk politik, hvor vi kunne lægge penge til side og nedbringe gælden, sådan at vi til sidst havde en nettoformue.

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at skattereformen – det er jeg nødt til at blive ved med at gentage – er underfinansieret i 2010, 2011 og 2012, men fra 2013 og frem styrker skattereformen de offentlige finanser, også før indregning af eventuelle adfærdsændringer.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:52

Frank Aaen (EL):

Hvis finansministeren har tallene foran sig, tror jeg, at finansministeren ved hjælp af lidt hovedregning kan se, at det samlede minus de næste år, selv når man indregner regeringens egne finansieringskilder, for de offentlige kasser er i den størrelsesordenen, ministeren her siger vi mangler, og som de skal spare ude i kommunerne.

Så er det bare, jeg spørger: Er det klogt at videreføre en skattereform, der mest er til gavn for de rigeste, eller er det klogere at sørge for, at kommunerne ikke skal spare penge?

Med det, vi i dag ser ude i kommunerne, hvor de allerede har for få penge, mener jeg, at det bare giver blodige nedskæringer i kommunerne, hvis man fortsætter en politik, hvor man hellere vil give skattelettelser til bankdirektører end at sørge for, at kommunerne har penge til at pleje de ældre og få en ordentlig folkeskole for.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:53

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Skattereformen bidrager til at styrke holdbarheden af de offentlige finanser. Den er underfinansieret i de første år, fordi vi gerne vil stimulere økonomien og sikre, at de ugunstige konjunkturer af krisen ikke skal slå ud i en større ledighed end den, vi har i øjeblikket. Det er formålet med det.

På sigt er den her finansieret fuldt ud, vil jeg sige til hr. Frank Aaen. Og frem for at være et problem for dansk økonomi, styrker den holdbarheden i dansk økonomi. Derfor er det forkert, når hr. Frank Aaen, når SF, når Socialdemokraterne – og altså også Enhedslisten – siger, at skattereformen er problemet. Skattereformen er en del af løsningen, fordi den styrker holdbarheden.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:54

Frank Aaen (EL):

Det er en del af regeringens løsning, for det, regeringen har som målsætning, er at udsulte den offentlige sektor, og det er den i fuld gang med. Og det har man nu en plan for yderligere at fortsætte med i forbindelse med de 24 mia. kr., man i dag vil tvinge kommunerne til at spare.

Når finansministeren så bruger begrebet at stimulere økonomien – jeg går ud fra, at han mener stimulere beskæftigelsen – vil jeg til det sige, at det jo er sådan, at hvis man deler 20 mia. kr. ud hovedsagelig til de rigeste, giver det ikke væsentlig mere beskæftigelse. Det kan godt være, man har en regnemaskine ovre i Finansministeriet, der kan vise det, hvis man har brug for det, men vi ved, at penge, der gives til skattelettelser, ikke giver den samme beskæftigelseffekt, som hvis man sørger for, at kommunerne har pengene.

Det, man nu siger, er, at kommunerne skal spare. Det betyder, at de skal fyre folk. Det er dårligt for beskæftigelsen, så også ud fra det hensyn, altså hensynet til beskæftigelsen, er skattelettelser den dårligst tænkelige vej, og de er meget dårlige for velfærden. Hvis man laver det regnestykke i Finansministeriet, er det så ikke korrekt, at man vil få bekræftet det, jeg siger her?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:55

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det, vi siger, er, at vi skal holde de offentlige udgifter i ro. Det vil sige, at vi fremskriver udgifterne med en pris- og lønregulering, som betyder, at hvis man har 5.000 sygeplejersker ansat i år, kan man også have 5.000 sygeplejersker ansat til næste år, og hvis man har købt for 100 mio. kr. varer og ydelser i år, kan man købe de samme varer til næste år. Det er nulvæksten, og det er den, vi holder udgifterne i ro med.

Det, der kan skabe beskæftigelse i det danske samfund, vil være, at vi får almindelige virksomheder til igen at producere og sælge deres varer. Det er jo dér, det virkelige problem ligger. Ganske almindelige industrivirksomheder og ganske almindelige eksportvirksomheder har måttet drosle ned, fordi tyskere, franskmænd, englændere, amerikanere og svenskere ikke køber deres varer. Det er derfor, vi skal sikre, at der er gode rammebetingelser for vores erhvervsvirksomheder.

Jeg vil sige til Frank Aaen, at jeg tror, at man må sige, at højere skatter nok ikke er svaret på globaliseringens udfordringer. Højere skatter betyder højere omkostninger for danske virksomheder, færre arbejdspladser i Danmark. Det kan kineserne så glæde sig over, men vi andre har jo et ansvar for at sikre en så høj beskæftigelse som muligt i Danmark.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Tina Petersen.

Kl. 15:57

Spm. nr. S 1348

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Tina Petersen (DF):

Vil ministeren tage initiativer over for kommuner, som bevidst trækker sagsbehandlingen af førtidspensionssager i langdrag, herunder tilsidesætter fagudtalelser fra speciallæger, smertecentre m.v.?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:57

Tina Petersen (DF):

Først vil jeg sige goddag til ministeren, og så vil jeg selvfølgelig stille mit spørgsmål.

Vil ministeren tage initiativer over for kommuner, som jeg i hvert fald føler bevidst trækker sagsbehandlingen af førtidspensionssager i langdrag, herunder tilsidesætter det, jeg kalder topfaglige udtalelser fra bl.a. speciallæger, neurologer, smertecentre m.v.?

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg vil lige sige, at det drejer sig om oplæsning af spørgsmålet. Men det er o.k. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:57

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg har ikke kendskab til, at der skulle være kommuner, som bevidst trækker sagsbehandlingen af førtidspensionssager i langdrag. Reglerne er sådan, at en borger som udgangspunkt ikke kan søge om førtidspension, men hvis en borger retter henvendelse til kommunen om hjælp, så er det kommunens ansvar at finde frem til, hvilken hjælp der er behov for.

Det er meget forskelligt, hvilke tiltag der er relevante for den enkelte borger. Der kan f.eks. være tale om et revalideringsforløb eller et behandlingstilbud. Derfor er der ingen samlet tidsfrist for behandlingen af sagerne. Hvis det konstateres, at arbejdsevnen er varigt nedsat, og der ikke er mulighed for at forbedre den, så påbegyndes der en sag om førtidspension. Herefter skal kommunen inden for 3 måneder træffe afgørelse om, hvorvidt der skal tilkendes førtidspension.

Hvis en borger mener, at kommunen har tilstrækkelig dokumentation til at afgøre en sag om førtidspension, kan borgeren anmode om, at der alene tages stilling til berettigelsen af førtidspension. Kommunen skal så vurdere sagen på baggrund af de oplysninger, der er indsamlet. Afgørelsen skal træffes umiddelbart efter borgerens anmodning. En borger, der mener, at en sag om førtidspension er klar til afgørelse, men at kommunen trækker sagen i langdrag, kan også benytte muligheden for at få sagen afgjort på det foreliggende grundlag. Hvis kommunen giver afslag, kan borgeren klage til Beskæftigelsesankenævnet, som herefter vil kunne tage stilling til, om borgeren har ret.

Jeg mener derfor, at reglerne er indrettet hensigtsmæssigt, som de allerede er i dag.

Kl. 15:59

Formanden :

Fru Tina Petersen.

Kl. 15:59

Tina Petersen (DF):

Jeg ved, at Dansk Folkeparti tidligere via vores beskæftigelsesordførere, hr. Bent Bøgsted, har stillet spørgsmål om netop det, vi snakker om, nemlig lægekonsulenter.

Det er med en vis undren, vi ser, at man ude i kommunerne sætter en lægekonsulent til at vurdere det her og også vurdere udtalelser fra speciallæger osv. fra sygehusene. Der gives faktisk afslag på mange af sagerne. Nu ved jeg, at jeg har tilsendt ministeren en del sager vedrørende førtidspension – jeg har bl.a. nogle af dem med her i dag. De går netop på, at lægekonsulenter ikke tager de faglige udtalelser seriøst. Man kan vurdere, hvad der er berettiget, og hvad der ikke er berettiget.

Men vil ministeren tage initiativ til at tjekke, at det foregår på den rigtige måde, altså at konsulenterne og sagsbehandlerne vurderer de her sager og de faglige udtalelser ordentligt? Det er udtalelser, som jeg mener er ret væsentlige, og som jeg faktisk også kan dokumentere ikke altid bliver vurderet korrekt. Jeg henviser her til nogle kommuner, bl.a. den, jeg selv kommer fra på Fyn, hvor selv fagbevægelsen nu er ude at sige, at der foregår noget, der ikke er helt

reelt, man vurderer ikke udtalelserne korrekt. Det er det, jeg gerne vil spørge om, om det er noget, ministeren vil kigge på.

Kl. 16:01

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er fuldstændig korrekt, som spørgeren siger, at hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti også er meget engageret i den her sag, ligesom jeg ved, at det er en sag, som Dansk Folkeparti generelt er meget engageret i.

Det synes jeg er godt, for lige præcis spørgsmålet om folks pension er et meget alvorligt spørgsmål, og det er også et meget drastisk skridt, når mennesker får tilkendt en førtidspension. Derfor er jeg meget glad for den dialog, vi konstant er i om førtidspension. Men som jeg nævnte før, mener jeg, at reglerne er hensigtsmæssige, som de er i dag. Det ændrer ikke ved, at vi hele tiden kan følge op på det.

For lige at ridse lægekonsulenternes rolle op, vil jeg sige, at det jo altså er op til kommunen at foretage en samlet helhedsvurdering af personens arbejdsevne, hvor helbredsoplysninger selvfølgelig udgør et delelement i den samlede bedømmelse. Det er hverken den kommunalt ansatte lægekonsulent, den praktiserende læge eller speciallæger, der kan udtale sig om, hvorvidt en borger samlet set opfylder betingelserne for førtidspension. Der skal derimod en samlet kommunal sagsbehandling til.

Kl. 16:02

Formanden :
Fru Tina Petersen.

Kl. 16:02

Tina Petersen (DF):

Det er ligesom der, problemet måske ligger. Når vi snakker om dem, der virkelig er kompetente til at udtale sig om deres patienter, altså f.eks. speciallæger fra Odense Universitetshospital, det kan være neurologer, så burde man da mene, at deres udtalelser absolut er kompetente, hvis de siger, at den her person er egnet til førtidspension.

Jeg kan faktisk fremlægge den ene sag efter den anden, hvor der står, at de her førtidspensionssøgende patienter er berettiget til en førtidspension, men de får et afslag både fra lægekonsulenten og deres sagsbehandler. Og mange af de her mennesker får altså flere til-lægssygdomme på grund af det pres, de bliver underlagt – det, at de ikke kan opfylde de her fleksjob, og at de bliver givet jobtilbud osv. – og de får faktisk et behandlingsforløb, der svarer til 4-5 år, inden de får deres førtidspension. Synes ministeren, at det er berettiget?

Kl. 16:03

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:03

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Altså, reglerne er sådan, at det jo netop ikke er en kommunalt ansat lægekonsulent, en praktiserende læge eller en speciallæge, der alene afgør det her, det er et samlet syn på sagen.

Når det så er sagt, er det også klart, og det fornemmer jeg også lidt er det, spørgeren spørger til, at kommunen selvfølgelig ikke skal tilsidesætte relevante beskrivelser af helbredsforhold, herunder de fagudtalelser, der ligger fra speciallæger, smertecentre eller lignende, og som spørgeren også er inde på. De oplysninger skal altid indgå i dokumentationen som grundlag for afgørelsen. Hvis så kommunen – det vil sige, herunder også den kommunalt ansatte lægekonsu-

lent – er i tvivl om eller uenig i beskrivelsen og vurderingen af de helbreds-mæssige forhold, ja, så kan der indhentes det, der hedder en second opinion.

Kl. 16:04

Formanden :
Fru Tina Petersen.

Kl. 16:04

Tina Petersen (DF):

Jamen så er vi lidt tilbage til det med at trække tingene i langdrag. Der er de sager, hvor det er relevant, at der ikke gives førtidspension, men der er også de sager, hvor selv jeg med det blotte øje faktisk kan se, at der er nogle faglige udtalelser, som for mig virker ganske relevante.

Der mener jeg, at ministeren måske slår det hen og svækker det med at sige noget om et system og en måde, man behandler på – en måde, vi er vant til – i stedet for måske at se med lidt friskere øjne på, se, om der kan være noget om det her med, at man måske skal gå ind og kigge på systemet igen. Man skal se, om man kan gøre de her ting anderledes, for jeg mener lige netop, at fagligheden nok er det allervigtigste. De faglige udtalelser er de allervigtigste, når vi snakker om et menneskes helbred. Der mener jeg ikke at sagsbehandlere har samme kompetence i denne forbindelse.

Kl. 16:05

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:05

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror, det er svært at komme det meget nærmere end at sige, at sagsbehandlingen selvfølgelig skal være i orden. Det er jo også klart, fordi det her er nogle meget tunge sager. Det er nogle sager, der betyder meget for de folk, som det vedrører. Her tænker jeg selvfølgelig især på dem, der nu ser førtidspension som den udvej, som de ønsker. Derfor er det her efter min mening et system, der gør, at alle fagrelevante personer er indover, men det er også et system, der – og det er vigtigt at få sagt – gør, at det ikke er en enkelt fagperson, men altså helhedsbilledet, der kommer til at afgøre det. Endelig er der jo også de ankemuligheder, som jeg nævnte tidligere.

Kl. 16:06

Formanden :

Tak til fru Tina Petersen. Hermed sluttede spørgsmål 11.

Spørgsmål 12 er stillet af hr. Bjarne Laustsen, og det er også til beskæftigelsesministeren.

Kl. 16:06

Spm. nr. S 1371

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvorfor har regeringen ikke gennemført, at deltidsbrandmændene kunne få en vederlagsmodel, som det er blevet vedtaget i Venstres gruppe flere gange?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet er i allerhøjeste grad fortsat aktuelt. Beslutningsforslag nr. B 85 fremsat af spørgeren m.fl. blev med ultrakort varsel taget af Folketingets dagsorden torsdag d. 25. februar 2010. Tilsyneladende er regeringen end ikke i stand til at afklare, hvilken minister der har ansvaret for at få løst problemet. Med spørgsmålet opfordres ministeren endnu en gang til at finde en hurtig løsning for deltidsbrandmændene.

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:08

Kl. 16:06

Bjarne Laustsen (S):

Tak hr. formand. Hvorfor har regeringen ikke gennemført, at deltidsbrandmændene kunne få en vederlagsmodel, som det er blevet vedtaget i Venstres gruppe flere gange?

Kl. 16:06

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:06

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som hr. Bjarne Laustsen udmærket ved, er beslutningsforslag nr. B 85 vedrørende vederlagsmodellen flyttet til forsvarsministeren. Det er det, fordi det er under forsvarsministerens ressort.

Det er formentlig heller ikke – det går jeg ikke ud fra – gået hr. Bjarne Laustsens næse forbi, at der i sidste uge var en regeringsrokade. Som jeg har forstået det, var den nye forsvarsminister i udlandet, da B 85 skulle have været behandlet.

Disse to ting kan jo så være forklaringen på, at B 85 blev taget af dagsordenen.

Kl. 16:07

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:07

Bjarne Laustsen (S):

Tak til ministeren, men spørgsmålet er ikke besvaret. Ministeren ved jo udmærket, at det er Venstre, der selv har været med til at fremsætte B 63 og B 88. De to beslutningsforslag blev fremsat i Folketinget. De er fuldstændig identiske med B 85, som helt uforståeligt blev taget af dagsordenen i sidste uge, det kan jeg jo ikke gøre noget ved, men det er en faktisk kendsgerning.

Det vil sige, at vi står med beslutningsforslag, B 63 og B 88, som blev godkendt af Venstres folketingsgruppe – det går jeg ud fra, for hvis der ikke er opbakning fra den gruppe, der har foreslået dem, kan man jo ikke fremsætte dem i Folketinget.

Kl. 16:08

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:08

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror, at det er svært at komme det meget nærmere, for mig bekendt blev hr. Bjarne Laustsen allerede tidligere gjort opmærksom på, at det her beslutningsforslag ligger i Forsvarsministeriets regi, og at det dermed også er forsvarsministeren, der skal svare på spørgsmålene.

Det blev i den anledning også forelagt hr. Bjarne Laustsen, at forsvarsministeren faktisk var villig til at svare på det her mundtlige § 20-spørgsmål, som spørgeren har stillet, men hr. Bjarne Laustsen ønskede ikke, at forsvarsministeren skulle svare på det. Dermed må man altså sige, at hr. Bjarne Laustsen ganske enkelt, på trods af at hr. Bjarne Laustsen godt er klar over det, stiller spørgsmålet til den forkerte minister. Det kan jeg jo ikke ændre på, og jeg tror ikke, at vi kommer sagen meget nærmere.

Kl. 16:08

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er meget ked af, at ministeren ikke vil svare på et meget enkelt spørgsmål om et beslutningsforslag, der ikke bare har været til behandling en gang i Venstres gruppe, men hele to gange. Jeg beder bare ministeren om at bekræfte, at det rent faktisk er tilfældet.

Jeg har et stykke papir fra Venstres arbejdsmarkedsordfører, hr. Jens Vibjerg, hvor der står, at de vil fremsætte forslaget. Det har man så ikke nået. Nu er han så blevet gået. Jeg håber ikke, at det er, fordi han ikke har fremsat det, at han er blevet fyret. Men det er i hvert fald en faktisk kendsgerning, at det er sådan, det forholder sig.

Jeg fik det at vide i sidste uge kl. 14.31, dagen før det skulle behandles. Jeg følger jo ikke med i regeringens trakasserier om, hvem der er minister den pågældende dag, eller hvordan ressortfordelingen er osv. Jeg er optaget af deltidsbrandmændenes problem. Og ministeren har i hundredvis af gange sagt her i salen, at det er regeringen også. Jeg vil bare have at vide, hvordan det kan gå til, at et beslutningsforslag, der er godkendt i Venstres folketingsgruppe, ikke når frem til Folketingssalen, så vi kan se på det.

Kl. 16:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:09

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Mig bekendt var det nu sådan, at hr. Bjarne Laustsen gik meget op i ministerrokaden i sidste uge. Så det skulle være ganske nyt, hvis det lige pludselig ikke længere interesserede hr. Bjarne Laustsen.

Jeg vil også lige løfte pegefingern, hvis man må sige det sådan, for der er på ingen måde tale om, at hr. Jens Vibjerg er blevet fyret. Det tror jeg står enhver klart. Tværtimod har hr. Jens Vibjerg ønsket at koncentrere sig om lidt færre opgaver. Det mener jeg ikke at jeg under nogen former skal diskutere med hr. Bjarne Laustsen, men det er bare vigtigt for mig at få sagt det.

Derudover tror jeg ganske enkelt ikke, at vi kommer det meget nærmere. Hr. Bjarne Laustsen er fuldt informeret om, at det her beslutningsforslag ikke ligger i mit ministerium, og at det derfor ikke er mig, der skal behandle det i Folketingssalen, når vi kommer dertil, men at det er forsvarsministeren. At hr. Bjarne Laustsen så til trods for den oplysning har valgt at fastholde at stille spørgsmålet til mig og ikke til forsvarsministeren, kan jeg jo ikke rigtig gøre noget ved.

Kl. 16:11

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:11

Bjarne Laustsen (S):

Ministeren har ret i, at jeg følger meget med i dansk politik og holder øje med, hvem der sidder i regeringen, men en ministerrokade er ikke særlig interessant. Det, der er meget mere interessant, er, hvis hele regeringen skifter. Det ville jeg have været meget mere interesseret i.

Det er jo klart, at hvis man har lovet deltidsbrandmændene, at man vil sørge for, at deltidsbrandmændene får en vederlagsmodel, og man så rent faktisk ikke kan gennemføre det og ej heller kan få sine egne til at gøre det, kunne vi tro, at det er grunden til skiftet. Jeg får så at vide, at det ikke er årsagen til, at arbejdsmarkedsordføreren er blevet skiftet ud.

Men det, der nu er interessant, er, at ministeren siger, at vi ikke kommer det meget nærmere. Tidligere sagde ministeren altid, at det er en sag, der ligger ministeren meget på sinde. Regeringen er vel stadig væk et kollektiv, således at man sørger for, uanset alle trakas-

serierne om hvem der kan beslutte det ene og det andet, at vi har et ordentligt og effektivt beredskab. Vi ser altså hver dag, at folk drop-
per ud på grund af beskæftigelsesministerens regler om de supple-
rende dagpenge.

Kl. 16:12

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:12

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen det er sandelig en sag, der ligger mig meget på sinde, og det er også derfor, at jeg har arbejdet med den siden maj måned. Det er også derfor, at den har sat et direkte aftryk i den finanslovaftale, som vi indgik med Dansk Folkeparti, så der dermed er afsat midler til netop at rekruttere deltidsbrandmænd. Så den side af sagen tror jeg er fuldstændig klar for hr. Bjarne Laustsen. Det her er en sag, der ligger regeringen meget på sinde. At vi så ikke er enige om, hvordan det her problem skal løses, er så noget andet.

Jeg ved i hvert fald, at hr. Bjarne Laustsen udmærket er klar over, at det beslutningsforslag, der vedrører vederlagsmodellen og deltidsbrandmænd, ikke ligger i mit ministerium. Derfor synes jeg også, at det ville være langt mere seriøst, hvis hr. Bjarne Laustsen havde stillet spørgsmålet til den minister, der rent faktisk har sagen. Det er så-
dan en god kutyme i Folketinget. Hr. Bjarne Laustsen er oven i kø-
bet oplyst om, at det pågældende beslutningsforslag ligger i For-
svarsministeriet. At hr. Bjarne Laustsen så bare ikke ønsker at disku-
tere det med den relevante minister, kan jeg jo ikke gøre noget ved.

Kl. 16:13

Formanden :
Hermed sluttede spørgsmål 12.

Vi går til spørgsmål 13, og det er stadig væk spørgsmål til be-
skæftigelsesministeren fortsat stillet af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:13

Spm. nr. S 1373

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke initiativer vil regeringen tage, for at deltidsbrandmænd fortsat kan slukke brande og ikke være tvunget til at stoppe efter 30 uger, fordi de har mistet deres hovederhverv?

Skriftlig begrundelse

Spørgsmålet er i allerhøjeste grad fortsat aktuelt. Beslutningsforslag nr. B 85 fremsat af spørgeren m.fl. blev med ultrakort varsel taget af Folketingets dagsorden torsdag d. 25. februar 2010. Tilsyneladende er regeringen end ikke i stand til at afklare, hvilken minister der har ansvaret for at få løst problemet. Med spørgsmålet opfordres mini-
steren endnu en gang til at finde en hurtig løsning for deltidsbrand-
mændene.

Formanden :
Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:13

Bjarne Laustsen (S):

Hvilke initiativer vil regeringen tage, for at deltidsbrandmænd fort-
sat kan slukke brande og ikke være tvunget til at stoppe efter 30
uger, fordi de har mistet deres hovederhverv?

Kl. 16:13

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:13

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Igen må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg ikke er den rette at
stille spørgsmålet til, men jeg er sikker på, at hr. Bjarne Laustsen
kan og vil få svar på alle sine spørgsmål, når B 85 bliver behandlet
af forsvarsministeren.

Kl. 16:13

Formanden :
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:13

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er lidt ked af, at beskæftigelsesministeren nu vælger den attitude.
Jeg var faktisk glad for det sidste svar i forrige spørgsmål, fordi man
der igen var tilbage i rillen om, at det lå ministeren meget på sinde at
finde en løsning. Jeg ville utrolig gerne have været fri for at spørge
beskæftigelsesministeren i den her uge om den sag. Men hvis nu det
er en sag, der ligger regeringen meget på sinde, kan det vel heller ik-
ke være træls at blive spurgt om, hvordan man vil løse den, altså
hvis man erkender, at der er et problem. Så kan vi diskutere, hvor det
skal løses henne og af hvem.

Jeg ville gerne have spurgt ministerens chef, statsministeren, om,
hvorfor man har flyttet ressorten fra beskæftigelsesministeren til for-
svarsministeren. Jeg er i princippet ligeglad med, hvem jeg snakker
med, for det, det handler om for mig, er at få løst et presserende pro-
blem, som alle erkender er der. Det er op imod 300 mennesker på
landsplan, der er på vej til at droppe ud af systemet, og vi kan jo ikke
have det der gode fleksible beredskab, som vi har haft hidtil, hvis vi
mister dem.

Så det forslag, som regeringen er kommet med, løser ikke proble-
met. Det er de problemer, som beskæftigelsesministerens forgænger,
der nu er finansminister, har skabt ved at lave en regel, der aldrig no-
gen sinde før har eksisteret for deltidsbrandmændene, nemlig at de
er omfattet af 30-ugers-reglen. Derfor er der behov for at kigge på
noget andet, hvis ikke beskæftigelsesministeren vil komme til for-
nuft og sige, at vi kan undtage deltidsbrandmændene og rednings-
mændene.

Kl. 16:15

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:15

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det jo sådan, at vi har diskuteret det her onsdag efter onsdag
siden maj måned. Derfor er jeg også klar over, at hr. Bjarne Laustsen
er fuldt oplyst i den her sag, for jeg har nemlig selv oplyst hr. Bjarne
Laustsen om, hvordan reglerne er.

Det er jo sådan, at de supplerende dagpenge gælder for alle, og
da det heller ikke længere er de supplerende dagpenge, men det, der
hedder vederlagsmodellen, vi nu diskuterer, ja, så flytter det helt na-
turligt ressort. Sådan er det, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen; det
kan der ikke ændres på. Så vil jeg dog dertil sige, at når hr. Bjarne
Laustsen siger – i næsten ordret citat, tror jeg – at han utrolig gerne
ville have været fri for at stille spørgsmål til mig om den her sag i
den her uge, så havde hr. Bjarne Laustsens jo haft alle muligheder,
idet han har fået oplyst tidligere, at den her sag ikke henhører under
min ressort, men under forsvarsministerens ressort.

Så hvis hr. Bjarne Laustsen i virkeligheden havde villet det rigtig
godt for deltidsbrandmændene, havde hr. Bjarne Laustsen jo stillet
spørgsmålet til den rigtige minister.

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:16

man lige pludselig skifter ressort i løbet af en eftermiddag, og det kan jeg jo ikke forstå hvorfor man gør. Jeg havde opfattelsen, efter vi havde et dobbeltsamråd, af, at den daværende forsvarsminister var meget interesseret i at løse den her problemstilling. Men man kunne bruge det udtryk, at man har tørret det af på en ny og oprøvet mister, og så kan de få lov at slås med sagen, kan de.

Kl. 16:16

Jeg synes, at den samlede regeringen skulle tage det på sig, når også De Konservative, Venstre, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten har foreslået en løsning som den, der ligger i B 85. Hvor svært kan det være?

Kl. 16:19

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:19

Bjarne Laustsen (S):

Nu presser sagen sig på. Vi havde en forholdsvis lang sommerferie, vi har også haft juleferie, vi har også haft vinterferie, og der kommer noget, der hedder uge 10. Diverse ministre er ude at rejse engang imellem, og man får en fin liste over, hvornår man ikke kan stille spørgsmål, og man kan kun stille to spørgsmål om ugen og kun til den samme minister. Det gør altså, at der er nogle begrænsninger.

Jeg har en sag her, og det har 4.500 deltidsbrandmænd over hele landet. Og der går ikke en dag, uden der er skriverier i avisen: Hvordan løser man det her problem? Der er to steder. Det ene sted er i Beskæftigelsesministeriet, hvor man har skabt problemet ved at trække deltidsbrandmændene ind under et system, de aldrig nogensinde har været under før. Det andet er det gode forslag, som Venstre kom med, og som har været godkendt to gange i Venstres folketingsgruppe, om, at man bare kan give dem vederlag, så er problemet løst. Og lige så snart det er løst, skal jeg nok lade være med at mæle et eneste ord mere om det. Det er ikke det samme, som at jeg ikke kan finde på at spørge om noget andet, men jeg skal love, at jeg ikke spørger mere til den sag, hvis den bliver løst.

Kl. 16:17

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:17

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg kan lige så godt sige lige ud, at jeg ville komme til at savne hr. Bjarne Laustsen, hvis ikke hr. Bjarne Laustsen stillede spørgsmål hver eneste onsdag til mig. Det er godt, at vi også har samråd, hvor hr. Bjarne Laustsen jo også er en flittig deltager. Det takker jeg meget for; det er yderst fornøjeligt og oplysende. Så den side af sagen tror jeg nu nok vi kommer igennem.

Men jeg tror ikke, der er en eneste deltidsbrandmand, der kan være i tvivl om – og det kan hr. Bjarne Laustsen heller ikke være – at den her sag også fylder meget for mig og for regeringen. Det er jo netop derfor, vi afsatte en pulje i finanslovforhandlingerne til at sørge for, at der er bedre muligheder for at rekruttere deltidsbrandmænd.

Så jeg tror egentlig ikke, at hr. Bjarne Laustsen savner svar. Jeg tror mere, at han bare forsøger at trække den her sag i langdrag. Nu gør han det så også ved at stille spørgsmål til en minister, som han godt ved slet ikke har den her sag inde under sin ressort, i hvert fald ikke når vi diskuterer vederlagsmodel. Det er jo det, hr. Bjarne Laustsen gerne vil diskutere i dag. Jeg tror ganske enkelt ikke, at vi kommer det nærmere.

Kl. 16:18

Formanden :

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:18

Bjarne Laustsen (S):

Jeg lover for det første at lade være med at stille nogle spørgsmål i uge 10, ikke mindst af den grund at det ikke er muligt. Så kan ministeren i fred og ro få lejlighed til at ordne de ting, der skal ordnes.

Så kan jeg jo ikke lade være med andet end at kigge på det her udefra. Hr. Søren Gade var en kompetent forsvarsminister, der havde beredskabet under sig også, og jeg kan hilse og sige, at det samlede beredskab var meget glade for hr. Søren Gade. Så sker der det, at

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg tror som nævnt ikke, at vi kommer det meget nærmere, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen. Det eneste, jeg kan sige, er, at hr. Bjarne Laustsen er fuldt oplyst om den her sag, og at hr. Bjarne Laustsen også er så fuldt oplyst om den her sag, at han udmærket godt er klar over, at det her også er en sag, der fylder meget for mig. Jeg tror ikke, at nogen mere end mig ønsker, at deltidsbrandmændenes situation skal være afklaret. Det mener jeg også at den er, som det er nu.

Derfor kan jeg i det hele sige, at det her er en vigtig sag. Det er et stort og prisværdigt arbejde, deltidsbrandmændene udfører. Så langt tror jeg vi er enige. Og så vil jeg i øvrigt give hr. Bjarne Laustsen fuldstændig ret i, at Søren Gade var en meget dygtig forsvarsminister, ligesom jeg har meget stor tiltro til, at den nuværende forsvarsminister, fru Gitte Lillelund Bech, også vil være en meget dygtig forsvarsminister.

Kl. 16:20

Formanden :

Tak til hr. Bjarne Laustsen og tak til beskæftigelsesministeren. Det var slutningen på spørgsmålet.

Vi går til spørgsmål nr. 14. Det er stillet til kulturministeren af fru Pernille Frahm.

Kl. 16:20

Spm. nr. S 1362

14) Til kulturministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvad mener ministeren kunststøtten skal bruges til?

Skriftlig begrundelse

Den tidligere formand for Statens Kunstråd, Mads Øvlisen, efterlyste nogle politiske bud på, hvad politikere vil med kunststøtten. I det nye regeringsprogram optræder kunst overhovedet ikke, og ordet kultur omtales som noget, vi skal bruge til integration f.eks. i en samlet ghettostrategi, og i øvrigt forsvare en særlig dansk af slagsen.

Formanden :

Værsgo til fru Pernille Frahm med spørgsmålet.

Kl. 16:20

Pernille Frahm (SF):

Tak. Hvad mener ministeren kunststøtten skal bruges til?

Kl. 16:21

Formanden :

Så er det kulturministeren, og tillykke med posten.

Kl. 16:21

Kl. 16:24

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Tak. Jeg vil lige læse begrundelsen op, som lyder:

»Den tidligere formand for Statens Kunstråd, Mads Øvlisen, efterlyste nogle politiske bud på, hvad politikere vil med kunststøtten.« Og så skriver fru Pernille Frahm endvidere: »I det nye regeringsprogram optræder kunst overhovedet ikke, og ordet kultur omtales som noget, vi skal bruge til integration f.eks. i en samlet ghettostrategi, og i øvrigt forsvare en særlig dansk af slagsen.«

Jeg vil godt understrege, at ordene kunst og kultur rent faktisk optræder i regeringsprogrammet, men det er jo kun, hvis man alene har læst Information, at man tror de ikke gør det. Jeg vil godt læse op fra side 30 i regeringsprogrammet, fordi det er ganske udmærket:

»Regeringen har taget en række markante initiativer for at sikre forståelsen for vores fælles dannelseshistorie og kulturelle grundlag. Vi har fremlagt en kulturkanon og en demokratikanon, og vi har løbende søgt at bevare og formidle kulturarven, fx gennem gratis adgang til udvalgte museer. Kvalitetsbegrebet er i dag centralt for kunststøtten, så det sikres, at de bedste kunstnere bliver tilgodeset, og at borgerne får den bedste kunst for skattekrone. Regeringen vil fortsætte indsatsen for at styrke og udvikle et frit og aktivt kulturliv. Der skal være gode muligheder for at møde kulturen i kraft af et mangfoldigt kulturbedbud. Og vi vil holde fast i og sikre bevarelsen af vores kulturarv.«

Så det er regeringens programerklæring omkring kunst og kultur, som er meget klar. Det drejer sig om mangfoldige kulturbedbud, det drejer sig om et rigt kulturliv, det drejer sig om et frit kulturliv, det drejer sig om et aktivt kulturliv, det drejer sig om at bevare kulturarven, og jeg glæder mig til det hele.

Kl. 16:22

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 16:22

Pernille Frahm (SF):

Tak for svaret og tak for påpegningen. Jeg har sådan set læst mere end pixibogudgaven, jeg har da læst det, som regeringen har fremlagt. Og jeg vil gerne ønske tillykke og hilse ministeren meget hjerteligt velkommen her i salen og sige, at når jeg stiller spørgsmålet i dag og stiller et bredt spørgsmål, er det selvfølgelig, fordi det er første runde, vi har, og det er første chance, ministeren har, for ligesom at redegøre for sin vinkel på det her. Og selvom der står nogle ting i regeringsprogrammet, som ministeren læste op før, så svarer det jo ikke helt på, hvad det er, vi skal med kunststøtten, og Mads Øvlisen mangler jo stadig væk at få et svar fra regeringen.

Nogle af os kulturpolitikere har prøvet at komme med nogle bud på det, men vi ved jo godt, at som sagerne står med, at man har en de facto-flertalsregering, kan vi godt komme med vores synspunkter, men det vigtige er jo, at ministeren kommer med sine. Jeg synes stadig, at der mangler lidt bud på, hvad det egentlig er, vi vil med vores kulturliv, hvad det egentlig er, vi vil med vores kunst i det her land, og hvorfor vi overhovedet vil støtte den.

Det ministerium, som ministeren nu er sat til at være chef for, er jo et utrolig vigtigt ministerium, som ofte lever en skyggetilværelse; det bliver ofte brugt som sådan en drivkraft for nogle andre ting, som et lille supplement eller måske lidt pynt på en kage, lidt dekorativt ude i kanten, når alt det andet er faldet på plads. Og der er det jo, Mads Øvlisen – og jeg vil så gøre hans ord til mine – efterlyser, at vi får et mere klart bud: Har vi nogle meninger om kunsten for kunstens egen skyld? Hvilken rolle skal kunsten spille? Hvordan vil vi styrke den rolle, som kunsten skal spille i udviklingen af vores demokrati og vores velfærd?

Formanden :

Tak. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at der kun er 1 minut til ministeren at svare i, så det begrænser nok lidt af bredden i svaret. Værsgo til ministeren.

Kl. 16:24

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Tak for det. Jeg synes, det er en meget, meget væsentlig debat, og jeg er meget glad for den vinkel, som fru Pernille Frahm har på tingene nu. Og tak for lykønsknungen. Jeg synes, det er meget vigtigt med kunst. Lad os forestille os verden uden kunst og kultur – den ville være meget nøgen. Vi aner slet ikke, hvor meget vi i virkeligheden er omgivet af det, og hvor meget vi suger ind af det, om det så er film om aftenen, eller om det er computerspil, som er specielt udviklede, om det er bøger, vi læser, eller blade, vi læser, aviser, vi læser; det byrum, vi går i, er også præget af arkitekturen og af forskønnelse. Så jeg synes, det er meget, meget vigtigt.

Det, jeg opfatter som kunst, er, at den har mange egenskaber, og vi bruger kunst forskelligt hele dagen igennem, fordi vi selv er forskellige hele dagen igennem, men vi er også forskellige livet igennem, så derfor skal der være mangfoldighed, og derfor er frihed så vigtig og armslængdeprincippet så vigtigt.

Det, jeg personligt føler, er, at kunsten forbedrer, den forandrer, den forskønner, og den bevarer og fører videre – for at sige det kort, for nu blinker det rødt.

Kl. 16:25

Formanden :

Men det lykkedes. Fru Pernille Frahm.

Kl. 16:25

Pernille Frahm (SF):

Jeg er klar over, at vi har begrænset tid til det, og at det selvfølgelig bliver meget i overskriftsform, men jeg oplever også, at jeg måske kan være med til, at vi også får igangsat den her debat herinde. For det, Mads Øvlisen oplever og en del kunstnere oplever, og som en del af os, der holder af kunst og kultur, har oplevet, er jo, at det er blevet stadig sværere f.eks. at finde frie midler, at finde muligheder for at sætte nye initiativer i gang. Mads Øvlisen skrev sit spørgsmål i frustration og irritation over, at rammerne for, hvad man rent faktisk kunne gøre, var så snævre. Derfor håber jeg – og det er så indirekte også et spørgsmål – at det også vil være med til, at ministeren vil fighte for, at det her område ikke bare bliver det, der bliver skåret væk, når nu der skal skæres på de offentlige budgetter.

Kl. 16:26

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:26

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Mads Øvlisen ønsker flere penge, alle ønsker flere penge, og jeg kan ikke love flere penge. Landet har vanskeligheder økonomisk, der skal findes adskillige milliarder. Er det 27 mia. kr., 30 mia. kr., der skal findes? Så hvis hver eneste minister om onsdagen stod her og lovede, at vedkommendes område ville få flere penge, så ville budgettet jo blive smadret og sprængt. Så jeg vil ikke stå her og love flere penge.

Men det, jeg hører her, er, at det er stadig sværere at finde frie midler. Det er jo så et spørgsmål om at omprioritere og skaffe sig flere frie midler inden for budgettet, som det nu engang må være i finansloven for 2011. Den skal vi jo i gang med til sommer. Jeg synes også, at jeg kunne have brug for flere frie midler, for det forhold

der sig sådan inden for kulturministerens område, at de fleste midler er lagt ud til Mads Øvlisen, til fagudvalg og til sagkyndige udvalg. Det er armslængdeprincippet, og det er fint, men det betyder, at de frie midler selvfølgelig bliver få, når man lægger så meget ud til kunstfaglige råd. Så skal han så tage dem fra noget andet. Jeg kunne også godt tænke mig flere frie midler, men jeg kan først og fremmest tænke mig, at kulturlivet skal have en mangfoldighed, og det er jo meningen med, at midlerne er lagt i pulje.

Kl. 16:27

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 16:27

Pernille Frahm (SF):

Til den sidste lille runde om det her: Det, som regeringen tidligere har satset meget hårdt på, har været sådan noget som kulturkanon, kulturarven, bevaringsdelen, og så har der været lidt underholdning og nogle enkelte andre ting. Men der har været en meget betydelig vægtning af det bevarende, af kulturarven, af kanon og ting, der er mere bagudskuende. Derfor er det her jo også en opfordring til, at man giver en mulighed for, at kunst får lov til at være det, kunst også er, nemlig noget, der udvikler sig, og også noget, der måske forarger, så vi ikke får for mange udmeldinger om, at den del af kunsten, der forarger, ikke er kunst, men er noget andet, som jeg ikke skal sige, hvad er, her.

Kl. 16:28

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Man må selvfølgelig forarge. Det er også derfor, det er fint, at vi har armslængdeprincippet. Det betyder, at man har de penge, som de sagkyndige og fagkyndige udvalg har fordelt. Der er ikke nogen politikere, der kommer og tager dem tilbage igen. Men ligesom museerne har ret til at mene, hvad de vil, og udstille, hvad de vil, har fru Pernille Frahm og jeg selvfølgelig ret til og pligt til at sige, hvad vi mener. Det er det, vi er valgt til. Det vil sige, at vi skal sige, hvad vi mener, og så kan man i øvrigt blæse på det de steder, hvor man har pengene og fordeler dem.

Jeg er meget optaget af det, fru Pernille Frahm siger rent konstruktivt. Vi skal selvfølgelig bevare kulturarven. Hvem i alverden skulle ellers bevare den, hvis ikke vi selv gør det. Vi skal give den videre, og det er vi jo også enige om. Men vi skal selvfølgelig også hele tiden skabe nyt, og der skal vi sørge for de bedst mulige betingelser og rammer for at skabe nyt. Der synes jeg der ligger nogle gode rammer, som vi ikke har fundet på. De er helt tilbage fra 1962 og 1965, men de rammer har jo holdt, og de rammer giver den frihed til udvikling, som er så vigtig for vores kultur i Danmark.

Kl. 16:29

Formanden :

Hermed sluttede spørgsmål 14.

Vi går til spørgsmål 15, der også er stillet til kulturministeren af fru Pernille Frahm.

Kl. 16:29

Spm. nr. S 1363

15) Til kulturministeren af:

Pernille Frahm (SF):

Hvordan vil ministeren sikre, at der etableres attraktive fritids- og kulturtilbud i belastede områder, som det beskrives i regeringsprogrammet, når der samtidig skal fastholdes nulvækst i de offentlige udgifter?

Formanden :

Værsgo til fru Pernille Frahm med spørgsmålet.

Pernille Frahm (SF):

Ja, og det lyder: Hvordan vil ministeren sikre, at der etableres attraktive fritids- og kulturtilbud i belastede områder, som det beskrives i regeringsprogrammet, når der samtidig skal fastholdes nulvækst i de offentlige udgifter?

Kl. 16:30

Formanden :

Så er det kulturministeren.

Kl. 16:30

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Vi ved jo alle sammen godt, at det primært er et kommunalt ansvar at sikre, at der også i de belastede områder er attraktive fritids- og kulturtilbud. Det er så en opgave, som jeg også er sikker på kommunerne løser, så det er jeg helt tryk ved.

Når det er sagt, synes regeringen også, at opgaven med at sikre attraktive fritids- og kulturtilbud også i belastede områder er meget vigtig. Kultur- og fritidstilbuddene, enten det er idræt eller anden kultur, har mange udviklende og inkluderende egenskaber, og som fru Pernille Frahm siger, og som vi også har lagt til grund i regeringsprogrammet, er der også potentiale i dem til integration og inklusion i forhold til udsatte grupper, til indlæring og udvikling af sociale kompetencer samt mange andre positive egenskaber, som vi begge kender.

Vi lægger således vægt på, at staten på en række områder supplerer, ikke overtager eller erstatter, men supplerer den kommunale indsats med statslig indsats. Jeg kan nok ikke nå at remse dem alle sammen op, men vi har i regeringen lagt meget vægt på lektiecafeer på bibliotekerne, vi har lagt meget vægt på bogstartsprogrammer, vi har lagt meget vægt på medborgercentre i bibliotekerne, vi har skabt fritidstilbud i mindst 4 udsatte boligområder i sommerferieperioden som forsøg, vi har fulgt Breddeidrætsudvalgets rapport meget nøje, således at vi kan koordinere initiativerne bedre i fremtiden.

Så der er en lang række ting, som vi supplerer med, og som præcis skal hjælpe i de udsatte områder.

Kl. 16:31

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 16:31

Pernille Frahm (SF):

Nu lagde ministeren ud med at sige, at det først og fremmest er kommunernes ansvar, men når det står i regeringsprogrammet, når regeringen skriver det i regeringsprogrammet her på side 29 – for vi har jo mere med end informationsoversigten eller pixibogen – så går man jo ud fra, at det er et område, som regeringen også vil prioritere, og det må jo et eller andet sted også betyde, at man tager et ansvar for, at det bliver omsat til praksis.

I de her dage har vi hørt, at en række områder skal undtages for beskæringer. Vi ved jo alle sammen, at nulvækst i kommunerne i virkeligheden betyder en besparelse, fordi der er en normal vækst på udgiftsniveauet, hvis bare man skal følge med. Vi har hørt, at hospitalerne skal friholdes, vi har hørt, at de ældre skal friholdes, vi har en fornemmelse af, at folkeskolen også skal friholdes, fordi man der er i gang med det her 360-graders-eftersyn. Så bliver sådan en som jeg, der har ansvar for kulturområdet for mit parti, selvfølgelig meget, meget interesseret i at høre, om det så er meningen, at et i forvejen meget, meget lille område – økonomisk set i hvert fald – som kulturen er det, der skal bære hele det her udgiftspres, samtidig med at man alligevel forestiller sig, at man vil prioritere nogle ting.

Derfor vil jeg godt høre, om der er gjort nogle overvejelser om, hvordan regeringen vil tage ansvar for, at man sætter de her ting i gang. Ligger der andre planer for det end det, at man skriver det på side 29 i regeringsgrundlaget?

Kl. 16:33

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 16:33

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Der ligger mange planer, der er mange planer, der er meget arbejde, der er sat i gang af min forgænger, og jeg vil godt nævne nogle af dem. Der er bogstartsprogrammet, som jeg nævnte. Det tilbyder familierne gratis bogpakker og er med til at stimulere børns sproglige udvikling. Det er for at nævne én ting, og det er 4 mio. kr. årligt i 2008-2011. Så er der medborgercentre, som jeg nævnte, i regi af bibliotekerne, og der har vi i satspuljeforliget afsat 8 mio. kr. årligt i 2008-2011, og det bliver altså 32 mio. kr. Der er lektiecaféprojekterne, der skal bidrage til at styrke det danske sprog hos tosprogede børn, og der er der afsat 2 mio. kr. fra Integrationsministeriet, for vi arbejder jo i flere af tilfældene sammen med Integrationsministeriet. Der er der sket det, efter projektet er udløbet, at tre af fire biblioteker har valgt at lade lektiecafeerne overgå til drift.

Nu håber jeg på, at jeg får et opfølgende spørgsmål, for nu blinker den igen rødt, for jeg har en kolossal lang liste af initiativer, der er i gang.

Kl. 16:34

Formanden :

Hvis der er brug for mere tid, så brug lidt mere tid, hvis det giver fornuft.

Kl. 16:34

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Ja, hvis det overhovedet kan hjælpe ministeren ...

Fru Pernille Frahm kender listen, men det er ikke sikkert, det er lige så selvfølgelig, at jeg kender den.

Der er børneteaterrefusionsordningen, hvor staten refunderer 50 pct. af kommunens udgifter. Der er Taastrup Teaters åbne teater for beboerne i området. Der er Betty Nansen Teaters C:NTACT, hvor unge præsenterer deres egne personlige fortællinger gennem teatrets virkemidler og drøfter temaerne med eleverne bagefter. Der er OP-GANG2 TURNÉTEATER i f.eks. boligforeninger i belastede områder. Der er skolekoncerter til 13 mio. kr. i 2010.

Der er idrætstilbud. Der er opgaveløsere, som skal etablere idrætstilbud i sommerferieperioden i mindst fire udsatte boligområder i 2010-2012, som er sendt i udbud her i januar. Der er breddeidrætten, hvor vi har breddeidrætskommuner, som også hjælper til inklusion. Der er syv kommuner i gang: Aalborg, Viborg, Varde, Faaborg-Midtfyn, Gentofte, Køge og Slagelse; der er 20 mio. kr. Og så er der idræt for vanskeligt stillede børn og unge og Get2sport, som er et eksempel på et støtteprojekt, hvor fodbold, kultur, lektiehjælp og jobhjælp er blevet kombineret i udsatte områder; der er afsat 95 mio. kr. i 2010-2013.

Så har vi jo faktisk også Huskunstnerordningen – for nu at stoppe – der giver tilskud til, at skoler, daginstitutioner og kommuner kan få besøg af professionelle kunstnere, hvilket, idet jeg henviser til forrige spørgsmål, jo må glæde fru Pernille Frahm, for derved bringes kunsten, også den professionelle kunst, direkte ud til skolebørnene; der er uddelt små 9 mio. kr.

Kl. 16:35

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Med hensyn til listen er der måske nogle af dem, jeg ikke lige har present, men de fleste af dem på listen har vi jo snakket om, og nogle af dem har oppositionen jo også presset meget på for at sikre rent faktisk blev fastholdt og videreført. Der er så nogle, der desværre er røget ud alligevel, men det kan vi snakke om en anden gang.

Men når der står i regeringsprogrammet, at der skal etableres flere attraktive fritids- og kulturtilbud i belastede områder, får man jo en fornemmelse af, at der er noget nyt i gang, at der er nogle nye planer. Ellers er det vel ikke nødvendigt at skrive, at der skal etableres flere, for så har man jo sådan set etableret det, man vil.

Hvis der er planer om flere, vil jeg stadig væk gerne have et lille bud på, i hvor høj grad ministeren forestiller sig at det her område er det, der skal holde for, når man skal leve op til nulvækstpolitikken, som jo for en række områders vedkommende må forventes at blive negativ vækst, ved at man friholder nogle i forvejen ret store tunge områder.

Kl. 16:36

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:36

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes ikke, at vi skal gå ind i en budgetdebat i dag. Det er for tidligt, for jeg skal se på hele området, og så skal jeg prøve at vægte. Vi siger jo også i regeringsprogrammet, at vi vil prioritere, og at vi også vil værdisætte osv., for vi står ved, at noget er vigtigere end andet. Det her er vigtigt, men jeg kan ikke stå her og lave finansloven.

Meget af det her peger jo præcis frem. Jeg nævnte jo en række ting, som præcis sættes i gang i 2010, f.eks. den nye finansiering af børneteater og opsøgende teater i 2010-2013. Jeg nævnte en masse ting her, f.eks. idrættens sommerferietilbud i udsatte boligområder, som starter her i 2010; det kom i udbud i januar 2010.

Så regeringsprogrammet nævner jo en række ting, som sættes i gang nu – idræt for vanskeligt stillede børn og unge sættes jo også i gang her i 2010. Så det er bare for at nævne nogle af de ting, som præcis ligger i, at denne regering siger, at vi vil levere mere.

Kl. 16:37

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 16:37

Pernille Frahm (SF):

Nej, jeg tror heller ikke, at jeg er i stand til at forhøre ministeren intenst i finansloven sådan lige på stående fod; så skulle jeg have haft en stabel bøger med herved.

Men der er altså brug for at få en sikkerhed for, at det ikke er kulturbudgettet, der nu skal betale for nulvækst og bliver det område, hvor der skal være en negativ vækst – specielt når man samtidig giver nogle forventninger om, at der skal skabes noget nyt, noget ekstraordinært i ghettoområderne eller i de belastede områder.

Så selv om vi ikke skal have en budgetdebat, kunne jeg derfor alligevel godt tænke mig at høre, hvordan de økonomiske planer for Kulturministeriets område ser ud i lyset af de udmeldinger, der har været fra finansministeren.

Kl. 16:38

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 16:38

Kl. 16:40

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Men det er der ingen der ved, det ved finansministeren heller ikke. Der er meldt ud om et generelt ønske, regeringen har, om at få trimmet budgettet, og det skal hele regeringen se på. Men regeringen har ikke set på det, vi har ikke fordelt det, og vi er heller ikke kommet frem til finansloven for 2011.

Så det spørgsmål er der ingen, heller ikke finansministeren, som vil være i stand til at besvare. Det er jo præcis det, vi sidder og arbejder med. Vi har ikke konklusionen, før vi har foretaget arbejdet. Ellers kunne vi såmænd godt lade være med at lave arbejdet, altså hvis vi havde konklusionen først.

Kl. 16:38

Formanden :

Tak til fru Pernille Frahm, og tak til kulturministeren. Hermed sluttede spørgsmål 15.

Vi går til spørgsmål 16. Det er stillet til skatteministeren af hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:39

Spm. nr. S 1379

16) Til skatteministeren af:

John Dyrby Paulsen (S):

Hvordan går det efter ministerens opfattelse med arbejdet med skattegabet, og hvilke forventninger har ministeren til skattegabets størrelse for 2009?

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen starter med at læse spørgsmålet op, værsgo.

Kl. 16:39

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Hvordan går det efter ministerens opfattelse med arbejdet med skattegabet, og hvilke forventninger har ministeren til skattegabets størrelse for 2009?

Kl. 16:39

Formanden :

Så er det skatteministeren.

Kl. 16:39

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Der er efter min opfattelse taget en lang række initiativer til, at SKAT kan leve op til målet på finansloven om skattegabet, som er, at skattegabet højst må udgøre 3,1 pct. af bruttonationalproduktet. Skattegabet er et mål for forskellen mellem det, der burde være selvangivet, og det, der rent faktisk selvangives. Skattegabet er et effekt-mål, og fokus er på den effekt, SKAT's indsats har, snarere end på måden, indsatsen gøres på.

Skattegabet er en ledetråd for SKAT's tilrettelæggelse af opgaveløsningen og produktionen i overensstemmelse med SKAT's indsatsstrategi med vægt på, at indsatsen sættes ind, hvor den har størst effekt. Når der spørges til mine forventninger til skattegabet for 2009, kan jeg nævne, at vi først kender tallet i forsommeren 2011. Men lad mig også slå fast, at der faktisk er sket et fald for andet år i træk for de seneste år, hvor vi har målt, nemlig fra 2005, hvor det var 4,8, til 2006, hvor det var 3,9, og i 2007, hvor det var 3,4. Så jeg håber, at den positive udvikling også fortsætter for 2009.

Kl. 16:40

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen.

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for svaret. Jeg skal i øvrigt ønske skatteministeren tillykke med skatteministerposten. Jeg har forståelse for, at specielt skatteområdet kan være lidt kompliceret indimellem, så jeg har også forståelse for, at vi ikke går helt ned i detaljen med fakta og statistikker. Men jeg forstår også ministerens svar derhen, at ministeren jo i virkeligheden følger skattegabsopgørelsen med interesse og er enig i, at det er et godt mål, som regeringen har sat. Jeg forstår jo også, at ministeren er opmærksom på den problemstilling, at skattegabet jo i virkeligheden er lang tid om at blive målt, om jeg så må sige, og det er rigtigt, at vi først får tallet for 2009-skattegabet om et år. Men hvordan ser det ud lige nu med 2008-skattegabet? Kan man sige noget om det i forhold til 2010-målet? Har ministeren en forventning til 2008-tallet?

Kl. 16:41

Formanden :

Skatteministeren.

Kl. 16:41

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nej, jeg kan ikke på stående fod sige noget om 2008-tallet. Det kan jeg selvfølgelig vende tilbage til hr. John Dyrby Paulsen om. Nu svarer jeg på det spørgsmål, som er stillet til mig, og det er med baggrund i det, at jeg så har formuleret mig, som jeg har.

Kl. 16:41

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:41

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Som jeg nævnte i min indledning, er det fair nok. Det har jeg ingen problemer med. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig ministerens vurdering af skattegabet med hensyn til de personlige indkomster kontra indkomsterne fra erhvervsvirksomhederne. Hvor vil ministeren egentlig lægge sin egen indsats? Er det på skattegabet ved de personlige indkomster, eller er det mere selskabsområdet, der skal ses efter i sømmene og ligesom have et ekstra boost i forhold til indsatsplanen, som SKAT jo arbejder efter?

Kl. 16:42

Formanden :

Skatteministeren.

Kl. 16:42

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu er der netop en indsatsstrategi, som bygger på en lang række forskellige mål. For mig er det ikke et spørgsmål om et enten-eller, det er et både-og, det har jeg også tilkendegivet. Der skal laves yderligere indsatser i forhold til de personer, der forsøger at undgå at betale skatter og afgifter, men det er selvfølgelig også vigtigt, at der er opmærksomhed omkring hele virksomhedsområdet. Men et svar på spørgsmålet er et både-og, det er ikke et enten-eller.

Kl. 16:42

Formanden :

Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:42

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for det. Det opfatter jeg meget som et både-og, altså som meget stor indsats på begge områder. Det er jeg glad for at ministeren prioriterer højt, for sandheden er jo i virkeligheden, at vi ved en indsats på disse områder kan minimere skattegabet med ekstra indtægter i

skatteregnskabet til følge, som man, om jeg så må sige, blot behøver at bukke sig ned for at samle op. Men jeg kunne godt tænke mig at gå lidt mere ned i det der skattegabsbegreb, for det er jo sådan, at SKAT frem til 2010 har en målsætning om at komme ned på 3,1 pct. i skattegab. Er det stadig forventningen i ministerens departement, at man når det mål på 3,1 pct. som et glidende gennemsnit, eller har man nu erkendt, at det når man nok ikke alligevel?

Kl. 16:43

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 16:43

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg må sige, at det jo bliver lidt en gentagelse af det, jeg sagde tidligere, nemlig at når der spørges til forventningerne for 2009, så må jeg henholde mig til, at jeg jo først kender det tal i forsommeren 2011, og derfor kan jeg ikke gå ind i en teoretisk diskussion om, hvordan det så må se ud i 2011. Og det er det, må jeg sige til hr. John Dyrby Paulsen, som er svaret.

Kl. 16:44

Formanden :
Hermed sluttede så spørgsmål 16.

Vi går til spørgsmål 17, der også er stillet til skatteministeren, og det er også her af hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:44

Spm. nr. S 1382

17) Til skatteministeren af:

John Dyrby Paulsen (S):

Hvad er ministerens opfattelse af bemanningssituationen i SKAT med hensyn til medarbejdertilfredshed, og har ministeren planer om yderligere fyringer eller flytninger?

Formanden :
Værsgo til hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:44

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Hvad er ministerens opfattelse af bemanningssituationen i SKAT med hensyn til medarbejdertilfredshed, og har ministeren planer om yderligere fyringer eller flytninger?

Kl. 16:44

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 16:44

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg har forstået spørgsmålet således, at der spørges til medarbejdertilfredsheden set på baggrund af budgetsituationen og den nye struktur i SKAT. SKAT har løbende gennemført undersøgelser af medarbejdertilfredsheden og har faktisk også kunnet konstatere, at tilfredsheden har været stigende siden 2005. Der er ikke gennemført undersøgelser i 2009, men der planlægges gennemført en i 2010 i samarbejde med personaleorganisationerne. Og jeg er også overbevist om, at der vil blive gjort en stor indsats for at opretholde den høje tilfredshedsgrad.

I den forbindelse kan jeg også oplyse, at jeg jo selv som nytiltrådt skatteminister selvfølgelig vil tage rundt i landet og tale med de medarbejdere, som er ansat hos SKAT. Det er helt naturligt, også for at følge hele det spor, der nu er lagt i forhold til effektiviseringer og sammenlægninger.

Med hensyn til antal ansatte kan jeg oplyse, at min forgænger i januar måned her i 2010 i et svar på et spørgsmål fra Skatteudvalget om merforbrug af årsværk i 2010 i forhold til lønbevillingen bl.a. har oplyst, at finansieringen heraf skal drøftes med Finansministeriet. Disse drøftelser er ikke afsluttet, og jeg har ikke yderligere at tilføje på nuværende tidspunkt til spørgsmålet om eventuelle afskedigelser.

Der vil også i løbet af de næste par år ske medarbejderflytninger geografisk set og arbejdsmæssigt set, for at formålet med strukturrændringen kan opfyldes. Jeg vil gerne understrege, at alle flytninger grundigt planlægges og varskes i god tid. Samtidig planlægges eventuelle nødvendige kompetenceudviklinger, hvis der skal ske opgaveskift. Og der er ikke planlagt yderligere flytninger end de allerede kendte.

Kl. 16:46

Formanden :
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:46

John Dyrby Paulsen (S):

Tak for svaret, der naturligvis er, som jeg forventede. Jeg er glad for, at ministeren ikke har nye planer om fyringer og flytninger i SKAT.

Nu snakkede vi om skattegabet før. Jeg vil godt høre ministeren: Er det ikke sådan, at man i virkeligheden kan sige, at SKAT jo er et lidt specielt ministerområde? For i modsætning til mange andre ministerområder er det sådan, at når man øger omkostningerne i SKAT, kan man faktisk meget let komme i den situation, at indtægterne stiger endnu mere, så der i virkeligheden kan være en vis fornuft i at øge indsatsen for nogle givne områder og måske en fornuft i at øge indsatsen bredt på skatteområdet, altså inddrivelsen og lignende.

Så kan der være noget ræson i, at man så at sige afsætter flere ressourcer til skatteområdet i en forventning om at have en større ligning og dermed større indtægter, og at man så på den måde bringer skattegabet ned, som vi snakkede om lige før? Kan det være et led i ministerens planer?

Kl. 16:47

Formanden :
Ministeren.

Kl. 16:47

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg vil starte med at sige, at tilførsel af yderligere ressourcer på inddrivelsesområdet ikke er en garanti for, at restanceudviklingen kan vendes. Det afhænger jo også meget af den økonomiske situation. Jeg tror, at det også er kendt for hr. John Dyrby Paulsen, at den økonomiske situation nu er en anden, end den var for år tilbage. Det har selvfølgelig også en betydning for måden at opkræve skatter og afgifter på.

Derudover vil jeg så også vende tilbage til det, jeg svarede på det tidligere spørgsmål, nemlig at det jo er lykkedes at have et fald i skattegabet over de år, som jeg oplyste, altså fra 2005 til 2007, og det synes jeg er en positiv udvikling. Det vil jeg jo gerne glæde mig over. Det håber jeg da også at Socialdemokratiet glæder sig over.

Kl. 16:47

Formanden :
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:47

John Dyrby Paulsen (S):

Men må jeg så ikke bede skatteministeren om at gå hjem og læse på lektien og finde ud af, hvorfor skattegabet faldt i de år. Det er bl.a., fordi BNP, bruttonationalproduktet, steg meget. Og skattegabet måles jo i forhold til BNP. Så man kan sige, at der er to sider af den her

mønt. Det ene er, at når bruttonationalproduktet i Danmark stiger, har skattegabets alt andet lige en tendens til at falde, mens det modsatte er tilfældet, når BNP falder. Omvendt er det sådan, at en yderligere indsats på nogle områder i SKAT giver et større inflow af skatter, altså fordi folk ikke så let kan snyde, og det giver en større skatteindbetaling, og det giver et mindre skattegab.

Det, vi ser bl.a. med hensyn til inddrivelsen i SKAT, er jo, at det er stærkt underbemandet. De løber mange steder i SKAT hurtigere, om jeg så må sige, end en hest kan rende, specielt hvad angår inddrivelsen. Det gør altså, at skattegælden i Danmark er vokset og vokset. Vil ministeren gøre noget ved det?

Kl. 16:48

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 16:48

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Nu kan man jo sige, at der er flere årsager til, at der er problemer med inddrivelsen, bl.a. den finansielle og økonomiske situation. Jeg går ud fra, at hr. John Dyrby Paulsen vil erkende, at det også har en betydning for, hvor mange gange man, om jeg så må sige, skal rykke virksomheder eller enkeltpersoner i ørerne. Det er selvfølgelig i en økonomisk krisesituation på mange måder mere vanskeligt at opkræve de tilgodehavender, der findes.

Men derudover vil jeg blot tillade mig at sige, at jeg udmærket godt ved, hvad skattegabets går ud på. Men nu var det jo et tema i forhold til det sidste spørgsmål, og derfor skal man en gang imellem, selv om man er socialdemokrat, også glæde sig over, at skattegabets så går den rigtige vej. Havde vi nu været i den modsatte situation, er jeg helt overbevist om, at uanset hvad ville hr. John Dyrby Paulsen have problematiseret det, og det er hr. John Dyrby Paulsen også i sin gode ret til. Men nu vælger jeg trods alt også at sætte fokus på noget, som vi kan glæde os over, uanset at BNP stiger.

Kl. 16:49

Formanden :
Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 16:49

John Dyrby Paulsen (S):

Det er fint nok, og det kan såmænd godt være, at jeg havde problematiseret det, hvis vi var dernede. Det skal jeg medgive ministeren. Sådan er det. Det er jo opgaven. Men jeg havde måske gjort det knap så hårdt, som jeg i virkeligheden har gjort her, for sandheden er jo, at vi ikke er i nærheden af det mål, som regeringen selv har sat op, på de 3,9 pct. Jeg tvivler efterhånden på, at vi når det, bl.a. fordi det er sådan et 5 års glidende gennemsnit.

Men så kommer jeg tilbage til ressourcesituationen i SKAT. Når jeg snakker med de ansatte i SKAT, får jeg at vide, at der er en udbredt ressourcemangel. Folk skal løbe meget stærkt. Man når ikke de mål, der er sat op. Man er endda meget langt fra at nå dem. Og man er frustreret over de ressourcer, der i virkeligheden er til rådighed.

Når jeg snakker med folk, der har været ansat lang tid i SKAT, siger de, at det her i virkeligheden er en dårlig forretning, forstået på den måde, at man simpelt hen mister skatteindtægter, fordi man ikke når hele vejen rundt. Man når ikke en ligning som den, man i virkeligheden burde nå.

Så jeg skal bare opfordre ministeren til at snakke med sine ansatte, når han kommer rundt i de forskellige systemer, for så kan de bekræfte nøjagtig, hvad jeg har sagt her. Og så synes jeg, at ministeren skal tage action på det.

Kl. 16:50

Formanden :
Skatteministeren.

Kl. 16:50

Skatteministeren (Troels Lund Poulsen):

Jeg kan jo bekræfte, at jeg naturligvis taler med de ansatte i SKAT, og at jeg også vil tage en runde og besøge alle de steder i Danmark, hvor SKAT er repræsenteret. Det giver god mening. Men belært af mit tidligere ministerium, Miljøministeriet, som jeg havde ansvaret for, havde jeg jo også en lignende runde til miljøcentrene, og der var der også forskellige udfordringer, alt efter hvor man kom. Jeg går ud fra, at jeg vil høre om nogle af de samme udfordringer. Så jeg tror ikke, at man kan være så kategorisk, og det er jeg heller ikke i min politiske vurdering af, hvordan det går hos SKAT. For jeg synes faktisk, at den reform, som man har lavet af SKAT, er ganske udmærket.

Kl. 16:51

Formanden :

Tak til hr. John Dyrby Paulsen og tak til skatteministeren. Hermed sluttede spørgsmål 17.

Næste spørgsmål er stillet til undervisningsministeren af fru Christine Antorini.

Kl. 16:51

Spm. nr. S 1333

18) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at uddannelsesgarantien til unge, der vælger en erhvervsuddannelse, sikres, så de har ret til at gennemføre en fuldt faglært uddannelse og ikke kun en halv uddannelse til det såkaldte trin 1?

Formanden :

Fru Christine Antorini bedes læse spørgsmålet op.

Kl. 16:51

Christine Antorini (S):

Tak. Hvordan vil ministeren sikre, at uddannelsesgarantien til unge, der vælger en erhvervsuddannelse, sikres, så de har ret til at gennemføre en fuldt faglært uddannelse og ikke kun en halv uddannelse til det såkaldte trin 1?

Kl. 16:51

Formanden :

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 16:51

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Uddannelsesgarantien i erhvervsuddannelserne er fastsat ved lov i 2007 på grundlag af aftale af 2. november 2006 mellem regeringen, Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om udmøntningen af globaliseringspuljen. Det har siden vist sig, at der eksisterer en uenighed med hensyn til forståelsen af uddannelsesgarantien i forhold til de trindelte uddannelser. Derfor indgår det i aftale af 5. november 2009 mellem de samme parter, at forståelsen af uddannelsesgarantien skal drøftes mellem aftaleparterne i løbet af foråret 2010.

Aftalen indeholder bl.a., at de politiske drøftelser skal ske med inddragelse af udviklingsredegørelser fra de faglige udvalg og på baggrund af bidrag fra Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser. I den forbindelse vil jeg henvise til, at min forgænger i begyndelsen af februar med ordførerne for de nævnte partier har aftalt en plan for drøftelsernes forberedelse og gennemførelse. Det er

min hensigt at fastholde denne plan, og jeg har derfor ikke på nuværende tidspunkt afsluttet mine overvejelser om, hvad der skal være regeringens udspil til drøftelserne.

Kl. 16:52

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 16:53

Christine Antorini (S):

Tak. Det er jo korrekt, at vi i forligskredsen har lovet hinanden at få en drøftelse af uddannelsesgarantien, og derfor er det egentlig det lidt mere principielle, som jeg er nysgerrig efter at høre undervisningsministerens holdning til.

Det er jo sådan, at hvis man som ung vælger en gymnasial uddannelse, så ved man – medmindre man selvfølgelig af nogle personlige eller andre årsager falder fra eller får stort fravær og derfor ikke kan gøre sin gymnasiale uddannelse færdig – at man efter 3 år sandsynligvis står med en studentereksamen i hånden. Hvis man er ung og vælger den erhvervsfaglige vej, har man ikke den samme sikkerhed for, at man kan blive færdig, medmindre man ved, at der er en uddannelsesgaranti.

Derfor vil jeg gerne spørge lidt mere overordnet til, om undervisningsministeren ikke vil anerkende, at det er meget vigtigt for at få flere unge til at vælge erhvervsuddannelsesvejen, at man kan se et perspektiv i, at man, når man er startet, så også kan gøre sin uddannelsesfærdig, ikke som en halvt uddannet tømrer, elektriker eller andet, men med en fuldt faglært uddannelse i hånden.

Kl. 16:53

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:53

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil gerne henholde mig til, at vi tager drøftelserne i forligskredsen hen over foråret.

Rent principielt er det jo sådan, at det for os i regeringen er meget væsentligt, at man uddanner sig til noget, der er arbejdsmarkedsrelevant, og det er jo sikret med den aftale, der er indgået, at selv om man eventuelt kun har en uddannelse på trin 1, så er den arbejdsmarkedsrelevant, og der er en funktion på arbejdsmarkedet, som man kan udfylde med kompetence.

Et eksempel på det kan f.eks. være social- og sundhedshjælper, som er på trin 1, mens social- og sundhedsassistenter er på trin 2. Det har vi sådan set stor glæde af – inden for en række uddannelser netop inden for sundheds- og socialområdet er der den trinopdeling, og jeg tror faktisk, at det i sig selv også nogle gange kan motivere til, at man går i gang med en uddannelse, at der er den selvstændige kompetence.

Så jeg mener ikke, det er helt retfærdigt over for det system, vi i fællesskab har skabt, at sige, at man ikke uddanner sig til arbejdsmarkedet, for det gør man, men der er tale om kortere uddannelser, og kvaliteten i en uddannelse skal ikke måles alene på sin længde, men også på sin funktionsudfyldelse.

Kl. 16:54

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 16:54

Christine Antorini (S):

Derfor er der jo heller ikke nogen uenighed mellem forligsparterne om, at det er en god idé også at have kortere uddannelser, hvis der vel at mærke er et arbejdsmarked for dem. Det er jo det, der er et af

problemerne. Rådet for Erhvervsuddannelser, som er et rådgivende organ for ministeren, og som vi generelt også lytter rigtig meget til, har jo bl.a. peget på, at der er en række af de korte uddannelser, som arbejdsmarkedet rent faktisk ikke efterspørger.

Jeg vil egentlig bare gerne holde fast i det principielle. Tror undervisningsministeren ikke, at det desværre kan betyde noget for de unges valg eller fravalg af erhvervsuddannelsesvejen, at de ikke er sikre på, at de kan blive færdige? Man har besluttet sig for, at man gerne vil have en håndværkeruddannelse, og den besked man får, er, at de ikke kan garantere, at man bliver færdig, og at det godt kan være, at man nødt til at stige af på trin 1.

Kl. 16:55

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:55

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg erindrer, da man fornyede trinopdelingen og også, da man udvidede den og gjorde den mere detaljeret. For de enkelte uddannelsers vedkommende havde vi i høj grad inddraget de faglige udvalg, og det mener jeg også fortsat er meget relevant at gøre. For hvis også de faglige udvalg selv vurderer, at der er et arbejdsmarked for den jobprofil, der opnås efter et eller to trin, er den i sig selv berettiget.

Men jeg vil gerne henlægge de yderligere og mere konkrete drøftelser af, om der er nogle af de her uddannelser, hvor vi skal ændre trinnene eller gøre tingene en anelse anderledes, til møderne i forligskredsen, som vi skal have her i foråret. Det vil jeg tage initiativ til sker snarest.

Nu, hvor jeg stadig er forholdsvis nyudnævnt, vil jeg sige, at jeg også agter at fortsætte det gode samarbejde, som min forgænger havde med arbejdsmarkedets parter, ikke mindst med Dansk Arbejdsgiverforening, LO og Kommunernes Landsforening, fordi de i høj grad som arbejdsgiver- og arbejdstagerrepræsentanter kan medvirke til at finde konstruktive løsninger på området.

Kl. 16:56

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 16:56

Christine Antorini (S):

Jeg har ikke yderligere spørgsmål til den her del og vil glæde mig til forhandlingerne til foråret, så vi får afklaret det med uddannelsesgarantien, som vi anser for helt afgørende for, at de unge vælger erhvervsuddannelsesvejen.

Kl. 16:56

Formanden :

Hermed sluttede så spørgsmål nr. 18, for jeg skønner, at ministeren ikke behøver at svare på det sidste, medmindre hun ønsker det.

Vi går så til spørgsmål nr. 19, der også er stillet til undervisningsministeren og også af fru Christine Antorini.

Kl. 16:56

Spm. nr. S 1392

19) Til undervisningsministeren af:

Christine Antorini (S):

Hvad skal regeringens nye læsefond bruges til konkret for at styrke læsning, og hvordan skal de 150 mio. kr. fordeles til skolerne?

Formanden :

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Christine Antorini (S):

Hvad skal regeringens nye læsefond bruges til konkret for at styrke læsning, og hvordan skal de 150 mio. kr. fordeles til skolerne?

Kl. 16:56

flere penge til skolerne gennem de år, vi har været i regering, bl.a. er anlægsinvesteringerne næsten dobbelt så store under VK-regeringen, end de var tidligere. Derfor kan man jo spørge fru Christine Antorini, om hun ønsker at bringe velfærdsniveauet tilbage til det niveau, det var på, da vi overtog i 2001.

Kl. 16:59

Formanden :

Så er det ministeren.

Kl. 16:57

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 16:57

Kl. 16:59

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg vil takke spørgeren for at henlede befolkningens opmærksomhed på, at der i det nye regeringsprogram er afsat 150 mio. kr. årligt til at styrke læsning i den danske folkeskole for. Det er jeg personligt meget, meget glad for, for netop i dag har jeg været ude med statsministeren for at se to skoler, hvor man netop med en meget markant indsats i forbindelse med læsning har forbedret niveauet betragteligt blandt eleverne. Så jeg mener, der er brug for at fortsætte den klare indsats, som regeringen har iværksat.

Hvilke konkrete tiltag, jeg vil tage, vil dog afhænge af resultaterne af det, rejseholdet kommer frem med, når de afrapporterer i juni måned fra det store arbejde, de gør i øjeblikket, hvor de rejser rundt i Danmark og snakker med både organisationer og skoler og institutioner, i det hele taget med aktører om, hvad der skal til for at skabe en endnu bedre folkeskole, end vi har i dag. Men vi kan i hvert fald glæde os over, at der er tilvejebragt ressourcer til en styrkelse af læsningen.

Kl. 16:58

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 16:58

Christine Antorini (S):

Nu er det sådan, at Undervisningsministeriet gennem årene har udgivet nogle rigtig gode statistikker, så man kan følge, hvordan udviklingen har været på en række områder.

En af de meget bekymrende statistikker, som Undervisningsministeriet har udgivet, er den om, hvad der sker med timetallet. Det, man kan konstatere fra den seneste undersøgelse, som UNI-C, som Undervisningsministeriet trækker på, er, at flere og flere skoler bevæger sig ned mod minimumstimetallet, og at der faktisk er op til en tredjedel af folkeskolerne i kommunerne, der er under minimumstimetallet lige præcis i de mindste klasser, herunder i forhold til dansk.

Det kunne jeg godt tænke mig at høre hvad ministeren mener om. Man får faktisk færre og færre timer, det kan dokumenteres i ministeriets egne statistikker, og det skal holdes op imod, at man nu laver en læsefond. Det er sikkert udmærket, selv om ministeren ikke kan løfte sløret for, hvad de penge skal bruges til konkret – men timetallet falder.

Kl. 17:00

Formanden :

Ministeren.

Kl. 17:00

Christine Antorini (S):

Med hensyn til ressourcer vil jeg sige, at alt er relativt. For vi har også lagt mærke til, at regeringen i sine kriseplaner har skrevet, at der skal være nulvækst i den offentlige sektor. Det har man jo regnet på hvad helt konkret vil betyde, for nulvækst er jo i virkeligheden en besparelse, fordi der simpelt hen vil være færre penge til at løfte de eksisterende opgaver med. Og det sker i en situation, hvor kommunerne har sparet i forvejen.

Det er blevet regnet ud, at hvis man omsætter, hvor mange ressourcer folkeskolen i dag har til, hvis der kom nulvækst inden for det område, ville det svare til 1.100 færre lærere. 1.100 færre lærere er det, som vil være konsekvensen for folkeskolerne. Derfor er det interessant, hvad de 150 mio. kr. til læseløftet skal bruges til, hvis virkeligheden er, at der bare kommer færre lærere.

Kl. 16:58

Formanden :

Ministeren.

Kl. 16:58

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Man tager allerede fra ministeriets side konkret hånd om de konkrete eksempler, der er på, at minimumstimetallet ikke bliver overholdt. Men det, jeg godt vil understrege, er, at der i en aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening er afsat de nødvendige ressourcer. Og da vi bl.a. indførte en ekstra time i dansk i indskoling, blev der også afsat de ekstra ressourcer i aftalen med KL.

Vi agter ikke at gå ind og detailregulere kommunernes prioriteringer i forbindelse med budgetterne. Men der er samlet tilvejebragt 67 mia. kr. mere til offentlig velfærd i de år, vi har været her. Derfor burde der så også være plads til, at man kan honorere de krav, som stilles herfra om timetallet.

Så vil jeg også gerne understrege, at jeg i dag bl.a. har været på Strandgårdsskolen, hvor man har valgt at lave en helhedsskole/heldagsskole – afhængig af øjnene, der ser – og hvor man netop har skabt et bedre rum for at udvikle eleverne, hvor der ikke nødvendigvis er fokus på timetallet, men på den læring, der sker.

Kl. 17:01

Formanden :

Fru Christine Antorini.

Kl. 17:01

Christine Antorini (S):

Et af de forslag, som Socialdemokraterne længe har haft med hensyn til at styrke læseindsatsen, er at tilbyde de børn, der ikke har lært at læse, dvs. at knække læsekoden, efter 1. klasse et særligt læsetræningsforløb. Det er noget, man har gennemført på flere skoler, og det virker, det gør, at man faktisk får løftet eleverne tidligt.

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Jeg deler ikke mistilliden til kommunalbestyrelserne, hvad angår, at det absolut er kernevelstandsområder, man ønsker at skære på, for så vidt man ønsker at omprioritere ressourcer. Når vi taler om nulvækst fra regeringens side, mener vi nulvækst. Det vil sige, at der vil blive plads til de lønstigninger, som automatisk følger med overenskomsterne, og til det antal medarbejdere, der er i dag. Men det er en given sag, at vi gerne vil prioritere folkeskolen. Derfor håber vi også på, at kommunerne vil indgå i det samarbejde om at sikre, at også dette område får tilført ressourcer.

Men jeg vil sige, at jeg tit hører kritik om, at der bliver skåret ned i den danske folkeskole. Situationen er den modsatte. Vi har givet

Jeg vil spørge, om det er en af de ideer, som undervisningsministeren kunne tænke sig at tage med sig, nemlig at give den garanti, at børn, der ikke har lært at læse, kan få et særligt læsetræningskursus efter 1. klasse.

Kl. 17:01

Formanden :
Ministeren.

Kl. 17:02

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. I den her proces tager jeg imod alle gode ideer, også ideer fra fru Christine Antorini sætter jeg pris på.

Jeg vil ikke lægge mig fast på konkrete initiativer, i og med at jeg gerne vil afvente det store stykke arbejde, som rejseholdet er i færd med at udføre, også fordi jeg simpelt hen agter at have en stil, hvor man lytter til de berørte interesser, til dem, der ved noget om det ude i virkeligheden. Derefter skal vi selvfølgelig også have en drøftelse i folkeskoleforligskredsen om, hvilke initiativer det så er, vi kan få gennemført ved lovgivning, og hvor det er nødvendigt med lovgivning, og af, hvilke andre ideer vi kan sprede ud i omverdenen som gode ideer, som man kan håndtere og implementere lokalt.

Kl. 17:02

Formanden :

Tak til fru Christine Antorini. Hermed sluttede spørgsmål 19.

Vi går til spørgsmål 20, der også er stillet til undervisningsministeren – denne gang af fru Nanna Westerby.

Kl. 17:02

Spm. nr. S 1358

20) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Synes ministeren, det er rimeligt, at erhvervsskolerne skal lave besparelser ud over, hvad der kan hentes ind via reduktioner i udgifterne på baggrund af indførelsen af administrative fællesskaber?

Skriftlig begrundelse

Som følge af krav om administrative fællesskaber på erhvervsskolerne er skolerne blevet pålagt en besparelse på ca. 170 mio. kr. til næste år. En undersøgelse lavet af Danske Erhvervsskoler-Lederne og gennemført blandt lederne på erhvervsskolerne viser, at et højt sat skøn siger, at besparelspotentialt er 10 pct. af udgifterne i 2009, svarende til maksimum 17 mio. kr. Der er dermed en manko på ca. 150 mio. kr., som erhvervsskolerne p.t. står overfor at skulle dække via andre besparelser.

Formanden :

Fru Nanna Westerby for at oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:02

Nanna Westerby (SF):

Tak for det.

Synes ministeren, det er rimeligt, at erhvervsskolerne skal lave besparelser, ud over hvad der kan hentes ind via reduktioner i udgifterne på baggrund af indførelsen af administrative fællesskaber?

Kl. 17:02

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 17:03

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Baggrunden for de to rejste spørgsmål er den undersøgelse, som Danske Erhvervsskoler – Lederne har gennemført blandt lederne på erhvervsskolerne. Danske Erhvervsskoler konkluderer her, at de kun kan nedbringe udgifterne med ca. 17 mio. kr. sammenholdt med en samlet bevillingsreduktion på fællesudgiftstaxameteret på ca. 170 mio. kr.

Det er vigtigt at holde sig for øje, at Deloitteanalysen, der ligger til grund for fastsættelsen af effektiviseringspotentialt, viste, at der er stor spredning i erhvervsskolerne omkostninger i forbindelse med administrationen. Det er derfor også klart, at der er et potentiale for forbedring og effektivisering på erhvervsskolerne.

I øvrigt har man i høj grad taget hensyn til de usikkerheder, der er forbundet med skønnene. Deloitte har valgt den gennemsnitlige erhvervsskoles omkostninger som benchmark for alle de andre institutioner. Havde der været mindre usikkerhed, kunne man have valgt at måle institutionerne op mod de 10 eller 25 pct. af erhvervsskolerne, som er mest effektive, men det har man altså ikke valgt at gøre. Havde man gjort det, havde potentialt været langt større.

Jeg anerkender, at beregningen af effektiviseringspotentialt dækker over store forskelle mellem institutionerne, og nogle erhvervsskoler har allerede effektiviseret deres administration. Andre institutioner har til gengæld gode muligheder for at effektivisere administrationen, når omkostningsniveauet sammenlignes på tværs af institutionerne.

Samlet set vurderer jeg, at der ikke på baggrund af Danske Erhvervsskoler rundspørge er nogen grund til at justere takstreduktionerne. Heller ikke Danske Erhvervsskoler og andre lederforeningers rapporter fra efteråret 2008 gav anledning til at justere takstreduktionerne.

Afslutningsvis vil jeg blot tilføje, at jeg ligesom min forgænger mener, at vejen til at sikre, at reduktioner i taksterne ikke medfører forringelser i kvaliteten af undervisningen, er, at erhvervsskolerne etablerer de fællesskaber, som giver de nødvendige effektiviseringer. Det glæder mig derfor også, at erhvervsskolerne er godt i gang med at etablere administrative fællesskaber, og ikke mindst at lederforeningen Danske Erhvervsskoler – Lederne har spillet en aktiv rolle i denne forbindelse.

Kl. 17:05

Formanden :

Fru Nanna Westerby.

Kl. 17:05

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Det er jo helt rigtigt, at vi står her, for i år skærer man det, der svarer til 1.700 kr. pr. elev pr. år på erhvervsskolerne, og på gymnasierne skærer man i år på finansloven 1.000 kr. pr. elev. Det gør man, fordi ministeriet på et tidspunkt satte Deloitte til at lave en undersøgelse, der viste, at man kunne hente nogle effektiviseringer, hvis man etablerede nogle administrative fællesskaber. Den undersøgelse var jo meget udskældt, der blev sat mange spørgsmålstejn ved den, og flere organisationer kaldte den direkte for et bestillingsarbejde fra Finansministeriet, som mente, at man kunne hente de her effektiviseringer.

Nu viser det sig faktisk, at de havde ret. Effektiviseringerne skal realiseres lige nu, og de er der bare ikke. Undervisningsministeren tager 1.700 kr. pr. elev på erhvervsskolerne, men skolerne kan ikke finde de penge i effektiviseringer, når de etablerer de administrative fællesskaber.

Det er jo helt rigtigt, at Danske Erhvervsskoler har lavet en undersøgelse blandt deres medlemsskoler, og de siger selv i deres nyhedsbrev:

»Et forsigtigt skøn siger, at den absolut højeste besparelse for skolerne under et vil udgøre 10 pct. af takstreduktionerne...«

De regner altså selv med, at erhvervsskolerne vil få et tab på mindst 150 mio. kr. for hele erhvervsskolesektoren pr. år som følge af de her urealistiske besparelsesmål i Deloitte-rapporten.

Det, som jeg selvfølgelig gerne vil høre fra undervisningsministeren, er, om undervisningsministeren virkelig synes, det er en god idé at tage så mange penge i rene nedskæringer fra erhvervsskolerne i en tid, hvor der er et højt frafald på erhvervsskolerne, og hvor der er alt for få unge, der tager en ungdomsuddannelse.

Kl. 17:06

Formanden :
Ministeren.

Kl. 17:06

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg kan i hvert fald sige, at jeg agter at videreføre den politik, for jeg mener, at alle offentlige institutioner og systemer skal spare, hvor der overhovedet kan spares, på de administrative omkostninger, og jeg har fuld tillid til, at min forgængers arbejde og arbejdet i Finansministeriet var fuldt ud hæderligt. Det er jo klart, at man bestiller opgaven med henblik på at se, om der er et effektiviseringspotentiale, for det skal vi hente, fordi det frigør ressourcer til netop eleverne og andre uddannelsesinstitutioner, i stedet for at det går op i administrativt bøvnl.

Så vil jeg godt understrege, at de tal, der florerer, jo virker ret voldsomme for befolkningen, der sidder og lytter. Men den effektivisering, der er tale om her, er på under 2 pct. af den samlede omsætning i erhvervsskolesektoren. Og sideløbende med at vi laver den effektivisering, har vi jo satset meget målrettet på ungdomsuddannelsesområdet, og ikke mindst erhvervsuddannelserne og deres skoler, i kraft af de mange penge, der er uddelt igennem globaliseringspuljerne, så de har samlet set en styrket økonomi.

Kl. 17:07

Formanden :
Fru Nanna Westerby.

Kl. 17:07

Nanna Westerby (SF):

Jeg er næsten klar over, at ministeren agter at videreføre sin forgængers politik. Men det, jeg spurgte om, var, om ministeren virkelig synes, det er en god idé at skære 150 mio. kr., som man ikke – det får vi syn for sagen for nu – kan hente ind på effektiviseringer, og som er rene nedskæringer på erhvervsskolerne i en tid, hvor der er for højt frafald, og hvor der er alt for få, der tager en ungdomsuddannelse.

Jeg er jo helt enig i, at man skal lave effektiviseringer. Der er mange steder i den offentlige sektor, hvor jeg rigtig gerne vil afbureaukratisere og effektivisere, men det nytter ikke noget, at man sidder inde bag lukkede døre i Finansministeriet og laver alle mulige effektiviseringsplaner, og det så viser sig, når man prøver at realisere dem i den virkelige verden, at det er fri fantasi, at de slet ikke holder stik.

Nu har vi de her tal fra Danske Erhvervsskoler – fra erhvervsskolerne selv – som siger: O.k., nu har vi prøvet, men det ser bare ikke ud til at holde vand. Synes ministeren virkelig så, det er en god idé at lave det her i rene nedskæringer, og vil ministeren ikke stå ved, at hvis ikke effektiviseringerne er der, er det jo ikke effektiviseringspotentiale, så er det rene nedskæringer?

Kl. 17:08

Formanden :
Undervisningsministeren.

Kl. 17:08

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er overhovedet ikke nedskæringer, det er effektiviseringer – slut, finale, færdig! Sådan er det, når man siger, at man ikke vil bruge penge på administration og bureaukrati og flere ansatte i den del af sektoren. Vi vil gerne have folk ud at arbejde med vores unge mennesker, og jeg vil bare lave sådan et lille regnestykke:

Fru Nanna Westerby er meget chokeret over, at man kan hente 170 mio. kr. på at effektivisere administrationen i et område, der er næsten 18 mia. kr. værd, men jeg vil bare lige sige, at samtidig med at vi gør det, har vi afsat over 1,5 mia. kr. til at skaffe nye praktikpladser.

Det er jo sådan ret typisk for SF, at man stiller sig op hernede i salen og taler om nedskæringer, nedskæringer og nedskæringer i de der småbitte ting, man kan finde, men der er faktisk aldrig ros til regeringen for, at vi med de store klumper tilvejebringer finansiering sammen med Dansk Folkeparti og andre partier til at sikre, at vi kan sætte gang i uddannelserne. Og jeg mener ikke, det er et problem i et system, der har en omsætning på 18 mia. kr., at finde 170 mio. kr. i effektiviseringer, overhovedet ikke.

Kl. 17:09

Formanden :
Fru Nanna Westerby.

Kl. 17:09

Nanna Westerby (SF):

Jeg håber da virkelig, at dem, der sidder og knokler med at få økonomien til at hænge sammen på erhvervsskolerne, som har måttet indføre lærerfrie timer, og som har indført flere elever på holdene, hører, at det ikke skal være noget som helst problem for dem at finde 170 mio. kr. ved det, som regeringen kalder effektiviseringer, men som i realiteten jo bare er rene nedskæringer.

Så vil jeg bare lige sige, at regeringen jo har afsat 239 mio. kr. i år til at etablere de her administrative fællesskaber, og der er virkelig noget, som ikke hænger sammen for mig her. Jeg synes, det virker som hul i hovedet, at man bruger 239 mio. kr. – altså i ren bureaukratiomkostning, mere end 200 mio. kr. simpelt hen sendt ud til ren administration – på at etablere de her administrative fællesskaber, som viser sig slet ikke at være en besparelse. Altså, er det ikke penge ud ad vinduet, at man kaster mere end 200 mio. kr. efter noget, som viser sig slet ikke at være en effektivisering? Kunne man ikke have brugt de penge bedre?

Kl. 17:10

Formanden :
Ministeren.

Kl. 17:10

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Uden at gå igennem økonomiens finurligheder kan man jo sige det på den måde, at en engangsinvestering på 200 mio. kr. kan være en rigtig god investering, for så vidt at man henter en effektivisering efterfølgende på 170 mio. kr. årligt, for det kan jo i princippet være uendeligt. Så det er en ret god forretning. Det vil man også kunne kende fra sin privatøkonomi, hvis man lavede en tilsvarende genial investering – det ville dog blive vanskeligt.

Jeg vil sige, at jeg stadig væk synes, vi skal tage udgangspunkt i, at hvis vi vil have et bedre samfund, hvis vi vil have bedre muligheder for vores unge, skal vi saftusese hele tiden holde os for øje, at vi bruger pengene der, hvor de gør gavn, nemlig blandt de unge i deres uddannelse, og hjælper dem i gang til praktikplads, til skolepraktik endda i øjeblikket, fordi vi mangler praktikpladser ude på arbejdsmarkedet, frem for at æde dem op i unødigt bureaukrati.

Så er der lige et spørgsmål, der udestår: Hvorfor er det, at oppositionen har et problem med, at man kræver en effektivisering, der svarer til, at man placerer sig på det gennemsnitlige niveau i en sektor, når der rent faktisk jo er nogle, der ligger betydeligt over gennemsnittet med at gøre det effektivt? Altså, man kunne jo i princippet være gået længere. Det har vi så valgt ikke at gøre, men der er altså nogle skoler, som er mere effektive til det her end det gennemsnit, vi har forudsat at man kan nå igennem fælles administration.

Kl. 17:12

Formanden :

Jeg vil lige sige til ministeren, at »saft« går med, men fortsættelsen af »saft« falder uden for det ordvalg, vi bruger i salen. Og hermed sluttede så spørgsmål 20.

Spørgsmål 21 er også stillet til undervisningsministeren af fru Nanna Westerby.

Kl. 17:12

Spm. nr. S 1359

21) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Synes ministeren, der skal tages initiativer, hvis det viser sig, at den påtænkte besparelse ved indførelse af administrative fællesskaber på erhvervsskolerne ikke kan indhentes?

Skriftlig begrundelse

Som følge af krav om administrative fællesskaber på erhvervsskolerne er skolerne blevet pålagt en besparelse på ca. 170 mio. kr. til næste år. En undersøgelse lavet af Danske Erhvervsskoler -Lederne og gennemført blandt lederne på erhvervsskolerne viser, at et højt sat skøn siger, at besparelspotentialet er 10 pct. af udgifterne i 2009, svarende til maksimum 17 mio. kr. Der er dermed en manko på ca. 150 mio. kr., som erhvervsskolerne p.t. står overfor at skulle dække via andre besparelser.

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 17:12

Nanna Westerby (SF):

Tak for det.

Synes ministeren, der skal tages initiativer, hvis det viser sig, at den påtænkte besparelse ved indførelse af administrative fællesskaber på erhvervsskolerne ikke kan indhentes?

Kl. 17:12

Formanden :

Ministeren.

Kl. 17:12

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, det synes jeg ikke, fordi jeg mener, det må være et benhårdt mål for os alle sammen, at vi ikke bruger pengene på unødigt bureaukrati i administrationen ude i institutionerne, men at vi frigør ressourcer til at uddanne vores unge. Og det må også være gået op for SF, at vi er i en situation, hvor man ikke bare kan blive ved med at sige, at der skal sendes flere penge – sendes flere penge – sådan som SF altid foreslår det.

Vi gør jo det her for at geare systemerne til at frigøre ressourcer, sådan at vi bl.a. har kunnet gennemføre den meget store indsats for at skabe praktikpladser og ungdomsuddannelse i en tid, hvor arbejdsmarkedet er presset som følge af den internationale økonomiske krise. Så nej, jeg agter ikke at gøre yderligere i den sag.

Kl. 17:13

Formanden :

Fru Nanna Westerby.

Kl. 17:13

Nanna Westerby (SF):

Problemet med det her er, at det jo ikke er effektiviseringer. Som jeg lige sagde, ville det være rigtig godt, hvis regeringen lige fik et realitetstjek og snakkede lidt med de skoler, som man jo har bedt om at effektivisere. For det, som skolerne melder ind, er: Man henter ikke de her administrationseffektiviseringer; det kommer ikke til at kunne lade sig gøre at nå de mål, som regeringen har sat. Og så må man jo tage pengene et andet sted fra. Så kommer der til at ske det, som er sket år efter år under den her regering, nemlig at vi får flere lærerfri timer, at vi får flere elever på holdene, for så er det der, der bliver skåret ned i stedet. Og det er jo derfor, jeg er rigtig bekymret over det her, nemlig fordi regeringen påstår, at man laver nogle administrationseffektiviseringer.

Men nu har vi så fået at vide, at det kun er 10 pct. af besparelsen, som kommer til at ligge på administrationen, og så bliver resten altså hentet på undervisningen, og det er det, jeg synes er rigtig bekymrende. Der må jeg faktisk sige, at jeg må kvittere hos den tidligere undervisningsminister, som jo flere gange sagde, at hvis ikke de her effektiviseringer var lige så store som nedskæringerne, jamen så ville man gerne være med til at justere nedskæringerne. F.eks. sagde den tidligere undervisningsminister til internetportalen Altinget.dk, at hvis der er noget, der er forkert, skal det selvfølgelig rettes. Selv om besparelserne på over 300 mio. kr. blev brugt på fængselsforliget fra den seneste finanslov, så kan de kommende finanslove jo stadig rettes ind.

Så vil jeg jo gerne høre, om det er, sådan som jeg håber på, nemlig om den nye minister vil gøre ligesom den tidligere minister og sige: Hvis der er noget, der er galt her, må vi rette det ind; vi kan ikke bede dem om at effektivisere noget, som i virkeligheden kommer til at gå ud over undervisningen. Det har vi jo ikke råd til lige nu, når der er så mange unge, der ikke tager en ungdomsuddannelse. Så er den nye minister enig med sin forgænger i det, og vil man tage initiativer nu, hvor det viser sig, at der faktisk ikke er det effektiviseringspotentiale, som man havde håbet på?

Kl. 17:15

Formanden :

Så er det undervisningsministeren.

Kl. 17:15

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, jeg agter ikke at tage nogen som helst initiativer i den her sag, og derfor kan jeg jo lige så godt slutte den på den måde. For det, jeg frigør ressourcer til, er uddannelse, det er ikke til administration, og derfor vil det arbejde, jeg påtager mig for at skaffe ressourcer til uddannelsesområdet og udnytte de massive ressourcer, der i forvejen er tilvejebragt af den her regering, jo koncentrere sig om uddannelse og om at skabe praktikpladser og muligheder for de unge, ikke at genetablere et unødigt stort administrativt bøv. l.

Så vil jeg gerne henholde mig til, at man altså har valgt at se på det gennemsnitlige effektiviseringspotentiale ude i sektoren; man er ikke engang gået efter de mest effektive.

Kl. 17:15

Formanden :

Så er det fru Nanna Westerby.

Kl. 17:16

Nanna Westerby (SF):

Jeg er virkelig ærgerlig over, at ministerens svar bare er: Jeg agter ikke at tage nogen som helst initiativer i den her sag. Jeg synes, det er et rigtig fattigt svar, når der er en masse uddannelsesinstitutioner, som jo i den her undersøgelse lige nu står og siger til ministeren: Prøv at høre, de her penge kommer til at blive taget ved at indføre flere lærerfri timer, ved at komme flere elever på holdene, ved at forringe undervisningen. Det er der, hvor de bliver taget, det er det, der er virkeligheden; når man ikke kan hente dem på administrationen, så er det undervisningskvaliteten, der bliver dårligere. Og det afviser ministeren bare og siger, at man ikke agter at tage nogen som helst initiativer, selv om man får den melding ude fra virkeligheden.

Det synes jeg virkelig er ærgerligt, og jeg vil meget ønske, at ministeren vil igangsætte – og det vil jeg også gerne høre om ministeren vil – en ordentlig undersøgelse af, hvor de her penge bliver taget fra. Altså, er det undervisningen, eller er det administrationen, de her penge bliver taget fra? Vil ministeren gøre bare noget som helst for at sikre, at det her ikke kommer til at gå ud over undervisningen endnu en gang og ikke skaber et endnu mere tårnhøjt frafald, som vi, synes jeg, har fået nok af under den her regering?

Kl. 17:17

Formanden :
Ministeren.

Kl. 17:17

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Altså, jeg vil bare slå fast, at der aldrig er blevet givet så meget til uddannelsessektoren, som der bliver nu, overhovedet ikke. Og hvis det er sådan, at fru Nanna Westerby længes tilbage til SR-regeringen, kan vi godt gå tilbage til det niveau. For faktum er jo netop, at vi har brugt flere og flere ressourcer på at få unge i gang, og senest har vi brugt 1,5 mia. kr. til at skabe nye praktikpladser og skolepraktikmuligheder for de unge, der er under pres, fordi den internationale krise koster arbejdspladser.

Så vil jeg også gerne sige, at jeg hellere vil bruge de ressourcer, som jeg har til rådighed, på at forfølge de mange gode penge, vi nu sender ud i systemet i kraft af de lovforslag, som jeg netop har aftalt med forligskredsen at jeg kunne sende i høring. Det er bl.a. omkring en fleksibel tilrettelæggelse af 10. klasse, det er f.eks. i forbindelse med, at kommunerne nu bliver forpligtet til at tilrettelægge forløb for unge, som ikke kan gå direkte ind i en ungdomsuddannelse, og f.eks. at følge de penge, vi bruger på en ekstra vejledningsindsats, både internt i sektoren og i forhold til unge, der står i risiko for aldrig at gennemføre en ungdomsuddannelse. De penge finder jeg det langt mere interessant at forfølge.

Kl. 17:18

Formanden :
Fru Nanna Westerby.

Kl. 17:18

Nanna Westerby (SF):

Det var en lille smule usammenhængende i forhold til det, jeg spurgte om. Altså, realiteten er jo, at man sidder ude på nogle erhvervsskoler, som har et alt for højt frafald; vi er alt for langt fra den målsætning, vi har om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en erhvervsuddannelse. Nu sidder man så ude på nogle erhvervsskoler, og der skal man altså spare rigtig mange penge – på ungdomsuddannelserne generelt er det mere end 300 mio. kr. Det er altså noget, der kan mærkes; uanset hvad ministeren påstod lige før, er det altså noget, der kan mærkes. Så siger man nu til ministeren: O.k., vi har prøvet at finde det her på administrationseffektiviseringer, det kunne vi

ikke, så det kommer til at blive taget fra undervisningen. Og så har ministerens svar bare været, at man ikke agter at foretage sig noget som helst i denne sag. Det kan jeg faktisk slet ikke forstå.

Så jeg vil gerne høre ministeren om det, jeg også prøvede at spørge om før, nemlig: Hvordan vil ministeren sikre, at det ikke kommer til at gå fra undervisningen, fra kvaliteten af vores uddannelser, men at det kommer til at gå fra administrationen, som ministeren påstår? For det er jo ikke det, vi hører ude fra skolerne. Det, vi hører, er, at det kommer til at gå fra undervisningen.

Kl. 17:19

Formanden :
Ministeren.

Kl. 17:19

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, lad os lige få proportionerne ind i det her. De effektiviseringer, som skolerne er blevet bedt om at gennemføre, fordi vi gerne vil frigøre ressourcer fra administration til uddannelse, svarer til under 2 pct. af det samlede budget for erhvervsskolesektoren, som er på 18 mia. kr. Derudover kommer der en lang række initiativer, ikke mindst som følge af globaliseringsaftalen, som betyder, at der bliver tilført massive – massive – ressourcer til at tage hånd om den enkelte elev og få en bedre gennemførelsesprocent. Og fru Nanna Westerby må også erkende, at hvis der virkelig er noget, der kan hjælpe på erhvervsskolernes økonomi, så er det saft ... osv. at få bibragt ressourcer til, at man kan få de unge til at gennemføre ungdomsuddannelserne, fordi frafaldet dels vil koste i forhold til vejledning, dels i forhold til tabt taxameter tilskud.

Kl. 17:20

Formanden :

Tak, og jeg er glad for, at ministeren er lærenem. Tak til fru Nanna Westerby, og tak til undervisningsministeren. Hermed sluttede spørgsmål nr. 21.

Spørgsmål nr. 22 er til indenrigs- og sundhedsministeren, og det stilles af fru Liselott Blixt.

Kl. 17:20

Spm. nr. S 1337

22) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at medicinindustrien spekulerer i patentudløb, og vil ministeren se på patentspekulationerne, så vi kunne opnå besparelser på vore medicinudgifter?

Formanden :

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:20

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at medicinalindustrien spekulerer i patentudløb, og vil ministeren se på patentspekulationerne, så vi kunne opnå besparelser på vore medicinudgifter?

Kl. 17:20

Formanden :

Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 17:20

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er naturligvis ikke noget ulovligt i det, som lægemiddelvirksomhederne gør, men man kan kalde det købmandskab, og for dem, der skal betale for det, kan købmandskabet godt være lidt for kreativt.

Patentlovene er jo gode nok. De er lavet for at fremme den teknologiske udvikling i samfundet og for at skabe en tilskyndelse til at

investere i forskning. Det har vi alle sammen en interesse i. I forbindelse med patentudløb vil der normalt komme et antal kopipræparater på markedet, og ansøgninger om kopierne kan ofte behandles, allerede før patentet udløber, sådan at der kan være godkendte præparater på markedet umiddelbart efter patentudløbet. Derved vil markedsandelen for originalpræparatet som regel falde meget hurtigt på grund af en lavere pris på kopipræparatet.

Men i de senere år er der kommet nogle originalfirmaer, altså dem, der producerer de originale produkter, der har valgt at udvikle en ny lægemiddelform, eksempelvis smeltetabletter, som søges godkendt, så de kan komme på markedet et halvt til et helt år forud for patentudløbet. Dem værner patienten sig så til, og det gør, at lægen måske fortsat ordinerer originalpræparatet, når det billigere kopipræparat kommer på markedet.

Men selv om originalproducenterne har værnet patienterne til eksempelvis smeltetabletter, vil mange af dem heldigvis uden problemer kunne gå tilbage til almindelige kapsler eller tabletter, når den billigere kopimedicin kommer på markedet. Nogle patienter bliver forvirrede, hvis formen ændres, og de skal selvfølgelig fortsætte med deres smeltetabletter, men langt de fleste ville sikkert hellere skifte til den gamle medicinform og spare penge, hvis de kendte den mulighed. Og det gør jo altså den praktiserende læge. Så det, det handler om, er, at de praktiserende læger skal opfordres til at rådgive patienterne om deres muligheder. Lægen skal jo være patientens mand og ikke producenterens mand.

Kl. 17:22

Formanden :

Fru Liselott Blixt.

Kl. 17:23

Liselott Blixt (DF):

I Ugeskrift for Læger den 7. december 2009, kunne vi læse, at selv om danskerne bruger mere medicin, er regionernes medicinudgifter faldet. Udviklingen skyldes netop, at der har været udløb af flere patenter, hvilket netop giver plads til den billige kopimedicin. Samtidig er der kommet nye regler for udskrivning af hjerte- og kredsløbsmedicin, og så er der den aftale, som ministeren har lavet med Lif om et prisloft på medicinen. Så det er jo glædeligt at høre.

Men vi kan samtidig se og læse, at vi ville kunne spare mellem 150 og 200 mio. kr. ifølge Danske Regioner, hvis ikke medicinalindustrien spekulerede i patentudløb. Ved et patentudløb kan man, som ministeren sagde, kopiere lægemidlet, og dermed kan det købes langt billigere. Mener ministeren ikke, at man bør gøre et forsøg på at forhindre, at det her kan lade sig gøre?

Kl. 17:23

Formanden :

Ministeren.

Kl. 17:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan ikke på stående fod udtænke et system, så det ikke kan lade sig gøre. Det må jeg erkende, men jeg skal gerne overveje det, og jeg synes jo, at spørgeren har en pointe. Det vil jeg straks sige.

Kl. 17:24

Formanden :

Fru Liselott Blixt.

Kl. 17:24

Liselott Blixt (DF):

Vi kan eventuelt se på det lægemiddel, som hedder coversyl, og som er et populært blodtryksdæmpende middel, som i år stod til at miste patentet, sådan at billige kopipræparater kunne komme ind på mar-

kedet. Men i sidste øjeblik ændrede man overtrækket og puttede midlet i en ny emballage, og på den måde kunne man så beholde patentet endnu længere og udvirke, at vi stadig skal betale den dyre pris for midlet. Det er jo en måde ligesom at klemme flere penge ud af sundhedsvæsenet på, samtidig med at vi ved, at vores medicinforbrug stiger i løbet af den næste årrække. Der bliver flere ældre, der bliver flere syge, der har brug for medicin, og samtidig kommer der mange flere nye produkter på markedet.

Så det glæder mig, at ministeren på den foranledning måske vil gå ind og se på det, eventuelt i dialog med medicinalvirksomhederne. Eller kunne man lave en lovgivning, der siger, at hvis præparatet er det samme, bør man ikke kunne udvikle det yderste, dvs. overtrækket?

Kl. 17:25

Formanden :

Ministeren.

Kl. 17:25

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forsikre om, at man ikke kan få et nyt patent blot ved at lave ny indpakning eller ved at producere medicinen som smeltetabletter i stedet for kapsler. Det kan jeg forsikre om. Jeg kan i øvrigt oplyse, at en af de sager, jeg allerede nu, få dage efter at jeg er tiltrådt, har haft lejlighed til at sætte mig lidt ind i, præcis er problemet med medicinudgifter, som jo eksploderer. Det behøver ikke at være dårligt, men hvis det skyldes de forhold, som spørgeren nævner, så er det jo dårligt. Så bruger vi penge på ting, som vi ikke skal bruge sundhedspenge på.

Kl. 17:25

Formanden :

Fru Liselott Blixt.

Kl. 17:26

Liselott Blixt (DF):

Det glæder jeg mig over at ministeren svarer, og jeg takker for svarerne. Jeg har ikke flere spørgsmål under dette spørgsmål.

Kl. 17:26

Formanden :

Det giver ikke anledning til et svar fra ministeren, forventer jeg. Derfor har vi sluttet spørgsmål 22. Tak til fru Liselott Blixt.

Spørgsmål 23 er også til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er af hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:26

Spm. nr. S 1398

23) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvornår mener ministeren, at der vil blive taget hånd om problemet med manglende praktiserende læger på Lolland-Falster, hvor mangelen på trods af gentagne forsikringer fra sundhedsministeren endnu ikke er afhjulpet?

Formanden :

Værsgo med spørgsmålet.

Kl. 17:26

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvornår mener ministeren at der vil blive taget hånd om problemet med manglende praktiserende læger på Lolland-Falster, hvor mangelen på trods af gentagne forsikringer fra sundhedsministeren endnu ikke er afhjulpet?

Formanden :

Det er ministeren.

Kl. 17:26 indførte den nye mulighed sidste sommer, og det kan jo være, at den ikke er blevet udnyttet fuldt ud endnu.

Kl. 17:30

Kl. 17:26

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:30

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan forstå, at det ikke er første gang, spørgeren har stillet det spørgsmål, og derfor beder jeg om undskyldning for, at jeg gentager det, der er blevet sagt tidligere, nemlig at det er landets fem regioner, der efter sundhedsloven har ansvaret for at tilbyde borgerne den nødvendige lægehjælp. Regionerne har dermed også ansvaret for at sikre rekruttering og fastholdelse af læger i udkantområder. Regionerne har en række muligheder, når de sammen med de praktiserende læger udarbejder den regionale plan for almen praksis. Den regionale plan skal bl.a. sikre lægedækningen, og har man lægedækningsproblemer i et område, skal planen forholde sig til igangsættelse af særlige rekrutterings- og fastholdelsesinitiativer. Det gælder også Region Sjælland, som skal sikre lægedækningen på Lolland-Falster.

Sidste sommer fik regionerne og kommunerne via en ændring af sundhedsloven mulighed for at tilvejebringe egnede lokaler til praktiserende sundhedspersoner. Det er et instrument, som regioner og kommuner kan anvende til at skabe attraktive rammer for de privatpraktiserende læger. Man bygger så at sige en rede i håb om, at der så kommer en fugl og indretter sig dér. Dermed mener jeg, vi har fået et ekstra værktøj, og selv om jeg ikke var sundhedsminister på det tidspunkt, husker jeg udmærket sagen om disse muligheder for at bygge lægehuse for at tiltrække læger.

Kl. 17:28

Formanden :

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:31

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg er sådan set en lille smule ærgerlig over ministerens svar, for det er jo rigtigt, at jeg har stillet spørgsmål flere gange. Jeg har faktisk været inde og kigge for at se: Hvad taler vi om? Jeg har spurgt én gang i 2007, tre gange i 2008 og i hvert fald mindst én gang i 2009, og sådan som det ser ud i øjeblikket, kan jeg jo se, at der ikke er sket noget. Der er godt nok, som ministeren siger, blevet mulighed for, at regionerne kan gå ind og lave en rede til læger, men det har åbenbart ikke været nok, for der er stadig væk en problematik.

Der er også grund til bekymring, synes jeg, for Politiken havde en artikel i december måned sidste år, hvor de kiggede på, hvordan det går med den gennemsnitlige levealder i Danmark, og i bund 10 over den laveste levealder i Danmark ligger allerallernederst Lolland Kommune, og som den ottendesidste har vi Guldborgsund. Det føler jeg da i hvert fald at der er grund til at være bekymret over, og det håber jeg også at ministeren gør.

Kl. 17:29

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:29

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det vil jeg gerne forsikre spørgeren om at jeg gør. Og jeg vil meget gerne så tidligt som på mandag orientere mig om sagen; jeg er nemlig på mandag på besøg i området. Det er faktisk det første sted, jeg tager hen. Jeg skal bl.a. til Nykøbing og håber, at jeg også kan komme forbi gymnasiet for at hilse på gamle venner, men anledningen til besøget er, at jeg skal se på akutdækningen, og i den forbindelse vil jeg meget gerne sikre, at jeg også bliver orienteret om det problem, der nævnes her. Jeg tager det meget alvorligt. Det var også derfor, vi

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg havde godt hørt i min øresnegl, at ministeren skulle en tur til Region Sjælland på mandag, og jeg synes i øvrigt, det er glimrende, at ministeren allerede nu tager ud og tager pulsen på, hvad der egentlig sker derude, hvis man kan sige sådan noget, når nu vi snakker om sundhed.

I forbindelse med Lolland-Falster er det faktisk sådan, at jeg fik et notat fra den daværende næstformand, eller hvad det nu hedder, i regionen for 2 år siden, og af det notat fremgår det, hvordan aldersfordelingen er for de praktiserende læger i Lolland Kommune. Og der viste det sig dengang, og det er altså 2 år siden, at ud af 30 læger var der 3, der var under 50 år, der var 4, der var mellem 50 og 55 år, der var 11, der var mellem 55 og 60 år, og der var 12, der var mellem 60 og 65 år. Den situation kan jo kun være blevet værre i mellemtiden.

Det, der så undrer mig, er, at man ikke planlægningsmæssigt er i stand til at se, at det her jo kun kan gå galt, hvis der ikke er nogen, der tager nogle initiativer. Samtidig har de et problem med, at praksis ikke kan sælges, for der er ikke nogen, der vil købe de der praksis. Var det så ikke en god idé for ministeren, f.eks. på mandag, at spørge ind til, hvad man har tænkt sig at gøre i forhold til den her aldersfordeling?

Kl. 17:31

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Spørgsmålet bringer jo levende erindringer frem fra min tid som undervisningsminister, for vi har jo den samme aldersprofil mange andre steder i hele den offentlige sektor. Det er jo det samme problem, og det skal tages alvorligt. En model er jo at få nogle læger til at fortsætte noget længere. En anden model er at gøre det mere attraktivt for læger at søge ud i almen praksis. I vores tid er det nok mere attraktivt at være i et lægehus, hvor man kan afløse hinanden, og det er også derfor, vi sidste sommer skabte denne mulighed for, at kommuner og regioner i fællesskab kan skabe attraktive lægehuse.

Kl. 17:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:32

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det viser sig på trods af alt det, der er sket indtil nu, at det tilsyneladende ikke er afhjulpet. Der er jo stadig væk mangel på praktiserende læger – i hvert fald på Lolland-Falster. Det glæder mig sådan set, at ministeren så siger, at han vil gøre noget ved det. Den tidligere minister har sagt til mig og har svaret skriftligt på et spørgsmål om det, at han ikke har noget ansvar. Jeg er så glad for, at den nuværende minister synes, han har det, og at han også vil gøre noget ved det – det ser jeg sådan set frem til.

Ministeren får en kopi af det her, som han kan bruge på mandag. Som det sidste vil jeg godt nævne en konkret sag fra Rødby, hvor der er et lægehus, hvor der i øjeblikket er tre læger. Der har været fire, og de siger så: O.k., vi har en ledig stilling her, og den vil vi

godt have besat. De får fat i en læge, og han vil gerne komme derhen. Så søger de så i regionen om at få lov til at besætte den her stilling, og der får de afslag. Det virker jo fuldstændig håbløst i mit hoved i hvert fald, at man kan give et afslag, når man direkte står med en læge. Der er faktisk i øjeblikket 150 personer i Rødby, der ikke har læge, fordi der er givet et afslag i det her tilfælde.

Kl. 17:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:33

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu tror jeg, det er på tide, at jeg gentager, hvad jeg sagde i går under debatten om regionernes fortsatte eksistens. Jeg sagde, at der skal være en klokkeklar arbejdsdeling mellem staten og kommunerne. Når opgaver er overladt til regionerne, skal regionerne tage ansvar, og så er det dem, der skal finde løsninger. Det er sådan set malplaceret at stille spørgsmål om ting her i Folketinget, som kommunerne har ansvaret for. Men jeg svarer venligt, fordi jeg synes, at en sundhedsminister har pligt til at følge med i, hvordan det går.

Men jeg vil godt i anledning af det, spørgeren sagde i det foregående indlæg, understrege, at jeg med min interesse for og villighed til at spørge mig frem ikke har overtaget ansvaret for det problem, vi drøfter her. Ansvaret ligger hos regionerne, og hvis regionerne ikke vil påtage sig deres ansvar, så må de jo sige til, for så må staten overtage det.

Kl. 17:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for det sidste spørgsmål. Undskyld, jeg tog fejl, der var ikke flere spørgsmål. Tak for det.

Vi fortsætter i spørgerækken, og det er punkt 24. Det er et spørgsmål stillet af fru Sophie Hæstorp Andersen til indenrigs- og sundhedsministeren.

Kl. 17:34

Spm. nr. S 1399

24) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens udmeldinger om den fremtidige specialeplanlægning?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:34

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens udmeldinger om den fremtidige specialeplanlægning?

Kl. 17:34

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:35

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at det er en god nyhed, at vi nu får samlet de sjældne specialer færre steder i landet. Det er en god dag for patienterne, for når man kommer på sygehuset med en sygdom, som er ualmindelig og krævende, må det ikke være sådan, at sådan en patient har personalet ikke set den sidste tid. Det skal være rutinerede folk, der tager sig af borgernes problemer, og derfor er det meget vigtigt, at vi politikere følger det, vi har aftalt, nemlig at Sundhedsstyrelsen foretager denne vurdering af, hvordan vi sikrer den bedst mulige patientbehandling, ved at samle specialerne på så tilpas få steder, at man alle steder mø-

der rutineret behandling. Derfor skal vi politikere for alt i verden undgå at lave politik ud af, om nu det ene speciale skal ligge det ene sted eller det andet.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:36

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det kan man jo godt være enig med ministeren i. Men Socialdemokratiet var en del af det forlig om sundhedsloven, og det, vi var med i og også har givet tilsagn om, er jo det her mantra om, at hvis nærhed eller kvalitet skal vægtes, bør man vælge at vægte kvalitet, og så må man jo undre sig lidt, når man ser, hvordan det har været på nogle områder. Inden Sundhedsstyrelsen skulle komme med sin specialeplan, var der på forhånd store diskussioner i de faglige miljøer, og på hjerteområdet sagde man: Fem hjertecentre er simpelt hen for meget i Danmark, der er ét øst for Storebælt, og der er fire vest for Storebælt; her vil der helt sikkert ske en prioritering.

Det er så et af de områder, hvor Sundhedsstyrelsens udmeldinger ikke giver nogen nye løsninger. Tværtimod er det sådan, at det allermindste hjertecenter får lov til at operere videre og få specialistfunktioner, mens det næstmindste oppe i Aalborg kun får lov til at fortsætte, hvis de laver et formaliseret samarbejde med Århus. Og samtidigt ved vi, at de står og mangler specialister på det fjerde sted, som er Odense Universitetshospital.

Det er altså det område, hvor man havde en forventning om at der ville blive skåret lidt ind til benet, groft sagt, for at sikre kvaliteten for borgerne. Hvis man så ser på et andet område, nyreområdet, var man dér, allerede inden planen var ude, ude at lukke et nyretransplantationssted i Odense, og pludselig – i hvert fald ifølge medierne, jeg skal ikke kunne sige, hvilke tanker man gjorde sig i Sundhedsstyrelsen – var man, da meldingerne endelig kom, alligevel på banen med, at der var plads til tre transplantationscentre.

På det ene område, nyretransplantationer, er det kun offentlige hospitaler, der er tale om. På hjerteområdet har vi et privathospital, der hedder HjerteCenter Varde. Kunne det være, at det havde lidt med sagen at gøre, altså at man kun tør træffe de hårde beslutninger eller overveje de hårde beslutninger på det offentlige område, men ikke tør overveje dem på det private område, altså når der er private hospitaler involveret? Kunne det være begrundelsen for, at der stadig væk i dag bliver anbefalet at være fem hjertecentre?

Kl. 17:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:38

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil advare spørgeren mod at gøre sig klogere end den samlede Sundhedsstyrelse. Jeg vil advare spørgeren mod at foretage domme af den art, som vi lige hørte her. Der kan jo være gode begrundelser, som spørgeren ikke har sat sig ind i. Der kan jo f.eks. være den begrundelse, at et af de steder, som spørgeren ikke ville have skulle have været godkendt, er så fremragende, at det har tiltrukket patienter fra udlandet; det er dog et tegn på kvalitet. Der kan jo også være den begrundelse, at man på et af de steder, som spørgeren ikke ville have godkendt, samler børnespecialer, fordi man er god til børneanæstesi.

Jeg siger det bare. Jeg synes, at spørgeren skulle sætte sig lidt ind i tingene, før hun gør sig klogere end Sundhedsstyrelsen – undskyld, jeg siger det – for ellers kan vi få mange spørgsmål her i salen. Det er i øvrigt fuldstændig meningsløst, for vi har aftalt, at jeg ikke skal blande mig i det, og derfor synes jeg heller ikke, at spørgeren skal blande sig i det.

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:39

slet ikke har diskuteret i Danmark, og som handler om, at vi i virkeligheden er ved at lægge dele af vores sundhedsvæsen over til private aktører, som vi så i fremtiden skal forhandle med og ikke kan være sikre på vil blive ved med at være på banen, hvis det en dag ikke længere er lukrativt at operere inden for de her specialeområder, f.eks. hjerte- eller fedmekirurgi.

Kl. 17:42

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Når jeg alligevel blander mig i det, er det jo, fordi det her bare var ét eksempel på et område, hvor man kan have en formodning om, at der også indgår andre ting i de udmeldinger, der kommer fra Sundhedsstyrelsen, end de rent sundhedsfaglige.

Vi kunne nævne et andet område. Vi kunne nævne det faktum, at man fortsat tillader brystkirurgi på private hospitaler, til trods for at patientmassen er så lille – det drejer sig om 20-28 patienter om året, som er ude på de enkelte steder og bliver opereret på et privathospital – og hvor man faktisk skulle have udvidet det offentlige tilbud, så man kunne sikre kvaliteten for de her patienter. Vi har været ude at lukke andre steder, f.eks. Bornholm, hvor man blev ved med at operere, til trods for at det var et offentligt sted, og til trods for at andre læger sagde, at det her ikke var godt nok.

Der er bare, når man dykker ned i planen og sætter sig ind i sagerne, eksempler på faglige specialer, hvor læger råber op og siger: Det her lugter ikke af fagligt gode udmeldinger, det her lugter af erhvervsfaglige interesser og desværre også ideologi. Og det er til trods for, at vi jo var enige om, at det her var noget, Sundhedsstyrelsen alene skulle varetage. Det synes jeg er problematisk.

Kl. 17:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, at spørgeren er temmelig langt ude med sine anklager. Altså, mener spørgeren virkelig, at regeringen har afstukket ideologiske rammer eller udsendt ideologiske direktiver til Sundhedsstyrelsen, hvorefter disse fagkyndige eksperter farer samme som espeløv og står ret og siger: Ja, så godkender vi nogle, som vi egentlig ikke havde lyst til at godkende? Tror spørgeren virkelig, at danske embedsmænd og fagkyndige er sådan?

Tror spørgeren ikke på, at det faktisk er de bedste steder, der vil blive godkendt? Det gør jeg, og vi har ikke bedt Sundhedsstyrelsen om noget som helst andet end at træffe deres beslutninger på baggrund af kvalitet og hensynet til patienterne.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:41

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Så vil jeg godt have ministeren til at anerkende, at der jo er fagfolk, der arbejder inden for de medicinske og kirurgiske specialer – måske særlig de kirurgiske – som har været ude at sige, at de er bekymrede. De har været med til at kigge på specialeplanlægningen, men er bekymrede for de udmeldinger, der er kommet på området. Jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at der findes mennesker, som allerede nu har været ude at kritisere planen – både dem, som har haft indsigt i den, inden den kom ud, og sådan set også dem, der har fået det, efter planen kom ud.

Jeg vil godt sige, at der derudover er den anden diskussion, som er mere principiel. Den handler om, at hvis man begynder at tildele privathospitaler højtspecialiserede funktioner på bekostning af det offentlige og på den måde gør det offentlige mere sårbart, end det er i forvejen, så står vi jo i en helt ny situation. Det er en situation, vi

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 17:42

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo ikke første gang, at fagkyndige personer kan være uenige, og det er jo ikke første gang, at fagkyndige personer, som er på et sted, som ikke blev godkendt, synes, at det skulle have været godkendt. Det er der jo menneskeligt en god forklaring på, og den kan oven i købet være fagligt begrundet.

Det afgørende er, at fru Sophie Hæstorp Andersen og jeg ikke har den samme indsigt, som de mennesker, der i meget lang tid har arbejdet med det her, har. Derfor synes jeg ikke, der var grund til at anfægte, at der er truffet beslutning; der er truffet en vanskelig beslutning på et sagligt grundlag og med en ærlig og redelig holdning til tingene, som går ud på, at det skal være fairness, der gælder, og ikke politik og ideologi.

Kl. 17:43

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 17:43

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Når det kommer til de faglige begrundelser, vil vi jo vende tilbage til det i et samråd, som vi er ved at indkalde sundhedsministeren til. Så kan vi få svar på helt konkrete områder, hvor vi har set at fagfolk har været ude med bekymringer og er kommet med kritik, fordi de ikke mener, at der er taget nok hensyn til den sårbare situation, som det offentlige sundhedsvæsen sættes i på forskellige områder.

Det andet, jeg vil sige, er, at én ting er fagfolkene, noget andet er selvfølgelig regionerne. Regionerne er med til at skulle varetage vores fælles offentlige sundhedsvæsen og sikre, at der er behandlinger for alle borgere, uanset om man fejler noget, som er almindeligt – hvis man kan sige det sådan; hvis man kan tale om en sygdom som almindelig – eller man har brug for den allerøverste ekspertise. De har også råbt vagt i gevær.

Derfor mener jeg, at vi bliver nødt til at følge op på den her sag, og vi bliver også nødt til i nogle tilfælde at spørge ind til de faglige begrundelser. Jeg er da med på, at der er masser af steder, hvor jeg mener Sundhedsstyrelsen har gjort et godt stykke arbejde, og det er helt på det rene, men jeg synes også, at der er områder, der lugter af, at der ikke kun er taget hensyn til faglige interesser, men i høj grad også erhvervsfaglige interesser. Så må vi bare have på det rene, om det er korrekt, og om det er noget, regeringen står ved er foregået.

Kl. 17:44

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo den sidste tilføjelse, der gør det hele fuldstændig meningsløst. Som om fru Sophie Hæstorp Andersen og jeg skal afgøre, om nu der er tilstrækkelig faglighed i de afgørelser, der er truffet. Folketings brede flertal har besluttet at have tillid til Sundhedsstyrelsens afgørelser i disse meget, meget vanskelige sager, hvor de sagkyndige selvfølgelig vil være uenige, men hvor der alligevel skal træffes en beslutning. Her gælder det om, at vi netop ikke som fru Sophie Hæstorp Andersen gør det til en politisk sag, indkalder til samråd og

stiller tonsvis af spørgsmål. Det var lige præcis det, vi var enige om at vi ikke skulle gøre.

Derfor vil jeg bare sige, at hvis jeg bliver kaldt i samråd, kommer jeg, og jeg vil være loyal og høflig og venlig, men jeg vil ikke gøre noget som helst andet end at referere, hvad Sundhedsstyrelsen har af begrundelser. Det er det, fru Sophie Hæstorp Andersen vil møde, og hvis hun synes, det er sjovt, så gerne for mig, og så kan vi jo begge to lære lidt af det, men jeg vil holde fast i det, som også fru Sophie Hæstorp Andersens parti har været med til at beslutte.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren.

Inden vi går videre med dagsordenen, vil jeg lige repetere reglerne og så beklage, at jeg har haft lidt afkrydsningsproblemer heroppe, med hensyn til hvor mange gange jeg har givet spørgeren ordet. Man har retten til at læse op, og ministeren har først 2 minutter, så har spørgeren 2 minutter og to gange enkeltspørgsmål, og ministeren har selvfølgelig mulighed for at svare på de to gange enkeltspørgsmål. Det var bare lige for at repetere, så vi er enige om spillereglerne.

Det næste er punkt 25, og det er et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren stillet af fru Julie Skovsby.

Kl. 17:46

Spm. nr. S 1401

25) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Julie Skovsby (S):

Er ministeren stadig enig med regeringens ekspertudvalg ledet af Erik Juhl om, at Odense Universitetshospital fortsat skal være det sted i Region Syddanmark, der udfører højt specialiseret behandling i regionen?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:46

Julie Skovsby (S):

Er ministeren stadig enig med regeringens ekspertudvalg ledet af Erik Juhl om, at Odense Universitetshospital fortsat skal være det sted i Region Syddanmark, der udfører højt specialiseret behandling i regionen?

Kl. 17:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:46

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Ja. Og det mener jeg i øvrigt også at Sundhedsstyrelsens specialeplanlægning underbygger.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:47

Julie Skovsby (S):

Det var i hvert fald det helt rigtige svar. Grunden til, at jeg spørger, er jo, at der i Region Syddanmark i december 2007 blev indgået et sygehusforlig. Her besluttede man, at der skulle bygges et nyt universitetshospital i Odense. Senere fastslog Erik Juhl-udvalgets rapport i november 2008, at der skal bygges et nyt universitetshospital i Odense. Så det, jeg spørger om direkte, er: Går man med tanker i regeringen eller i Sundhedsstyrelsen om at udsulte OUH og på sigt nøjes med kun to universitetshospitaler i Danmark, nemlig Rigshospita-

let i København og Skejby ved Århus? Hvis og såfremt man går med de tanker, så bør man tone rent flag.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Her er svaret lige så klart: Nej. Og det mener jeg også at Sundhedsstyrelsens specialeplanlægning underbygger.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:48

Julie Skovsby (S):

Tak. Det var også godt at høre. Grunden til, at jeg så gerne vil have, at det bliver sagt helt klart fra ministerens side, er jo, at vi har været nervøse for, at det måske var sådanne tanker, man gik med. Vi har jo lige fået Sundhedsstyrelsens specialeplan her i mandags, som jo bør bygge på øvelse gør mester-princippet, det vil sige, at jo flere patienter lægerne behandler, desto bedre bliver behandlingen, et princip, som jeg som socialdemokrat fuldt ud går ind for. Lægefaglige personer i Odense har været ude at stille spørgsmålet, om der nu ligger faglige argumenter til grund for, at man ikke længere har nyrebehandling af børn på OUH, men at børnene derimod skal til Rigshospitalet. Så spørgsmålet er egentlig: Er det de faglige begrundelser, der vægtes højest?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:49

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Som jeg sagde tidligere, indgår der jo altså flere elementer i disse beslutninger, så vidt jeg forstår. Dels det, som fru Julie Skovsby så rigtigt sagde, nemlig at der skal et rimeligt stort patientgrundlag til, for at man kan have et tilstrækkelig betryggende behandlingstilbud, men så nævnte jeg også noget andet, som jeg ganske vist ikke har forstand på, men som jeg har ladet mig fortælle, nemlig at når man placerer børnespecialer, så kan det indgå som et moment, at det skal være på et hospital, hvor man har forstand på børneanæstesi, fordi børn er ekstra komplicerede at bedøve. Det er ikke noget, jeg har forstand på. Jeg giver det bare som et eksempel på, at jeg ikke tror, at vi politikere skal kloge os på disse ting. Det vil jeg virkelig advare imod.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for sidste spørgsmål.

Kl. 17:50

Julie Skovsby (S):

Grunden til, at jeg stiller spørgsmålet, er, at nogle af dem, der jo skal kloge sig på det her område, lægerne, der ved noget om det, siger, at OUH's nyreafdeling råder over bedre udstyr end Rigshospitalet, og at behandlingsmetoderne i Odense er mere skånsomme over for de små nyrepatienter sammenlignet med behandlingen på Rigshospitalet. Jeg finder det vigtigt lige at komme med den kommentar til ministeren, at eksperter jo selvfølgelig er uenige. Jeg har selv oplevet som medlem af regionsrådet, hvor sygehusforliget skulle indgå, at eksperter var uenige. Men det er jo dér, man bliver politiker og træffer en politisk beslutning, for eksperter skal vel ikke ene og alene rå-

de hele vores sundhedsvæsen. Sundhedsministeren har vel også et politisk ansvar for, at de rigtige beslutninger bliver truffet i de tilfælde, hvor eksperterne ikke kan blive enige.

Kl. 17:53

Kl. 17:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:51

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det kan jeg absolut ikke tilslutte mig, og jeg mener, det er imod det, vi har vedtaget. Jeg vil igen advare mod at anklage Sundhedsstyrelsen for at være usaglig eller for ikke at vide, hvad den gør. Der er jo flere momenter i sagen. Vi har her nævnt to momenter, der kunne indgå i en sådan beslutning, men der er jo sandsynligvis mange flere. Og hvis fru Julie Skovsby mener, at der sådan er lidt småkorruption indblandet og inhabile personer, der sidder og gavner deres egen klinikker, så er jeg bare helt uenig. Jeg har tillid til Sundhedsstyrelsen, og det har Folketingets brede flertal jo også, som har overladt til Sundhedsstyrelsen at fordele disse specialer og træffe disse meget vanskelige beslutninger.

Kl. 17:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren.

Vi fortsætter med dagsordenen, hvor næste spørgsmål er nr. 26. Det er et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren stillet af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:52

Spm. nr. S 1404

26) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Danmarks Lærereforening vurderer, at de 150 mio. kr., som regeringen har afsat til en læsefond, vil blive ædt op af de massive besparelser, som regeringen har varslet?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 17:52

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at Danmarks Lærereforening vurderer, at de 150 mio. kr., som regeringen har afsat til en læsefond, vil blive ædt op af de massive besparelser, som regeringen har varslet?

Kl. 17:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:52

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg ved ikke af, at regeringen har varslet massive besparelser. Vi har varslet nulvækst i staten, regioner og kommuner under et. Dertil har vi altså sat 150 mio. kr. af til en læsefond – og bemærk, hvor penge kommer fra. De kommer nemlig fra bankpakkerne.

Både bankerne og regeringen har i månedsvi skullet høre på, især fra hr. Frank Aaen og andre, at vi har foræret penge til bankerne. Nej, vi har givet dem en lånemulighed, som har givet overskud for staten, og det overskud giver vi nu til læsning i skolen. Så jeg ved ikke, hvad hr. Rasmus Prehn egentlig er utilfreds med. Men det kan jeg måske få at vide i det næste spørgsmål.

Kl. 17:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Rasmus Prehn (S):

Nu får ministeren det jo til at lyde, som om det er helt særlig flot, at der bliver fundet ekstra midler til folkeskolen. Det lyder jo herligt. Man vil give et læseløft; nu skal man have en læsefond, og der skal flere penge ud til skolebørnene. Men sagen er jo, at det er et af regeringens sædvanlige tryllesæt. Man giver en lillebitte smule med den ene hånd og tager en hel masse med den anden hånd.

Jeg står her med et ritzautelegram fra forleden, hvor formanden for Danmarks Lærereforening, Anders Bondo Christensen, giver udtryk for, at regeringens bebudede nulvækst vil betyde, at vi på folkeskoleområdet kommer til at opleve massive besparelser, og derfor vil de 150 mio. kr. i læsefonden fuldstændig forsvinde i konvergenspakens besparelser.

Sagen er jo den, at man har meldt ud, at der skal spares i omegnen af 24 mia. kr., altså 24.000 mio. kr., og så giver man 150 mio. kr. som et plaster på såret. Det er jo det rene trylleri. Regeringen har haft fat i det lille tryllesæt, og så får man lavet det illusionensnummer, hvor man får det til at lyde, som om der bliver givet noget til læsning.

Men sagen er, at man tager meget mere. Det er 70.000 medarbejdere i den offentlige sektor, der skal spares væk, hvis man skal følge konvergensplanen. Nogle af de medarbejdere vil være skolelærere, al den stund at man ikke vil spare på så mange andre områder. Så man sparer meget mere, end man giver. Hvordan skal folk blive bedre til at læse af det?

Kl. 17:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Jeg vil lige appellere til, at vi overholder tiden, for der er mange spørgsmål endnu.

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu er hr. Rasmus Prehn jo ikke bare synsk; han er også sortsynsk. Han kan forudse alskens ulykker langt ud i fremtiden, og det er klogt af ham at forudse dem i fremtiden, for han har jo ikke kunnet påvise dem i nutiden. Og det tror jeg heller ikke han kan i fremtiden.

Det står fast, hvad jeg har sagt: Fra 2011 er der under ét nulvækst. Det er der sandsynligvis også det følgende år, men nu har vi meldt ud for 2011. Denne læsefond starter jo også i 2011, så skulle vi nu ikke tage det, som vi ved noget om, i stedet for at dyrke sortsynet, som hr. Rasmus Prehn jo ønsker at gøre? Det er hans gode ret, men det har ikke ført til noget i fortiden, og det gør det heller ikke i fremtiden.

Kl. 17:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:56

Rasmus Prehn (S):

Altså, sagen er jo den, at jeg som socialdemokrat er den fødte optimist, men selv den allerstørste optimist har jo en usædvanlig svær gang på jord, når vi har en borgerlig regering som den, vi har nu, som løber fra alle sine løfter. Kigger vi bare på den her folder, »Er du offentligt ansat?«, som man husstandsomdelte i valgkampen sidste gang, og hvori man lover det ene og det andet, guld og grønne skove, man lover en hel masse ting, kan vi se, at man efterfølgende er løbet fra stort set alt, hvad der står deri.

Jeg har tidligere konfronteret ministeren, da ministeren var undervisningsminister, med antallet af lukninger af skoler, og ministe-

ren sagde, at det slet ikke ville komme på tale. Alligevel har vi set et ret voldsomt antal af skolelukninger.

Kl. 17:59

Så hver gang regeringen lover noget, ved man, at man skal holde på både hat og briller, for den kommer simpelt hen og gør det modsatte af, hvad den har lovet. Her siger man helt konkret: Uha, nu skal vi have folk til at være bedre til at læse, vi giver en lille portion penge her, 150 mio. kr. – og så sparer man endnu mere.

Kan ministeren ikke bekræfte, at det er sådan, at Finansministeriet normalt regner med 0,7 pct. som vækstrate, hvis man bare skal holde status quo, og at der, hvis man kommer under det, er tale om besparelser? Det, der har været fremme i debatten, er jo, at der skal afskediges folk i den offentlige sektor, for at regeringen kan leve op til den konvergenspakke. Det betyder færre skolelærere og dermed også, at det læseløft, som regeringen har lovet, i stedet for bliver et læsesvigt. Og det synes jeg er skammeligt.

Kl. 17:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:57

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg kan heldigvis ikke bekræfte et eneste af de ord, som hr. Rasmus Prehn lige har sagt. Det hele er forkert. Samtlige eksempler er forkerte, og det er jeg sådan set glad for at kunne sige til beroligelse både for hr. Rasmus Prehn og andre. Og det konkrete eksempel med, at jeg skulle have sagt, at der ikke ville blive lukket skoler, hvorefter de blev lukket, kan jeg da i hvert fald huske intet som helst har på sig. De spådomme, som man har kunnet læse i Jyllands-Posten osv., om, hvor mange skoler der skulle lukkes, er jo ikke blevet til noget. Og jeg har ikke fremsat nogen andre spådomme, jeg har ikke gjort mig klog på det.

Der er kommunalt selvstyre, og det er jo bl.a. hr. Rasmus Prehns partifæller, der somme tider vælger at lægge skoler sammen – i øvrigt med Danmarks Lærerforenings billigelse. Så det behøver jo ikke at være nogen forbrydelse.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:58

Rasmus Prehn (S):

Der, hvor det bliver paradoksalt, er, at vi har haft et regeringsparti, partiet Venstre, som har turneret land og rige rundt og slået på tromme for, at man ikke skulle lukke skoler, og så kan vi altså se, at der rent faktisk er lukket 138 folkeskoler, mens vi har haft den borgerlige regering. Det er da problematisk, at man lover noget og så gør det modsatte.

Vi har tidligere hørt ministeren give udtryk for, at alt, hvad jeg siger, er forkert. Den form for fuldstændig fornægtelse af sandheden er da dybt problematisk for en regering. Man lovede ved sidste folketingsvalg, at der både var råd til skattelettelse og til velfærd. Nu har man givet skattelettelse i hundredetusind-kroners-klassen til de allerrigeste, og når det så kommer til folkeskoleområdet, skal man til at spare.

Vi skal til at tilbyde vores børn en ringere skolegang end den, vi selv har fået. Det er det, der er kosten fra den nuværende regering. Man pakker det pænt ind og kalder det læsefond, læseløft og alle mulige ting, men sagen er, at man tager mere, end man giver, og det skulle ministeren være stor nok til at indrømme, frem for bare at benægte det.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:59

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvis hr. Rasmus Prehn vil tages seriøst, skal han altså løfte kvaliteten i de eksempler, han giver. Jeg har ikke turneret rundt og sagt, at der ikke ville blive lukket nogen skoler. Det passer simpelt hen ikke, ligesom det meste af det andet, hr. Rasmus Prehn siger, ikke passer.

Jeg er helt klar til at debattere med hr. Rasmus Prehn, men jeg synes bare, at kvaliteten skal løftes lidt, for ellers står vi bare og råber på hver sin side. Og jeg har ikke noget ønske om at male tingene lyserøde eller lave skønmalerier – jeg er i den grad imod at lave skønmalerier, for det fanger altid. Derfor ved jeg, at jeg ikke har sagt det, som hr. Rasmus Prehn lægger mig i munden. Jeg *kan* ikke have sagt det, for det ville være stik imod mit princip at sige det.

Kl. 18:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren. Undskyld, spørgeren har haft sine tre spørgsmål. (*Rasmus Prehn* (S): Det mente jeg også nok, men hvis nu der var en chance, var det jo om at gribe den). Så venlige skal vi heller ikke være heroppefra, selv om spørgeren ikke har talt med.

Vi er nemlig nået til det næste punkt, nr. 27, og det er også et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er stillet af hr. Lennart Damsbo-Andersen. Værsgo.

Kl. 18:00

Spm. nr. S 1402

27) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Hvilke overvejelser har ministeren omkring afhjælpningen af mangelen på praktiserende læger på Lolland-Falster, hvor mere end 1.000 borgere er uden læge?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:00

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Hvilke overvejelser har ministeren omkring afhjælpningen af mangelen på praktiserende læger på Lolland-Falster, hvor mere end 1.000 borgere er uden læge?

Kl. 18:00

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes faktisk, at vi lige har talt meget venligt om den sag. Jeg har lovet, at jeg på mandag vil forhøre mig om sagen, og det har spørgeren takket mig for. Jeg har også understreget, at det altså er regionerne, der har ansvaret, og hvis de ikke ønsker at tage ansvaret, skal de bare sige til. Så må vi andre jo tage ansvaret. Så jeg synes, at vi har været det igennem, men jeg skal da gerne gentage det.

Kl. 18:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:01

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er rigtigt, at vi tidligere har talt om hele situationen, men det har været, føler jeg i hvert fald, på et mere overordnet plan. Jeg vil gerne føre det lidt mere ind på det mere nærværende, for rent faktisk står vi på Lolland-Falster i en situation, hvor der i den lokale dagspresse over de sidste par måneder jævnligt har været artikler om, at nu bli-

ver der lukket ned, at der er praksis, der bliver lukket, og at der er personer, der står uden læge. Jeg nævnte tidligere situationen i Rødby. Her er det 150 personer, der står uden læge. Det kan man læse den 27. februar. Den 20. februar står der, at det i Nysted drejer sig om 678 personer, som lige pludselig ikke længere har nogen læge. Hvis vi går tilbage til den 23. oktober sidste år, kan vi se, at det handlede om 250 personer i Nørre Alslev.

Det kan godt være, at ministeren mener, at det er regionernes ansvar, men et eller andet sted føler jeg i hvert fald, at det overordnede ansvar ligger et helt andet sted. Det må ligge her i Folketinget. Det er jo her, vi tager beslutninger om, hvordan tingene skal gøres i det her land.

Vedrørende Nykøbing Falster var der bl.a. den 24. oktober 2009 en artikel, der handlede om, at der nu blev lukket for patientindtag hos samtlige læger. Det vil sige, at hvis der er en læge, der er stoppet, er der 1.600 personer, der står uden læge og overhovedet ikke har nogen mulighed for at komme til en praktiserende læge. Kan ministeren ikke godt forstå, at borgerne bliver utrygge i den situation, når der samtidig ikke sker nogen handling?

Kl. 18:02

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:02

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det ville undre mig, hvis hr. Damsbo-Andersen mener, at jeg skal tage over, når det gælder almen praksis på Lolland-Falster. For så har han jo sagt noget andet, end hvad hans parti mener. Hans parti vil jo bevare regionerne, men det kan være, at hr. Damsbo-Andersen ikke vil bevare dem. Det synes jeg lige at han skulle tænke lidt over.

Så længe vi har regionerne, er det altså dem, der har ansvaret. Jeg siger ikke, det er let. Jeg bagatelliserer det ikke. Jeg har oven i købet sagt, at jeg gerne vil forhøre mig om situationen, og er der noget, vi kan gøre for at hjælpe til, må vi jo tale om det, men det er og bliver et regionalt ansvar. Det tror jeg også at regionerne er fuldstændig med på.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:03

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tilsyneladende er regionerne jo ikke helt med på det, og eftersom ministeren nu skal på besøg på mandag, vil jeg da i hvert fald forsøge ligesom at hjælpe ministeren med nogle gode argumenter i forhold til at skulle diskutere det her med de folk fra regionen, som ministeren skal have møde med.

Der er en helt konkret sag, der handler om en mand fra Rødby, der hedder Gert Madsen, og som har henvendt sig til mig og også skrevet læserbreve. Han har en kronisk sygdom og mister sin læge i Rødby i 2008. Det vil sige, at det er 2 år siden. Han bliver henvist til en anden læge, der ikke ligger så langt derfra – og det er jo fint nok – og da han så stopper og går på pension, bliver Gert Madsen henvist til en ny læge, der ligger 30 km væk i Nysted. Eller også kan han måske få lov til at vælge en læge, der bor på Femø. Det er de eneste, der har åbne praksis.

Situationen er i dag faktisk sådan, at kun 8 ud af de 27 læger, som er praktiserende læger på Lolland-Falster, har åbent for at kunne tage patienter ind.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:04

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er selvfølgelig bedre, hvis alle praktiserende læger har mulighed for at tage flere patienter ind. Men jeg forstår også på hr. Damsbo-Andersen, at det trods alt ikke er umuligt at finde en praktiserende læge. Det er selvfølgelig meget uheldigt, hvis der er stor afstand til den praktiserende læge.

Det rette sted at henvende sig er jo altså i regionsadministrationen, der mig bekendt ligger i Sorø. Det er adressen for henvendelser om det problem, som vi her drøfter, og som jeg tager alvorligt, og som jeg nok skal orientere mig om, men som jeg ikke har indflydelse på.

Kl. 18:05

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:05

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg har stor respekt for, at ministeren siger, at han tager det alvorligt. For et eller andet sted går der jo et eller andet galt, i hvert fald som jeg har fået det beskrevet, når en person fra Region Sjælland, som bliver refereret i en af artiklerne, siger, at det slet ikke er deres problem, at det i virkeligheden er de praktiserende lægers problem, fordi de er alt for stive i forhold til deres overenskomstkrav, fordi de ikke vil tage patienter nok ind osv. Det virker på mig, ikke som om ministeren vil tørre ansvaret af – det hører jeg ikke ministeren sige – men som om det er svært at finde nogen, der vil tage ansvaret alvorligt og virkelig vil gøre noget.

Jeg håber så, at ministeren under sin tur på mandag vil tage en alvorlig samtale med de mennesker, der er i Region Sjælland, og måske også med andre, når den tid kommer, for at gøre det klart, at man er nødt til at håndtere det her. Det, vi ender med, er jo borgere, der står derude og ikke kan få den behandling, de skal have. For os, der ikke lider af en kronisk sygdom, betyder det ikke så meget, men for dem, der har kroniske sygdomme, er det jo alvorligt, når de skal have deres medicin, at der ikke er en fast læge, de kan henvende sig til.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:06

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Selvfølgelig er det en fordel, hvis alle borgere har en fast læge, de kan henvende sig til, og det er en fordel, at denne læge ikke bor alt for langt væk. Det er jeg helt enig i, og som vi tidligere har været inde på, er der altså siden sidste sommer kommet nye muligheder for at etablere lægehuse i et samarbejde mellem kommuner og regioner der, hvor der er for mange borgere, som ikke har adgang til en læge inden for en rimelig afstand.

Med hensyn til om det er de praktiserende lægers stivhed eller det er regionspolitikernes manglende formåen, som er problemet, vil jeg ikke fælde dom. De praktiserende lægers modpart ved forhandlingerne er jo altså regionerne. Det er der, man forhandler vilkårene, og det er også der, man må løse disse problemer, dels ved overenskomst- og aftaleforhandlinger centralt og lokalt, dels i det daglige.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Tak for det.

Vi fortsætter spørgerunden med næste spørgsmål, som er spørgsmål 28. Det er også et spørgsmål til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er stillet af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:09

Kl. 18:07

Spm. nr. S 1403

28) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens udmeldinger om, hvor der i fremtiden skal udføres specialiseret kræftkirurgi?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo.

Kl. 18:07

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hvad er ministerens holdning til Sundhedsstyrelsens udmeldinger om, hvor der i fremtiden skal udføres specialiseret kræftkirurgi?

Kl. 18:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Også her må jeg sige, at det har vi jo mildest talt drøftet før i denne spørgetid. Jeg mener, at specialeplanlægningen, som Sundhedsstyrelsen har offentliggjort, er udtryk for et grundigt fagligt arbejde, som alene tilgodeser patientinteresser. Jeg vil godt gentage min advarsel mod, at vi landspolitikere gør Sundhedsstyrelsens indstilling til en politisk kampplads.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:08

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg vil godt uddybe begrundelsen for spørgsmålet.

Det er jo sådan, at netop kræft er et område, som vi i Folketinget har valgt at sætte særlig stærkt fokus på. Det har hele tiden været udtrykt i forskellige kræftplaner, at på kræftområdet handler det om at skabe stærke faglige miljøer, og at det særligt er et område, hvor udviklingen går stærkt.

Dermed har der også været fokus på, at kræft er noget, der som udgangspunkt behandles multidisciplinært, som det hedder så flot, altså i tværfaglige miljøer, hvor man både har onkologi, nuklear medicin, hvis det er det, der er brug for, strålebehandling, og hvor man sætter fokus på genetikken. Det fremgår jo også af det, Sundhedsstyrelsen har fremlagt, og derfor kan det så bare undre, at samtidig med at der foregår en centralisering på det her område og sættes øget fokus på tværfaglighed, så tillader man, at tre privathospitaler skal have lov til at fortsætte med at foretage mammakirurgi på brystkræftpatienter, og at ét sted også får mulighed for at fortsætte med at lave rekonstruktioner, når man har fjernet et bryst.

Det er begrundelsen for at spørge: Hvorfor mener ministeren at kræft er noget, der ikke fremover også skal varetages tværfagligt, som jo er det, alle faglige personer har udtrykt ønske om, også politisk?

Kl. 18:09

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror ærlig talt, at Sundhedsstyrelsen ved mere om det end jeg og spørgeren. Så kort kunne svaret være.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at der netop på kræftområdet er sket meget glædelige fremskridt de senere år, og nu skal vi have endnu flere fremskridt ved at samle kræftbehandlingen på færre og stærkere steder. Når så Sundhedsstyrelsen vurderer, at der er private behandlingssteder, som fuldt ud lever op til nogle kvalitetsstandarder, skal de jo ikke på forhånd være udelukket.

Jeg tror, det er på tide lige at få slået fast, at de private behandlingssteder altså udgør mellem 2 og 3 pct. af omfanget i den danske sygehussektor – mellem 2 og 3 pct. – hvorimod den private sektor inden for undervisning, som jeg tidligere har haft ansvaret for, jo ligger oppe i nærheden af 15 pct. Så mon ikke vi kan leve med, at 2-3 pct. udbydes af nogle, der er uden for det standardiserede system?

Men i øvrigt har regeringen overhovedet ikke sagt til Sundhedsstyrelsen, at det nu var vigtigt, at der kom nogle private med. Det, som Sundhedsstyrelsen har sagt ud fra en rent faglig vurdering, er: Her har vi nogle private, som er så gode, at de skal med på listen.

Kl. 18:11

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:11

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan udmærket leve med, at de private hospitaler udgør 2-4 pct. af det samlede sundhedsvæsen, men jeg kan ikke leve med, at noget, der er så specialiseret som brystkirurgi, altså hvor man opererer på brystkræftramte kvinder, er noget, hvor man sender patienter hen til læger, som ikke har den fornødne ekspertise, fordi det pågældende sted har for lille volumen. Og der undrer det jo bare, at steder som privathospitalerne Mølholm og Hamlet, hvor vi ved, at de har omkring 20-28 af den her type patienter om året, altså har fået at vide, at de bare har lov til at operere videre, mens vi for bare få år siden rettede meget stor kritik af, at man på Bornholm blev ved med at operere videre på nogenlunde de samme patienter.

Så når ministeren siger, at man skal samle på færre og stærkere steder – det var ministerens egne ord, i forhold til hvad hele målet er med specialeplanen – kan jeg bare ikke komme frem til, at det kan være på færre og stærkere steder, når man tillader tre privathospitaler at operere videre på så få patienter, at volumen ikke er til stede, og når vi samtidig ser, at man på alle andre områder er gået fra at have 45 steder, som tidligere opererede på det her område, til at have omkring 13 – tror jeg, det er – i offentligt regi.

Kl. 18:12

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:12

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg sagde ikke »færre og større steder«, jeg sagde »færre og stærkere steder«, og der kan jo altså være private behandlingssteder, som faktisk er stærke.

Jeg synes, det er en voldsom anklage at rette mod Sundhedsstyrelsen, at de skulle have godkendt behandlingssteder, hvor der ikke er fornøden ekspertise. Det sagde spørgeren faktisk, og det er dog en ufattelig visdom, som hun der udviser. Jeg er altså glad for, at det er Sundhedsstyrelsen og ikke spørgeren, der skal afgøre disse ting. Jeg retter mig efter, hvad de har afgjort, og det synes jeg også at spørgeren skulle gøre – for det har vi jo aftalt at vi ville gøre.

Kl. 18:13

Kl. 18:16

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 18:13

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Så vil jeg gerne citere fra Sundhedsstyrelsen selv. Der står der om aktivitet, erfaring og ekspertise under det afsnit, der hedder »Sundhedsfaglige kernekrav«:

»Der er overordnet en sammenhæng mellem kvalitet, sundhedsfaglig erfaring og volumen på både individ-, enheds- og sygehusniveau, og tilstrækkeligt volumen er derfor en vigtig faktor i Sundhedsstyrelsens placering af en specialfunktion.«

Det har jo hele tiden været hele diskussionen på det her område, særlig om brystkræftkirurgi, at læger, der opererede for få patienter, ikke havde den fornødne ekspertise, og det skulle de holde op med. Vi skulle nemlig samle det på færre steder og på stærkere steder. Derfor må det da undre også en minister, at man så tillader, at der fortsat foregår operationer af brystkræft ramte kvinder på private hospitaler, som ikke har en volumen, som er større end 20-28 patienter årligt. Det må da undre.

Kl. 18:14

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:14

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo dejligt at få oplæst, hvad det er, der er baggrunden, nemlig at man skal have færre behandlingssteder for at sikre højere kvalitet. Det er baggrunden, og med det i baghovedet har Sundhedsstyrelsens fagkyndige besluttet at godkende også nogle private, fordi de er bedst på det lille område, hvor de har ekspertise.

Den fagkyndige afgørelse synes jeg ikke vi skal anfægte, for hvilket motiv skulle Sundhedsstyrelsen dog have til at foretage usaglige eller ideologiske overvejelser? Det kan jeg ikke forestille mig. Et politisk flertal har vist Sundhedsstyrelsen tillid, og den tillid synes jeg vi skal holde os til.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren.

Vi går til det næste spørgsmål, nr. 29, stillet af hr. Rasmus Prehn, og det er det sidste spørgsmål, vi når, til indenrigs- og sundhedsministeren. Og det er meget belejligt, når det også er det sidste, der er sat på. Vi har lige omkring 5 minutter til det, hvis vi skal holde os på de 60 minutter, hvor ministeren kan være her i salen.

Kl. 18:15

Spm. nr. S 1405

29) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at formanden for KL, Venstremanden Erik Fabrin, vurderer, at nulvækst i kommunerne bl.a. vil betyde skolelukninger?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren, og det er hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:15

Rasmus Prehn (S):

Hvad er ministerens holdning til, at formanden for KL, Venstremanden Erik Fabrin, vurderer, at nulvækst i kommunerne bl.a. vil betyde skolelukninger?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:16

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har ikke bemærket, at han har sagt det, men når spørgeren siger, at han har sagt det, så har han vel sagt det. Og som det fremgik af vores tidligere dialog, er det jo ikke nogen overraskelse, at der er visse skoler, der kan blive lukket i de kommende år. Jeg tror ikke, det bliver det store antal, som nogle har påstået.

I øvrigt er regeringen optaget af at gøre det lettere at bevare små skoler, f.eks. ved at gøre det lettere at drive skoler med fælles ledelse, og det er et projekt, som jeg håber Socialdemokratiet vil støtte; det er i hvert fald noget, som Landsforeningen af Landsbysamfund støtter, fordi de synes, det er vigtigt med et alternativ til skolenedlæggelse, så lokalsamfundet absolut ikke behøver at oprette en friskole, men så de i stedet kan bevare deres skole i samarbejde med en større naboskole.

Så regeringen er ikke optaget af at lukke skoler, og vi aner ikke, om nulvækst i kommunerne vil føre til skolenedlæggelser eller -sammenlægninger, vi aner det ikke, det gør spørgerne heller ikke, og det gør Erik Fabrin heller ikke, men man kan jo ikke udelukke det, han siger, og der er vel ingen tvivl om, at nogle skoler vil blive nedlagt. Sådan har det jo været de sidste mange, mange år.

Kl. 18:17

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Inden jeg giver spørgeren ordet for sine 2 minutter, vil jeg lige gøre opmærksom på, at jeg har sagt nej til medspørgere, netop af hensyn til at de 60 minutter næsten er gået.

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:17

Rasmus Prehn (S):

Ministeren har jo ret i, at der rent faktisk har været mange skolelukninger og navnlig under den nuværende regering, for der er faktisk 138 folkeskoler, der er lukket, mens vi har haft en Venstre-regering. Nu nævnte ministeren for mig før, da jeg havde mit forrige spørgsmål, at jeg burde løfte kvaliteten af mine spørgsmål. Det første, jeg tænkte på, var, at det må jeg simpelt hen skynde mig at gøre, så i stedet for at referere en formand for Danmarks Lærerforening tænker jeg, at jeg så hellere må tage en partifælle til ministeren, nemlig formanden for Kommunernes Landsforening, Erik Fabrin.

Her i Politiken den 24. februar er der altså en ret krasbørstig overskrift, som jeg ikke tror den meget avislæsende minister helt har kunnet undgå at få øje på. Der står her: »KL-formand: Forringelser kommer til at gøre ondt«. Det er den her nulvækst, som kommer til at gøre utrolig ondt. Det, som der så mere bliver sagt, er: »Vi kan godt indstille os på flere lukkede skoler og biblioteker i fremtiden.« Så er der altså en lang stribe af forklaringer på, hvordan man er nødt til at skære dybt i kernevelfærden ude i kommunerne. Og det er altså en Venstrekollega, Erik Fabrin, som udtrykker det her.

Jeg er sikker på, at når vores nye indenrigsminister kommer til Kommunernes Landsforenings topmøde, som det hedder nu, her senere i marts måned og taler med borgmestre som Johnny Søtrup i Esbjerg, Lars Krarup i Herning osv., vil de alle sammen kunne bekræfte, at situationen sådan set er den, at den her nulvækst ikke bare er noget med, at man kan fortsætte på samme niveau. Nej, der bliver massive bekræftelser.

For kan ministeren ikke bekræfte, at det er blevet meldt ud, at man vil friholde hospitalerne for besparelser, og at man ifølge Dansk Folkeparti vil friholde ældreområdet? Det efterlader jo altså nogle ganske få områder i kommunerne, bl.a. folkeskole og børnepassning,

som de her mange, mange milliarder, der skal spares, skal findes på. Bliver det ikke lidt af et blodbad? Er ministeren ikke bange for, at hans Venstrekolleger i Kommunernes Landsforening har ret i det her med, at det bliver virkelig voldsomt på kernevelfærden?

Kl. 18:19

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:19

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der er noget, jeg har tænkt meget over i den seneste tid, måske fordi jeg skifter fra et stort, udgiftstungt område til et andet, og det er, at jeg tror, man er uegnet til at lede landet, hvis man har den opfattelse, at man ikke i en periode med nedgangstid og med økonomisk krise, og hvor der tilmed på længere sigt er udsigt til personalemangel, altså arbejdskraftmangel, er klar til at klare sig med det personale, der er i den offentlige sektor.

Det er et spørgsmål, jeg fik lyst til at rejse, og det er sådan set det bedste svar, jeg kan give på spørgsmålet.

Kl. 18:20

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:20

Rasmus Prehn (S):

Det var på ingen måde et svar på spørgsmålet. Det var et nyt spørgsmål, hvilket ikke er proceduren her i Folketingssalen i forhold til det her, men det er sådan set lige meget.

Jeg kunne jo stille det modspørgsmål: Er man egnet til at lede landet, når man i en tid med en voldsom stigning i arbejdsløsheden – altså en virkelig voldsom stigning i arbejdsløsheden – synes, at tiden er inde til at afskedige i tusindtal af offentligt ansatte, hvilket er det, der bliver vurderet her? Er det rettidig omhu midt i en arbejdsløshedsperiode at gå ud og sparke til de offentligt ansatte og afskedige dem, så vi får endnu mere arbejdsløshed og får en nedadgående økonomisk spiral? Er det ledelse af landet? Er det ansvarligt?

Kl. 18:21

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:21

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Hvorfor skulle vi dog afskedige i tusindtal af offentligt ansatte, når hele budgetlægningen går ud på, at vi skal have nulvækst, dvs. det samme antal ansatte? Vi regulerer jo med priser og lønninger, og det vil sige, at der er penge til det samme antal ansatte i stat, regioner og kommuner under et.

Så der er altså ikke i tusindvis af ansatte, der skal afskediges, og det var derfor, at jeg stillede spørgsmålet før, nemlig om man er egnet til at regere landet, hvis man i en krisetid, hvor der tilmed er udsigt til mangel på arbejdskraft på længere sigt, ikke er i stand til at klare sig med det samme personale, som man har i en periode.

Kl. 18:22

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:22

Rasmus Prehn (S):

Hvis det var det, der var situationen, tror jeg, alle ville sige: Ja, hvis vi kan komme igennem den her krise, uden at vi kommer i den situation, er det rigtig godt. Men sagen er jo den, hvilket også ministerens

egne kollegaer i Venstre giver udtryk for, at man kommer til at afskedige.

Nu er der altså ganske få uger, til ministeren skal have sit første foretræde ved Kommunernes Landsforening, og der vil jeg gerne anbefale ministeren at få læst lidt op på, hvad Finansministeriet selv siger om vækst i kommunerne. De siger nemlig, at hvis det er sådan, at man ikke ligger på 0,7 pct. i vækst, bliver det afskedigelser. Nulvækst betyder altså afskedigelser. Der er økonomer, der har været fremme at sige, at hvis man skal spare 24 mia. kr., svarer det til 70.000 offentligt ansatte, der skal afskediges.

Så midt i en situation, hvor folk sidder og ryster i bukserne for at blive arbejdsløse, går regeringen ud på banen og afskediger offentligt ansatte, siger til skolelærerne: Du får en fyreseddel. Man siger til de varme hænder på plejehjemmet: Du får en fyreseddel. Man siger til børnehavepædagogerne: Du får en fyreseddel. Det er da ikke rettidig omhu.

Jeg synes, ministeren skulle finde nogle bedre argumenter frem, inden der er topmøde i KL om ganske få uger, hvor ministeren skal stå skoleret over for Kommunernes Landsforenings formand Erik Fabrin, der er Venstremand, og over for borgmestre som Johnny Søtrup og Lars Krarup, som er dybt kritiske, og som siger her i Politiken: Det her kommer til at være virkelig voldsomt, vi kommer til at afskedige medarbejdere.

Jeg synes, man skulle læse op på lektien inden KL's topmøde, for det her bliver virkelig voldsomt, og det er ikke rettidig omhu at afskedige offentligt ansatte midt i en stor ledighedsperiode.

Kl. 18:23

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:23

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg går ud fra, at når hr. Rasmus Prehn sagde, at der skulle afskediges i tusindvis af medarbejdere, så mente han, at der skulle være i tusindvis af medarbejdere færre. For det kan godt være, der nogle steder bliver ansat nogle, og så er man jo nødt til andre steder at afskedige nogle. Det, jeg har sagt, er blot, at der er penge til det samme antal ansatte i 2011 som i 2010. Det står fast, og det er i stat, regioner og kommuner under et.

Men jeg kan ikke udelukke, at der bliver bevægelse inden for denne overordnede politik, som jeg i øvrigt synes at hr. Rasmus Prehn og hans parti burde støtte. For det er en meget moderat og fornuftig måde at klemme os igennem krisen på.

Kl. 18:24

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren og til spørgeren.

Vi fortsætter i rækken, og det næste spørgsmål, nr. 30, er stillet til videnskabsministeren af hr. Per Husted.

Kl. 18:24

Spm. nr. S 1356

30) Til videnskabsministeren af:

Per Husted (S):

Hvilke visioner har ministeren for samarbejde mellem universiteter og forskningsmiljøer og det private erhvervsliv?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo.

Kl. 18:24

Per Husted (S):

Spørgsmålet lyder:

Hvilke visioner har ministeren for samarbejde mellem universiteter og forskningsmiljøer og det private erhvervsliv?

Kl. 18:25

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:25

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg var til rådsmøde i Bruxelles i går, og det er helt tydeligt, at man alle steder er meget optaget af at styrke samarbejdet og samspillet i det, vi kalder videntrekanten mellem forskning, uddannelse og innovation. Regeringen har også prioriteret området i det nye regeringsprogram, »Danmark 2020«. Danske virksomheder har klart brug for adgang til førende teknologi og viden for hurtigt og effektivt at udvikle nye produkter, services og også processer. Derfor er det helt centralt, hvis vi skal overleve i den internationale konkurrence.

Virksomhederne har derfor behov for at samarbejde med andre omkring forskning og udvikling, og samarbejdet kan ske med andre virksomheder, med universiteter og med teknologiske serviceinstitutter. Det forudsætter en stærk samarbejdskultur, både i forskningsmiljøerne og erhvervslivet, og det er jo ikke noget, regeringen alene kan sikre. Men regeringen har allerede, bl.a. i samarbejde med forligspartierne, igangsat en række tiltag på området i forbindelse med de seneste års globaliseringsaftaler, og der er på finansloven for 2010 afsat flere penge end nogen sinde tidligere til at øge samspillet mellem virksomheder, universiteter og andre forskningsmiljøer.

Regeringen lancerer snart en virksomhedsrettet innovationsstrategi, som bl.a. har fokus på at styrke samspillet mellem offentlig og privat forskning. Der skal samtidig opbygges en såkaldt matchfond, der belønner de universiteter og forskningsinstitutioner, der er gode til at samarbejde, og som formår at tiltrække penge fra virksomheder, fonde og privatpersoner. Belønningen består så i en tilsvarende offentlig merbevilling.

Så der er meget på tegnebrættet. Det er også vigtigt for samarbejdet mellem universiteter, forskningsmiljøer og det private erhvervsliv, og det er en god investering for alle. Det er det for virksomhederne, og det er det dermed også for samfundet. Så der er meget på tegnebrættet, det skal der også være.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:27

Per Husted (S):

Tak. Jeg havde jo ikke mulighed for at byde ministeren velkommen – som indledning skal man jo bare stille spørgsmålet – men det vil jeg meget gerne gøre og så sige, at jeg glæder mig meget til samarbejdet. Jeg er meget glad for den praktiske baggrund, som ministeren har, det er meget sundt for demokratiet og især for det område, vi arbejder med her, at der kommer input andre steder fra, så jeg glæder mig rigtig meget til samarbejdet.

Da jeg stillede det her spørgsmål, havde jeg nok håbet på at få ministeren lidt mere ud over rampen, for det, ministeren nævner, er jo det, som vi kender. Jeg kunne jo godt tænke mig at se lidt af personen bag ministeren, der sådan prøver at komme lidt med sine egne visioner om, hvordan ministeren vil påvirke det her meget spændende ministerium i en retning, hvor vi får et stærkere samarbejde mellem universiteter, forskningsmiljøer og det private erhvervsliv. Det er netop der, hvor jeg ser ministerens baggrund, og hvor ministeren virkelig kan bidrage med noget nyt. Jeg synes bl.a., det kunne være meget interessant at høre mere om den der fantastiske Danfossmodel, vi kender, med investeringer i nye innovative projekter og samarbejde med vidensinstitutioner, og om ministeren qua sin baggrund

måske vil prøve at se på, om man kunne udvide den model til andre steder i kongeriget.

Så det var nok mere det, jeg havde håbet på, altså at personen bag ministeren og den baggrund, ministeren kommer med, kom lidt mere til udtryk i svaret. Så det er det, jeg gerne vil opfordre til her i anden omgang.

Kl. 18:28

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:28

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Tak, og også indledningsvis mange gange tak for velkomsten. Og jeg glæder mig meget til samarbejdet; det område, vi beskæftiger os med, er utrolig vigtigt for hele samfundet.

Jeg synes, der rundtomkring i dansk erhvervsliv er rigtig mange gode eksempler på samarbejde, dels på samarbejde virksomhederne imellem, dels på samarbejde med forskningsmiljøerne, og jeg tror, vi er fuldstændig enige om, at det handler om at få det fremmet så meget som muligt. En af de ting, jeg tror vi skal arbejde på, når vi lancerer nye forskningsinitiativ, f.eks. matchfonden, og også, når vi nu øger bevillingen til Grundforskningsfonden, er, at vi så også får kigget på: Hvad er det for succeskriterier, vi vil måle vores forskningsindsats på?

Der havde vi i går i Bruxelles en meget spændende dialog med de øvrige forskningsministre og i øvrigt også med den nye forsknings- og innovationskommissær, og her går vi nu ind og kigger på at få præciseret, hvad der kan være af gode måder at måle på. Der er ingen tvivl om, at det vil være til stor inspiration for forskningsmiljøet, men at det også vil være det for erhvervslivet. Så der er bestemt gode tanker i erhvervslivets måde at tænke i forskning på, hvor vi kan inspirere forskningsmiljøet, og også den anden vej rundt, og det sker jo altså allerede i dag.

Men det giver mig også lige anledning til at sige, at tankerne bag matchfonden jo netop er, at vi, når man arbejder tættere sammen, når forskningsmiljøerne arbejder tæt sammen med erhvervslivet og er i stand til at skaffe midler, så gerne vil forøge den indsats ved simpelt hen at matche midlerne.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:30

Per Husted (S):

Tak. Det er fornuftige ord, ministeren siger, men der er noget, jeg stadig godt kunne tænke mig at vide. Nu er der meget højt til loftet i salen her, og som ny minister har man jo også lov til at have nogle store visioner, med hensyn til hvordan man vil sætte sit præg på det, og det synes jeg ikke rigtig fremgik af det svar, jeg fik. Så jeg kunne godt tænke mig, at vi lige prøvede at lægge lidt af det, som vi kender, til side og så prøver at få ministeren frem med de visioner, *hun* kommer med.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:31

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jamen ministeren er også regeringens politik, så det hænger sammen.

Jeg vil sige, at den proces, som jeg nu er i som ny i faget, jo bl.a. er at komme ud og lytte til forskningsmiljøerne og til erhvervslivet.

Det er klart, at jeg har en baggrund på feltet, men jeg synes, det er vigtigt lige at lytte igen, og der er allerede tilstrømmet spændende ideer, også ideer, som jeg meget gerne vil drøfte med spørgeren, for der er bestemt mulighed for, at vi kan lave brede aftaler på det felt her. Så vær ikke i tvivl om, at personen, ministeren, står fuldstændig i et med regeringens forslag.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:31

Per Husted (S):

Det ser ikke ud til, at min mission lykkes helt. Som sagt er der meget højt til loftet her, og på det her tidspunkt er der ikke så mange, der lytter med, så jeg havde egentlig håbet på, at vi kunne få sådan en lidt mere fortrolig samtale her, hvor vi fik nogle rigtig spændende ting frem. Det lykkedes ikke.

Men nu kunne jeg godt tænke mig lige som afslutning at komme ind på et område, der ligger meget tæt på det her. Et vigtigt emne i ministeriet i den seneste tid har været private universiteter, og der kunne jeg da godt tænke mig lige at høre: Når vi taler samarbejde mellem universiteter og private virksomheder, hvor ser ministeren så det, der hedder private universiteter, i den forbindelse?

Kl. 18:32

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:32

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Vi har med præsentationen af regeringsgrundlaget i sidste uge jo lagt op til, at vi virkelig kigger på at fremme samarbejdet mellem forskningsmiljøet og erhvervslivet. Det har vi allerede en masse gode ideer til. Der er nogle gode indikationer i regeringsgrundlaget, og der er allerede flere tiltag i gang også i ministeriet. Dem vil jeg prioritere, og så vil jeg lige afvente, hvad jeg gør med privatuniversiteterne.

Der er ingen tvivl om, at jeg er meget enig i de grundlæggende tanker i privatuniversiteterne, men jeg synes simpelt hen, vi kan få hurtigere og større effekt ved at prioritere nogle af de øvrige opgaver, vi har liggende i regeringsgrundlaget. Så det er min prioritet.

Kl. 18:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var slut på det spørgsmål.

Men vi fortsætter med den samme spørger og den samme minister til punkt 31. Det er også et spørgsmål til videnskabsministeren stillet af hr. Per Husted.

Kl. 18:33

Spm. nr. S 1357

31) Til videnskabsministeren af:

Per Husted (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at Barcelonamålet om, at det private skal bidrage med 2 pct. af BNP til forskning i 2010, bliver nået, set i lyset af at bidraget de seneste år er faldet fra 1,91 pct. i 2007 til forventet i år at være mellem 1,81 og 1,88 pct. af BNP?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren for oplæsning.

Kl. 18:33

Per Husted (S):

Mange tak. Hvordan vil ministeren sikre, at Barcelonamålet om, at det private skal bidrage med 2 pct. af BNP til forskning i 2010, bli-

ver nået, set i lyset af at bidraget de seneste år er faldet fra 1,91 pct. i 2007 til forventet i år at være mellem 1,81 og 1,88 pct. af BNP?

Kl. 18:33

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:33

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg må komplimentere spørgeren for timingen, for også det her havde vi oppe i Bruxelles i går og er i øvrigt noget, vi drøfter meget i ministeriet.

Danmarks Statistik offentliggjorde i december 2009 de seneste tal for den private forskning, og de viser, at de private investeringer i forskning og udvikling i 2008 udgjorde 2,05 pct. af bruttonationalproduktet mod 1,91 i 2007. En tidligere prognose fra Videnskabsministeriet estimerede, at de private investeringer i forskning og udvikling faktisk ville falde til mellem 1,81 pct. og 1,88 pct. af bruttonationalproduktet i 2009. Vi har jo i sagens natur ikke de præcise tal for 2009 endnu, men meget tyder på, at der vil være et fald i de private investeringer på grund af den økonomiske krise.

Der skal ikke være tvivl om, at regeringen selvfølgelig gerne ser, at den private sektor øger investeringerne i forskning og udvikling, men i sidste ende er det jo lige så selvfølgelig, at det altså er beslutninger, som den private sektor selv træffer. Det, vi kan gøre, er at skabe rammebetingelserne og igangsætte initiativer, som gør det interessant at drive forskning i Danmark, herunder virkelig at arbejde på at få inspireret erhvervslivet og få delt viden om de gunstige økonomiske effekter, der er ved forskning. Derfor vil Videnskabsministeriet snarest offentliggøre en analyse, der dokumenterer, at den private forskning har klare produktivitetseffekter for erhvervslivet og for samfundet.

Analysen viser samtidig, at det i højere grad er vigtigt at fremme samarbejdet mellem erhvervslivet og forskningen. De virksomheder, der ikke alene forsker og udvikler, men også gør det i samarbejde med universiteterne, har en endnu højere produktivitet end andre forsknings- og udviklingsaktive virksomheder, og derfor er det virkelig vigtigt at fremme samarbejdet mellem erhvervslivet og forskningen.

Der er på finansloven for 2010 afsat flere penge end nogen sinde tidligere til at øge samspejlet mellem virksomheder og universiteter og andre forskningsmiljøer. Som jeg var lidt inde på i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1356, vil regeringen med baggrund i det nye arbejdsprogram snarest tage nye initiativer, og det gælder den virksomhedsrettede innovationsstrategi, men det gælder som sagt også matchfonden.

Så vil jeg da lige nævne, at Danmark i europæisk sammenhæng ligger rigtig pænt, både hvad angår den private og den offentligt finansierede forskning.

Kl. 18:36

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:36

Per Husted (S):

Tak for det gode svar. Det vil jeg gerne rose. Men baggrunden for det her spørgsmål er en bekymring, som jeg selv har, og som jeg synes jeg ofte får bekræftet også andre steder. Globaliseringen, som vi har set de senere år, startede med, at vi så, at danske virksomheder købte varer i udlandet hos udenlandske virksomheder, hvorend det nu kunne være i verden. Næste trin var så, at man flyttede produktionsarbejdspladserne ud i den evige jagt på besparelser, og det er selvfølgelig primært til lande som Kina og Indien, vi har set det. Nu

er det, som om der er ved at komme en tendens til en ny bølge. Der vil jeg lige tillade mig at citere fra Børsen:

Kl. 18:39

Udflytning af forskning og udvikling bliver det næste store tema, siger Niels B. Christiansen, der er administrerende direktør for Danfoss, til Dagbladet Børsen.

Hvordan vil det her med, at vi begynder at se, at forskning flytter ud, påvirke vores muligheder for at opfylde Barcelonamålene? Det var spørgsmålet.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:37

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der er ingen tvivl om, at de ambitioner om øget internationalisering, regeringen har i sit regeringsprogram, er vigtigere end nogen sinde. Det, at vi kan fremme samarbejdet mellem danske og internationale forskere, og det, at vi i øvrigt også kan fremme, at danske studerende kan blive udvekslet og videreuddanne sig yderligere, er vigtige indsatsområder.

Jeg tror, det for vores forskningsmiljøer gælder om – hvad de jo allerede er fint i gang med – at øge de internationale samarbejdsrelationer. Der er jo rigtig mange forskningsprojekter, som danske og internationale forskere er sammen om. Jeg tror, at det, når vores forskning skal inspirere erhvervslivet, er vigtigt, at vi hele tiden har det globale perspektiv. Men det ligger også meget naturligt i forskningsprojekterne.

Kl. 18:38

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:38

Per Husted (S):

Det er selvfølgelig meget vigtigt, at danske forskere og danske virksomheder med forskning samarbejder internationalt. Det er meget, meget vigtigt. Men mit spørgsmål gik mere på, at vi begynder at se en tendens til, at danske virksomheder flytter deres udviklingsafdelinger til de lande, hvor de producerer. En stor bekymring for folk, der arbejder med produktion, er netop, at når produktionen er flyttet ud, vil man også flytte udviklingen ud, for det fungerer somme tider bedst, når de ting ligger ved siden af hinanden.

Det var mere den vinkel, jeg ville have på det, at vi faktisk ser store virksomheder, der flytter forskningsarbejdspladser ud. Nu nævnte jeg Danfoss, og det er selvfølgelig, fordi ministeren har en baggrund derfra, men det er jo bare et eksempel på en sådan virksomhed. Det er en tendens, vi ser, og det, jeg godt kunne tænke mig, var, at vi fik en debat om, hvordan vi så også får nogle tilbage.

Kl. 18:39

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:39

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jamen der er ikke noget så overbevisende som tørre facts, og derfor glæder jeg mig også meget til at se den analyse, som kommer fra Videnskabsministeriet, og som vi sidder og færdiggør nu, hvor vi dokumenterer effekten på erhvervslivet af at investere i forskning og udvikling. Der er ingen tvivl om, at det er en rigtig, rigtig god investering, og det, at vi bliver i stand til helt præcist at dokumentere og bevise effekten af investeringer, tror jeg bliver et vigtigt argument for også at inspirere erhvervslivet til yderligere investeringer.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:39

Per Husted (S):

Tak. Jeg er generelt et meget positivt menneske. Men jeg synes ikke helt, at jeg får svar på den bekymring, jeg udtrykker. Jeg vil lige citere en gang mere, og det er uddannelseschef Bjarne Lundager Jensen fra Dansk Industri, der siger:

Når danske virksomheder foretager investeringer i forskning og udvikling, så lægges en stigende del af disse investeringer i udlandet.

Det er den bekymring/mulighed, jeg godt kunne tænke mig at ministeren forholdt sig til, for vi ser altså den her tendens til, at de forskningsarbejdspladser, som tidligere blev lagt her, pludselig bliver flyttet ud. Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren forholdt sig til det og måske kom med et bud på, hvordan vi også kunne få noget tilbage.

Kl. 18:40

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:40

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg glæder mig til den tætte dialog, også med erhvervslivet, om de udfordringer her. Og så vil jeg sige, at vi jo sætter ret stort ind på området fra regeringens side. I 2010 vil der være knap 1,1 mia. kr. til innovation og videnspredning, og det er altså en stigning på 200 mio. kr. i forhold til 2009. Det at blive ved med at inspirere og sikre, at der sker stor videndeling, tror jeg altså er en af løsningerne på, at vi generelt får opkvalificeret forskningsmiljøet og dermed relationerne til erhvervslivet herhjemme.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren og til ministeren.

Vi fortsætter med samme minister i næste spørgsmål, som er spørgsmål 32. Det er som sagt til videnskabsministeren stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:41

Spm. nr. S 1408

32) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Skal formuleringerne i arbejdsprogrammet »Danmark 2020 - Viden > vækst > velstand > velfærd« om at styrke brugen af digital signatur tages som udtryk for, at regeringen finder, at dette indskrænkede område er det vigtigste indsatsområde for at styrke den digitale udvikling?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 18:41

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Først vil jeg sige velkommen og tillykke til den nye minister.

Spørgsmålet lyder: Skal formuleringerne i arbejdsprogrammet »Danmark 2020 - Viden > vækst > velstand > velfærd« om at styrke brugen af digital signatur tages som udtryk for, at regeringen finder, at dette indskrænkede område er det vigtigste indsatsområde for at styrke den digitale udvikling?

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:42

kræver selvfølgelig, at borgerne kan finde ud af at betjene de her ting. Og når man ser på tallene for, hvordan det ser ud med it-færdighederne, er der altså 40 pct. af borgerne, der kan kategoriseres som it-analfabeter.

Kl. 18:42

Så jeg vil egentlig høre, hvordan ministeren mener at man skal kunne opfylde de her to kriterier, når der er 40 pct. af borgerne, der er hæftet af i forhold til at kunne gebærde sig, vedhæfte et dokument til en mail eller lave en simpel søgning på en søgemaskine.

Kl. 18:46

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg synes måske ikke, det er helt fair at kalde den digitale signatur for et indskrænket område. Den digitale signatur er netop en af de vigtigste nøgler til den fremadrettede digitalisering af Danmark. Med den nye digitale signatur, NemID, får danskerne én brugervenlig, sikker og fleksibel adgang til at afvikle deres forretninger på nettet, og det er, både når det gælder offentlige selvbetjeningsløsninger, netbankerne og andre private elektroniske tjenester. Vi regner med, at den nye digitale signatur udrulles til over 3,5 millioner danskere. Så forventer jeg, at signaturen, bl.a. sammen med borger.dk vil være vigtige elementer i grundlaget for at styrke arbejdet med digitaliseringen af andre og nye ydelser.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at regeringens arbejde inden for IKT-området er ret bredt funderet. Vi arbejder for at skabe en digital infrastruktur i verdensklasse, så de offentlige it-systemer hænger sammen på tværs og altså sådan, at alle får adgang til bredbånd. Så arbejder vi på at styrke borgernes IKT-færdigheder og på at sikre tilgængelige digitale løsninger, og endelig arbejder vi på at skabe et sikkert internet, som borgerne kan være trygge ved at benytte. Vi arbejder også for, at der skabes værdifuldt digitalt indhold og løsninger til gavn for borgerne, virksomhederne og myndighederne, og så arbejder vi på at fremme grønne digitale løsninger.

Den indsats redegør vi for hvert år i regeringens it- og telepolitiske redegørelse til Folketinget, og der har været, forstår jeg, bred opbakning til indsatsen her i Folketinget. Det blev senest bekræftet, da der sidste år blev indgået et bredt forlig om fordelingen af UMTS-midlerne, hvor der blev udmøntet ca. 250 mio. kr. over de næste tre år til IKT, forsknings- og udviklingsprojekter.

Kl. 18:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:44

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg ved godt, ministeren er ny, og det er også fair nok, at hun gentager de ting, som hendes forgænger har sagt. Jeg havde nu håbet på, at der var en snert af noget nytænkning og en vision.

Når jeg ifølge ministeren bagatelliserede digital signatur, var det egentlig netop for at prøve at se, om ministeren havde nogle andre ambitioner og nogle visioner på it-politikens vegne. I den her store og interessante bog, »Danmark 2020«, som blev slået meget stort op af regeringen, er der altså mig bekendt kun to punkter, der prøver at kredse om det, der hedder it-politik. Det ene er anvendt borgernær teknologi, og det andet er offentlig digitalisering, hvor bl.a. også digital signatur indgår. Og et eller andet sted er det jo meget godt, at man vil gøre den moderne teknologi mere borgernær og gøre det offentlige mere digitalt – fint nok – og det samme med at øge borgernes anvendelse af digital selvbetjening, så borgerne selv indtaster oplysninger, som det offentlige skal anvende i f.eks. sagsbehandlingen. Fint, så langt, så godt.

Grunden til, at jeg er sådan lidt overrasket over, at det kun er to punkter, man har i den her store, store og fine bog om 2020-visionen for Danmark, er, at den her regering har slået sig stort op på, at vi er en vidennation, at vi er en it-nation, og så overrasker det mig, at it-politikken fylder maks. 12 linjer. Det er ikke specielt visionært. Det er det ene.

Det andet er, at det er fint, at man gerne vil hjælpe borgerne, og at man også gerne vil have, at borgerne selv kan betjene it, men det

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:46

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Vi kommer lidt tilbage til nogle af svarene under spørgerens næste spørgsmål, men jeg vil gerne sige, at når man overvejer den digitale kompetence, skal man netop have den nuanceret. Altså, rigtig mange borgere er i stand til at bruge mobiltelefonen, og rigtig mange borgere er i stand til at bruge fjernbetjeningen, så det er et noget nuanceret billede.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at vi i regeringen selvfølgelig arbejder meget ihærdigt inden for området og har stor fokus på at fremme den digitale udvikling i Danmark, og det er faktisk min opfattelse, at der allerede er et godt fundament at bygge på, fuldstændig som vi lige hørte. Danmark er faktisk blandt de lande i verden, som har den største udbredelse af bredbånd f.eks., og vi er generelt langt fremme med digital forvaltning og digitale løsninger. De områder skal vi naturligvis fortsætte med at have fokus på.

Derudover tror jeg, at det i det fremadrettede arbejde vil være vigtigt netop at have fokus på nytænkning og innovation, nye muligheder, og der synes jeg at regeringens IKT-politik understøtter og bidrager til bl.a., at vi kan hæve produktiviteten i det danske erhvervsliv, netop til at fremme innovation og iværksætteri, ikke mindst for at få flere miljøvenlige løsninger.

Det er for tidligt for mig i dag at komme med en samlet opskrift på, hvordan vi kommer videre, men jeg vil sige, som statsministeren redegjorde for i sidste uge, at arbejdsprogrammet jo er åbent for forslag, der kan være med til at fremme målsætningerne om viden, vækst, velstand og velfærd. Så jeg tager rigtig gerne imod gode forslag til, hvordan den digitale udvikling kan være med til at fremme de målsætninger.

Kl. 18:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:48

Yildiz Akdogan (S):

Det glæder mig, at ministeren er meget imødekommende over for forslaget. Det vil jeg huske på.

Jeg vil gerne vende tilbage til det, der står i 2020-programmet om visionen for it-politikken. Den begrænser sig som sagt til to områder: anvendt borgernær teknologi og offentlig digitalisering. Hvis vi nu ser på netop offentlig digitalisering, hvilket selvfølgelig er et nødvendigt område at sætte fokus på, så er der forskellige dimensioner i det. Et er, at borgerne og brugerne selvfølgelig skal være klar til at kunne finde ud af offentlig digitalisering, noget andet er, at der skal være afsat de nødvendige midler og medarbejdere til at få gennemført digitaliseringen. Det er faktisk også noget, som Pia Brade fra SAM-DATA fremhæver, nemlig at det ikke er nok, at man har et forslag, der skal også være de nødvendige medarbejdere til at kunne gennemføre den her politik. Vi har i forbindelse med tinglysning set, hvor slemt det kan gå til, hvis man bare har en idé, men ikke har de nødvendige medarbejdere til at kunne få systemet til at køre.

Så jeg vil egentlig høre: Mener ministeren, at der er en langsigtet og gennemtænkt politik på området, og at man har de nødvendige hænder til at gøre digitaliseringen effektiv og brugbar for borgerne?

Kl. 18:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:49

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Det betyder meget i regeringens arbejde for at tilrettelægge vores ressourcer inden for uddannelsessystemet, at vi gør det så tæt på det behov, der er i samfundet, og det arbejdes der på rundtomkring i de forskellige uddannelsesinstitutioner.

Jeg vil også lige sige, at regeringens indsats på it-området jo også står meget i forbindelse med hele indsatsen på videnområdet, altså at viden skal blive og er en stor vækstfremmer for vores erhvervsliv og dermed vores samfunds udvikling. Heri er selvfølgelig inkluderet store projekter og en stor satsning på it. Der arbejdes med store innovationsprojekter på it-området rundt i vores forskningsmedier, og som jeg svarede tidligere, har vi en kærkommen opgave i at sikre formidling af den viden, så vi får udbredt kendskabet til de forskningsresultater, der ligger.

Kl. 18:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:50

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Jeg forstår ministerens svar positivt på den måde, at ministeren vil sikre sig, at der følger de nødvendige medarbejdere med til netop at kunne imødekomme en digitalisering i den offentlige sektor. Det håber jeg er rigtigt forstået.

Nu har ministeren været inde på nogle af tingene, men jeg vil bare lige for en sikkerheds skyld høre, om ministeren har nogle andre visioner i forhold til den generelle it-politik, f.eks. i forhold til folkeskolen. Det er godt nok ikke ministerens ressort, men det er nødvendigt, at der er en kommunikation med de andre ministerier, fordi it-politik jo spreder sig ud over sundhed, uddannelse, forskning osv.

Så jeg vil egentlig høre, om ministeren har gjort sig nogle tanker om det i forbindelse med folkeskolen, grøn it-politik, måske endda noget gratis internet nu, hvor kommunikation og formidling er så vigtigt, generelt forbedrede it-færdigheder for marginaliserede grupper. Har ministeren nogen visioner om det?

Kl. 18:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:51

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg har i hvert fald den vision, at det er vigtigt, vi får samtænkt områderne. Så selv om spørgeren gør opmærksom på, at der er ting, der ligger uden for Videnskabsministeriets område, er det vigtigt, at vi arbejder på at tænke hele vores fødekæde igennem på it-området. Det betyder noget for vores uddannelsessystem, det betyder noget for de forsknings- og innovationstiltag, vi tager, og det betyder rigtig meget for den måde, vi anvender it i samfundet i øvrigt på.

Der vil jeg glæde mig til her i den nærmeste fremtid at mødes med flere aktører inden for it-området og for den sags skyld også telemrådet og få en tættere dialog med nogle af aktørerne der om, hvad der er de mest presserende behov, og hvad der er kloge løsninger på lang sigt.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Det var slut på dette spørgsmål.

Vi fortsætter med samme minister og samme spørger til nr. 33 på dagsordenen. Det er også et spørgsmål til videnskabsministeren stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 18:52

Spm. nr. S 1409

33) Til videnskabsministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvordan finder ministeren, at perspektiverne er for at udvide brugen af digitale selvbetjeningsløsninger i det offentlige, når regeringen ikke samtidig har vist sig villig til at gøre noget ved den situation, at 40 pct. af danskerne har ingen eller dårlige it-kompetencer?

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo.

Kl. 18:52

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvordan finder ministeren at perspektiverne er for at udvide brugen af digitale selvbetjeningsløsninger i det offentlige, når regeringen ikke samtidig har vist sig villig til at gøre noget ved den situation, at 40 pct. af danskerne har ingen eller dårlige it-kompetencer?

Kl. 18:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:52

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg er nok ikke helt så pessimistisk som spørgeren, når det kommer til danskernes brug af selvbetjeningsløsninger. Min oplevelse er faktisk, at danskerne er gode og flittige brugere af netbank, mobiltelefoner, digitalkameraer osv. Og det er teknologier, som ikke ligger så langt fra de digitale selvbetjeningsløsninger. Men det er selvfølgelig vigtigt, at vi får den gruppe af borgere med, som endnu ikke har taget den nye teknologi til sig, og derfor ser jeg gerne, at de offentlige digitale selvbetjeningsløsninger bliver sådan et naturligt førstevalg for alle borgere.

Derfor gør regeringen det også nemt at bruge dem via f.eks. internetportalen borger.dk. På borger.dk er der direkte adgang til over 600 digitale selvbetjeningsløsninger fra både stat, regioner og kommuner. Naturligvis forudsættes det samtidig, at borgerne har de fornødne it-færdigheder til at anvende de digitale selvbetjeningsløsninger, men jeg kan ikke genkende det negative billede af regeringens indsats til styrkelse af befolkningens it-færdigheder, som egentlig tegnes i spørgsmålet. Regeringen gør en ret stor indsats for at fremme befolkningens it-færdigheder.

Danskernes it-færdigheder grundlægges jo allerede i folkeskolen, og de videreudvikles gennem hele livet. Og her spiller efteruddannelse og f.eks. biblioteker og meget andet en stor rolle. Så fremme af it-færdigheder er således ikke kun en opgave for Videnskabsministeriet, men, som jeg lige nævnte, for mange dele af samfundet.

Specifikt på Videnskabsministeriets område har vi dog, siden det første it-barometer blev offentliggjort i 2007, iværksat en række initiativer og haft et betydeligt fokus på at styrke befolkningens it-færdigheder. Indsatsen er netop i november 2009 blevet fremtidssikret med afsæt i aftalen blandt partierne bag telefonloven om fordeling af UMTS-midlerne til forskning, IKT og innovation. I aftalen blev der afsat 12 mio. kr. årligt til it-færdigheder i de næste 3 år. Med afsæt i den hidtidige indsats og et fortsat fremadrettet fokus på danskernes

grundlæggende it-færdigheder ser perspektiverne for at udvide brugen af de digitale selvbetjeningsløsninger i det offentlige ret gode ud.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:55

Kl. 18:55

Yildiz Akdogan (S):

Det glæder mig, at den nye minister er meget optimistisk, for tallene viser faktisk noget andet. Det er stadig væk en overraskende nyhed at se, at it-politik fra regeringens side er reduceret til kun to punkter i regeringens udspil »Danmark 2020« om vækst, velfærd osv. Anvendt borgernær teknologi er det ene punkt, og det andet punkt er offentlig digitalisering. Det er to nødvendige og vigtige ting, men der står intet om visionen på andre områder.

Regeringen ønsker at effektivisere den offentlige sektor ved at bruge it og udvide den borgernære teknologi. Det er rigtig, rigtig fint, men det kræver altså, at borgerne har de nødvendige it-færdigheder. Der må jeg så oplyse den nye minister om, at Videnskabsministeriets eget it-barometer altså viser nogle tal, som bestemt ikke er nogen, som man kan blive specielt optimistisk af. For inden for de sidste 5 år er der faktisk ikke sket noget som helst. Der er tværtimod sket en stigning i forhold til mangel på indsigt i brugen af basale it-færdigheder.

Jeg vil bare nævne nogle tal: 22 pct. bruger kun computeren meget sjældent. 19 pct. af danskerne mangler helt basale it-redskaber og it-færdigheder. Hvis man lægger de tal sammen, er det faktisk 40 pct. af borgerne, der ikke har de nødvendige færdigheder, der kræves. 40 pct. af borgerne kan ikke vedhæfte et dokument til en mail og sende den af sted. 40 pct. af danskerne kan ikke lave en simpel søgning på f.eks. Google, og så vil det nok være svært at gå ind på SKAT's hjemmeside og udfylde nogle ting, når man ikke engang kan finde ud af at lave en simpel søgning.

Så set i lyset af de her tal vil jeg høre, hvordan ministeren egentlig selv synes det går? Har ministeren et forslag til, hvordan man kan forbedre danskernes it-færdigheder, så de netop kan leve op til regeringens egen målsætning i »Danmark 2020«?

Kl. 18:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:57

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Der er ingen tvivl om vigtigheden af at få fremmet borgernes it-færdigheder, og som nævnt er der behov for en mere nuanceret opfattelse af it-færdigheder. Jeg nævnte netop det, at mange sagtens kan finde ud af at bruge en fjernbetjening eller en mobiltelefon. Det betyder ikke, at der ikke skal sættes massivt på det fremadrettet, og derfor er det heller ikke helt korrekt, når spørgeren siger, at der i regeringsgrundlaget kun er to pinde direkte omhandlende det.

Det er et meget stort område inden for Videnskabsministeriets virkefelt. Når vi siger, at vi gerne vil øge midlerne til forskning, og at vi også på det her område gerne vil arbejde med at vidende flere resultater, så ligger der selvfølgelig også i det, at vi gør det inden for it-området. Deri tror jeg faktisk løsningen ligger på det spørgsmål, spørgeren stiller, netop at der skal være den nyeste viden om forskning inden for it, og at vi skal have spredt tilgængeligheden af den ud.

Kl. 18:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til spørgeren.

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Ministeren henviser hele tiden til, at it-færdigheder er det samme som at kunne betjene et digitalkamera. Jeg vil så ikke ligefrem sige, at det er en it-færdighed. Jeg vil heller ikke sige, at det at kunne tænde og slukke en mobiltelefon eller ringe til nogen via en mobiltelefon ligefrem er en it-færdighed. Det er sådan lidt en underlig måde at prøve at tilnærme dem på. Det er et faktum, at 40 pct. af danskerne ikke kan nogle konkrete ting, som er nødvendige, for at vi netop kan gå ud og kalde os for et vidensamfund, en it-nation, sådan som den her regering har været ude at sige.

Der ligger nogle nødvendigheder i forhold til at kunne formidle, og forskning er selvfølgelig vigtigt, men det er lige så vigtigt at ud-danne og også prøve at gå helt tilbage i fødekæden til f.eks. vores unge. Vi har altså i dag nogle skoler i dagens Danmark, hvor der ikke er netadgang, og vi har også nogle skoler i Danmark, hvor det stadig væk hedder pc og står nede på biblioteket. Børnene har ikke den samme adgang til it som andre. Vi vil gerne ligesom opgradere vores unge generation til at kunne håndtere it og gebærde sig i forhold til it-færdigheder.

Jeg vil egentlig høre: Vil ministeren være åben over for måske at prøve at se på at integrere it-undervisningen meget mere effektivt på seminarerne og i folkeskolen, og vil ministeren måske være interesseret i at prøve at lave et samarbejde med sin kollega i Undervisningsministeriet?

Kl. 18:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:59

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Først vil jeg gerne lige sige, at min definition af it-færdigheder mere gik på at sige, at det er mere nuanceret, end sådan som man ofte lige ser det betegnet i statistikkerne. Når det gælder om at lave et samarbejde på Undervisningsministeriets område, er det helt sikkert, at det også vil komme til at ske. Dialogen om det er allerede godt i gang. Det er nødvendigt, at vi får fremmet it-færdighederne tidligt.

Jeg synes også, at det i samme åndedrag er vigtigt at sige, at it-færdigheder ikke udelukkende er noget, man tilegner sig i skolen eller for den sags skyld på en uddannelsesinstitution. It er jo noget, der er der hele tiden, og som vi dermed bliver mere og mere bekendte med og trykke ved at bruge. Så der er den formaliserede undervisning og instruktion til it, og så er der alt det uformelle, som vi heller ikke skal undervurdere værdien af.

Kl. 19:00

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig en medspørger, så jeg tager medspørgeren ind, inden spørgeren får sit sidste spørgsmål. Værsgo til fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 19:01

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Grunden til, at jeg vælger at være medspørger, er, at det her jo er et superaktuelt spørgsmål. I dag har der været en konference i Sundhedsudvalget, som Teknologirådet har stået for, hvor vi har diskuteret et sammenhængende sundhedsvæsen: Kan it gøre en forskel? Og her kom det jo frem fra flere af oplægsholderne, at alene det faktum, at it-færdighederne hos nogle af de mennesker, som vi uddanner inden for sundhedsområdet, social- og sundhedsassistenter, sygeplejersker og andre, i nogle tilfælde er så dårlige, at udviklingen jo i virkeligheden bremses med hensyn til at indføre mere velfærdsteknologi

og bedre systemer til at understøtte det sammenhængende patientforløb.

Derfor må jeg også bede ministeren om at komme på banen og sige: Ja, vi skal have det ind, og vi skal have et samarbejde med Undervisningsministeriet. Ja, det skal vi, for vi har hårdt brug for det. Det er ikke i dag noget, der bare tages med i studierne, hverken når vi uddanner læger, sygeplejersker eller social- og sundhedsassistenter.

Så det vil jeg egentlig godt have ministerens bud på: Er vi egentlig langt nok fremme nu, når vi endnu ikke på et af de områder, hvor vi satser allermost på it, nemlig sundheds-it og sammenhængende patientforløb, er ude at uddanne vores unge godt nok?

Kl. 19:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:02

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg er meget enig i spørgerens ambitioner på området. Det er virkelig vigtigt at få tænkt i sammenhænge og få gjort it så udbredt som muligt. Der er rigtig mange andre sektorer end lige de her nævnte, hvor det også er nødvendigt, og det arbejdes der jo meget på i de forskellige uddannelsesinstitutioner allerede.

Der forskes i it; der er store programmer, der er med til at fremme forskningsprojekter i it og heri også i at få it bredt mere ud. Inden for flere af de medicinske fag er der jo store programmer, der også er med til at udfordre helt nye og gængse måder at interagere med f.eks. patienter på. Så jeg synes, vi satser på området, og jeg kan kun være enig i, at der skal vi være ambitiøse.

Kl. 19:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 19:03

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det vil jeg meget gerne takke for og for, at vi nu fra ministerens side hører, at man vil være ambitiøs på det her område. Det glæder vi os til at se blive til konkrete målsætninger og konkrete indsatser, også på undervisningsområdet, for det er altså ikke godt nok, at vi i dag på områder, hvor it er så stor en forudsætning for at kunne understøtte forløb til gode for patienterne og for at sikre patientsikkerhed og for, at vi kan levere ordentlig kvalitet i behandlingen, simpelt hen sender folk ud af uddannelsesinstitutionerne, som ikke har de fornødne it-færdigheder.

Der er det jo ikke nok, at man kommer ud og er nyuddannet social- og sundhedsassistent og hammergegod til at udskifte sit abonnement hvert halve år og tage billeder af sine venner og lægge dem ud på Facebook eller downloade film og musik; det er altså bare ikke det, der rykker, når man skal stå og dokumentere, at man leverer en ordentlig behandling til fru Jensen.

Kl. 19:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:04

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Jeg kan igen kun gentage, at jeg er enig i, at det er vigtigt at have store ambitioner på området. For nylig har der jo sammen med Danmarks Radio været kampagnen »Til tasterne«, hvor man i samarbejde med ministeriet virkelig har lavet en grundskole i, hvordan vi opbygger it-færdigheder. Der er hele Lær mere-netværket. Der er vir-

kelig mange initiativer i gang, og jeg synes også, det er vigtigt, at vi lige ser resultaterne af alle de tiltag, der er iværksat.

Kl. 19:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 19:04

Yildiz Akdogan (S):

Jeg vil egentlig gerne understrege en gang til, at jeg ikke mener, at det at kunne håndtere et digitalkamera kan betegnes som en it-færdighed. Det håber jeg at ministeren er enig i.

Ministerens svar til fru Sophie Hæstorp Andersen var, at der arbejdes, der gøres, der forskes. Det er fint nok. Jeg skal bare sige: Siden ministeren trådte til, er der rigtig mange fra it-branchen, der har budt ministeren velkommen, men også håbet på en konkret handling, en ambition, en vision på it-politikkenes vegne. En af de ting, som anbefalingerne bl.a. går ud på, hvad enten det er fra it-branchen, SAM-DATA eller Dansk IT, er, at ministeren måske skulle kigge nærmere på Højhastighedskomiteens rapport og dens anbefalinger. Netop rapporten slår meget specifikt på basale it-færdigheder, fordi de er nødvendige. De er nødvendige inden for alle sektorer.

Jeg vil egentlig gerne høre: Hvad er ministerens vision med hensyn til komiteens anbefalinger? Har ministeren en tidsplan, har ministeren en handlingsplan for netop at imødekomme anbefalingerne omkring it-færdigheder? Har ministeren en ambition om, at i 2020 er den andel af befolkningen, de 40 pct., der i dag har manglende it-færdigheder, halveret? Har ministeren sådan en ambition?

Kl. 19:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Videnskabsministeren.

Kl. 19:06

Videnskabsministeren (Charlotte Sahl-Madsen):

Først vil jeg lige sige om de kærkomne og herligt mange henvendelser, jeg også har fået fra it-branchen, at dem glæder jeg mig rigtig meget til at drøfte yderligere. Jeg synes ikke, det vil være seriøst, hvis jeg efter en uge kommer ud med de helt store programmerklæringer uden at have været i tæt dialog med it-branchen, så det glæder mig til at komme de kommende uger.

Så vil jeg sige om Højhastighedskomiteen, at vi jo der stadig har rapporten i høring, og jeg vil meget vægte en dialog med de involverede områder. Derfor vil jeg altså afvente, at vi får de sidste hørings-svar ind, inden jeg udtaler mig.

Kl. 19:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:06

Spm. nr. S 1364

34) Til socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Vil ministeren forklare, hvordan hun vil finde pengene til besparelser som følge af den bebudede nulvækst og samtidig opretholde velfærden for ældre, børn, unge og udsatte grupper?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen for oplæsning af spørgsmålet.

Mette Frederiksen (S):

Vil ministeren forklare, hvordan hun vil finde pengene til besparelser som følge af den bebudede nulvækst og samtidig opretholde velfærden for ældre, børn, unge og udsatte grupper?

Kl. 19:07

de behov, at det ikke er børn, der har behov for ordentlige dagtilbud, eller er udsatte grupper, der har behov for specialiserede sociale tilbud, der kommer til at bøde for regeringens økonomiske politik.

Kl. 19:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:10

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først og fremmest vil jeg pointere, at regeringens målsætning om nulvækst gælder kommunerne, regionerne og staten under et. Hvad denne målsætning helt konkret skal betyde for kommunernes økonomiske rammer bliver først fastlagt i forbindelse med økonomiforhandlingerne i juni.

Kl. 19:07

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil ikke gå i gang med de kommende økonomiforhandlinger her i salen her til aften, men spørgeren har da fuldstændig ret i, at vi står over for nogle udfordringer i forhold til den demografiske udvikling. Udfordringerne er jo, at vi får flere og flere ældre, og at vi får færre og færre på arbejdsmarkedet, og det er nogle udfordringer, vi virkelig skal forholde os til og have stærkt fokus på. Der skal vi bl.a. sikre os at der er personale til stede for at sikre omsorg og service i forhold til de ældre, til børn, til vores skolebørn osv.

Jeg vil dog godt understrege, at de nuværende rammer for den kommunale økonomi er historisk vide, og at nulvækst ikke er det samme som besparelser. Nulvækst betyder, at kommunernes udgifter kan stige i takt med den generelle pris- og lønudvikling. Kommunerne har således mulighed for at videreføre et uændret udgiftsniveau. Samtidig er udgiftsvækst ikke kommunernes eneste mulighed for at finde midler til serviceforbedringer.

Regeringen og Kommunernes Landsforening har aftalt, at der i årene 2009-2013 skal frigøres i alt 5 mia. kr. til borgernær service. Pengene skal bl.a. findes ved hjælp af digitalisering, nedbringelse af sygefravær, afbureaukratisering og effektivisering. Regeringen har allerede fremlagt en række afbureaukratiseringsinitiativer, som frigør mindst 0,5 mia. kr. i 2010. Kommunernes Landsforening har oplyst, at de forventer, at kommunerne vil indhente effektiviseringsgevinster for 1,1 mia. kr. i 2010.

Selv om de offentlige finanser er under pres, betyder det ikke automatisk, at der skal skæres ned på velfærden for vores ældre, børn og udsatte grupper.

Kl. 19:08

Det er også en af årsagerne til, at regeringen har et stærkt fokus på at få skabt nogle flere velfærdsteknologiske løsninger, for vi må bare indse, at hvis vi ikke sørger for at kunne bruge pengene mere effektivt og bedre og samtidig også finde nogle velfærdsteknologiske løsninger, så får vi nogle store problemer de kommende år. Så demografien er en stor udfordring.

Kl. 19:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:11

Mette Frederiksen (S):

Det er selvfølgelig vældig interessant at diskutere velfærdsteknologi, men jeg håber ikke, at ministeren er af den opfattelse, at man kan hente besparelser på 24 mia. kr. i den offentlige sektor via velfærdsteknologi. Det er jo rigtig, rigtig mange penge, vi taler om. Det er over få år, det er over 3 år, og det betyder, at kommunerne kommer til at skulle spare i omegnen af 4-5 mia. kr. hvert eneste år, hvert eneste år de kommende 3 år.

Det kommer jo til at betyde, at kernevelfærden vil blive ramt af besparelser, som vi ikke har set i Danmark tidligere, og jeg har meget, meget svært ved at forstå, at man kan være socialminister i et land uden at interessere sig utrolig meget for, hvordan man så kan sikre, at de udsatte grupper, der har allermost behov for et stærkt velfærdssamfund, ikke bliver forsømt på grund af de besparelser, der venter forude.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:08

Mette Frederiksen (S):

[Lydudfald] ... bestemt ikke betyde, i hvert fald ikke hvis der var en socialdemokratisk ledet regering, men det vil da undre os alle sammen meget, tror jeg, hvis man fra regeringens side bebuder nulvækst i kommunerne uden at have gjort sig nogen som helst tanker om, hvad det kommer til at kunne have af konsekvens. Altså, ministeren henviser frisk og frejdigt – skulle jeg næsten til at sige – til de kommende kommunale forhandlinger, men ministeren må jo allerede nu have en begyndende idé om, hvordan den nulvækst skal forankres, og hvad den kan komme til at betyde for vitale velfærdsområder som eksempelvis ældreområdet og børneområdet og for arbejdet med de socialt udsatte grupper.

Så bliver jeg desværre nødt til at korrigere socialministeren. Det er ikke rigtigt, at nulvækst ikke betyder besparelser, for regeringen har selv beskrevet – endda på skrift – at hvis man skal kunne imødekomme de udfordringer, der er bl.a. i kraft af demografi og sådan den almindelige udvikling i den kommunale velfærd, så bliver man nødt til at have en servicevækst, altså at rammen for service bliver nødt til at være i vækst. Derfor har regeringen i virkeligheden selv beskrevet, at en nulvækst betyder reduktioner i de kommunale budgetter.

Og derfor bliver jeg nødt til at spørge ministeren, om ministeren vil garantere, at det ikke er ældre mennesker, der har et plejekræven-

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:12

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til at skabe et økonomisk råderum ude i kommunerne har man jo faktisk haft en rigtig god dialog og har lavet en aftale mellem Kommunernes Landsforening og regeringen om at frigøre 5 mia. kr. Det er et arbejde, som man faktisk er i fuld gang med. Og så er der også en lang række andre punkter, som man skal ind at kigge på for at få frigjort nogle midler til borgernær service.

I forhold til udsatte grupper ligger der nogle klare regler på det område, og når nu spørgeren fremhæver de udsatte grupper, vil jeg henvise til, at der faktisk er et stærkt fokus på det område. Hvis jeg må fremhæve Barnets Reform, har man satspuljepartierne imellem faktisk været enige om at afsætte lidt over 900 mio. kr. over 4 år for netop at styrke det her område. Og så er der i øvrigt nogle klare regler på området, som kommunerne skal følge.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro som medspørger.

Kl. 19:13 kigge på afbureaukratiseringer, effektiviseringer, digitaliseringer osv.

Når jeg henviser til de demografiske udfordringer, som vi kan se i fremtiden, så tænker jeg på, hvor vigtigt det er på det lange sigt, at vi tager fat nu, for vi bliver nødt til at forholde os til, at vi kommer til at mangle nogle medarbejdere, når vi bliver flere og flere ældre, og derfor skal der også fokus på det. Og så gør det jo heller ikke noget, at det er med til at sikre, at der bliver frigjort mere til borgernær service.

Kl. 19:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:16

Maja Panduro (S):

Ministeren taler om velfærdsteknologi, og så taler hun om de her gevinster, som man håber på at kunne finde ved afbureaukratisering. Det sidste her har vi søreme hørt meget om, for det er jo ikke kun socialministeren, men efterhånden mange af ministrene, som sådan trækker den op af hatten, når vi spørger om, hvor vi skal finde pengene henne. Jeg håber søreme, at der er mange penge at hente der, for den er godt nok brugt mange gange.

Uanset hvad tror og håber jeg, at ministeren godt ved, at det ikke bliver på de to pinde, at vi kommer til at finde 24 mia. kr. Så vil ministeren ikke oplyse om, hvor ministeren ellers forestiller sig at de penge skal findes?

Kl. 19:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:14

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Igen vil jeg sige, at jeg ikke vil stå her og tage hul på de økonomiforhandlinger, der skal være mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. Det er nu engang sådan, at vi har 98 kommuner, som også har deres lokale prioriteringer, og som er samlet under Kommunernes Landsforening. De har også helt klart nogle bud i forhold til de udfordringer, vi står over for med vores økonomi i samfundet.

Så derfor vil det ikke være fair at begynde på nogle økonomiforhandlinger her. Der mener jeg helt klart – i forhold til kommunerne og af respekt for det kommunale selvstyre – at de skal med for at finde ud af, hvordan vi skal sørge for at få klaret de udfordringer, vi står over for i forhold til økonomien.

Kl. 19:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 19:14

Maja Panduro (S):

Det glæder mig meget, at ministeren siger, at hun har respekt for det kommunale selvstyre. Det har jeg bestemt også. Men med al respekt er der jo forskel på at tage hul på forhandlingerne og tage selvstyret fra kommunerne og så være sig sit ministeransvar voksent og anvise, hvis man vil trække de her besparelser ned over kommunerne, hvor man forestiller sig at de skal ske.

Hvor meget er det kommunale selvstyre værd, vil jeg spørge ministeren, hvis det er en valgfrihed mellem at fyre pædagoger henne i børnehaven eller fyre personalet ovre på plejehjemmet?

Kl. 19:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:15

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu vil jeg, som jeg fremhævede i mit svar på spørgsmålet, fremhæve, at vi faktisk har et historisk højt niveau, hvis man ser på, hvor mange penge der bliver brugt til velfærd i vores samfund. Derudover vil jeg også henvise til, at man faktisk fik lavet en ganske glimrende aftale med Kommunernes Landsforening sidste år, i forhold til hvordan man kan få lavet noget mere borgernær service ved at gå ind at

Mette Frederiksen (S):

Jeg må sige, at ministeren på meget, meget kort tid har tillært sig den lidt uklædelige vane at tale fuldstændig uden om og ikke svare på det spørgsmål, der bliver stillet.

Altså, der er jo ikke nogen, der i deres vildeste fantasi kan forestille sig, at man kan lave besparelser for 24 mia. kr. i det danske velfærdssamfund, uden at det kommer til at have nogle negative konsekvenser. Hvis man er af den opfattelse, siger man da i hvert fald, at alle de lærere, der arbejder i den danske folkeskole, at alle de læger og sygeplejersker, der arbejder i det danske sundhedsvæsen, at alle de pædagoger, der arbejder i vores dagtilbud, intet har lavet indtil nu, og at man må antages at have haft en helt nærmest usømmelig omgang med de danske skattekroner.

Selvfølgelig har vores ansatte i den offentlige sektor passet deres arbejde, og derfor, når der skal spares 24 mia. kr., kommer det til at have negativ konsekvens for de vitale velfærdsområder. Derfor bliver jeg nødt til at spørge ministeren igen: Hvordan vil ministeren sikre at det ikke rammer de udsatte grupper, når der skal spares så mange penge?

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:17

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu kommer jeg selv fra et område, sundhedsområdet, hvor jeg ved at der faktisk er nogle muligheder for at bruge pengene mere fornuftigt. Det har jeg erfaring med fra min tid før for et par uger siden.

Men med hensyn til at skulle udpege nogle områder: Det er simpelt hen for tidligt at gå i gang med at pege specifikt på, hvad det er for nogle områder, hvor vi skal til at arbejde med nogle prioriteringer. I øvrigt er der også de lokale prioriteringer ude i de enkelte kommuner; der kan man se, at der er nogle områder, hvor der er en udgiftsvækst, mens der inden for andre område er færre brugere. Og det er nogle af de lokale prioriteringer, der så skal være.

I øvrigt vil jeg også sige, at med den aftale, der blev indgået med Kommunernes Landsforening sidste år, er kommunerne i fuld gang med at finde ud af, hvordan de kan bruge pengene mere hensigtsmæssigt. Så der er virkelig fokus på det ude i kommunerne. Men at tage fat på økonomiforhandlingerne nu og fortælle, præcis hvordan og hvorledes prioriteringerne skal foregå, vil jeg ikke gøre.

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren, også af fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:18

Spm. nr. S 1365

35) Til socialministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvilke nye initiativer vil regeringen tage i forbindelse med, at det af regeringens nye arbejdsprogram fremgår, at regeringen vil løse problemet med hjemløse, der ikke har nogen form for bolig, senest i 2014?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:18

Mette Frederiksen (S):

Tak for det.

Hvilke nye initiativer vil regeringen tage, i forbindelse med at det af regeringens nye arbejdsprogram fremgår, at regeringen vil løse problemet med hjemløse, der ikke har nogen form for bolig, senest i 2014?

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:18

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som det fremgår af regeringsprogrammet, vil regeringen i forlængelse af hjemløsestrategien arbejde målrettet for, at der på landsplan etableres et tilstrækkeligt antal rummelige og fleksible botilbud til hjemløse, herunder skæve boliger, så problemet med hjemløse uden nogen form for bolig kan blive løst senest i 2014. En kortlægning af boliger og botilbud til hjemløse fra august 2007 konkluderer, at der er brug for ca. 1.000 nye boliger og botilbud for at kunne dække behovet for boliger til hjemløse.

Hvordan får vi så dækket behovet? Det vil ske på flere måder. For det første vil kommunerne, der er med i hjemløsestrategien, opføre i alt 373 nye boliger og botilbud, herunder 50 skæve boliger, i projektperioden. Herudover er der 119 skæve boliger under opførelse, og der er stadig penge i puljen på 12 mio. kr. årligt, så kommunernes støttemulighed til yderligere nye skæve boliger er ikke udtømt.

I det seneste år er der givet tilsagn om at opføre ca. 20 nye skæve boliger årligt. Det gennemsnit vil jeg gerne have forhøjet. Satspuljekredsen besluttede jo også i forbindelse med satspuljeaftalen for 2010, at vi skulle forbedre informationen om støttemulighederne til etablering af skæve boliger.

Endelig er der også regeringens mål om at nedbringe antallet af udsættelser af lejere, fordi en del af de udsatte lejere har en ustabil boligsituation og har svært ved at komme ind på boligmarkedet igen. En indsats mod udsættelser er derfor også en indsats mod hjemløshed. Vi igangsætter i 2010 en større undersøgelse af effekten af indsatsen, og vi følger op på resultaterne. Dertil kommer kommunernes mulighed for at etablere udslusningsboliger og anvisningsretten til hver fjerde almene bolig.

Alt i alt er vi godt i gang med at løse problemerne med, at alle hjemløse ved udgangen af 2014 skal have mulighed for at have tag over hovedet. Regeringen vil også tæt følge op på indsatsen mod hjemløshed gennem en tilbagevendende landsdækkende hjemløsetælling, og den næste tælling sker i februar 2011.

Kl. 19:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Det var jo en lang opremsning af initiativer, som allerede er velkendte, ministeren kom med. Det er jo selvfølgelig fint, at regeringen finder anledning til at læse op af hjemløsestrategien og genopfriske alles kollektive hukommelse, i forhold til hvilken anvisningsret kommunerne har, men det, der er af vital betydning for de mennesker, der er ramt af hjemløshed, er jo, hvilke nye initiativer man kan forvente sig.

Vi ved, at der i de seneste hjemløsetællinger i hvert fald er bevidnet at være omkring 5.000-6.000 hjemløse på det tidspunkt, hvor man har talt. En række frivillige sociale organisationer peger på, at tallet givet er højere. Derfor synes jeg, at det lyder noget uambitiøst, at man genfortæller historien om de knap 400 boliger, der opføres i forbindelse med hjemløsestrategien, og så siger, at der derudover opføres ca. 20 skæve boliger om året. Det antal rækker jo overhovedet ikke til at dække det behov, der reelt er, for de mange mennesker, der er overladt til gaden eller til herberger.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, hvilke nye initiativer ministeren forestiller sig at søsætte ud over den hjemløsestrategi, der allerede er besluttet og finansieret, og ud over de aktiviteter, der pågår i nogle af landets kommuner.

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 19:22

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes nu først og fremmest, at det er ambitiøst, at vi sætter os et mål om, at man, såfremt man er hjemløs og gerne vil have et tag over hovedet, inden udgangen af 2014 skal have fået tilbud om tag over hovedet.

Ja, jeg nævner nogle af de gode initiativer og forslag, som har været iværksat gennem de senere år, og grunden til, at jeg fremhæver dem, er jo netop, at det er nogle initiativer, vi skal fortsætte med at have fast fokus på, og som vi skal gå ind og styrke. Derudover fremhæver jeg også, hvor vigtigt det er, at vi følger op på de forslag og det, der er blevet gennemført for at forebygge udsættelse af lejere.

Nu er det et arbejdsprogram, der er lagt frem – der ligger ikke nogen konkrete løsningsmodeller i det arbejdsprogram, som regeringen har lagt frem. Det er jo noget, vi skal arbejde med, og der kan jeg glæde spørgeren med, at det er et arbejde, som vi ser frem til i Socialministeriet.

Kl. 19:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:22

Mette Frederiksen (S):

Men en regering skal jo ikke måles på sine drømme eller sine visioner, men på sine faktiske handlinger og de resultater, som udkommer deraf.

Jeg er lidt interesseret i at få ministeren til at uddybe sit svar. Nu taler ministeren pludselig om tag over hovedet. Betyder det, at ministeren, når vi er fremme i 2014, vil stille sig tilfreds med, at en række af de mennesker, der er ramt af hjemløshed, eksempelvis overnatter på herberger eller i midlertidige boliger? Forestiller ministeren sig, at det skal tælle med i opgørelsen over, om der er mennesker, der er ramt af hjemløshed eller ej?

Kl. 19:23

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:23

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg taler både om boliger, botilbud og skæve boliger osv. Vi må også forholde os til, at der hos dem, der er hjemløse, er forskellige ønsker til, hvad det er for boligtilbud eller boliger, de har lyst til at bo i.

Jeg synes, det er meget konkret at fremhæve, at vi har sat os et ambitiøst mål. Det her arbejdsprogram er under en uge gammelt, og det er et arbejde, vi er gået i gang med i Socialministeriet, og vi følger selvfølgelig op på den lange række af gode initiativer, som jeg jo også fremhævede i mit svar på spørgsmålet. Der er faktisk god gang i etableringen af en række boliger og botilbud. Det er en indsats, som vi vil holde fast på, også for at sikre os, at de unge, som f.eks. er på et herberg, ikke kommer til at sidde fast på et herberg.

Der er en lang række ting, vi skal i gang med, som følger op på de gode initiativer, som er iværksat, og som også viser sig at have en effekt.

Kl. 19:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:24

Mette Frederiksen (S):

Det er jo et noget andet svar, ministeren giver nu, end det, ministeren antydte i sit første svar. Jeg vil gerne sige meget klart, at som socialdemokrat synes jeg ikke, det er ambitiøst, at vi har unge mennesker i Danmark, der skal bo på herberg. Jeg synes ikke, at det kan være omfattet af en ambition på hjemløseområdet, at mennesker skal bo på sociale institutioner, som er tænkt som ganske, ganske midlertidige og i virkeligheden som det allersidste i det sociale sikkerhedsnet.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren igen: Taler vi om varige boliger, som kan have alle de skæve udformninger, som varige boliger skal have, hvis de skal kunne huse alle hjemløse, eller taler vi også eksempelvis om herberger? For hvis ministeren forestiller sig at leve op til den her ambition ved alene at tilvejebringe nogle nye boliger, men også fortsat have en masse hjemløse, der er overladt til herberger, så må jeg sige, at jeg synes, ambitionsniveauet er alt, alt for lavt.

Kl. 19:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:25

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu henviste jeg til hjemløsestrategien og de fire målsætninger, der er i hjemløsestrategien, og jeg vil godt genopfriske spørgerens hukommelse. Den ene målsætning er, at unge som udgangspunkt ikke skal opholde sig på et forsorgshjem, men tilbydes andre løsninger efter serviceloven eller almenboligloven. En anden målsætning er, at ophold på et forsorgshjem eller herberg ikke bør vare mere end 3-4 måneder for borgere, der er parate til at flytte i en bolig med den fornødne støtte.

Så jeg vil godt sige: Det er nogle af de ting – de fire målsætninger, der er i vores hjemløsestrategi – som danner grundlaget for den strategi, vi lægger fremadrettet, og det er det, der ligger til grund for at kunne tilbyde nogle boliger, som selvfølgelig også er varierede; for alle har jo forskellige ønsker.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til socialministeren af fru Maja Panduro.

Kl. 19:26

Spm. nr. S 1370

36) Til socialministeren af:

Maja Panduro (S):

Vil ministeren tage initiativer til at løse de fattiges økonomiske problemer, og vil ministeren lytte til de sociale organisationer, der efterlyser en fattigdomsgrænse?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 19:26

Maja Panduro (S):

Vil ministeren tage initiativer til at løse de fattiges økonomiske problemer, og vil ministeren lytte til de sociale organisationer, der efterlyser en fattigdomsgrænse?

Kl. 19:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:26

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg ser det som en central opgave at støtte op om personer og familier, så færrest mulige oplever sociale problemer som eksempelvis fattigdom, og jeg lytter naturligvis gerne til de sociale organisationer.

Men jeg mener ikke, vi skal indføre en fattigdomsgrænse i Danmark; det skyldes især, at lav indkomst ikke nødvendigvis er det samme som få personlige ressourcer. Hvis vi kun kigger på indkomsten, risikerer vi at overse andre vigtige faktorer, som har betydning for den enkeltes situation, f.eks. boligforhold, uddannelsesniveau, beskæftigelsesmuligheder og sundhedssituationen.

I stedet vil regeringen udvikle nogle retvisende operative fattigdomsindikatorer, der gør det muligt at identificere de forskellige problemer, fattige familier og enkeltpersoner står over for. Og jeg håber, de frivillige sociale organisationer vil tage positivt imod dette initiativ. Samtidig vil regeringen forsøge at fjerne de barrierer, der forhindrer den enkelte i at udnytte samfundets mange muligheder; det kan bl.a. være gæld eller misbrug.

Regeringen har derfor igangsat en række initiativer, eksempelvis behandlingsgaranti på stof- og alkoholområdet, og regeringen har afsat penge til frivillig gældsrådgivning og indført en gældseftergivelsesordning for gæld til det offentlige.

Kl. 19:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 19:27

Maja Panduro (S):

Jeg vil gerne starte med at rose regeringen – det skal man jo også huske at gøre – og jeg vil sige, at jeg faktisk blev så glad, da jeg hørte, at der i regeringsgrundlaget stod, at nu ville man finde nogle indikatorer for, hvordan vi kan måle fattigdom i Danmark, for ligesom mange af de sociale organisationer og ligesom mange af landets aviser gjorde, opfattede jeg det, som om regeringen nu omsider var klar til at fastsætte en fattigdomsgrænse i Danmark. Og jeg tænkte: Vi har nu i så mange år måttet bruge en masse kræfter på at diskutere med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, om der findes fatti-

ge i Danmark, og endelig vil de måske omsider endda også være med til at gøre noget ved det.

Men for det første kan jeg jo så forstå, og det skal de sociale organisationer også, at der altså ikke er tale om nogen fattigdomsgrænse, men om sådan en eller anden række af lidt diffuse indikatorer, som man i øvrigt ikke rigtig vil løfte sløret for endnu, og for det andet blev jeg også lidt ked af det, da jeg kunne se, at der jo heller ikke står noget i regeringsgrundlaget om, hvad man så vil gøre for at løse fattigdomsproblemerne, ud over altså at lave de her indikatorer.

Jeg har det også sådan, at lige siden regeringsgrundlaget blev lagt frem, virker det, som om at ministeren har slået meget store krøller på sin tunge for at prøve at undgå at forholde sig til, om der findes økonomisk fattigdom i Danmark eller ej. Det har været sådan lidt frem og tilbage, og jeg synes, det har været rigtig tæt på nogle gange, og ministerens partifælle, socialordfører Henriette Kjær, har jo endelig sagt for – ret præcist endda – 1 uge siden: Ja, der er økonomisk fattigdom i Danmark.

Jeg vil bare gerne have det helt på det rene nu, hvor jeg står i salen med landets socialminister over for mig: Mener ministeren, at der findes økonomisk fattigdom i Danmark? Ja eller nej?

Kl. 19:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:30

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg har sådan set ved andre lejligheder svaret på, hvorvidt der findes nogen, der oplever fattigdom i Danmark, og der har jeg sagt: Ja, der er nogle, der oplever fattigdom i Danmark. Og det er netop det, vi skal have fokus på. At det er diffuse fattigdomsindikatorer, kan man ikke sige noget om endnu, fordi vi faktisk først nu er gået i gang med at skulle udvikle de her fattigdomsindikatorer.

At der ikke er nævnt nogen initiativer i regeringens arbejdsprogram, skyldes jo simpelt hen, at vi som den første fase skal til at få udviklet de her fattigdomsindikatorer, og så skal vi følge op på dem med handling. Vi kan jo ikke fortælle om løsningsforslag og handlinger, før vi er startet med fase et, og den går ud på at få defineret de her fattigdomsindikatorer.

Kl. 19:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Maja Panduro.

Kl. 19:30

Maja Panduro (S):

Nu er det her jo ikke noget nyt problem. Vi har, siden den her regering kom til, set, hvordan antallet af fattige er steget. Det er det sådan set, uanset hvilken af de forskellige definitioner vi bruger, også selv om vi bruger – som jeg forstår ministeren vil – sådan en eller anden oplevet fattigdom som definition. Skal det forstås sådan, at det er det, der hedder afsavnsmetoden, eller hvilken definition er det, ministeren hælder til? Det kunne da være interessant at høre.

Uanset hvad: Når flere og flere danskere må søge om julehjælp – i år var antallet af ansøgninger steget 100 pct. – når der i første halvår af 2009 var dobbelt så mange familier, der blev sat ud af deres hjem, som i hele 2002, så er det jo altså et massivt problem i Danmark, og det er ikke noget nyt problem. Så er det ikke bare lidt fatigt at sige: Nu begynder vi at kigge på nogle indikatorer, og bagefter kan vi så se på, hvad vi vil gøre?

Kl. 19:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

[Lyddudfald] ... en række spørgsmål fra spørgeren, men jeg vil forholde mig til det med, hvad jeg mener med oplevet fattigdom. Man kan tage en studerende, som ikke har særlig mange penge at arbejde med, at rutte med, som har en billig bolig, og som virkelig skal stramme sig an nogle gange for at få tingene til at hænge sammen, og så kan man tage en enlig mor med to børn og se på, hvordan og hvorledes de hver især oplever deres situation. Den enlige mor på kontanthjælp med to børn i et boligområde med sociale problemer og uden uddannelse oplever fattigdom, hvorimod den studerende faktisk, vil jeg mene, ikke oplever fattigdom, fordi han faktisk har rigtig mange ressourcer.

Så det der med bare udelukkende at kigge på indkomst og på, hvor mange penge man har, siger ikke noget om, hvordan og hvorledes den enkelte oplever fattigdom. Man bliver nødt til at have en mere bred vifte.

Kl. 19:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Frederiksen som medspørger.

Kl. 19:32

Mette Frederiksen (S):

Se, nu begynder diskussionen jo at blive rigtig interessant. Lad os så tage de studerende ud af den her diskussion. Lad os sige, at vi også tager gruppen af selvstændige erhvervsdrivende, som kan opleve perioder med lav indtægt, ud af diskussionen. Lad os sige, at vi også piller mennesker, der har valgt ikke at have nogen indtægt, ud af diskussionen. Så er der én gruppe tilbage, og det er mennesker, der enten har en meget lav arbejdsindtægt, eller mennesker, der er på overførselsindkomst. Lad os nøjes med at diskutere forholdene for de mennesker.

Synes ministeren, at det er et problem, at der er kommet flere i den gruppe, eller ej? Synes ministeren, at det er et problem, at antallet af børn, der vokser op hos enten eneforsørgere eller forældre med meget lav indtægt, som ikke er selvstændige eller SU-modtagere, er steget? Synes ministeren, at det er et problem, at der er stadig flere danske børn, der vokser op i familier med meget, meget lave indtægter – så lave indtægter, at andre vil kalde det fattigdom?

Kl. 19:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 19:33

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til hvor mange der vokser op hos sådanne familier, kan jeg næsten forstå, at spørgeren henviser til begrebet relativ fattigdom. For der er ikke noget tal på, hvor meget, hvordan og hvorledes det er steget. Men jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at det er den gruppe mennesker, som spørgeren definerer, som vi skal have fokus på. Det er den gruppe mennesker, vi skal ind at hjælpe og sørge for kan komme ud af det, som de oplever som fattigdom, og kan komme ud og bruge de ressourcer, de har. Det er der, vores fokus skal være, og ikke på en eller anden fattigdomsgrænse.

Kl. 19:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Mette Frederiksen.

Kl. 19:34

Mette Frederiksen (S):

[Lyddudfald] ... fortsætte ad samme spor, for det er ikke korrekt, at vi ikke har tal for, hvordan den relative fattigdom har udviklet sig i

Danmark. Det har vi ret god statistik på. Det er heller ikke korrekt, at vi ikke har tal for, hvordan den absolutte fattigdom har udviklet sig i Danmark. Der har vi en række indikatorer: Antallet af lejere, der bliver sat på gaden, fordi de ikke har råd til at betale husleje, er stigende; antallet af danskere, der søger julehjælp er stigende. Så vi har ret præcise indikatorer på, at både den absolutte og relative fattigdom er steget. Vi ved, at fattigdom er et reelt problem i Danmark.

Jeg skal bare spørge ministeren om en enkelt ting. Ministeren bliver ved med at sige, at de mennesker oplever at være fattige. Mener ministeren, at de mennesker *er* fattige, og hvornår synes ministeren at man er fattig i Danmark?

Kl. 19:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:35

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til det med den absolutte fattigdom og fattigdomsrisiko refereres der til den der CASA-undersøgelse, der lige er kommet, og den viser faktisk, at der ikke er sket en ændring i andelen, der oplever det. Med hensyn til den relative fattigdomsgrænse, vil jeg sige, at det er en af de ting, jeg ikke anerkender, for hvis man ser på den, kan man se, at den gælder for nogle 3 år gamle tal. Så det siger ikke noget om, hvordan situationen er i dag.

I forhold til det med udsatte lejere vil jeg sige, at regeringen har været med til at tage initiativ til et forslag, der er blevet vedtaget her i Folketinget, ifølge hvilket man netop skal gøre en indsats for at undgå og for at forebygge udsættelse af lejere. Der er nogle, der oplever fattigdom. Det anerkender jeg, og det er dem, vi skal hjælpe. Det er dem, vi skal sikre kan komme videre med deres liv og bruge de ressourcer, som de har.

Kl. 19:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro. Undskyld, hr. Thomas Jensen som medspørger.

Kl. 19:35

Thomas Jensen (S):

Nu bliver det interessant, for nu begynder ministeren jo at sætte nogle ansigter på. Ministeren begynder at understrege, at regeringen har fokus på en gruppe, og ministeren begynder at sige, at regeringen gør rigtig meget for den her gruppe.

Dem, jeg taler om, er dem, der bliver tvangsudsat af deres boliger. Det er jo sådan, at fra 2002 og frem til 2009 har der været en støt stigning i antallet af familier og borgere, der bliver tvangsudsat af deres boliger. SFI har lavet et stort, digert værk, der konkluderer, at årsagen til, at der er flere, der bliver sat ud, er, at der er flere og flere, der ligger i lavindkomstgruppen. Med andre ord: Vi har fået flere fattige i Danmark.

Så jeg spørger her og nu ministeren: Vil ministeren ikke anerkende, at det store værk, som SFI har lavet med en masse interviews og en masse undersøgelser, understreger, at vi har fået flere fattige i Danmark, og at det er det, der er årsagen til, at der er flere, der bliver tvangsudsat under den borgerlige regering?

Kl. 19:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:37

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Spørgeren henviser til SFI-undersøgelsen, og den synes jeg også er ret interessant, for den fremhæver også, at nogle af de lejere, der bliver udsat af deres bolig, faktisk har en stor gæld. Derfor er det jo og-

så godt, at regeringen har taget initiativer. Faktisk har regeringen taget en række initiativer. Man har taget initiativer i forhold til det med gæld, og hvordan man kan håndtere gæld som enkeltperson og familie.

Der er faktisk sat en række initiativer i gang. Sidste forår vedtog man jo faktisk en række initiativer for at forebygge udsættelsen af lejere, herunder enkeltpersoner og børnefamilier. Det er trods alt en lov, der kun har virket et halvt års tid, og når spørgeren så fremhæver, at der er sket en stigning sidste år, så ja, men der har også været en situation med økonomisk krise i landet, hvor nogle har mistet deres arbejde, og det må jo på en eller en måde kunne vise sig i statistikkerne.

Kl. 19:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:37

Thomas Jensen (S):

Nu bliver det jo interessant. Ministeren siger, at man, uha, allerede har gjort en hel masse. Det varer ikke ret længe, før vi får nogle nye tal for, hvor mange der er blevet tvangsudsat i andet halvår af 2009, præcis i den periode, hvor den her nye lov skulle virke. Jeg tør godt forudsige, at antallet af folk, der bliver tvangsudsat, stadig væk er stigende. Det kan jeg sige med sikkerhed, fordi de store almene boligorganisationer i København allerede så sent som i oktober og november har været ude at sige, at den her lov ikke virker. Antallet af folk, der bliver tvangsudsat, stiger støt og lå allerede på det tidspunkt langt over, hvad det gjorde i første halvår af 2009.

Med andre ord: Det der med at gå ind og sige, at man bare skal lære folk at administrere deres egen økonomi bedre, er små justeringer oven på det, at vi ved, at antallet af fattige i Danmark er støt stigende, og at antallet af folk i lavindkomstgruppen, der bliver tvangsudsat, er støt stigende.

Mit spørgsmål er bare: Vil ministeren ikke anerkende, at størrelsen af lavindkomstgruppen er steget støt under den borgerlige regering?

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:39

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til det med udsættelse af lejere er der en stor forskel på regeringens politik og den, som Socialdemokraterne fremlægger. Vi vil gerne ind og hjælpe den enkelte til at kunne styre sin økonomi bedre, hvorimod Socialdemokraterne med det beslutningsforslag, der blev behandlet i går, vil ind og lave en tvangsadministration. Vi vil gerne ind og hjælpe den enkelte, vi vil gerne ind og forebygge en udsættelse.

I forhold til hvad der er sket sidste år, synes jeg ikke, man skal foregribe de tal, som kommer fra andet halvår. Lad os forholde os til, at vi faktisk har taget nogle initiativer sidste år og vedtaget lovforslag, og så synes jeg, vi skal se på den undersøgelse, der også er sat i gang, af, hvad man ellers kan gøre for at styrke området.

Kl. 19:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Maja Panduro.

Kl. 19:39

Maja Panduro (S):

I forhold til ministerens ønske om at forebygge tvangsudsættelser er det jo et ønske, som jeg bestemt deler, men man kunne godt få lyst

til at spørge ministeren, hvordan ministeren selv synes, det går, når nu vi kan se den her nærmest eksplosive stigning. Men det vil jeg nu lade være med, for der er noget andet, som jeg meget hellere vil have svar på, og det er i forbindelse med de forskellige småinitiativer, som ministeren bliver ved med at hive frem.

Der er faktisk et stort område, som vi ikke har berørt endnu. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Tror ministeren, at antallet af fattige i Danmark, at antallet, der oplever at blive tvangsudsat fra deres hjem og stå ude på gaden med deres møbler, antallet af danskere, som bliver nødt til at gå ned og søge om hjælp til julemad, er blevet større eller mindre som følge af de fattigdomsydelser, som den her regering har indført, nemlig 450-timers-reglen, kontanthjælpsloftet og starthjælpen?

Kl. 19:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:40

Socialministeren (Benedikte Kiær):

I forhold til den økonomiske situation sidste år, ja, så er der sket nogle ændringer i mange familiers økonomi, hvilket også giver sig udslag i, hvordan og hvorledes boligsituationen er for nogle familiers vedkommende. Det er også derfor, der er sat en række initiativer i gang.

I forhold til at man som børnefamilie bare står på gaden, må jeg henvise til, at der faktisk er en husvildebestemmelse, og i forhold til træk på julegaverne sidste år hænger det også meget fint sammen med, at der faktisk er en økonomisk krise, ikke kun i Danmark, men faktisk globalt set, som selvfølgelig har indflydelse på os alle sammen.

Det er jo i øvrigt derfor, at det er ekstremt vigtigt med de her fattigdomsindikatorer, at vi har et redskab, så vi kan gå ind og hjælpe den enkelte, som oplever fattigdom, og som kun har få ressourcer, og at vi får hjulpet den enkelte til at kunne klare sig selv i livet. Vi er ikke ude på at skulle parkere folk på en ydelse, vi er ude på, at det altid skal kunne betale sig at gøre en indsats og tage et arbejde.

Kl. 19:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til socialministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:41

Spm. nr. S 1376

37) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Kan ministeren, som det fremgår af loven om plejeboliggarantien, garantere, at de ældre borgere, som i 2009 er blevet visiteret til en plejebolig, og som her i marts 2010 bliver visiteret til en plejebolig, kan få en plejebolig inden 2 måneder, som de har krav på uanset hvilken kommune de bor i?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:41

Thomas Jensen (S):

Tak. Og jeg skal oplæse spørgsmålet:

Kan ministeren, som det fremgår af loven om plejeboliggarantien, garantere, at de ældre borgere, som i 2009 er blevet visiteret til en plejebolig, og som her i marts 2010 bliver visiteret til en plejebolig, kan få en plejebolig inden 2 måneder, som de har krav på, uanset hvilken kommune de bor i?

Kl. 19:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:42

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Plejeboliggarantien har nu virket i godt et år. I hele den periode har ældre nydt godt af en god og nødvendig garanti, som sikrer, at de hurtigt får en plejebolig eller en plejehjemspads, når deres kommuner har vurderet, at de har behov for pleje og omsorg i en sådan bolig. I samme periode har hr. Thomas Jensen gennem spørgsmål og samråd i Folketinget med korte mellemrum afæsket regeringen en garanti om, at kommunerne har overholdt, overholder og fortsat vil overholde plejeboliggarantien.

Jeg ved jo ikke, om der forventes et nyt svar på spørgsmålet, men i så fald må jeg skuffe hr. Thomas Jensen, for jeg må ligesom min forgænger, der den 13. maj sidste år besvarede næsten det samme spørgsmål fra hr. Thomas Jensen, svare, at jeg ikke kan garantere, at alle landets kommuner opfylder garantien. Det er der en meget enkel grund til, og den er, at ansvaret for, at garantien bliver opfyldt, ligger hos kommunerne, og det ansvar vil jeg ikke tage fra dem.

Derimod hjælper regeringen gerne med at give kommunerne nogle fornuftige økonomiske rammer, der kan sikre, at de har mulighed for at leve op til garantien, og det har regeringen gjort. Lad mig her nævne, at den kommunale grundkapital for plejeboliger er halveret til 7 pct., maksimumsbeløbet til byggeri af almene plejeboliger er forhøjet i en række kommuner landet over, startlejen i nybyggede almene boliger, herunder plejeboliger, er nedsat med 11-12 pct. Det er sådanne forbedringer, der har givet og fortsat giver kommunerne fornuftige rammer for, at de kan leve op til deres ansvar på området. Jeg forventer derfor, at kommunerne fortsat opfylder plejeboliggarantien og sikrer, at deres ældre på den måde får tilbudt den pleje og omsorg, de har brug for.

Kl. 19:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:44

Thomas Jensen (S):

Nu bliver det jo alvorligt, for så sent som for en uge siden, fik jeg via Udvalget for Forretningsordenen et brev, hvoraf det klart og tydeligt fremgår, at den siddende minister skal overholde loven. Hendes to forgængere fik en næse for ikke at overholde loven om plejeboliggarantien, og derfor synes jeg også, det lyder besynderligt, at den nye minister ikke erkender det forhold, at loven ikke er overholdt fra Socialministeriets side.

Det er jo sådan, at af lovforslaget, som blev behandlet her i Folketinget tilbage i 2005, fremgår det, at lovovervågningen skal opfyldes pr. 1. januar 2009. Og med lovovervågningen skal ministeren gå ind og fortælle Folketinget og borgerne, hvorvidt plejeboliggarantien er overholdt i alle landets kommuner. Nu står ministeren så her i marts 2010, 15 måneder efter at garantien er trådt i kraft, 15 måneder efter at det her kontraktpolitiske redskab plejeboliggarantien er trådt i kraft, og ministeren kan ikke engang give Folketinget et klart svar på, om plejeboliggarantien er overholdt. Synes ministeren ikke, at det er et problem, at ministeren ikke engang her i dag kan svare på, om hun overholder loven? Det er såmænd mit korte spørgsmål.

Kl. 19:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:45

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kender godt til den klage, og hr. Thomas Jensen har også fået et svar. Og vi tager også det, som er blevet anført i det brev, fuldt ud til efterretning. Jeg vil så også lige fremhæve, at vi faktisk forventer, at der kommer nogle indberetninger – det arbejde foregår i øjeblikket – og at vi får samlet de indberetninger. Vi forventer, at de sådan set foreligger her i foråret 2010, så vi kan se på, hvordan og hvorledes det går med den her plejeboliggaranti.

Men vi har da selvfølgelig undersøgt, hvordan det står til rundt omkring, og sådan som det ligger lige nu, står det faktisk rigtig godt til. Men som sagt kommer der nogle tal, og der kommer nogle ting frem senere hen, så der er noget at glæde sig til.

Kl. 19:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:46

Thomas Jensen (S):

Nu bliver det endnu mere interessant, for nu siger ministeren, at man har været inde at undersøge det. Med andre ord: Ministeren ligger inde med en viden om, hvordan det går med at overholde plejeboliggarantien i de danske kommuner. I loven – det fremgår ret klart af bemærkningerne til lovforslaget om plejeboliggarantien – står der, at ministeren pr. 1. januar 2009 skal informere Folketinget om, hvorvidt den her plejeboliggaranti holder i kommunerne. Nu står ministeren så og siger, at man har undersøgt det.

Kan ministeren på baggrund af den undersøgelse så ikke forklare: Er plejeboliggarantien overholdt i alle landets kommuner? Og hvis ministeren ikke kan give et svar på det, må vi jo nok konstatere her i dag, at ministeren forholder Folketinget oplysninger.

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:47

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det kan jeg så trøste hr. Thomas Jensen med at vi ikke gør. Det drejer sig om, at der har været bragt nogle artikler, og at vi selvfølgelig fra Socialministeriets side tager kontakt til Kommunernes Landsforening for ligesom at høre, hvad der står i den artikel, som har været i Ældre Sagens blad, hvad der er der. Og de har jo selvfølgelig sagt, at sådan ser det ikke ud i landet.

Jeg har nævnt i talen, og hr. Thomas Jensen har også fået at vide i forbindelse med diverse spørgsmål og samråd, at man faktisk er i gang med at indsamle oplysninger, og at der kommer til at ligge en redegørelse, at der kommer til at ligge en dokumentation, i forhold til hvordan det går. Det er den, som hr. Thomas Jensen har efterlyst, men nu bliver den lavet på en ny og bedre måde – det har hr. Thomas Jensen også fået at vide – og den kommer inden længe.

Kl. 19:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:47

Thomas Jensen (S):

Jeg håber, at ministeren er enig med mig i, at loven skal overholdes, og at den del af loven, der handler om lovovervågning, også skal overholdes, og det er jo netop lovovervågning, vi taler om her. Nu står ministeren og siger, at man har undersøgt det, at man har set nogle undersøgelser på det. Og jeg ved godt, hvad det er for nogle undersøgelser, de har været fremme i offentligheden, de har været i

Berlingske Tidende, de har været i Jyllands-Posten, hvoraf det er fremgået, at en lang række kommuner ikke kan overholde plejeboliggarantien.

Det må da give stof til eftertanke hos ministeren. Man står og giver en garanti til borgerne om, at de kan få en plejebolig efter 2 måneder, og man får klare indikationer fra pressen, som har lavet rundspørger til landets kommuner, på, at det ikke er overholdt, og alligevel vil ministeren vente til 2010 med at undersøge det. Med andre ord har regeringen altså udstedt en garanti i 2009, som man ikke har overholdt. Synes ministeren, det er rimeligt, at Folketinget og landets borgere skal vente 15 måneder på at få at vide, om kontraktpolitikken om plejeboliggarantien er overholdt?

Kl. 19:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:49

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Hr. Thomas Jensen har fået brev i forhold til den klage, som hr. Thomas Jensen har, og der er blevet sagt, at det er med beklagelse, og jeg tager det fuldt ud til efterretning, så det vil jeg ikke hænge mig mere i her.

Så vil jeg igen gentage, at kommunerne indberetter deres gennemsnitlige ventetid på en plejebolig til Danmarks Statistik. De indberetninger foregår i øjeblikket, og det forventes, at der kommer noget her i foråret 2010, så der er noget at glæde sig til. Når jeg taler om, at man selvfølgelig lige har fulgt op på nogle af de ting, der har været, så betyder det – det er klart – at man tager en samtale med Kommunernes Landsforening og siger: Er det nu det, der foregår derude? Og de kan ikke genkende det billede, og man kan heller ikke se, at der er kommet så mange klager.

Kl. 19:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste og sidste spørgsmål er også stillet til socialministeren og også af hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:49

Spm. nr. S 1377

38) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Mener ministeren, at regeringens midlertidige forsøgsordning med salg af almene boliger er en succes, når det nu er kommet frem, at der på 4 år - fra 2005 til og med 2009 - er blevet solgt 46 boliger?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:49

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at regeringens midlertidige forsøgsordning med salg af almene boliger er en succes, når det nu er kommet frem, at der på 4 år – fra 2005 til og med 2009 – er blevet solgt 46 boliger?

Kl. 19:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Socialministeren.

Kl. 19:50

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Forsøgsordningen udløb ved årsskiftet, og der er indtil nu, som det ganske rigtigt fremgår af spørgerens spørgsmål, solgt 46 boliger. Spørgsmålet om succes eller ej synes jeg ikke er relevant at stille.

Der er tale om en forsøgsordning, og ved forsøgsordninger kender man jo ikke udfaldet på forhånd. Det afgørende her er ikke på forhånd at udelukke anvendelsen af bestemte instrumenter. I lovgivningen har vi opstillet nogle rammer og forskellige og mulige instrumenter. Det er således op til kommunerne, boligorganisationerne og beboerne at udfylde rammerne og vælge netop de instrumenter, der er behov for i den lokale boligpolitik.

På den anden side er 46 boliger ikke mange, og det er der flere grunde til. For det første har der i en stor del af forsøgsperioden været usikkerhed om selve retsgrundlaget. I en konkret sag anlagt mod en kommune og ministeriet blev det hævdet, at ordningen indebar ekspropriation, fordi kommunen havde besluttet salget uden boligorganisationens accept. Både i Østre Landsret og Højesteret blev kommunen og ministeriet frifundet. Det skete i slutningen af 2007, så først på dette tidspunkt blev det bekræftet, at ordningen ikke indebærer ekspropriation. Usikkerheden om retsgrundlaget har givet medført en vis tilbageholdenhed med at beslutte salg.

For det andet var der tegn på, at udviklingen på boligmarkedet ville vende, og det bevirkede helt sikkert, at en del lejere, som ellers havde overvejet at købe, nu besluttede lige at se tiden an.

Regeringen mener fortsat, at tendenserne til ghettoisering skal imødegås på så mange måder som overhovedet muligt. Salg af almene boliger kan være sådan en mulig måde, og det kan medvirke til at ændre beboersammensætningen. Derfor skal der fortsat være mulighed for at sælge almene boliger, og vi overvejer derfor, hvordan en model for den fremtidige salgsordning skal se ud.

Kl. 19:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:51

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg må sige, at jeg som socialdemokrat selvfølgelig er glad for, at den her forsøgsordning har vist sig at virke så katastrofalt. Jeg er glad for, at der ikke bliver solgt nogen af de her gode almene boliger, for de 46 boliger, vi har set der er blevet solgt, blev solgt i nogle virkelig velfungerende boligområder, og derfor har det overhovedet ikke haft noget socialpolitisk sigte i retning af at få fjernet vores ghettoområder her i Danmark.

Det er jo sådan, at hvis man kan skabe en bedre beboersammensætning i de udsatte ghettoområder, vil det være fornuftigt nok at sælge nogle boliger, men når det handler om at sælge ud af nogle af de rigtig, rigtig gode boliger i velfungerende boligområder, er det jo fuldstændig tosset at gå ind og lave forskellige blandede ejerformer og skabe problemer i de enkelte afdelinger ad den vej. Derfor synes jeg som socialdemokrat, at det er glædeligt, at der kun er blevet solgt 46 boliger.

Men nu er det jo sådan med sådan en salgsordning, at når man skal lave salgsmateriale og lave en masse administration for at udbyde de her boliger, er der også nogle penge, der skal bruges på det. Jeg vil gerne spørge ministeren i dag, hvor mange penge der er blevet brugt på at sælge de her 46 boliger, og hvem det er, der har betalt dem. Er det staten, er det Landsbyggefonden, er det lejerne? Hvem er det, der har betalt for det her ideologiske forsøgsprojekt fra regeringen?

Det er jo ret vigtigt at få at vide, når det er noget, der helst skulle hjælpe vores udsatte boligområder, at det ikke er sådan, at det er de fattigste lejere i Danmark, der også skal betale for sådan et forsøgsprojekt. Hvad har det kostet, og hvem har betalt?

Kl. 19:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:53

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu har hr. Thomas Jensen jo i sidste uge virkelig penslet ud, hvad ministeransvar indebærer. Men i forhold til hvordan jeg selv har det med at skulle komme med nogle tal, som jeg ikke kender præcist, kan jeg ikke stå her i dag, nu, og fortælle, præcis hvordan og hvorledes det har været struktureret, og hvad det har kostet. Så der må jeg bede spørgeren om at stille et skriftligt spørgsmål – ellers kan vi ses i næste uge.

Kl. 19:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:54

Thomas Jensen (S):

Det er da interessant, for hvis man har været i gang med en forsøgsordning fra ministeriets side, som er udløbet for 3 måneder siden, må man jo være interesseret i at få en viden om, hvilken betydning sådan en forsøgsordning har, både positivt i forhold til om man eventuelt får løst nogle problemer i nogle udsatte boligområder, og hvordan det har fungeret i de boligområder, hvor man har fået solgt nogle boliger. Ikke mindst må det da være interessant at finde ud af, hvem det er, der har betalt regningen for det her ideologiske forsøgsprojekt, men ministeren har åbenbart ikke taget sig tid til i sin forberedelse at besvare de her spørgsmål, som er stillet flere dage i forvejen. Det synes jeg godt kan vække lidt undren her i dag.

Mit spørgsmål er: Er der nogen af de her 46 boligsalg, som har bevirket, at vi har fået mindre ghettodannelse i Danmark? Med andre ord: Har vi fået solgt nogle almene boliger i ghettoområder?

Kl. 19:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:55

Socialministeren (Benedikte Kiær):

De 46 boliger hører ind under forsøgsordningen. Det er ikke den permanente ordning, det er forsøgsordningen. Nu har hr. Thomas Jensen jo selv fremført, at 46 boliger ikke er meget, og det er ikke meget, når man tænker på, hvor mange almene boliger der er. Derfor er det ikke muligt at lave statistik eller tendenser ud fra 46 boliger.

Med hensyn til at hr. Thomas Jensen ikke kan forstå, at jeg ikke kan stå her og komme med et præcist tal, der på komma passer fuldstændig, eksakt til, hvordan virkeligheden er, må jeg sige, at jeg ikke kan det fuldstændig umulige, men jeg må bede hr. Thomas Jensen om at sende et skriftligt spørgsmål eller komme med et nyt spørgsmål til mundtlig besvarelse, for på stående fod kan jeg ikke komme med et eksakt tal.

Kl. 19:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 19:56

Thomas Jensen (S):

Det er interessant, når det netop er en forsøgsordning, som skal gøre os klogere på, hvordan vi kan skabe nogle bedre almene boligområder. Ministerens regering har jo haft et ideologisk mål med det her, nemlig at man bare skulle sælge ud af de gode almene boliger, og så var man faktisk ret ligeglad med, hvordan de resterende lejere havde det – eller har det.

Jeg synes, det er forunderligt. Jeg stiller et meget konkret spørgsmål her i dag om, at der er solgt 46 boliger. Det må da være muligt for ministeren at besvare, om der er nogen af de her 46 boliger, der

ligger i udsatte boligområder. Ministeren har selv opgjort en liste over, hvilke boligområder der er udsatte, og så må det da også være muligt at sætte sig ned med et landkort, et kort over de danske byer, og finde ud af, om der er nogen af de boliger, der er solgt fra nogle ghettoområder.

Så spørgsmålet er fortsat: Er der solgt nogen boliger fra ghettoområder, der kan være med til at nedbringe ghettoiseringen i Danmark?

Kl. 19:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Socialministeren.

Kl. 19:57

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det, spørgeren henviser til, er den permanente ordning. De 46 boliger er forsøgsordningen. I forhold til den permanente salgsordning, som blev gennemført for nogle år tilbage, ligger der en del ansøgninger. Men jeg har fået et spørgsmål om forsøgsordningen, og det er sådan set det, jeg har svaret på her.

Med hensyn til at spørgeren er skuffet over, at jeg ikke lige kan komme med et præcist tal, er det nu engang sådan, at jeg jo ikke præcis ved, hvad spørgeren ellers har af opfølgende spørgsmål. Men jeg vil anbefale, at du stiller et skriftligt spørgsmål.

Kl. 19:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Lige en ting: Det skal ikke være direkte tale. (*Socialministeren* (Benedikte Kiær): Undskyld). Det er helt i orden, minister, det finder vi ud af hen ad vejen. Og der er altid mulighed for at mødes igen her i salen, det ved vi af erfaring.

Det var så det sidste spørgsmål for i dag, og spørgetiden er sluttet.

Kl. 19:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. marts 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

:

Mødet er hævet. (Kl. 19:58).